

ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ

SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM XI

T

Opole 2021

TAAFFE
(Lord VISCOUNT TAAFFE von CORREN und Baron BALLYMOTO)

Herb hrabiowski

Stary ród irlandzki, według tradycji rodowej pochodzący od królów irlandzkich, w źródłach występujący od XIII wieku: założycielem istniejącego rodu był syn Mikołaja Taafe (zm. 1228 r.) – Ryszard (zm. 1287 r.). John Taafe uzyskał w 1628 roku (27.06.) tytuł para Irlandii i udostojnienie nazwiska: „Baron of Ballymote and Lord Viscount Taafe of Corren”. Najstarszy jego syn – Teobald uzyskał w 1662 roku (26.06.) tytuł „Earl of Carlingford”.

Na terenie Czech osiadł Franciszek hr. Taafe, marszałek polny wojsk cesarskich. Ożenił się (x 1676 r.) z Elżbietą Maksymilianą hr. von Trautisch (Drahotusch), wdową po N. hr. von Schlick (prawdopodobnie była to jego druga żona – źródła irlandzkie podają jako żonę Marię O’Crean). Żona w posagu wniosła państwo Nemecka Lutyně (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten) w księstwie cieszyńskim. W 1676 roku (20.08.) uzyskał inkolat śląski. Miał tylko córkę – N., państwo otrzymał jego bratanek wspomniany wyżej Teobald. W 1702 roku otrzymał on inkolat morawski a w 1704 roku (15.11.) inkolat śląski, zmarł niezonały w 1738 roku. Majątek odziedziczył jego kuzyn, syn trzeciego (Wilhelma jun.?) z braci Franciszka, Mikołaj hr. von Taafe generał major wojsk cesarskich. W 1749 roku kupił państwo Fryštát (Frysztat, Freistadt). W drugiej połowie XVIII wieku obydwie państwa zostały sprzedane i na Śląsku przedstawiciele rodu się nie pojawiali.

W Austrii ród ten należał do najwyższej arystokracji: prawnuk Mikołaja – Ludwik był prezesem wyższego sądu dworskiego a jego syn – Edward Franciszek Józef (ur. 1833 r.) był prezesem rady ministrów cesarstwa austriackiego.

Źródła:

Sinapius T. II s. 250-251

Blažek T. III s. 114, T. IV s. 92-93

Gall Fr.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien 1992 s. 349

TABLICE GENEALOGICZNE

Mikołaj Taaffe of Ballybragan
zm. 1228 r.
|
Ryszard
zm. 1287 r.
|
Ryszard jun.
ż. Jakuba N.
|
Jan
ok. 1384 r.
ż. Róża N.
|
Jan jun.
ok. 1403 r.
|
Tomasz
|
Wawrzyniec
(Laurentius)
ok. 1465 r.
Eques auratus
rycerz zakonu św. Jerzego
ż. Eliza Chamberlain
|
Stefan
|
Piotr
ż. Ellinor Bellew
|
Mikołaj
ż. Eliza Goulding
|
Jan (John) Taaffe of Ballybregan
and Harristown
ż. Anna Plunkett
|
Wilhelm
zm. 9.02.1626 r.
Eques auratus
ż. Ismay Bellew
|
Jan (John)
Eques auratus

ż. Anna c. Teobalda Viscount Dillon

|

Wilhelm (czwarty syn)

ż. Małgorzata c. Korneliusa

Kennedy of Ballygart

|

Franciszek marszałek polny wojsk cesarskich 1676 r. – inkolat śląski wł. Niemieckiej Lutyni ż. 1. Maria O`Crean 2. (x 1676 r.) Elżbieta Maksymiliana hr. v. Trautisch (Drahotusch) N. córka	Jan (John) bar. of Ballymote and lord Viscount Taaffe of Corren Teobald Earl of Carligford zm. 1738 r. 1704 r. - inkolat śląski dziedziczy po Franciszku Niemiecką Lutynię	N. (Wilhelm jun.? zm. 1724 r.) Mikołaj ur. 1677 – zm. 1769 r. generał major ż. wojsk cesarskich 1738 r. - przejął po Teobaldzie Niemiecką Lutynię 1749 r. – kupuje państwo Frysztat spadkobiercy sprzedają obydwa państwa ż. (x 1729 r.) Maria Anna hr. v. Spindler Jan ur. 1733 – zm. 1765 r. radca dworu cesarskiego ż. (x 1759 r.) Maria hr. v. Chotek Rudolf ur. 1762 – zm. 1830 r. ż. (x 1787 r.) Józefa hr. v. Haugwitz (zm. 1823 r.) Ludwik ur. 1791 – zm. 1855 r. dr prawa tajny radca dworu prezydent wyższego sądu dworskiego ż. (x 1822 r.) Amalia ks. Bretzenheim v. Regecz (ur. 1802 – zm. 1874 r.) Edward Franciszek Józef ur. 1833 r. prezes rady ministrów ż. Irma hr. Csaky v. Koresztszegh u. Adorjan (1838 r.) Henryk ur. 1872 r.
--	--	--

TABOR

(TABOR von BYSTRE, TABOR z BYSTEHO, THABOR)

Herb wg Blažkła

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Szlachecki ród górnośląski pochodzący z księstwa opolskiego, znany od drugiej połowy XV wieku, o którym jednak mamy niewiele informacji. Jako siedzibę rodową podawali miejscowość Bystre ale nie wiadomo którą.

W 1479 roku Albert Tabor był proboszczem w Pyskowicach (Peiskretscham) koło Gliwic (Gleiwitz). Pod koniec XV wieku występuje w dokumentach książąt opolskich Jan Tabor z Bystrzecho: w 1495 roku (18.08.) sprzedał Mikołajowi Larischowi z Ligoty (Ellguth) swój młyn zwany „Koschmlyn” położony koło Głogówka (Oberglogau), w 1497 roku (6.03.) i w 1500 roku (13.08.) występuje jako świadek, w 1501 roku (22.03.) razem z Janem Chmielikiem (Strzelą) występują przed biskupem wrocławskim Janem Rothem jako przedstawiciele księcia opolskiego Jana II Dobrego. W 1493 roku (3.07.) Jan Tabor był starostą Kłodzka (Glatz) i kanclerzem księcia Henryka I sen. Podiebrada ziębskiego (?). Informację tą podaje tylko Pilnaček. Również Jan pod koniec XV wieku był właścicielem Radostyni (Radstein) koło Prudnika i w 1497 roku starostą Prudnika (Neustadt).

W pierwszej połowie XVI wieku znanych jest dwóch Mikołajów. Matką jednego z nich była Katarzyna, córka Przeclawa Strzeli z Wierzchu (Deutsch Muellmen), która w 1524 roku podpisała z synem Mikołajem Taborem umowę zobowiązującą go do płacenia wiana matce w wysokości 28 guldenów.

I. Mikołaj (Mikulasz) Tabor był właścicielem Radostyni (Radstein), Ogiernicz (Lagewnicze, Legelsdorf), Słokowa (Złokow, Schlogwitz), Prężynki (Klein Pramsen) i domu w Głogówku (Oberglogau) koło Prudnika (Neustadt). W 1526 roku (14.05.) kupił od księcia Jana II Dobrego opolskiego puste zbożysko w Brzeźnicy (Brnsnitz) w księstwie głogóweckim „*mezi hranicemi laucznitsku, lhotsku, czenskovsku a radostinsku*” (Między Łącznikiem, Ligotą, i Radostynią). Był żonaty z Urszulą, córką Jana von Pueckler z Włostowej (Floste) w księstwie nyskim. W 1524 roku zapisał swojej żonie wiano na tych majątkach. W 1538 roku był właścicielem również Kobylej Vody (?)

II. Mikołaj (Mikulasz) Tabor (zm. przed 1565 r.) z Bystreho był żonaty z Anną, córką Mikołaja Dluhomila z Bierawy (Birawa), właściciela Ujazdu (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1538 roku zapisał jej wiano w wysokości 2000 guldenów zaś żona przekazała mu wszystkie swoje majątki. Po jego śmierci wdowa podpisała ugodę z braćmi: Adamem i Kasprem Taborem (synowie czy bracia Mikołaja?).

Kasper w 1570 roku kupił wieś Prężynkę (Klein Pramsen) koło Prudnika (Neustadt). Prawdopodobnie nie miał dzieci gdyż już w 1577 roku właścicielem tej miejscowości był Adam Tabor. Adam był żonaty z Katarzyną von Wrba, w 1565 roku sprzedał pustą wieś Ostrow koło Białej Prudnickiej (Zuelz). W 1585 roku właścicielem Radostyni (Radstein) był Jerzy Tabor. W 1586 roku Bohunka Tabor była żoną Wilhelma von Wrba z Bukowy Śląskiej (Buchelsdorf) koło Namysłowa (Namslau). W 1621 roku właścicielami Prężynki (Klein Pramsen) byli bracia: Kasper i Mikołaj. Żoną Kaspra była N. Dluhomilowna (zm. przed 1625 r.) – o spadek po niej toczył się w 1625 roku proces z Dluhomilami. Żoną Mikołaja była Anna Maria – jedna z pięciu córek Jana Buchty z Buchcic, właściciela Puszyń (Puschine), Domecka (Dometzko) i Piechocic (Piechotzitz).

W 1628 roku świadkami sporządzenia testamentu przez Kunegundę z hr. Guttensteinów Proskowską (wdowę po Janie Krzysztofie Proskowskim) byli: Kasper Tabor – właściciel Prężynki (Klein Pramsen) i Mikołaj – właściciel Mosznej (Moschen) koło Prudnika (Neustadt).

W 1670 roku bracia Maciej i Jerzy, synowie Piotra kupili jakieś majątki w okolicy Pszczyny (Pless). W 1690 roku Szymon Tabor był proboszczem w Centawie (Centawa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

Pod koniec XVII wieku Kasper Tabor był właścicielem Prężynki (Klein Pramsen) a Jerzy – właścicielem Ligoty Bialskiej (Ellguth) i Radostyni (Radstein). W 1698 roku występują jako świadkowie intercyzy małżeńskiej Jana Buchty i Anny Lassoty w Domecku (Dometzko) koło Opola (Oppeln)

Źródła:

Sinapius T. I s. 917

Błażek T. I s. 108

Pilnaček T. IV s. 1244-1246

C.D.S. T. VI nr 433, 447, 448; T. XXXIII s. 49, 51

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 76, 77, 80, 155, 161, 230, 236, 240, 241, 243, 250, 259, 325

Zemska kniha... 37, 38, 45, 119, 125, 130, 131, 135, 143, 154

Stibor J.: Regesta Českých listin a listů z knížectví opolsako-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 13, 39, 81, 97

TABORSKY

Herb szlachecki z 1723 r.

Herb rycerski z 1724 r.

Herb rycerski wg Pilnačka

Szlachta nobilitowana: w 1723 roku (7.05.) Jan Tobiasz Taborsky uzyskał szlachectwo czeskie a w 1724 roku (12.09.) został wpisany w czeski stan rycerski. Reskrypt ogłoszono w księstwach: wołowskim, ziebickim, głogowskim i brzeskim. W 1726 roku był członkiem rady cesarskiej i posiadał Wilkszyn (Wilxen) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Blažek T. I s. 108

Pilnaček T. IV s. 1246

Doerr s. 207, 209

TACHOWSKI

zob.

TAKOWSKI

TACHOWSKI

zob.

TIACHOWSKI

TADER
(THADER)

I.

II.

Stary, dolnośląski ród z księstwa głogowskiego wspólnego pnia z rodem von Niesemeuschel (zob.) z którego prawdopodobnie się wydzielił pod koniec XIV wieku, wymarły na początku XVIII wieku. Według historyków siedzibą rodową było Jemielno (Gimmel) w księstwie wołowskim, jednak bardziej prawdopodobnie że była to Jemielna (Gimmel) w księstwie oleśnickim. Dzielili się na liczne linie i domy.

Na początku XV wieku znani są z dokumentów: Nickel (Mikołaj) – w księstwie ziębskim, w 1410 r. Hannus, Henryk – w 1446 roku świadek w dokumentach księcia oleśnickiego Konrada Czarnego oraz Stefan.

Protoplastą rodu był Stefan (I) Tadir występujący w dokumentach książąt oleśnickich w 1397 roku, w 1403 roku w dokumentach kozielskich księcia Konrada

II oleśnickiego i kozielskiego występuje jako sędzia (ziemski ?). W tym samym roku występuje jako świadek również w dokumentach księcia Konrada III oleśnickiego i kozielskiego. W 1404 roku był marszałkiem dworu księcia Konrada III oleśnickiego i kozielskiego. Na początku XV wieku był właścicielem Jemielna (Jemielnej ? Gimmel) i Goli (Guhlau – której ?). Miał czworo dzieci:

1. Katarzynę – żonę Jana burgr. von Dohna;
2. N. córkę – żonę Fabiana von Zedlitz z Zameczna (Samitz) w księstwie głogowskim;
3. Krzysztofa (zm. po 1484 r.) – właściciela Jaksonowa (Jakschenau) w księstwie oleśnickim, w 1472 roku występuje w księstwie legnickim.
4. Stefana (II) (zm. po 1484 r.) – właściciela Jemielna (Gimmel) i Górzyna (Guhren). Żonaty z N., córką Bernarda von Nostitz z Górnej Siedlnicy (Ober Zedlitz), którą to miejscowość wniosła mu wposagu. Po śmierci Stefana wyszła ponownie za mąż za Fabiana von Nostitz z Drzewców (Driebitz). Miał czworo dzieci:
 - a) Jana (Hans) sen. – założyciela linii Jana;
 - b) Stefana (III) sen. – założyciela linii Stefana;
 - c) N. córkę – żonę Piotra von Stosch z Szymocina (Simbsen) w księstwie głogowskim;
 - d) Zygmunta sen. (zm. 1539 r.) – właściciela Siedlnicy (Zedlitz), miał czworo dzieci:
 - Zygmunta jun. (zm. 1523 r.) – właściciela Siedlnicy (Zedlitz), miał syna – Zygmunta (zm. 1559 r.) zmarłego bezdzietnie.
 - Agnieszkę – żonę Jana von Rothenburg
 - Rozynę – żonę Jana von Pogrell;
 - Małgorzatę.

I. LINIA JANA SEN. Z JEMIELNA (GIMMEL)

Jan sen. (Hans) syn Stefana (II) przebywał na dworze książąt Albrechta i Karola ziębickich i oleśnickich. Żonaty z N. von Blanckenstein z Czech, miał dwóch synów:

1. Jana jun. – w latach 1564 – 1580 był właścicielem Jemielna (Gimmel).
2. Stefana (IV) – właściciela Jemielna (Gimmel). Żonaty z N. von Opalińską z Ponieca w Wielkopolsce, miał tylko dwie córki: Katarzynę – żonę Jana von Schweinitz starosty księstwa legnickiego oraz N. – żonę Mikołaja (Nicol) bar. von Kottulinski z Jelcza (Jeltsch).

II. LINIA STEFANA (III) SEN. Z GÓRZYNA (GUHREN).

Stefan (III) sen. – syn Stefana (II), był właścicielem Górzyna (Guhrem) w księstwie wołowskim. Żonaty z N. von Loeben z Niekarzyna (Nickern) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder), miał pięcioro dzieci:

1. Stefana (V) jun. – założyciela oddzielnej podlinii.

2. Zygmunta zwanego Klemann (zm. 13.12.1548 r.) – właściciela Wysięcic (Wischuetz) w księstwie wołowskim. Żonaty z Małgorzatą von Nostitz, miał syna – Stefana (VI), właściciela Górzyna (Guhren) i Sądowela (Tschistey) w księstwie wołowskim.
3. Poliksenę (zm. 1561 r.) – niezamężną;
4. Katarzynę – żonę Jana von Luck z Głobic (Globitschen) w księstwie wołowskim;
5. Helenę – żonę Henryka von Hock z linii z Tomaszowa (Thomaswaldau) właściciela Kłody Małej (Klein Kloden).

1. Podlinia Stefana (V) jun. z Górzyna (Guhren).

Stefan (V) jun. – syn Stefana (III) sen. Odziedziczył Górzyn (Guhren). Żonaty z Magdaleną bar von Promnitz z Wichowa (Weichau). Miał czworo dzieci:

1. Annę – żonę Melchiora von Schlichting z Głogowa (Glogau)
2. Elżbietę – żonę swojego kuzyna Kiliana bar. von Kottulinski von der Jeltsch z Bierutowa (Bernstadt).
3. Piotra – założyciela domu;
4. Zygfryda – założyciela domu.

a) Dom Piotra

Piotr von Tader (zm. 1569 r.) – syn Stefana (V) jun. z Górzyna (Guhren), żonaty z Julianną, córką Jerzego von Nostitz z Ręszowa ((Ransen), miał troje dzieci:

1. Magdalenę (zm. 1567 r.);
2. Annę
3. Stefana (VI) (zm. 1613 r.) – właściciela Wysięcic (Wischuetz) i Raszyna (Raeschen). Żonaty z Barbarą, córką Jerzego von Dyhrn. Miał dwie córki: Juliannę – pierwszą żonę (x 19.10.1620 r.) Aleksandra jun.von Portugall z Jemielnia (Gimmel) oraz Barbarę – żonę Jana von Dyhrn z Glinicy (Gleitnitz).

b) Dom Zygfryda

Zygfryd (Seyfried) – drugi syn Stefana (V) jun. z Górzyna (Guhren) był właścicielem Górzyna (Guhren), Kliszowa (Klischau) i Starej Rudnej (Alt Raudten), w 1596 roku był członkiem rady biskupów wrocławskich i starostą okręgu biskupiego Przychowa (Preichau) w księstwie wołowskim. Żonaty trzykrotnie: 1. z Katarzyną von Seherr z Długiego (Langheinersdorf), 2. z Heleną von Canitz z Dziewina (Diebahn), 3. z Anną, córką Henryka von Zedlitz ze Świdnicy (Schweinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Z pierwszą żoną miał jedną córkę, z drugą – siedmioro dzieci, z trzecią dzieci nie miał:

1. Barbarę – pierwszą żonę Melchiora von Kreckwitz (zm. 21.11.1643 r.) z linii Łękanów (Lancken) właściciela Masłowa (Massel).
2. Helenę (ur. 27.12.1595 – zm. 24.06.1627 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1613 r.) z Dawidem von Mutschelnitz z e Smogorzówki (Klein Schmo-

ger), 2. (x 1623 r.) z Dawidem von Schweintz, starostą legnickim (pierwsza żona).

3. Urszulę (zm. 1622 r.) – żonę Jana Ernesta von Uechtritz;
4. Katarzynę – żonę Godfryda von Haugwitz z Obiszowa (Gross Obisch).
5. Zygryda – zmarłego w młodości.
6. Stefana (VII) – około 1627 roku właściciela Starej Rudnej (Alt Raudten) i Długiego (Langheinersdorf). Żonaty z Jadwigą, córką Melchiora von Haugwitz z Brodowa (Brodelwitz), miał syna – Zygryda (Seyfried) właściciela Górki (Gurkau) w księstwie wołowskim. Żonaty z Małgorzatą von Schweinitz ze Zbocza (Hoelle) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder), miał troje dzieci: Zygmunta Fryderyka, Annę Jadwigę i Helenę Małgorzatę.
7. Zygmunta – właściciela Kliszowa (Klischau) i Górzyna (Guhren). Żonaty (x 1627 r.) z Anną Marią von Hundt z Ruska (Rausse), miał córkę – Helenę, żonę Krzysztofa von Schweinitz z Chocieborowic (Kutscheborwitz) w księstwie wołowskim.
8. Baltazara – właściciela Górzyna (Guhren). Był trzykrotnie żonaty: 1. z Anną Małgorzatą von Schweinitz, 2. z Heleną, córką Leonarda von Kottwitz z Chobieni (Koeben), 3. z Jadwigą von Mutschelnitz (córką Wacława ?) z Czerńca (Schwarzau) i Strupiny (Stroppen).

W 1720 roku zmarł w Górkach (Gurkau) ostatni męski przedstawiciel tego rodu.

Źródła:

Sinapius T. I s. 967-968, T. II s. 1052-1054

Błażek T. II s. 130

C.D.S. T. XXXIII s. 33

TABLICE GENEALOGICZNE

POCZĄTKI RODU

Stefan (I) Tadir

XIV/XV w.

1403 r. – sędzia ks. Konrada II
oleśnickiego i kozielskiego

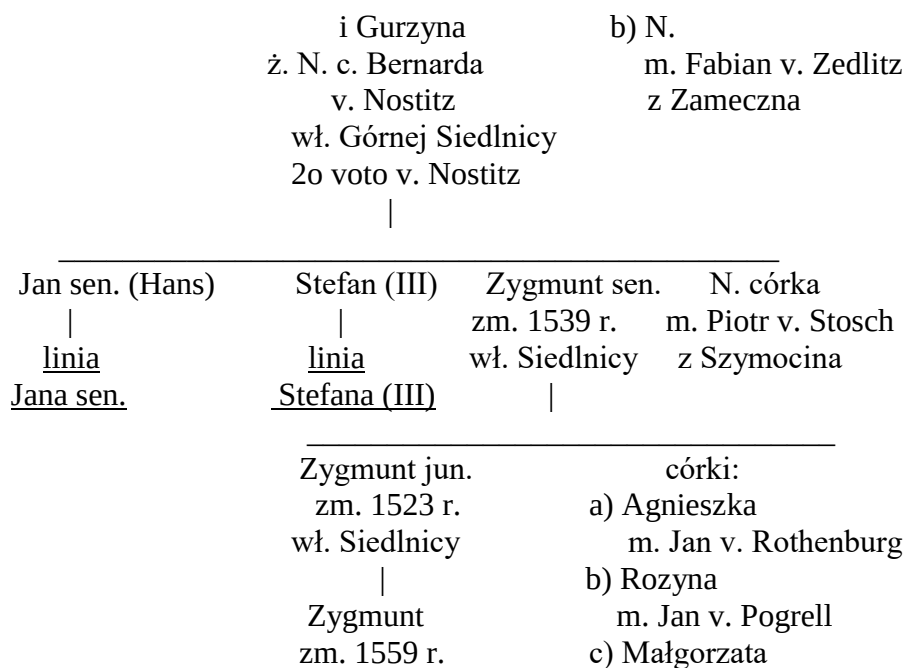
1404 r. marszałek dworu ks. Konrada III
oleśnickiego i kozielskiego
wł. Jemielna i Goli (?)

|

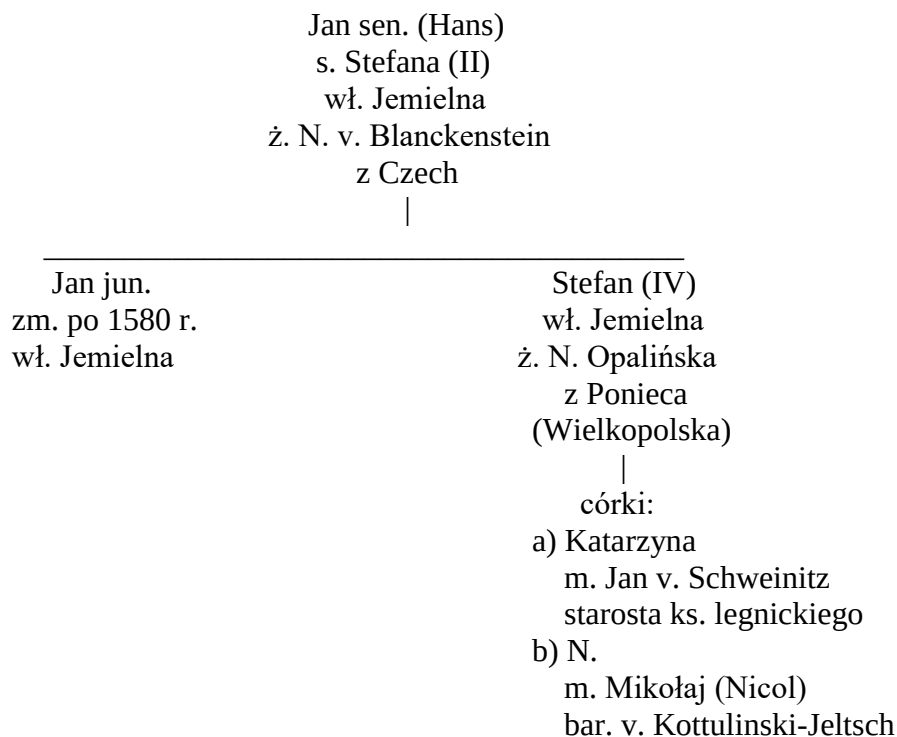
Krzysztof
zm. po 1484 r.
wł. Jaksonowa

Stefan (II)
zm. po 1484 r.
wł. Jemielna

córki:
a) Katarzyna
m. Jan brgr. V. Dohna

I. LINIA JANA SEN. Z JEMIELNA.

II. LINIA STEFANA (III) SEN. Z GÓRZYNA

Stefan (III)
s. Stefana (II)
wł. Górzyna
ż. N. v. Loeben
z Niekarzyna

|

Stefan (V)	Zygmunt	córki:
	zwany Klemann	a) Poliksena
<u>Podlinia</u>	zm. 13.12.1548 r.	zm. 1561 r.
<u>Stefana (V)</u>	wł. Wysięcic	b) Katarzyna
	ż. Małgorzata v. Nostitz	m. Jan v. Luck
		wł. Głobic
	Stefan (VI)	c) Helena
	wł. Górzyna i Sądowela	m. Henryk v. Hock
		wł. Klody Małej

Podlinia Stefana (V) jun. z Górzyna.

Stefan (V) jun.
s. Stefana (III) sen.
wł. Górzyna
ż. Magdalena bar. v. Promnitz
z Wichowa

|

Piotr	Zygfried	córki:
		a) Anna
<u>dom</u>	<u>dom</u>	m. Melchior v. Schlichting
<u>Piotra</u>	<u>Zygfrieda</u>	b) Elżbieta
		m. Kilian bar. v. Kottulinski-Jeltsch
		wł. Bierutowa

a) Dom Piotra

Piotr v. Tader
s. Stefana (V) jun.
zm. 1569 r.
wł. Górzyna
ż. Julianna c. Jerzego
v. Nostitz z Ręszowa

|

Stefan (VI)	córki:
zm. 1613 r.	a) Magdalena
wł. Wysięcic	zm. 1567 r.
i Raszyna	b) Anna

ż. Barbara c. Jerzego
v. Dyhrn

|
córk:

- a) Julianna
m. (x 19.10.1620 r.
pierwsza żona)
Aleksander jun.
v. Portugall
wł. Jemielna
- b) Barbara
m. Jan v. Dyhrn
wł. Glinicy

b) Dom Zygfryd

Zygfryd
(Seyfried)
s. Stefana (V) jun.
zm. po 1596 r.
wł. Górzyna, Kliszowa
i Starej Rudnej
1596 r. – członek rady
biskupiej i starosta okręgu Przychowa
ż. 1. Z Katarzyną v. Seherr z Długiego,
2. Helena v. Canitz z Dziewina,
3. Anna, c. Henryka v. Zedlitz
ze Świdnicy k. Zielonej Góry

Zygfryd zm. w młodości	Stefan (VII) zm. po 1627 r. wł. Starej Rudnej i Długiego ż. Jadwiga v. Haugwitz z Brodowa Zygfryd wł. Górki ż. Małgorzata v. Schweinitz ze Zbocza 	Zygmunt wł. Kliszowa i Górzyna ż. (x 1627 r.) Anna Maria v. Hundt z Ruska córka Helena m. Krzysztof v. Schweinitz wł. Chocieborowic	Baltazar wł. Górzyna ż. 1. Anna Małgorzata v. Schweinitz 2. Helena v. Kottwitz z Chobieni 3. Jadwiga v. Mutschelnitz z Czerńca i Strupiny	córk: a) Barbara m. Melchior v. Kreckwitz wł. Masłowa (zm. 21.11.1643 r.) b) Helena ur. 27.12.1595 – zm. 24.06.1627 r. m. 1. (x 1613 r.) Dawid v. Mutschelnitz wł. Smogorzówki 2. (x 1623 r.) Dawid v. Schweinitz starosta legnicki c) Urszula zm. 1622 r. m. Jan Ernest
Zygmunt Feyderyk	córk: a) Anna Jadwiga b) Helena Małgorzata			

v. Uechtritz
d) Katarzyna
m. Godfryd v. Haugwitz
z Obiszowa

TAEBNER

W 1731 roku (2.01.) wpisany został w czeski stan rycerski Gottlob Ferdynand Tebner (ur. 25.09.1700 r.) – urzędnik, później archiwariusz królewskiego wyższego urzędu we Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Ewą Reginą von Gnichwitz miał dwoje dzieci: Wilhelminę Zofię (ur. 23.03.1732 r.) i Karola Ferdynanda (ur. 29.12.1733 r.) na których ród wymarł.

Źródła:
Błażek T. III s. 60

TAETTENBACH

zob.

TATTENBACH

TAEUBER

zob.

TEUBER

TAKIUS

zob.

TAKOWSKI

TAKOWSKI
(TAKIUS, TACHOWSKI)

Herb wg Pilnačka

Herb wg.Schl. Wappenbuch

Jakub Takius pochodzący z Oleśnicy (Oels), na przełomie XVI i XVII wieku był sekretarzem książąt Hohenzollernów w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf), później był komendantem żandarmerii w tym mieście i wreszcie sekretarzem książąt Lichnowskich również w Krnovie (Karniów, Jaegerndorf). W ewangelickim kościele garnizonowym w Oleśnicy (Oels) znajdowało się jego epitafium z herbem.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1247

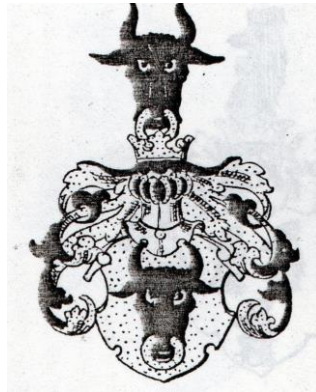
Schles. Wappenbuch... szp. 146

TAKOWSKI

zob.

TIACHOWSKI

TALATZKO
(TALACKO z JEŠTĚTIC, TALATZKO von JESTIETITZ,
TALATZKO von GOSTIETITZ)

Herb rodowy

Stara szlachta morawska herbu Wieniawa pochodząca według Blažka z Hostětic koło Hradec Kralove zaś według dokumentów baronowskich i hrabiowskich z Ještětíc koło Rychnova.

W 1483 roku posiadali majątki koło Chrudima. Wacław Talacko (zm. 24.12.1558 r.) miał pięciu synów którzy założyli pięć linii rodu z których trzy wymarły przed XVIII wiekiem. W 1700 roku (15.01.) Leopold Feliks Talacko von Ještětíc uzyskał potwierdzenie starego stanu panów a w 1702 roku (2.11.) ten sam Leopold Feliks bar. Talatzko von Jestietitz uzyskał tytuł hrabiego z udostojnieniem herbu.

Na Śląsk przybył na przełomie XVII i XVIII wieku Ignacy Wacław Talatzko von Gostietitz (zm. 1715 r.) i nabył majątki Żurzyce (Zauritz) i Makowice (Mogwitz) koło Grodkowa (Grottkau) w księstwie nyskim. Żonaty z Barbarą von Waldheim, miał czterech synów: Henryka, Fryderyka, Franciszka Ksawerego Henryka Mikołaja (ur. Żurzyce, Zauritz 1705 r.) i Karola Wacława Dezyderiusza (ur. Żurzyce, Zauritz 1708 r.).

Syn któregoś z nich – Antoni Franciszek Talatzko von Gostietitz (ur. 1730 – zm. po 1784 r.), major wojsk pruskich przeniósł się na teren Prus Wschodnich. Jego wnuk – Ludwik (ur. 25.08.1822 – zm. 11.07.1873 r.) był właścicielem majątku Bielany Małe (Klein Bieland) koło Elbląga (Elbing), syn Ludwika – Franciszek Rudolf Ludwik (ur. 28.12.1852 r.) zginął 14.04.1871 roku w wojnie prusko – francuskiej. Byli ostatnimi przedstawicielami tego rodu.

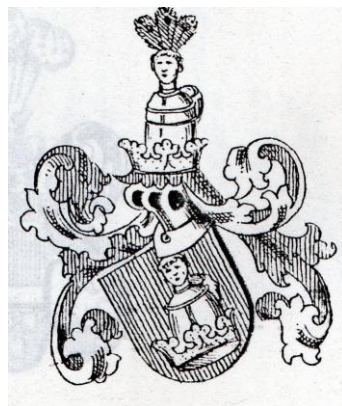
Źródła:

Blažek T. II s. 129-130

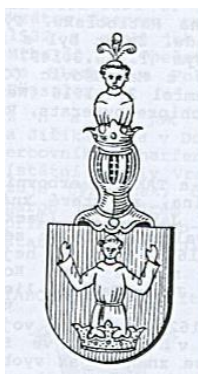
Doerr s. 106, 107

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 311-312

TALKENBERG
(TALCKENBERG, CIECIERZYNSKI, CIECIERSKI,
TIETIERSKI, JANUSSKOWSKI)

Herby wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Według Pilnačka ród pochodzący z Górnych Łużyc, T. Jurek nie wymienia go jako przybyszy. Na Śląsku znani od połowy XIV wieku, siedzibą rodową był zamek Podskale (Talkenstein) i miejscowość Rzęsiny (Welkersdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Dzielili się na dwie linie: dolnośląską i górnośląską.

I. LINIA DOLNOŚLĄSKA.

W 1367 roku występują w dokumentach Reinschke i Nickel (zm. po 1400 r.), w 1385 roku – Petschko a w 1386 roku Bernard był właścicielem Uniegoszcy (Bertelsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban) i Milikowa (Herzogsawaldau) koło Bolesławca (Bunzlau). W 1431 roku właścicielem Podskala (Talkenstein) był Joachim Talkenberg.

W 1448 roku książęta legniccy: Jan I lubiński i Henryk X chojnowski oddali w lenno okręg Chojnów (Haynau) Bernardowi von Talkenberg (zm. po 1478 r.) który tytułował się starostą tego okręgu. W latach 1470 – 1509 brat Bernarda –

Krzysztof, członek rady królewskiej Władysława Jagiellończyka, był właścicielem Devina w Czechach, na Śląsku posiadał Langenau i Linde koło Zgorzelca (Goerlitz) na lewym brzegu Nysy Kłodzkiej. i w 1480 roku był starostą księstwa głogowskiego. W 1494 roku znani są jego synowie: Krzysztof, Bernard jun. i Baltazar. Krzysztof w 1499 roku był właścicielem Radomiłowic (Radmannsdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). W latach 1495 – 1509 Jadwiga von Talkenberg była przełożoną klasztoru w Lubomierzu (Liebenthal). W połowie XVI wieku znany jest Krzysztof von Talkenberg żonaty (x ok. 1559 r.) z Magdaleną z Vrchlabi.

Około 1550 roku bracia Ramfold (Reinhard) i Joachim byli właścicielami Rzęsin (Welkersdorf) i Płakowic (Plagwitz), ich siostra – Helena była żoną Otta von Zedlitz.

Ramfold (Reinhard) żonaty z N. (Anną ?) von Gersdorf z Sichowa (Seichau), miał troje dzieci:

1. Magdalenę – odziedziczyła po zmarłym bracie Płakowice (Plagwitz). Była żoną Kaspra von Schaffgotsch ze Żmigrodu (Trachenberg), założyciela domu Schaffgotsch-Plagwitz.
2. Ramfolda jun. - właściciela Płakowic (Plagwitz) i Pomocnego (Pombsen) koło Jawora (Jauer), zmarłego około 1626 roku, ostatniego przedstawiciela linii dolnośląskiej.
3. Joachima – właściciela Rzęsin (Welkersdorf), zmarłego około 1626 roku. Wszystkie majątki przejęli von Schaffgotsch.

II. LINIA GÓRNOŚLĄSKA – TALKENBERG von CIECIERZYN.

Linia górnośląska wydzieliła się już na przełomie XIV i XV wieku. Siedzibą linii był Ciecierzyn (Neudorf) koło Kluczborka: w 1402 roku właścicielem tej miejscowości był Dietrich von Talkenberg. Dzieliła się na trzy domy: Ciecierzyn (Neudorf), Grodzisko (Grodisko) i Januszkowice (Januschkowitz).

1. Dom Ciecierzyn (Neudorf) – Ciecierzynski, Ciecierski, Tietierski .

Ciecierzyn (Neudorf) w średniowieczu stanowił bardzo ważny gród graniczny w dokumentach określany jako „twierdza” (Vestung-Festung, tvrdz). Talkenbergowie z Ciecierzyna (Neudorf) używali zamiennie nazwiska „Ciecierski” i Ciecierzynski”.

W 1414 roku Mikołaj Talkenberg von Teterzin (syn Dietricha ?) był archidiakonem opolskim. W dokumentach namysłowskich w 1465 roku występuje Nickel (Mikołaj) Talkenberg Ciecierzynski z synem Mikołajem jun. W 1489 roku Krzysztof Talkenberg zwany Ciecierzynskim, wójt klasztoru w Trzebnicy (Trebnitz) sprzedał Ciecierzyn (Neudorf) Frankenbergowi-Proschlitz. W 1490 roku 23.09.) W 1478 i 1485 roku Hynek Tietierski występuje jako świadek w dokumentach książąt opolskich. Na przełomie XV i XVI wieku było prawdopodobnie dwóch Henryków – założycieli dalszych domów.

2. Dom Grodzisko (Grodisko)

Hynek (Henryk) Talkenberg von Teterzin (zm. przed 1539 roku) występujący w dokumentach na przełomie XV i XVI wieku, na początku XVI wieku był właścicielem Grodziska (Grodisko) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Miał córkę – Magdalenę, żonę Pawła Marka (wolnego chłopca ?) z Suchej (Suchau) i syna Jana – właściciela Grodziska (Grodisko), żonatego z Jadwigą córką Krzysztofa Czornberga z Sierot (Schieroth) koło Gliwic (Gleiwitz), której w 1540 roku zapisał wiano 300- guldenów na swoim majątku. W tym samym roku rozliczył się on ze swoją siostrą ze spadku po rodzicach. Ich stryjem był Krzystek Talkenberg właściciel Suchodańca (Sucho-Danietz) oraz części Krośnicy (Kroschnitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1512 roku (29.07.) książę Jan II Dobry opolski rozstrzyga długoletni spór pomiędzy Krzysztofem Talkenbergiem a Janem Chmeliem (Strzela) z Obrowca (Oberwitz) o staw zwany „Głowiniec”. Żonaty z Heleną, córką Krzystka Lesnickiego (Strzeli), w 1540 roku sprzedał żonie swoją dziedziczną część Krośnicy (Kroschnitz). Prawdopodobnie jego dziećmi było rodzeństwo: Aneżka, Melchior, Jan i Fabian – właściciele Suchodańca (Sucho-Danietz).

W 1586 roku bracia Jan i Zdzisław Talkenbergowie byli właścicielami, prawdopodobnie części, Grodziska (Grodisko) i Krośnicy (Kroschnitz). Ich siostrą, lub córką któregoś z nich była Salomea von Talkenberg (zm. po 1598 r.) żona (x przed 1558 r.) kuźnika Mikołaja Borenskiego (zm. przed 14.12.1582 r.), któremu bracia odstąpili (w posagu ?) kuźnicę Kraśnicką (Kroschnitz), właściciela Borycza (Boritsch), i Kadłubca (Kadlubetz).

3. Dom Januszkowice (Januschkowitz) – Janusskowski.

Hynek (Henryk) Talkenberg z Tietersyna (zm. po 1540 r.) był właścicielem Januszkowic (Januschkowitz) koło Kozła (Cosel). On i jego potomkowie używali najczęściej nazwiska „Janusskowski”. Żonaty z Barbarą ze Słupska (Słupsko) (Czigan, Zigota ?) miał córki: Zuzannę (zm. po 1559 r.) – zakonnicę dominikanek w Raciborzu (Ratibor) oraz Dorotę – żonę Wacława Kozłowskiego (zm. przed 1538 r.), który zapisał jej wiano na swojej wsi Kozłów (Koslow) koło Gliwic (Gleiwitz), i dwóch synów: Jerzego i Henryka jun.. Obydwaj jeszcze za życia ojca w 1540 roku otrzymali Januszkowice (Januschkowitz).

Jerzy – w 1540 roku sędzia ziemski Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i Sławieńcic (Slawentzitz) był żonaty z Apolonią, córką Mikołaja Lessoty ze Steblowa (Stoeblau) właściciela Rokicia (Rokitsch). W 1540 roku zapisał jej wiano w wysokości 200 guldenów na Januszkowicach (Januschkowitz) i „Roschowskim” (Roszowice – Roschowitzdorf lub Roszowicki Las – Roschowitzwald). Miał dzieci ale jego dział w Januszkowicach (Januschkowitz) odziedziczyła siostra Dorota. W 1559 roku sprzedała odziedziczony dział w Januszkowicach (Januschkowitz) swojemu zięciowi Janowi Lasocie ze Steblowa (Stebblau), który już był właścicielem jednego działu w tej miejscowości.

W 1555 roku występuje w dokumentach inna Dorota Talkenberg zwana Lupina – zona N. Larischa zwanego Lupu (? przydomku tego używali spokrewnieni z Larischami Fragsteinowie). Jej siostrą był Elszka (Elżbieta) od których w 1560 roku (1.04.) pożyczka 600 złotych pod zastaw Wysokiej (Wysoka), Górnego Kadłubca (Ober Kadlubietz) i Kalinowic (Kalinowitz) Joachim Buchta z Otrmętu (Otmuth). Pełnomocnikami siostr były bracia Lesotowie: Jerzy – komandor klasztoru joannitów w Opawie (Troppau), Mikołaj – kanclerz księstwa opolsko – raciborskiego i Samuel ze Steblowa (Stoeblau). Elszka w 1576 roku była przełożoną klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

Źródła:

Sinapius T. I s. 969, T. II s. 1054

Błażek T. III s. 60

Pilnaček T. IV s. 247-249

C.D.S. t. VI nr 313a, 368, 369

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 123, 252, 258, 317-319, 323-324, 327-329

Zemska kniha... : 3,23-24, 35, 51, 60, 62, 70, 79, 114, 145-146, 153

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 29,30

Stibor J.: Leśnica i jej okolice w zapisach opolsko – raciborskich ksiąg ziemskich. (w:) Osiem wieków Ziemi Leśnickiej (pod red. Alberta Lipnickiego) Wrocław 2002 nr 3, 16-18, 21, 41

Archiv Zemsky Opava – Akt sprzedaży Januszkowic przez Dorotę Talkenberg

TALLENBERG

zob.

TALMBERG

TALLEYRAND

(TALLEYRAND-PERIGORD comte de PERIGORD, duca di DINO,
duc de TALLEYRAND-PERIGORD)

Herb hrabiowski

Herb książąt żagańskich

Stary, arystokratyczny ród francuski pochodzący z Dordogne, znany od XII wieku. Dzielił się na kilka linii. Na Śląsku osiedli przedstawiciele linii młodszej rodu którą założył na początku XIX wieku książę Benewentu – Karol Maurycy de Talleyrand-Perigord. W 1806 roku (5.06.) otrzymał tytuł „Duc” z prawem primogenitury a w 1815 roku (9.11.) tytuł Para Francji. W 1815 roku brał udział jako przedstawiciel króla Francji na Kongresie Wiedeńskim.

Na początku XIX wieku po wymarciu linii męskiej książąt żagańskich Biron-Curland-Sagan, księstwo odziedziczyła córka księcia Piotra Birona – Joanna Dorota (ur. Berlin 21.08.1793 – zm. Żagań, Sagan 19.09.1862 r.). Wyszła za mąż (x Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 23.04.1809 r.) za Edmonda II Aleksandra duca de Talleyrand-Perigord (ur. Paryż 1.08.1787 – zm. Florencja 14.05.1872 r.), który został księciem Żagania (Sagan). W 1863 roku (15.12.) majątki przejął jego syn – Ludwik III duc i par Francji a na początku XX wieku właścicielem majątków był Boson de Talleyrand-Perigord IV duc de Talleyrand, herzog zu Sagan.

Drugi syn Edmonda II – Aleksander Edmond (ur. Paryż 15.12.1813 – zm. Florencja 8.04.1894 r.), żonaty (x Beauregard/Val de Loir 8.10.1839 r.) z Marią Walentyną Józefiną de Sainte Aldegonde (ur. Paryż 19.05.1820 – zm. Paryż 23.09.1891 r.) był właścicielem majątków: Otyń (Deutsch Wartenberg), Zatonie (Guenthersdorf) i Klenice (Kleinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Jego córka – Elżbieta Florence Aleksandryna de Talleyrand-Perigord (ur. Florencja 4.02.1844 – zm. Lenarcice, Geppersdorf 11.04.1880 r.) była żoną (x Zatonie, Guenthersdorf 1.08.1863 r.) Jana Edwarda Karola Anny Rolle hr. von Oppersdorff z Głogówka (Oberglogau) (ur. Głogówek, Oberglogau 25.03.1832 – zm. Lenarcice, Geppersdorf 12.10.1877 r.) właściciela majątków Lenarcice – Opawica (Geppersdorf – Tropowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:

Krane s. 108, 133

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 313-314

Oppersdorff W.: Ahnentafeln der Graefinen von Oppersdorff.(Berlin) 1972 (na prawach rękopisu) tabl. B VI.

TALMBERG (TALLENBERG)

Herb rodowy

Polski herb Łękna

Stary czeski ród herbu Łękna, według legendy rodowej w 644 roku przybyli do Czech ze Słowenii razem z księciem Czechem. W Czechach siedzibą rodową miał być Miličín koło Tabora: około 938 roku żył Wisław z Miliczina. Daniel Milicki (zm. 15.03.1214 r.) początkowo kapelan księcia Władysława czeskiego, był później biskupem Pragi.

W pełni udokumentowane źródłowo informacje pochodzą dopiero z XIII wieku: w 1291 roku posiadali gród Talmberg nad Sazavą i od niego przyjęli nazwisko. Na początku XVII wieku Jan Wilhelm von Talmberg w latach 1611 – 1617 był najwyższym sędzią ziemskim królestwa Czech. Żonaty z Katarzyną Kavka z Řičan, miał czterech synów:

1. Wilhelma – właściciela Jankova;
2. Jerzego – w 1613 roku najwyższego komornika królestwa Czech, żonatego z Elżbietą bar. von Lobkowitz;
3. Fryderyka – marszałka dworu cesarskiego, w latach 1623, 1625 i 1631 przedstawiciela cesarza na zjazdach przedstawicieli księstw śląskich (Fuerstentag). W 1629 roku otrzymał tytuł barona. Żonaty był z Marią Benigną bar. von Poppel-Lobkowitz.
4. Franciszka Wilhelma – żonaty z Urszulą hr. von Pappenheim miał trzech synów:

- a) Franciszka Maksymiliana Leopolda – właściciela Rataji. Żonaty z Ewą bar. Custossia, miał pięcioro dzieci: Franciszka, Poliksenę, Katarzynę, Franciszka i Jana.
- b) Jana Franciszka Wilhelma (zm. 1689 r.) – biskupa w Hradec Kralove.
- c) Rudolfa – właściciela Jankova. Żonaty z Marią hr. von Paar, miał trzech synów: Józefa, Jana Jakuba – w 1701 roku kanonika katedry wrocławskiej i Wilhelma.

Ród wymarł w pierwszej połowie XVIII wieku.

Źródła:

Sinapius T. II s. 471-472

Błażek T. III s. 115

TABLICE GENEALOGICZNE

XVII WIEK

Jan Wilhelm v. Talmberg
1611-1617 r. – najwyższy sędzia królestwa
ż. Katarzyna Kavka z Řičan

Wilhelm wł. Jankova	Jerzy 1613 r. – najwyższy komornik królestwa ż. Elżbieta bar. v. Lobkowitz	Fryderyk marszałek dworu cesarskiego 1629 r. – baron ż. Maria Benigna bar. v. Poppel-Lobkowitz	Franciszek Wilhelm ż. Urszula v. Pappenheim
Franciszek Maksymilian Ledopold wł. Rataji ż. Ewa bar. Custossia	Jan Franciszek Wilhelm zm. 1689 r. biskup Hradec Kralove	Rudolf wł. Jankova ż. Maria hr. v. Paar	
Franciszek	Franciszek	Jan	Wilhelm
	Jan	Józef	Jan Jakub
	córki: a) Poliksena b) Katarzyna	1701 r. – kanonik katedry wrocławskiej	

TALTITZ

zob.

TIESEL

TAM
(THAM)

Herb rycerski i baronowski I

Herb rycerski i baronowski II

W 1638 roku (29.05.) szlachectwo czeskie otrzymał Jakub Tham, burmistrz Świdnicy (Schweidnitz). Prawdopodobnie jego synowie: Ignacy – sekretarz dworu czeskiego i Jan Konstantyn – radca wyższego urzędu śląskiego w 1670 roku (21.06.) zostali wpisani w czeski stan rycerski. Syn Jana Konstantyna – Wacław Franciszek Józef w 1691 roku (30.06.) otrzymał tytuł czeskiego barona a w 1702 roku (10.02.) uzyskał potwierdzenie starego tego tytułu.

Źródła:

Błażek T. II s. 130

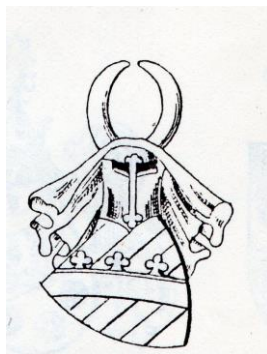
Doerr s. 120

TAM

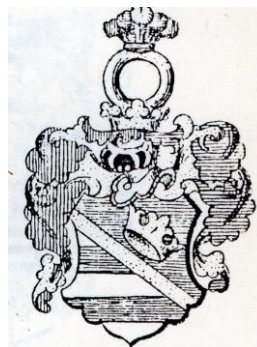
zob.

TAMM

TAMFELD (TAMFELDER, THANFELD, TANFELD, TANNFELD, TANNENFELD ?)

Herb Maczke Tamfelda z 1421 r.
wg Błażka

Herb szlachecki
wg Błażka

Herby wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Początki rodu nie są jasne: według Pilnačka ród pochodzący z Saksonii z miejscowości Tannenfeld koło Loebichau. Również Jurek wymienia ród von Tannenfeld i uważa, że pochodzili z zaginionej miejscowości Tannenfeld koło Al-

tenburga w Saksonii. Siebmacher nie wzmienia ich wśród szlachty saskiej. Nie jest jednak pewne, czy Tannenfeldowie i Tamfeldowie stanowili jeden ród. Sinapius powtarza za Lucae że Tamfeldowie pochodzili z księstwa żagańskiego, Błażek twierdzi, że była to szlachta górnośląska znana od początków XVI wieku. T. Jurek jako pierwszego wymienia Otto Tannenfelda znanego z dokumentów w 1282 roku. Na początku XIV wieku mieli posiadać majątki w okolicy Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim. Według Pilnačka w XIV wieku posiadali również majątki w południowej części księstwa nyskiego i w księstwie opawskim.

Nazwisko Tamfeld vel Tanfeld pojawia się dopiero w początkach XV wieku: w latach 1421 – 1422 Maczke Tamfeld był starostą Frydberka (Friedeberg) w księstwie nyskim. W 1416 roku (16.09.) Tomczik Tamfeld występuje w dokumentach książąt oleśnickich, w 1428 roku był starostą Bierutowa (Bernstadt). Miał dwóch synów: Jana i Tomczika jun. W początku XV wieku Thomschig Tannenfeld był wójtem Wołczyna (Konstadt) koło Kluczborka (Kreuzburg).

W XVI wieku posiadali majątki w księstwie raciborskim, opawskim i cieszyńskim: w 1512 roku posiadali Běle (Bielau) i Zawadę (Zawada) w księstwie raciborskim oraz Jakubčovice (Jogsdorf), Skřipov (Skripp) i Hrabstvi (Hrabstwie) w księstwie opawskim. W księstwie cieszyńskim występuje to nazwisko w spisie szlachty z 1532 roku.

W 1538 roku występuje jako świadek w księgach ziemskich opolsko – raciborskich Hynek z Tanfaldu. W tym samym roku był również pełnomocnikiem Magdaleny Czepli z Bełku (Belk), żony Wacława Charwata Petrowicza. W 1539 roku Hynek Jost von Tamfeld (ten sam ?) kupił od Wacława Charwata Petrowicza zamek i wieś Bluszczów (Bluschau), Rogów (Rogau), Rogowiec (Rogowietz), pustą Syrynkę (Syrinka) i 3 chłopów w Studziennej (Studen) w księstwie raciborskim. W 1542 roku zapisał swojej żonie Małgorzacie Skrziszowskiej wiano. W 1565 roku sprzedał swoją siedzibę w Studziennej (Studen). Pod koniec XVI wieku właścicielem Bluszczowa (Bluschau) był Jost Tanfeld (syn poprzedniego ?) żonaty z Dorotą Rostek z Bzia (Goldmannsdorf) koło Wodzisławia (Loslau).

Anna z Tanfeldu w 1567 roku otrzymała wiano od swojego męża Jana Larischa z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) . W 1594 roku Ewa von Tamfeld była żoną Wacława Pelki z Prudnika (Neustadt) (?).

W 1650 roku (21.11.) w dokumencie Karola Ferdynanda Wazy biskupa wrocławskiego i starosty obu części Śląska, wydanym we Wrocławiu występuje jako świadek Hynek Tamfeld z Jastrzębia (którego ? koło Rybnika czy Koźła ?).

W 1661 roku Jerzy von Tamfeld był właścicielem Nebor (Niebory) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 969

Błażek T. I s. 108, T. IV s. 93

Pilnaček T. IV s. 1249-1251

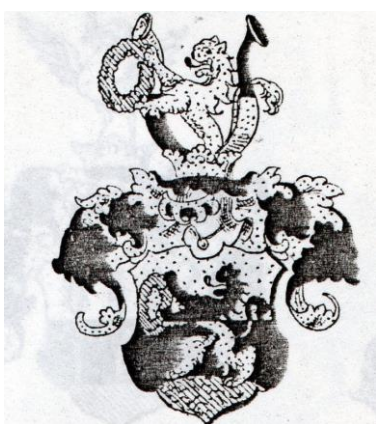
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 157

Zemska kniha... 39, 40

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 296

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731 (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 125

TAMM
(TAM, THAMM)

Herb wg Błażka

Herb wg Schles. Wappenbuch

Ród niewiadomego pochodzenia znany na Śląsku w księstwie świdnicko – jaworskim dopiero od końca XVI wieku.

Jakub von Tamm (zm. Świdnica, Schweidnitz 7.09.1669 r.) – członek rady cesarskiej i kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego był właścicielem Kwietnik (Blumenau) koło Jawora (Jauer). W 1638 roku został wpisany w czeski stan rycerski. Żonaty z Rozyną von Degenhart (zm. 1662 r.) miał dwoje dzieci – wszyscy zmarli w czasie epidemii w 1669 roku: Rozynę Katarzynę (ur.Świdnica, Schweidnitz 28.01.1642 – zm. 1669 r.) – żonę Fryderyka von Thielisch właściciela Potworowa (Riegersdorf) i Dąbrowy (Eichberg) oraz Jakuba Ernesta (ur. 1637 – zm. 18.07.1669 r.) – właściciela Górnych i Dolnych Kwietnik (Ober- und Nieder Blumenau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 1054-1055

Błażek T. II s. 130

Schles. Wappenbuch szp. 148

TAMM

zob.

TAM

TANFELD

zob.

TAMFELD

TANIEL

zob.

DANIEL

TANN
(TANNE, THANNE)

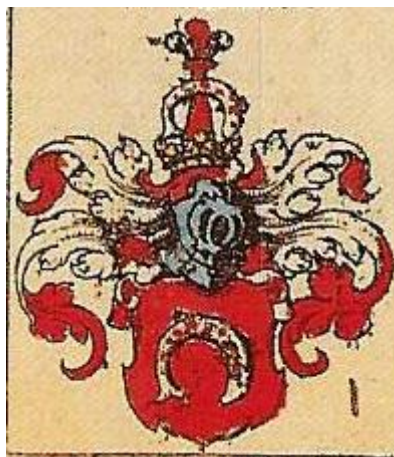
Herb rodowy

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Herb rodowy linii frankońskiej
wg Siebmachera

Stary frankoński ród rycerski, siedzibą rodową był zamek Than, znany podobno z ksiąg turniejowych w XII wieku. W późniejszych wiekach podzielił się na liczne linie. W 1704 roku (7.06.) Henryk von der Tann, tajny radca dworu księstwa Fuldy, marszałek kantonu Rhoen-Werra, otrzymał tytuł barona.

Na Śląsk przybył w połowie XVIII wieku pułkownik wojsk pruskich Wilhelm Henryk (ur. 13.02.1710 – zm. Uraz, Auras 22.02.1790 r.) – syn Otto Engelharda bar. von der Tann z Nordheim i w 1756 roku uzyskał inkolat śląski. Po ojcu odziedziczył rodowy Nordheim, Hufflers i Leippach, na Śląsku kupił początkowo Wierzbicę Górną (Polnisch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg) a następnie dobra Uraz (Auras) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x 31.01.1753 r.) z Beatą Henriettą hr. von Gessler (ur. 4.03.1768 r.) miał syna – Fryderyka Wilhelma Leopolda Jana (ur. Wierzbica Górna, Polnisch Wuerbitz 25.05.1757 – zm. Marklowice Dolne, Nieder Marklowitz 31.01.1796 r.), rotmistrza wojsk pruskich i właściciela Marklowic Dolnych (Nieder Marklowitz) koło Wodzisławia (Loslau) na Górnym Śląsku. Żonaty (x 28.08.1786 r.) z Leopoldyną von Strachwitz (ur. 1760 – zm. Marklowice Dolne, Nieder Marklowitz 29.12.1809 r.) miał kilkoro dzieci z których synowie zmarli w niemowlęctwie, wieku dorosłego dożyły jedynie trzy córki:

1. Wilhelmina (ur. Oldřišov, Odersch 3.03.1789 r.) – żona (x 9.01.1809 r.) Ernesta von Kaminietz;
2. Emilia Chrystiana Henrietta (ur. 25.12.1791 – zm. Racibórz, Ratibor 9.10.1813 r.) – żona (x 8.10.1811 r.) Henryka hr. von Gessler.
3. Szarlotta Karolina (ur. 1794 – zm. Wrocław, Breslau 22.04.1833 r.) – żona (x Pszczyna, Pless 18.08.1813 r.) Andrzeja von Sowinski.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 257-258

Błażek T. III s. 60-61

TABLICE GENEALOGICZNE

Otto Engelhard bar. v. d. Tann
wł. Nordheim i Hufflers
ż. Chrystiana Filipina bar. Stieban
v. Buttenheim

|
Wilhelm Henryk
ur. 13.02.1710 – zm. Uraz 22.02.1790 r.
pułkownik wojsk pruskich
1756 r. – inkolat śląski
wł. Nordheim, Hufflers i Leippach
oraz Wierzbicy Górnej i Urazu
ż. (x 31.01.1753 r.) Beata Henrietta hr. v. Gessler
(ur. 4.03.1768 r.)

|
Fryderyk Wilhelm Leopold Jan
ur. Wierzbica Górna 25.05.1757 –
zm. Marklowice Dolne 31.01.1796 r.
rotmistrz wojsk pruskich
wł. Marklowic Dolnych
ż. (x 28.08.1786 r.) Leopoldyna
v. Strachwitz
(ur. 1760 – zm. Marklowice Dolne 29.12.1809 r.)

|
córki:

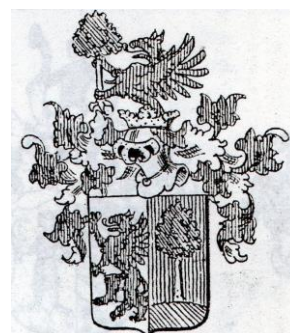
- a) Wlhelmina
ur. Oldřišov 3.03.1789 r.
m. (x 9.01.1809 r.) Ernest v. Kaminietz
- b) Emilia Chrystiana Henrietta
ur. 25.12.1791 – zm. Racibórz 9.10.1813 r.
m. (x 8.10.1811 r.) Henryk hr. v. Gessler
- c) Szarlotta Karolina
ur. 1794 – zm. Wrocław 22.04.1833 r.
m. (x Pszczyna 18.08.1813 r.) Andrzej Sowiński

TANNENFELD

zob.

TAMFELD

TANNER
(TANNER von LOEWENTHAL)

Odmiany herbu wg Błażka

Nobilitowani mieszczenie z Lubomierza (Liebenthal) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). W 1577 roku Grzegorz Tanner posiadał mały majątek w Uboczu (Schossdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). W 1634 roku (11.02.) Jerzy Tanner został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Loewenthal”.

W drugiej połowie XVII wieku przedstawiciele tego rodu pojawiają się na całym Śląsku: w hrabstwie kłodzkim posiadali jakiś majątek w Dolinie (Hermsdorf). W 1661 roku dr Ferdynand August Tanner von Lowenthal (zm. Ząbkowice, Frankenstein 7.04.1680 r.) był notariuszem cesarskim i w 1671 roku sekretarzem rejencji księstwa ziębskiego, miał córkę N. która wyszła za mąż w Czechach. W 1690 roku Abraham Tanner von Loewenthal był burmistrzem w Prudniku (Neustadt) na Górnym Śląsku.

Źródła:

Błażek T. II s. 130

TANTZENHEUGER (TANZENHEUGER)

Nazwisko to występuje w dokumentach księstwa nyskiego w XV i XVI wieku. W 1478 roku (22.12.) Jan Tantzenheuger był świadkiem przekazania Urbanowi von Stosch z Biechowa (Bechau) lenna Frywaldov (Freiwaldau). W latach 1557 – 1573 Krzysztof Tantzenheuger był urzędnikiem biskupim (starostą ?) w Otmuchowie (Ottmachau). Żonaty z Anną von Beess miał syna – Jana, w 1573 roku właściciela Konradowa (Duerr-Kunzensdorf) w księstwie nyskim.

Źródła:

Błażek T. II s. 131

TAPARELL

zob.

LAGNASCO

TAPPE

zob.

ALMESLOE

TARCHALA (TRCHALA)

Stary ród śląski nieznanego pochodzenia i herbu, znany z XIII i XIV wieku. Według Pilnačka nazwisko ma pochodzić od nieznanej miejscowości Tarchala. W 1259 roku N. Tarchala występuje jako świadek w Głogowie (Glogau). Około 1310 roku Wawrzyniec i Klement byli właścicielami jakiejś osady Kowale. W 1312 roku Marcin syn Budziwoja oraz bracia: Bronisław, Klement i Zwola zrzekają się naroku na wsi Tarchale. Pilnaček powołując się na pieczęcie Pfotenhauera zalicza również do tego rodu kasztelana Lubina (Lueben) w 1314 roku zwanego Panko. Pfotenhauer jednak nic o tym nie pisze a owego Panko zalicza raczej do rodu von Tauer lub von Rothkirch.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1253-1254

PfotenhauerP.: Die schlesische Siegel von 1250 bis 1300 beziehentlich 1327. Breslau 1879 tabl. B VI nr 56

TARCY

zob.

DARCY

TARENTE

zob.

MACDONALD

TARLA
(TARLO z WITOWIC, TRDLO, *TARŁO*)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Hołobok

Szlachta polska z księstwa oświęcimskiego według Pilnačka herbu Hołobok (w herbarzu morawskim Pilnaček twierdzi że nieznanego herbu). Siedzibą rodową była miejscowość Witowice. W latach 1444 – 1487 w księgach ziemskich oświęcimskich występuje Mikołaj Tarło, w 1444 roku sędził się o Starą Wieś. Z jego sióstr znana jest w 1464 roku Katarzyna.

W drugiej połowie XV wieku przenieśli się do księstwa cieszyńskiego a później w okolice Raciborza (Ratibor) i na Morawy.

W 1498 roku (1.10.) w Cieszynie (Teschen) występuje jako świadek Jan Tarło z Witowic. W tym samym roku Adam Tarła sprzedał Těrlicko (Cierlicko, Tierlitzko) Wacławowi Rusetskiemu, w akcie sprzedaży jako świadek występuje Jan Tarła właściciel Nydka (Nydek, Nydeck).

W 1520 roku Adam Tarło kupił Łaziska (Lasisk) koło Wodzisławia (Loslau), które w 1531 roku sprzedał Janowi Planknarowi. Gorzyczki (Klein Gorschuetz) posiadał Adam Tarło (zm. przed 1538 r.) (ten sam ?), miał dwóch synów Jana i Mikołaja. W 1539 roku jako właściciel Gorzyczek (Klein Gorschuetz) (części ?) występuje Wit Tdrlo żonaty z Heleną, córką Mikołaja Clemy z Ligoty właścicielką części Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz), którą odstąpiła swojemu szwagrowi – Mikołajowi von Gaschin. Miał syna – Jana.

Na Morawach w 1555 roku występuje Mikulasz Tarła z Vitkovic. W 1571 roku Jan Tarła (syn poprzedniego ?) miał dom po zmarłym Wacławie Drahanowskim w Uherskim Brodzie, w 1580 roku posiadał majątek w Bořeticach, zmarł w 1582 roku majątek odziedziczyła jego żona – Eliszka Běškovna.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1253-1254

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 332, 348

Rauscher nr 33, 41, 42, 45, 46, 49, 60, 76, 95, 96, 114, 198, 200, 211, 214, 229, 311

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 335

TARNAU
(TARNAU von KUEHSCHMALZ, von TARNAU genannt KUEHSCHMALZ,
THARNAU, TARNOWSKI)

Herby wg Błażka

Herb wg Schles. Wappenbuch

Polski herb Leliwa

Śląski ród szlachecki, częściowo wrocławski patrycjuszowski herbu Leliwa. Według Paprockiego przybyli z Moraw i mieli pochodzić ze wspólnego pnia z historycznym rodem morawskim znanym od X wieku – Martinkovskymi z Rozseče herbu Leliwa. (wg legendy rodowej książę czeski Bolesław w 960 roku w wyprawie na Morawy i Węgry podzielił swoją armię na dwie części: jedną dowodził Bogusław syn Hrošova, drugą – Stosko (Staszek) syn Bożymira. Martinkovscy mieli pochodzić od Stoska. Związki ich z Leliwitami małopolskimi nie są znane (jednak dziwne by się wydawało, że rody o tym samym nazwisku i herbie nie miały z sobą nic wspólnego).

Nazwisko wzięli od Tarnowa Grodkowskiego (Tharnau) który był ich najstarszą siedzibą rodową. W początkach XVI wieku przejęli od spokrewnionego rodu von Kuehschmalz ich siedzibę rodową – Kobielę (Kuehschmalz) koło Grodkowa (Grottkau) zaczęli ją podawać jako swoją.

W 1349 roku w przywileju dla miasta Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) jako świadek występuje Guenter de Tarnau a w 1437 roku na dworze książąt ziebickich przebywał Jan de Tarnaw. Posiadali również Supikovice (Saubsdorf) koło Fryvaldova (Freiwaldau) w księstwie nyskim a później majątki w oleśnickim. Iwan (Yban) von Tarnau – kupiec wrocławski, był w latach 1509 – 1519 sędzią dworskim księstwa wrocławskiego i właścicielem Kobieli (Kuehschmalz). Żonaty z Anną von Banck (zm. 1546 r.) miał dwóch synów: Salomona i Krzysztofa – założycieli dwóch linii rodu.

LINIA SALOMONA

Salomon von Tarnau był właścicielem Mienic (Muehnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), mieszkał jednak we Wrocławiu (Breslau) gdzie zmarł w 1559 roku (3.12.) i został pochowany w kościele św. Elżbiety. Żonaty z Barbarą, siostrą członka rady miejskiej Ludwika Pfintzing, miał dwie córki i syna:

1. Annę – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1550 r.) z Aleksandrem Mehl; 2. z Baltazarem Guttin zwanym Flottke właścicielem Zacharzyc (Sacherwitz) koło Wrocławia (Breslau).
2. Barbarę – żonę N. von Seidlitz
3. Iwana (Iban) (zm. przed 1593 r.) – żonaty z Anną Franck von Huben, wdową po Jerzym von Lindeiner ze Śliwic (Schleibitz) w księstwie oleśnickim, miał dwoje dzieci:
 - a) Barbarę – żonę Jana Helwig;
 - b) Godfryda – właściciela Mienic (Muehnitz), żonatego (x Wrocław, Breslau 1593 r.) z Anną, córką Melchiora jun. von Hirsch. Miał syna Ernesta Fryderyka – zmarłego w młodości, ostatniego z linii Salomona.

LINIA KRZYSZTOFA

Krzysztof von Tarnau (zm. Św. Katarzyna, Kattern 25.05.1568 r., pochowany w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu, Breslau) – właściciel Św. Katarzyny (Kattern) koło Wrocławia (Breslau), był trzykrotnie żonaty: 1. z Anną, córką Jana Emmerich ze Zgorzelca (Goerlitz), 2. z Magdaleną Steyer, 3. (x Wrocław, Breslau 1552 r.) z Zuzanną von Reichel (zm. Wrocław, Breslau 1590 r.) ze Smolca (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau). Razem miał 12 dzieci:

1. Annę (zm. Wrocław, Breslau 1587 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1548 r.) Ludwika Pfintzing;
2. Martę – żonę (x Wrocław, Breslau 1551 r.) Zygmunta Pucher;
3. Krzysztofa (ur. 1539 r.) – zmarł na Litwie 1598 roku;
4. Zuzannę – żonę (x Wrocław, Breslau 1561 r.) Pankracego von Gutthaeter właściciela Strachowic (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau);
5. Marię – żonę (x Wrocław, Breslau 1566 r.) Ludwika von Gutthaeter (brata Pankracego) właściciela Kuraszkowa (Karoschke) koło Trzebnicy (Trebnitz);

6. Barbarę (zm. 1583 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1571 r.) Tobiasza Mol-
ler;
7. Magdalенę – żonę (x Wrocław, Breslau 1565 r.) Jana Fleischmann,
członka rady miejskiej w Toruniu (Thorn);
8. Jadwigę – żonę (x Wrocław, Breslau 1572 r.) Fryderyka Willinger;
9. Reginę (ur. 1555 – zm. Wrocław, Breslau 1629 r.) – żonę (x Wrocław,
Breslau 1577 r.) Jerzego Geiger z Noerdlingen;
10. Daniela (ur. 1554 – zm. Wrocław, Breslau 1592 r.) – żonaty z Barbarą
Mattern z Poznania (Posen), miał czworo dzieci:
 - a) Barbarę (zm. Wrocław, Breslau 1672 r.) – trzykrotnie zamężną: 1.
(x 1630 r. druga żona) z doktorem obojga praw Ernestem Lange
(zm. Wrocław, Breslau 1632 r.), 2. (x Brzeg, Brieg 1637 r.) z Ma-
teuszem Apelles von Loewenstern (ur. Prudnik, Neustadt 1594 –
zm. Wrocław, Breslau 1648 r.) – znanym w tym czasie poetą, wła-
ścicielem Karwińca (Langenhof) w księstwie oleśnickim, 3. (x
Wrocław, Breslau 1651 r.) z Zygmuntem von Nimptsch (zm.
16.10.1669 r.) właściciela Dobrochowa (Falkenheim) w księstwie
oleśnickim.
 - b) Zuzannę (ur. 1593 – zm. Wrocław, Breslau 1628 r.) – żonę (x Wro-
cław, Breslau 1615 r.) Mikołaja (Niklasa) Richter;
 - c) Annę (zm. Wrocław, Breslau 1662 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau
1620 r.) Daniela Iseler;
 - d) Daniela jun. (ur. 12.09.1603 – zm. 31.12.1656 r.) – w latach 1647 –
1656 członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau), żonatego (x
Wrocław, Breslau 1653 r.) z Barbarą Kreczmer.
Jego syn – Jan Krzysztof von Tarnau und Kuehschmalz (ur. Wro-
cław, Breslau 14.10.1656 – zm. 5.04.1708 r.), w latach 1692 – 1708
członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i właściciel Karwińca
(Langenhof) oraz Ptakowic (Taschenberg) był trzykrotnie żonaty:
1. (x 28.04.1682 r.) z Eleonorą (zm. 29.11.1685 r.), córką Zygmun-
ta von Fuerst z Olbrachtowic (Albrechtsdorf) koło Świdnicy
(Schweidnitz), 2. (x 24.11.1688 r.) z Joanną Eleonorą (zm.
18.10.1694 r.), córką Godfryda von Wolffsburg, członka rady ce-
sarskiej, 3. (x 20.11.1696 r.) z Joanną Małgorzatą (zm. 31.08.1708
r.), córką Jana Jerzego von Zangen und Oberlahnstein, właściciela
Ślęzy (Lohe) koło Wrocławia (Breslau).
Z pierwszą żoną miał córkę – Barbarę Dorotę i syna – Jana Ernesta
(ur. 28.10.1685 r.) zmarłego w dzieciństwie; z drugą – dwie córki:
Eleonorę Zofię i Joannę Krystynę oraz z trzecią – również dwie
córki: Chrystianę Zofię i Helenę Rozynę.
11. Apolonię (ur. 1559 – zm. 1615 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1579 r.)
Konrada von Keltsch (ur. 1553 – zm. 30.04.1620 r.).

12.Katarzynę (ur. 1562 – zm. Wrocław, Breslau 1616 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1584 r.) Henryka Schmidt (ur. 1558 – zm. Wrocław, Breslau 1616 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 969-970

Zedlitz T. IV s. 258

Błażek T. II s. 131; T. IV s. 93

Schles. Wappenbuch szp. 146-147

TABLICE GENEALOGICZNE

Podział na linie

Iwan (Yban) v. Tarnau

zm. po 1519 r.

kupiec wrocławski

wł. Kobieli

1509-1519 r. – sędzia dworski

ks. wrocławskiego

ż. Anna v. Banck

(zm. 1546 r.)

|

Linia Salomona
(mieszczańska)

Linia Krzysztofa
(szlachecka)

1. Linia Salomona

Salomon s. Iwana

zm. 3.12.1559

kupiec wrocławski

wł. Mienic

ż. Barbara Pfintzig

|

Iwan (Iban)
zm. przed 1593 r.
wł. Mienic
ż. Anna Franck v. Huben
1o voto v. Lindeiner

córki:
a) Anna
m. 1. (x Wrocław 1550 r.)
Aleksander Mehl
2. Baltazar Guttin wł. Zacharzyc

	b) Barbara m. N. v. Seidlitz
Godfryd wł. Mienic ż. (x Wrocław) Anna v. Hirsch Ernest Fryderyk zm. w młodości	Barbara m. Jan Helwig

2. Linia Krzysztofa

Krzysztof s. Iwana
 zm. Św. Katarzyna 25.05.1568 r.
 wł. Św. Katarzyny
 ż. 1. Anna Emmerich ze Zgorzelca
 2. Magdalena Steyer
 3. (x Wrocław 1552 r.) Zuzanna v. Reichel ze Smolca
 (zm. Wrocław 1590 r.)
 |

Krzysztof ur. 1539 - zm. na Litwie 1598 r.	Daniel ur. 1554 - zm. Wrocław 1592 r. ż. Barbara Mattern z Poznania 	córki: a) Anna zm. Wrocław 1587 r. m. (x Wrocław 1548 r.) Ludwik Pfintzig b) Marta m. (x Wrocław 1551 r.) Zygmunt Pucher c) Zuzanna m. (x Wrocław 1561 r.) Pankracy v. Gutthaeter wł. Strachowic d) Maria m. (x Wrocław 1566 r.) Ludwik v. Gutthaeter wł. Kuraszkowa e) Barbara zm. 1583 r. m. (x Wrocław 1571 r.) Tobiasz Moller f) Magdalena m. (x Wrocław 1565 r.) Jan Fleischmann z Torunia g) Jadwiga m. (x Wrocław 1572 r.) Fryderyk Willinger h) Regina ur. 1555 – zm. Wrocław 1629 r.
Daniel jun. ur. 12.09.1603 - zm. 31.12.1656 r. czł. rady m. Wrocławia ż. (x Wrocław 1653 r.) Barbara Kreczmer Jan Krzysztof v. Tarnau u. Kuechschmalz ur. Wrocław 14.10.1656 - zm. 5.04.1708 r. 1692 – 1708 r. czł. rady m. Wrocławia wł. Karwińca i Ptakowic ż. 1. (x 28.04.1682 r.) Eleonora v. Fuerst z Olbrachtowic (zm. 29.11.1685 r.)	córki: a) Barbara zm. Wrocław 1672 r. m. 1. (x 1630 r.) dr Ernest Lange (zm. Wrocław 1632 r.) 2. (x Brzeg 1637 r.) poeta Mateusz Apelles v. Loewestern (ur. Prudnik 1594 - zm. Wrocław 1648 r.) wł. Karwińca 3. (x Wrocław 1651 r.) Zygmunt v. Nimptsch (zm. 16.10.1669 r.) wł. Dobrochowa b) Zuzanna ur. 1593 -	

2. (x 24.11.1688 r.) Joanna Eleonora v. Wolffsburg	zm. Wrocław 1628 r. m. (x Wrocław 1615 r.) Mikołaj Richter	m. (x Wrocław 1577 r.) Jerzy Geiger z Noerdlingen
3. (x 20.11.1696 r.) Joanna Małgorzata v. Zangen ze Ślęzy	c) Anna zm. Wrocław 1662 r. m. (x Wrocław 1620 r.) Daniel Iseler	i) Apolonia ur. 1559 – zm. 1615 r. m. (x Wrocław 1579 r.) Konrad v. Keltsch (ur. 1553 – zm. 30.04.1620 r.) j) Katarzyna ur. 1562 – zm. Wrocław 1616 r. m. (x Wrocław 1584 r.) Henryk Schmidt (ur. 1558 – zm. Wrocław 1616 r.)
Jan Ernest ur. 28.10.1685 r. zm. w dzieciństwie	córki: a) Barbara Dorota b) Eleonora Zofia c) Joanna Krzystyna d) Chrystiana Zofia e) Helena Rozyna	

TARNOWSKI (TARNOWSKI z TARNÓWKI)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Jelita

Stary polski ród z okolic Sieradza herbu Jelita, którego przedstawiciele przejściowo przebywali w księstwie opolsko – raciborskim i opawskim. Stąd w połowie XVI wieku przenieśli się na Morawy.

W 1539 roku w księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje Jan Tarnowski jako świadek zapisu przez Andrzeja Starzinskiego wiana swojej żonie Reginie Wrbskiej.

Na Morawach Piotr Tarnowski z Tarnówki w 1580 roku był urzędnikiem państwa Plumlov i w 1584 roku miał tam wolny dwór, w 1586 roku był urzędnikiem w Prostějovie i tam również na przedmieściu miał wolny dwór. W 1587 roku ufundował dzwon do kościoła we Vrahovicach. Jego brat – Walentyn miał niewielki majątek w Kostelcu.

W 1569 roku (9.08.) bracia otrzymali od króla polskiego Zygmunta Augusta potwierdzenie starego szlachectwa z wywodem heraldycznym: matka była herbu Róża (Poraj), babka ojczyta (dziadowa) – Korab, babka matczyzna (baba) – Prawdzic.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1254-1255

Landbuecher Opp.-rat. Nr 272

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 104

TARNOWSKI

zob.

TARNAU

TAROL

zob.

THAROULLE

TAROUL

zob.

THAROULLE

TARUL

zob.

THAROULLE

TASSO

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Ród pochodzący z Włoch z okolic Parmy.

Na Śląsk przybył Albert von Tasso (ur. w księstwie Parmy 1614 r.) pułkownik wojsk cesarskich. W 1664 roku w wojnie węgierskiej otrzymał za męstwo osobiste podziękowanie cesarza Leopolda I. Był właścicielem Łambinowic (Lamsdorf) i Budziszowic (Bauschwitz) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Śliwice (Schleibitz) koło Nysy (Neisse). W 1669 roku został komendantem Głogowa (Glogau), zmarł w siedem tygodni po mianowaniu 7.05.1669 roku. Żonaty z N. von Ribbeck z Brandenburgii miał syna – Antoniego Alberta, który w 1699 roku (6.07.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Żonaty z Marią Eleonorą bar. von Nowagk miał córkę i dwóch synów: N. córka była żoną radcy rejencji księstwa legnickiego Józefa von Karris und Rosenhaag. Starszy syn – Karol Wilhelm w 1709 roku studiował w Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz).

Około 1710 roku do rodu tego należały: Szalsza (Schalscha), Kamieniec (Kamienietz) i Karchowice (Karchowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1742 roku N. bar. von Tasso posiadał Jakubowice (Jakobsdorf) koło Niemodlina (Falkenberg).

Źródła:

Błażek T. II s. 131

Doerr s. 178

TASSOWSKI

zob.

TATSCHOWSKI

TASSUL

zob.

PILATI

TASZYCKI
(TASZYCKI z LUSŁAWIC)

Polski herb Strzemię

Ród polski herbu Strzemię pochodzący z Taszyc koło Wieliczki. Achatius Taszycki z Lusławic, bachmistrz z Bochni w 1671 roku kupił od braci Rożickich Trojanowskich Kopciowice (Kopczowitz) koło Mysłowic (Myslowitz) z których miał wystawić na wojnę turecką trzech zbrojnych pachołków. Po kilku latach sprzedał ten majątek Adamowi Wilhelmowi von Stolz.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1256

TATSCHOWSKI
(TASSOWSKI, TACZOWSKI, TOTSCHOWSKI, STATSCHOWSKI)

Nazwisko występujące w różnej formie, niewiadomego pochodzenia występujące kilkakrotnie w głównie w dokumentach księstwa oleśnickiego. Nie wiadomo czy dotyczą informację jednego rodu. Być może jest to nazwisko zastępcze. W 1473 roku Nickel Taczowski był właścicielem Bierzyc (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1525 roku Jan Tassowski występuje jako świadek w

dokumentach księcia Jana II opolskiego. W 1530 roku Nickel i Melchior Statschowski byli właścicielami Piotrkowic (Gross Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) a w 1538 roku Filip Totschowski był właścicielem Zaprężyna (Sapraschine) również koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 330, 343

TATTENBACH (TAETTENBACH, TETTENBACH, REINSTEIN von TATTENBACH)

Herb rodowy

Herb baronowski

Herb hrabiowski

Stary ród pochodzenia austriackiego, skąd przenieśli się do Bawarii, koło Monachium wybudowali zamek Tattenbach. Genealogia rodu znana jest od 1280 roku, od Ottona Tattenpack rycerza von Tattenbach. Jego prawnuk – Ortelph był założycielem oddzielnej linii. Prawnuk Ortelpha – Jan Ritter von Tattenbach był członkiem rady cesarskiej, pułkownikiem wojsk cesarskich w Chorwacji i starostą Gurk w Karyntii. Jego syn – Zygmunt w 1598 roku (24.03.) otrzymał tytuł barona ziem dziedzicznych z predykatem „Edler Herr zu Ganowitz” , w 1612 roku (23.11.) uzyskał udostojnienie herbu a w 1623 roku (10.02.) tytuł barona Rzeszy. Jego trzech synowie: Jan Krzysztof, Wolfgang Fryderyk i Gotard otrzymali w 1637 roku (6.06.) tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) i byli założycielami trzech linii rodu.

Jan Krzysztof był założycielem starszej linii bawarskiej, jego średni syn – Wilhelm (zm. 1661 r.), tajny radca dworu cesarskiego i wielki mistrz zakonu joannitów, otrzymał od arcyksięcia Leopolda Wilhelma hrabstwo Reinstein w górach Harzu. Hrabstwo to odziedziczyli synowie jego starszego brata – Godfryda i przyjęli nazwisko „Reinstein von Tattenbach”.

Najstarszy syn Godfryda – Jan Erazm, cesarski poborca podatków w Styrii, kupił od Franciszka Jana hr. von Krakovsky-Kolovrat państwo Pomianów (Pomsdorf) w księstwie ziebickim oraz lenno Krutvald (Krautenwalde) w księstwie nyskim. Oskarżony o spisek razem z arystokratami węgierskimi przeciwko cesarzowi Leopoldowi I, został w 1671 roku skazany na śmierć a majątki zostały skonfiskowane.

Na początku XVIII wieku Małgorzata Leopoldyna hr. von Colonna ze Strelec Opolskich (Gross Strehlitz) była żoną N. hr. von Tattenbach.

Źródła:

Sinapius T. II s. 251

Błażek T. I s. 109, T. IV s. 93-94

TAUBADEL (TAUPADEL)

Herb wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Dorsta

Herb wg. Schl. Wappenbuch

Herb linii miśnieńskiej

Stary ród pochodzenia czeskiego, znany od początku XIV wieku. W pierwszej połowie tego wieku nabyli Tupadly koło Časlava w Czechach od którego przyjęli nazwisko. W połowie XIV wieku osiedli w Miśni gdzie od 1364 roku siedzibą rodową stała się miejscowość Fichtenberg, którą posiadali do 1687 roku. W czasie wojny 30-letniej walczyli po obu stronach wrogich wojsk: Jerzy Krzysztof von Taubadel był generałem wojsk szwedzkich, zaś jego syn – Jerzy Krzysztof jun. był oficerem wojsk cesarskich w Hiszpanii, po zawarciu pokoju wrócił do Miśni.

Na Śląsk przybył w II połowie XVII wieku rotmistrz wojsk saskich Jan Krzysztof III von Taubadel. Był właścicielem Chełma (Hulm), Pielaszkowic (Plaeschwitz) i Konar (Kuhnern) koło Strzegomia (Driegau). Zginął w 1674 roku na wojnie francuskiej. Żonaty z Urszulą Marią von Braun (zm. po 30.12.1702 r.) miał syna – Jerzego Zygmunta (ur. 29.12.1666 – zm. 19.11.1721 r.), właściciela Grzebielina (Greblin) koło Milicza (Militsch), Czernicy (Tschirne) i Zakrzyc (Sagschuetz) i Jarząbkowic (Schriegwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 11.02.1699 r.) z Julianną Elżbietą von Nimptsch (ur. 11.11.1677 – zm. 31.10.1735 r.) ze Szczepanowa (Stephanshain), miał syna – Karola Gottlieba.

Karol Gottlieb (ur. 17.01.1708 – zm. 8.05.1762 r.) – pruski radca sądowy, właściciel Karczyc (Kertschuetz) i Pustynki (Wuestung) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Żłotnik (Goldschmieden) koło Wrocławia (Breslau) oraz Kręska (Kranz) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 6.11.1732 r.) z Joanną Heleną von Prittwitz und Gaffron (zm. 1.09.1742 r.), 2. (x 28.01.1744 r.) z Luizą Erdmutą von Nimptsch (ur. 1718 – z. 1779).

Jego syn z drugiego małżeństwa – Ernest Gottlieb (ur. 5.08.1753 – zm. 20.05.1821 r.), landrat powiatu kluczborskiego, był właścicielem Bukowiny (Bukowine) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), Starego Karmonkowa (Alt Karmunkau) koło Olesna (Rosenberg) i Górnych Smard (Ober Schmaradt) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x 29.10.1781 r.) z Joanną Gottliebą von Jordan (ur. 29.09.1763 – zm. Świercze, Schoenwald 10.09.1804 r.) ze Świerczy (Schoenwald) koło Olesna (Rosenberg), miał dwóch synów:

1. Ludwika Henryka Adolfa Gottlieba (ur. 13.05.1786 – zm. 18.02.1826 r.) – landrata powiatu kluczborskiego. Żonaty (x Schoenberg 13.07.1817 r.) z Wilhelminą Luizą Amalią von Fahrentheil und Gruppenberg (ur. Schoenberg 6.11.1790 – zm. Drezno, Dresden 12.05.1866 r.), miał syna – N. zmarłego w dzieciństwie w 1819 roku oraz dwie córki:
 - a) Bertę Wilhelminę Luizę (ur. 14.07.1820 r.) – żonę (x 5.08.1840 r.) Ludwika Wilhelma Henryka von Oppen (ur. 29.08.1802 – zm. Karlsruhe Vary 5.08.1856 r.);
 - b) Julię Żanettę Karolinę Gottliebę (ur. 11.02.1822 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 19.04.1842 r.) Teodora Rudolfa Aleksandra von Wilucki (ur. 3.10.1813 – zm. 26.07.1875 r.), kapitana wojsk saskich.
2. Wilhelma Traugotta Ernesta Gottlieba (ur. Stare Karmonki, Alt Karmunkau 17.05.1796 – zm. Wrocław, Breslau 16.06.1851 r.) – rotmistrza wojsk

pruskich, landrata powiatu oleskiego, właściciela Starych Karmonek (Alt Karmunkau), Bodzanowic (Botzanowitz) koło Olesna (Rosenberg), Biskupic (Bischdorf) i Roszkowic (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Majątki te sprzedał w 1840 roku hr. von Renard. Żonaty (x 29.10.1826 r.) z Luizą Agnes von Jordan (ur. 20.07.1799 – zm. na zamku w Skorogoszczy, Schloss Schurgast 8.11.1814 r.), miał syna i córkę:

a) Wilhelma Alberta Gustawa Ludwika Ernesta Erdmana Gottlieba (ur. 14.05.1836 – zm. 20.02.1871 r.) – oficera wojsk pruskich, właściciela Roszkowic (Roschkowitz), żonatego (Wilno 13/26.06.1861 r.) z Katarzyną Aleksandrą Natalią von Roberti (ur. Charków 16/28.01.1842 r.). Był ostatnim przedstawicielem rodu. Wdowa po jego śmierci przekształciła majątek w fideikomis, który odziedziczyła jej szwagierka – Katarzyna Erdmura Gottlieba.

b) Katarzynę Erdmutę Gottliebę (ur. 7.06.1834 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Roszkowice, Roschkowitz 30.09.1853 r.) z Pawłem Krzysztofem Henrykiem von Berg (zm. 13.04.1855 r.), właścicielem Sierosławic (Schieroslawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), 2. (x 14.05.1860 r.) z Fryderykiem von Crammon, właścicielem Skorogoszczy (Schurgast) koło Brzegu (Brieg).

Przejęła fideikomis Roszkowice (Roschkowitz), syn jej Bertram uzyskał w 1896 roku (4.05.) zezwolenie cesarza niemieckiego na zmianę nazwiska i herbu na „Crammon-Taubadel”.

Oprócz wymienionej linii, istniała jeszcze do XVIII wieku linia dolnośląska: na przełomie XVII i XVIII wieku Baltazar Abraham (drugi syn Jana Krzysztofa III ?) był właścicielem Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehl). Żonaty z Urszulą Barbarą von Nostitz (ur. 1680), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Gottlieba Aleksandra von Baudiss, miał dwóch synów:

1. Baltazara Abrahama jun. – właściciela Dankowic (Dankwitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), żonatego (x 7.12.1722 r.) z Zofią Eleonorą, córką Jana Krzysztofa von Kalckreuth z Biskupic (Bischkowitz) koło Wrocławia (Breslau).
2. Jana Krzysztofa Hermanna - żonatego (x 25.11.1722 r.) z Barbarą Zofią, córką Gottlieba Aleksandra von Baudiss.

Źródła:

Sinapius T. I s. 971, T. II s. 1055

Błażek T. II s. 131-132

Pilnaček T. IV s. 1257

Schles. Wappenbuch szp. 147

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

Ranfold I Taubadel
zm. po 25.02.1378 r.
1364 r. – wł. Fichtenberg
|
Ranfold II
zm. po 1420 r.
wł. Fichtenberg
ż. Anna N.
|
Otto I
zm. po 1452 r.
wł. Fichtenberg
|
Wacław I
zm. przed 9.05.1508 r.
wł. Fichtenberg
|
Henryk I
zm. ok. 1540 r.
wł. Fichtenberg
|
Henryk II
zm. po 1574 r.
ż. Anna Regina N.
(zm. 6.06.1588 r.)
|
Jan III
zm. 13.04.1613 r.
ż. (x 157? r.) Anna v. Koeckritz
(zm. 3.05.1625 r.)
|
Baltazar Abraham I
zm. 1638 r.
ż. (x 19.06.1623 r.) Sabina v. Winkel

2. Linia śląska

Jan Krzysztof III
syn Baltazara Abrahama I
zginął 1674 r.
rotmistrz wojsk saskich
osiadł na Śląsku
wł. Chełma, Pielaszkowic i Konar
ż. Urszula Maria v. Braun

(zm. po 30.12.1702 r.)
 |
 Jerzy Zygmunt
 ur. 29.12.1666 – zm. 19.11.1721 r.
 wł. Grzebielina, Czernicy, Zakrzyc
 i Jarząbkowic
 ż. (x 11.02.1699 r.) Julianna Elżbieta
 v. Nimptsch ze Szczepanowa
 (ur. 11.11.1677 – zm. 31.10.1735 r.)
 |
 Karol Gottlieb
 ur. 17.01.1708 – zm. 8.05.1762 r.
 pruski radca sądowy
 wł. Korczyc, Pustynki, Złotnik
 i Kręska
 ż. 1. (x 6.11.1732 r.) Joanną Helena
 v. Prittwitz u. Gaffron
 (zm. 1.09.1742 r.)
 2.(x 28.01.1744 r.) Luiza Erdmuta
 v. Nimptsch
 (ur. 1718 – zm. 1779 r.)
 |
 Ernest Gottlieb
 ur. 5.08.1753 – zm. 20.05.1821 r.
 landrat powiatu kluczborskiego
 wł. Bukowiny, Starych Karmonek
 i Górnych Smard
 ż. (x 29.10.1781 r.) Joanna Gottlieba
 v. Jordan ze Świercza
 (ur. 29.09.1763 – zm. Świercze 10.09.1804 r.)
 |

Ludwik Henryk
 Adolf Gottlieb
 ur. 13.05.1786 -
 zm. 18.02.1826 r.
 landrat powiatu
 kluczborskiego
 ż. (Schoenberg
 13.07.1817 r.)
 Amalia v. Fehrental
 u. Gruppenberg
 (ur. Schoenberg
 6.11.1790 -
 zm. Drezno 12.05.1866 r.)
 |

Wilhelm Traugott
 Ernest Gottlieb
 ur. Stary Karmonków
 17.05.1796 –
 zm. Wrocław 11.06.1851 r.
 landrat powiatu oleskiego
 wł. Bodzanowic, Biskupic,
 Starego Karmonkowa
 i Roszkowic
 ż. (x 29.10.1826 r.) Anna
 Luiza Agnes v. Jordan
 (ur. Świercze 20.07.1799 –
 zm. Skorogoszcz 8.11.1864 r.)
 |

N. (syn)	córki:
zm. 1819 r.	a) Berta Wilhelmina Luiza
w dzieciństwie	ur. 14.07.1820 r.

m. (x 5.08.1840 r.)	
Ludwik Wilhelm Henryk	
v. Oppen	
(ur. 29.08.1802 -	
zm. Karlove Vary	
5.08.1856 r.)	
b) Julia Żanetta Karolina Gottlieba	
ur. 11.02.1822 r.	
m. (x Zgorzelec 19.04.1842 r.)	
Teodor Rudolf Aleksander	
v. Wilucki	
kapitan wojsk saskich	
(ur. 3.10.1813 – zm. 26.07.1875 r.)	

Wilhelm Albert Gustaw	Katarzyna Erdmuta Gottlieba
Ludwik Ernest Erdmann Gottlieb	ur. 7.06.1834 r.
ur. 14.05.1836 – zm. 20.02.1871 r.	m. 1. (x Roszkowice 30.09.1853 r.)
<u>ostatni z rodu</u>	Paweł Krzysztof Henryk
wł. Roszkowic	v. Berg
ż. (x Wilno 13/26.06.1861 r.)	(zm. 13.04.1855 r.)
Katarzyna Aleksandra Natalia	wł. Sierosławic
v. Roberti	2. (x 14.05.1860 r.)
(ur. Charków 16/28.01.1842 r.)	Fryderyk v. Crammon
	ze Skorogoszczy
wdowa zakłada fideikomis	
Roszkowice który dziedziczą	
potomkowie Katarzyny i Fryderyka	
v. Crammon	
właściciele fideikomisu przyjęli	
nazwiski Crammon-Taubadel	

TAUBENFELD

zob.

TEUBER

TAUBENFURTH

zob.

TAUBER

TAUBENHEIM

Herb linii śląskiej wg Błażka

Herb linii wirtemberskiej wg Błażka

Herb linii śląskiej wg Siebmachera

Herb linii miśnieńskiej wg Siebmachera

Stary ród pochodzący z Miśni, później znany z całej Saksoni oraz z Hesji, Württembergii i Prus. Istniały dwie główne linie rodu: śląska i wuertemberska, różniące się herbami.

Na Śląsku główną siedzibą rodu był Kozuchów (Freystadt).

Źródła:

Sinapius T. I s. 971-972

Zedlitz T. IV s. 159

Błażek T. III s. 170

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 327-328

TAUBER
(TAUBER von TAUBENFURTH)

Herb z 1614 roku

Herb baronowski z 1747 roku

W 1614 roku (9.01.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Taubenfurth” Melchior Tauber, radca kamery biskupstwa wrocławskiego. W 1615 roku był starostą biskupim Wiązowa (Wansen) i Supikovic (Saubsdorf). W tym samym roku (27.07.1615 r.) kupił majątek Gryżów (Greisau) w księstwie nyskim. W 1624 roku (6.06.) dochody z niego kapitule wrocławskiej i kupił Podzamek (Neudeck) w hrabstwie kłodzkim. Zmarł w 1629 roku, był dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z Urszulą N. Po jego śmierci wdowa Urszula N. procesowała się ze swoim pasierben Karolem Ferdynandem o majątki: Gryżów (Greisau) i Wierzbięcice (Oppersdorf) w księstwie nyskim oraz Podzamek (Neudeck) w hrabstwie kłodzkim. W 1635 roku (2.07.) zawarto ugodę.

W XVIII wieku Franciszek Erdmann Tauber von Taubenfurth był żonaty (x Racibórz, Ratibor 26.09.1731 r.) z Anną Katarzyną hr. von Praschma. W 1747 roku (13.12.) został wpisany w czeski stan panów. Od 1748 roku mieszkał w Brnie gdzie zmarł w 1796 roku. Miał dwóch synów: Karola (zm. Brno 1814 r.) – duchownego i Jana (zm. Brno 1802 r.) – radcę dworu i urzędu gubernialnego morawsko – śląskiego.

Antoni bar. Tauber von Taubernfurth (zm. Opawa, Troppau 1810 r.) był oficerem wojsk austriackich.

Źródła:

Błażek T. I s. 109, T. IV s. 94

Pilnaček T. IV s. 1259

Doerr s. 234

TAUHRITZ

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Według Siebmachera i Sinapiusa była to szlachta śląska. Pochodzili z miejscowości o tej samej nazwie pod Zgorzelcem (Goerlitz). Nie podają jednak konkretniejszych informacji.

Źródła:

Sinapius T. I s. 972

Błażek T. III s. 115

Pilnaček T. IV s. 1294

TAUCHSDORF

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius, według niego na Śląsk przybyli z Francji. W XV wieku w księstwie legnickim żyli dwaj bracia: Heinze i Nicol.

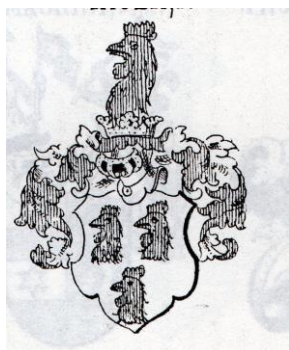
Heinze w 1439 roku przebywał na dworze księżnej Elżbiety legnickiej. Nicol występuje w dokumentach legnickich w 1450 roku.

W latach 1480 – 1481 Wincenty von Tauchsdorf był starostą Legnicy (Liegnitz).

Źródła:

Sinapius T. I s. 972

TAUER (TAUR)

Odmiany herbu wg Blažka

Herb wg Siebmachera

Stary ród śląski pochodzący z księstwa głogowskiego, siedzibą rodową była Wiklina (Wikoline) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Posiadali majątki zarówno na Dolnym jak i Górnym Śląsku.

W 1505 roku Wawrzyniec (Lorenz) Tauer był właścicielem Trzęsowa (Rostersdorf) w księstwie głogowskim, w 1559 roku właścicielem tej miejscowości był Jan Tauer (syn poprzedniego ?). W 1547 roku Krzysztof von Tauer był właścicielem Szymocina (Simbsen) koło Głogowa (Glogau). Żonaty z Jadwigą von Berge z Żukowic (Herrnsdorf), miał córkę – Annę, żonę Marcina von Schindel z Nimpke.

W 1603 roku zmarł Jan von Tauer (inny ?) – właściciel Barszowa (Barschau) koło Lubina (Lueben). Żonaty z Magdaleną, córką Henryka von Sack z Barycza (Bartsch) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder), miał syna – Jana jun. zwanego „Małym” żonatego z Heleną, córką Wawrzyńca (Lorenz) von Braun z Kębłowa (Kammelwitz) koło Wołowa (Wohlau). Jego synem był Zygmunt który zginął na wojnie.

W 1664 roku w pogrzebie księcia brzeskiego Jerzego III brał udział N. von Tauer. W 1808 roku W Mirsku (Friedeberg) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) Jan Józef von Tauer – oficer wojsk pruskich był królewskim pocztmistrzem.

Na Górnym Śląsku w 1598 roku (27.03.) Władysław von Tauer, właściciel Skalic (Skalitz) w księstwie opawskim był świadkiem spisania intercyzy w Domecku (Dometzko) koło Opola (Oppeln). Wcześniej – w 1567 roku Baltazar Taur z Wikliny (Wikoline) był koniuszym na dworze bar. Oppersdorfów właścicieli Koźła (Cosel). Założył wolny folwark w Kuźniczkach (Kuschnitzka) koło Koźła (Cosel). W 1571 roku wraz z Kasprem (bratem ?) byli urzędnikami państwa Sławięcice (Slawentzitz) koło Koźła (Cosel). Kasper w 1626 roku był właścicielem Rokicia (Rokitsch) koło Koźła (Cosel), w latach 1621 – 1628 występuje w dokumentach opawskich. W 1628 roku w dokumentach występują: Kasper sen. i jun., Baltazar oraz Jan.

W 1651 roku Karol kupił Dobieszów (Dobersdorf) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1680 roku występuje w dokumentach Salomea Lichnowska – żona N. von Tauer (drugi mąż).

W 1684 roku Henryk Kasper kupił Kałduny (Kaldaun) koło Głubczyc (Leobschuetz), w 1687 roku sprzedał je miastu Głubczycom (Leobschuetz).

W 1712 roku Jerzy Wacław von Tauer z żoną Polikseną Paczenską kupił Jastrzębie Dolne (Nieder Jastrzemb). W 1720 roku był asesorem sądu ziemskiego księstwa raciborskiego i właścicielem Jastrzębia Dolnego (Nieder Jastrzemb) oraz Folwarków (Vorbriegen) koło Rybnika (Rybnik), w 1731 roku Jastrzębie Dolne (Nieder Jastrzemb). W tym samym czasie Kasper Henryk był właścicielem Boryni (Borin) również koło Rybnika (Rybnik).

W 1827 roku (16.02.) zmarł w Żorach (Sohrau) Karol von Tauer (ur. 1773 r.) – major wojsk pruskich, wdowa po nim N. (zm. 17.01.1848 r.) mieszkała we Wodzisławiu (Loslau).

Źródła:

Sinapius T. I s. 972-973, T. II s. 1055-1056

Błażek T. II s. 132, T. IV s. 94

Pilnaček T. IV s. 1257-1258

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 152, 180, 184

TAUL
(TAUL von NOGOWSCHUETZ)

Nieznany górnośląski ród pochodzący z Nogawczyc (Nogowschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), wymieniany tylko przez Pilnačka. Adam Taul von Nogowschuetz miał siostrę – Różę, której jej mąż Jan Haldorf (zob.) z Piekowic (Piekowitz) w 1593 roku zapisał wiano.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1257

TAUPADEL

zob.

TAUBADEL

TAUR

zob.

TAUER

TAUSDORF

zob.

SPARNBERG

TAUSENDSCHOEN

W 1639 roku (22.08.) został nobilitowany Marek Antoni Tausendschoen sekretarz wyższego urzędu we Wrocławiu (Breslau). Błażek twierdzi, że został jednocześnie wpisany w stan rycerski, Doerr nie potwierdza tego, pisze o stanie szlacheckim.

Ferdynand Franciszek Fryderyk von Tausendschoen (zm. 17.04.1698 r.) był urzędnikiem kamery cesarskiej Dolnego i Górnego Śląska. W tym samym czasie Jan Jerzy von Tausendschoen, żonaty z Zuzanną Hantke, był członkiem rady miejskiej Nysy (Neisse).

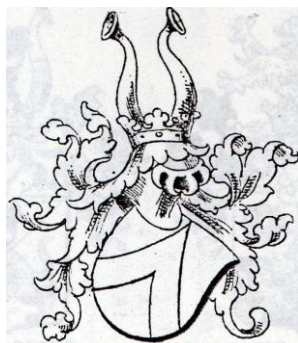
Źródła:

Błażek T. III s. 156

Pilnaček T. IV s. 1259

Doerr s. 122

TECHWITZ

Stary ród saski, gdzie był znany do połowy XVIII wieku. Na Śląsku w dokumentach występuje tylko w XIV wieku;

W latach 1310 – 1312 na dworze księcia Henryka głogowskiego przebywał, według T. Jurka przejściowo, Petzold Techwicz. Posiadał majątek koło Żmigrodu

z którego w 1311 roku sprzedał 9 prętów roli Katarzynie wdowie po Piotrze sołtysie „Rachay” (?).

Źródła:

Sinapius T. II s. 1056

Błażek T. III s. 115

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 296-297

TEGTMAYER

Szlachta notowana dopiero w XIX wieku nieznanego pochodzenia. Fryderyk Tegtmeier służył w majątkach głogowskich. Znany jest również Fryderyk Gottlieb (ur. Wrocław, Breslau 1808 – zm. Legnica, Liegnitz 1865 r.).

Źródła:

Schles. Wappenbuch... szp. 147

TEICHENAU

Śląski ród zaliczany do szlachty księstwa ziebickiego o którym niewiele wiadomo. W 1636 roku Fryderyk von Teichenau był starostą Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Błażek T. II s. 133

TEICHMAN (TEICHMAN und LOGISCHEN)

Herb wg Dorsta

Herb z 1699 r. wg Krane

Nobilitowani mieszczaństwo śląscy pochodzący z Fryzji. W 1601 roku (18.10.) dyplom herbowy otrzymał Jerzy Teichman mieszczański i cesarski poborca cła i podatku piwnego w Górze Śląskiej (Guhrau). W 1699 roku (14.12.) potwierdzenie stanu szlacheckiego z predykatem „von” uzyskał Samuel Teichman, mieszczański i kupiec w Górze Śląskiej (Guhrau), właściciel Gawronów (Gaffron) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Jego syn – N., porucznik wojsk szwedzkich, wracając do domu został w lesie koło domu w 1705 roku (14.12.) zastrzelony przez Polaków. Drugi jego syn N. był właścicielem Prawocic (Probotschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

XIX – XX WIEK

Pod koniec XVIII wieku ród podzielił się na dwie linie: Jana Moryca Traugotta i Sylwiusza Henryka Moryca. Obie linie uzyskały w 1910 roku (17.06.) potwierdzenie szlachectwa z dodaniem do nazwiska predykatu „und Logischen”.

1. Linia z Cieszkowa (Freyhan) Jana Moryca Traugotta.

Jan Moryc Traugott von Teichmann (ur. Dłusko k. Sycowa, Otto-Langendorf b. Polnisch Wartenberg 13.04.1790 – zm. Cieszków, Freyhan 5.06.1845 r.) był właścicielem Cieszkowa (Freyhan) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Dwu-

krotnie żonaty: 1. (x Cieśle, Zessel 31.05.1814 r. – rozwiedziony) z Zofią Karoliną Wilhelminą hr. von Reichenbach-Goschuetz (ur. Goszcz, Goschuetz 25.04.1795 – zm. Wrocław, Breslau 1.11.1845 r.), 2. (x Cieszków, Freyhan 31.03.1826 r.) z Antonią Otto (ur. 11.02.1805 – zm. Cieszków, Freyhan 2.06.1841 r.). Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał czworo:

1. Arveda Gwido Sylwiusza Fedora Teodora (ur. Cieszków, Freyhan 11.04.1829 – zm. Berlin 18.01.1898 r.) – generała porucznika wojsk pruskich, żonatego (x Vahrnow b. Perleberg 9.03.1858 r.) z Selmą Augustą von Winterfeld (ur. Vahrnow 14.04.1832 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Marię Biankę (ur. Koblenz 20.07.1860 r.) – żonę (x Magdeburg 9.05.1883 r.) z Jerzym von Sausin, generała porucznika wojsk niemieckich.
 - b) Emmę Idę Antonię (ur. Kobylnik k. Poznania, Kobelnik b. Posen 30.09.1861 r.) – żonę (x Magdeburg 9.02.1881 r.) Roberta Loempcke, właściciela Domersleben.
 - c) Jana Augusta von Teichman und Logischen (ur. Gdańsk, Danzig 2.03.1864 r.) – podpułkownika wojsk niemieckich, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Wrocław, Breslau 8.10.1891 r.) z Małgorzatą Emmą Noeldechen (ur. 5.12.1869 r.), miał trzech synów:
 - Jana Joachima Arveda Ferdynanda (ur. Grodków, Grottkau 29.08.1892 – zginął 17.05.1914 r.).
 - Arveda Roberta Artura (ur. Grodków, Grottkau 18.11.1893 r.) – żonatego (x na froncie ?.05.1917 r.) z Anitą Claviez.
 - Horsta Jana Sylwiusza (ur. Magdeburg 2.10.1904 r.).
 - d) Józefinę Klarę Różę (ur. Kłodzko, Glatz 31.05.1865 r.) – żonę (x Berlin 3.10.1898 r.) dr Jana von Tischendorf, prezydenta senatu sądu Rzeszy.
2. Olgę Angelikę Helenę Irmgardę (ur. Cieszków, Freyhan 24.04.1832 r.).
3. Bruna Fedora Jana Kolmara Antoniego (ur. Cieszków, Freyhan 24.05.1835 – zm. Braunschweig 26.04.1898 r.) – żonaty (x Broniewice-Kujawy 6.09.1864 r.) z Szarlottą Luizą Klementyną Henriettą Adelajdą Klarą von Tschepe (ur. Wierzejewice-Kujawy, 25.12.1844 r.) miał dwoje dzieci:
 - a) Wilhelma von Teichman und Logischen (ur. Broniewice 7.12.1870 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (rozwiedziony) z Paulą von Mengden, miał córkę – Benitę (ur. 15.04.1894 r.).
 - b) Magdalenę (ur. Lubań Śląski, Lauban 26.03.1876 r.) – żonę (x Berlin 30.06.1903 r.) Bernarda bar. von Patow, urzędnika niemieckiego ministerstwa wojny.
4. Eugenię (ur. Cieszków, Freyhan 22.04.1841 r.) – mieszkała w Sorkwicach (Sorquitten) w Prusach Wschodnich.

2. Linia z Poniatowic (Pontwitz) Sylwiusza Henryka Moryca.

Sylwiusz Henryk Moryc von Teichmann (ur. Cieszków, Freyhan 10.10.1794 – zm. Poniatowice, Pontwitz 23.01.1859 r.) był właścicielem Kraszowa (Kraschen), Gawronów (Gaffron) i Niwek Garbarskich (Nieffen) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Dwie pierwsze miejscowości sprzedał w 1843 roku. i w 1845 roku posiadał Górne i Dolne Poniatowice (Ober- und Nieder Pontwitz) z z folwarkami: Wielkim, Dzielonka (Eichenhof) i Jonas koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x Uraz, Auras 28.06.1818 r.) z Zofią Elfrydą Fryderyką Szarlottą Luizą Antoinette hr. von Maltzan (ur. Brzezine, Bresla 10.12.1794 – zm. Kraszów, Kraschen 25.09.1830 r.), miał dwóch synów:

1. Gwido Sylwiusza Tassilo (ur. Kraszów, Kraschen 29.05.1826 – zm. Legnica, Liegnitz 18.01.1875 r.) – właściciela Dzielonki (Eichenhof), Złotnik (Goldschmiden) i części Stabłowic (Stabelwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x Wrocław, Breslau 3.10.1855 r.) z Heleną Giseke (ur. Poznań, Posen 11.04.1837 – zm. Berlin 7.11.1881 r.), miał troje dzieci:

a) Margot Helenę Paulinę Marię Małgorzatę (ur. Dzielonka, Eichenhof 10.01.1860 r.) trzykrotnie zamężną: 1. (x Berlin 25.11.1879 r.) z Arturem von Borries (zm. Metz 21.02.1884 r.) – oficerem wojsk niemieckich, 2. (x Berlin 23.10.1885 r.) z Kuno von Levetzow (zm. Berlin 16.01.1888 r.) – oficera wojsk niemieckich, 3. (x Berlin 9.05.1894 r.) z Ottonem (Otho) von Essen (zm. Wrocław, Breslau 21.03.1909 r.) – radcę dworu rosyjskiego, właściciela licznych majątków na Łotwie.

b) Adama Sylwiusza Jana Waltera von Teichman und Logischen (ur. Dzielonka, Eichenhof 30.09.1861 r.) – deputowanego powiatu opolskiego, rycerza zakonu joannitów, właściciela fideikomisu Dąbrówka Górna (Dambrowka) koło Opola (Oppeln) i Wierzbnika (Herzogswalde) koło Grodkowa (Grottkau). Żonaty (x Wierzbnik, Herzogswalde 6.12.1888 r.) z Marią Olgą Ewą Dagmarą Sarą Stanisławą (ur. Wierzbnik, Herzogswalde 17.10.1868 r.) córką Oswalda von Hoenick, radcy dworu rosyjskiego, miał troje dzieci:

- Jana Traugotta Waltera Adama Sylwiusza (ur. Dąbrówka Górna, Dombrowka 19.02.1890 – zginął 10.12.1914 r.) – właściciela Dąbrówki Górnej (Dambrowka).
- Marię Sylwię Helenę Antoinette Małgorzatę Klarę Ewę (ur. Berlin 15.08.1892 r.) – adoptowana.
- Jana Godfryda Waltera Adama Oswalda Sylwiusza Aleksandra (ur. Dąbrówka Górna, Dombrowka 23.06.1909 r.) – po śmierci brata, właściciela Dąbrówki Górnej (Dombrowka) i Wierzbnika (Herzogswalde).

c) Artura Gwido Tassilo von Teichman und Logischen (ur. Legnica, Liegnitz 7.06.1874 r.) – rycerza zakonu joannitów, właściciela Ober Gebelzig na Górnych Łużycach. Żonaty (x Stuttgart

30.04.1908 r.) z Joanną Idą Zofią von Kienlin (ur. Esslingen 30.08.1881 r.), miał troje dzieci:

- Sylwiusza Tassilo (ur. Lizbona 24.04.1909 r.),
- Jana Arveda (ur. Lizbona 29.07.1910 r.),
- Joannę Ulrykę (ur. Stuttgart 14.02.1913 r.).

2. Moryca Cesara Jerzego Adalberta Eugeniusza Alfreda (ur. Kraszów, Kraschen 6.09.1828 – zm. Poniatowice, Pontwitz 7.05.1888 r.) – właściciela Górnych i Dolnych Poniatowic (Ober- und Nieder Pontwitz), które w latach 1859 i 1900 sprzedali jego synowie, oraz folwarków: Wielkiego i Jonas. Żonaty (x Wrocław, Breslau 22.05.1861 r.) z Augustą Marią Natalią von Witzleben (ur. Gdańsk, Danzig 26.10.1842 r.), miał pięcioro dzieci:

a) Kurta Sylwiusza Ferdynanda Moryca von Teichman und Logischen (ur. Poniatowice, Pontwitz 3.04.1862 r.) – majora wojsk niemieckich, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Wawrzyńcowskie, Lorzendorf 3.05.1892 r.) z Elly Marią Szarlottą bar. von Seherr-Thoss (ur. Pszczyna, Pless 4.04.1858 r.), miał córkę – Marię Elżbietę Natalię Martę Mariannę Teresę (ur. Oława, Ohlau 6.09.1893 r.).

b) Hertę Natalię Elfrydę (ur. Poniatowice, Pontwitz 12.05.1863 r.) – żonę (x Poniatowice, Pontwitz 19.05.1883 r.) Kurta von Frantzius (zm. Gdańsk, Danzig 6.10.1908 r.), majora wojsk niemieckich.

c) Wiktora Jerzego Aleksandra Feliksa von Teichman und Logischen (ur. Poniatowice, Pontwitz 20.01.1865 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 14.05.1889 r.) z Marią Gabriellą hr. von Pfeil und Klein Ellguth (ur. Krzyżowice k. Brzegu, Kreisewitz b. Brieg 25.05.1870 r.), miał czworo dzieci:

- Edelgardę Marię Natalię Ernę Gabrielę (ur. Namysłów, Namslau 9.02.1891 r.),
- Elżbietę Hertę Elfrydę (ur. Namysłów, Namslau 21.07.1892 r.),
- Wiktorię Urszulę Gabrielę (ur. Namysłów, Namslau 28.10.1893 r.),
- Ruedigera Guentera Sylwiusza Fryderyka Moryca (ur. Namysłów, Namslau 15.11.1896 r.) – oficera wojsk niemieckich.

d) Arveda Sylwiusza Jerzego von Teichman und Logischen (ur. Poniatowice, Pontwitz 15.04.1866 r.) – właściciela Waldhof-Gaisbach w Badonii. Żonaty (x Bredow 27.06.1890 r.) z Małgorzatą Eleonorą Adelajdą von Bredow (ur. Bredow 2.07.1871 r.), miał czworo dzieci:

- Augustę Szarlottę (ur. Bredow 9.11.1892 r.),
- Jana Wolfganga Moryca (ur. Trabehn k. Szczecinka 12.09.1894 r.),
- Arveda Karola Tilo Wicharda (ur. Poniatowice, Pontwitz 12.11.1896 r.),

- Gerdę (ur. Wrocław, Breslau 4.02.1899 r.).
e) Herberta Fryderyka Krafta Ludwika (ur. Poniadowice, Pontwitz 10.02.1876 r.)

Źródła:

Sinapius T. II s. 1056

Zedlitz T. IV s. 260

Doerr s. 179

Krane s. 133-134

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 890-892

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX – XX WIEK

1. Linia z Cieszkowa Jana Moryca Traugotta.

Jan Moryc Traugott v. Teichmann

ur. Dłusko 13.04.1790 – zm. Cieszków 5.06.1845 r.

wł. Cieszkowa

ż. 1. (x Cieśle 31.05.1814 r. – rozwiedziony)

Zofia Karolina Wilhelmina hr. v. Reichenbach-Goschuetz

(ur. Goszcz 25.04.1795 – zm. Wrocław 1.11.1845 r.)

2. (x Cieszków 31.03.1826 r.) Antonia Otto

(ur. 11.02.1805 – zm. Cieszków 2.06.1841 r.)

|

Arved Gwido Sylwiusz	Bruno Fedor Jan	córki:
Fedor Teodor	Kolmar Antoni	a) Olga Angelika
ur. Cieszków 11.04.1829 -	ur. Cieszków 24.05.1835 -	Helena Irmgarda
zm. Berlin 18.01.1898 r.	zm. Braunschweig 26.04.1898 r.	ur. Cieszków 24.04.1832 r.
generał wojsk pruskich	ż. (x Broniewice 6.09.1864 r.)	b) Eugenia
ż. (x Vahrnow 9.03.1858 r.)	Szarlotta Luiza Klementyna	ur. Cieszków 22.04.1841 r.
Selma Augusta v. Winterfeld	Henrietta Adelajda Klara	
(ur. Vahrnow 14.04.1832 r.)	v. Tschepe	
	(ur. Wierzejowice 25.12.1844 r.)	

|

Jan	córki:	Wilhelm	Magdalena
August	a) Maria Biana	ur. Broniewice	ur. Lubań Śl. 26.03.1876 r.
ur. Gdańsk	ur. Koblenz	7.12.1870 r.	m. (x Berlin 30.06.1903 r.)
2.03.1864 r.	20.07.1860 r.	oficer wojsk	Bernard bar. v. Patow
podpułkownik	m. (x Magdeburg	niemieckich	urzędnik Min. Wojny
ż. (x Wrocław	9.05.1883 r.)	ż. (rozwiedziony)	
8.10.1891 r.)	Jerzy v. Sausin	Paula v. Mengden	
Małgorzata	generał wojsk		
Emma	niemieckich		

Noeldechen (ur. 5.12. 1869 r.)	b) Emma Ida Antonia ur. Kobylnik 30.09.1861 r. m. (x Magdeburg 9.02.1881 r.) Robert Loempcke c) Józefina Klara Róża ur. Kłodzko 31.05.1865 r. m. (x Berlin 3.10.1898 r.) dr Jan v. Tischendorf prezydent senatu sądu Rzeszy	Benita ur. 15.04.1894 r.
Jan Joachim Arved Ferdynand ur. Grodków 29.08.1892 - zginął 17.05.1914 r.	Arved Robert Artur ur. Grodków 18.11.1893 r. ż. (x na froncie 7.05.1917 r.) Anita Claviez	Horst Jan Sylwiusz ur. Magdeburg 2.10.1904 r.

2. Linia z Poniatowic Sylwiusza Henryka Moryca.

a) Potomstwo Gwido Sylwiusza Tassilo

Sylwiusz Henryk Moryc v. Teichmann
ur. Cieszków 10.10.1794 – zm. Poniatowice 23.01.1859 r.
wł. Kraszowa, Gawronów i Niwek Garbarskich
1845 r. – wł. Poniatowic
ż. (x Uraz 28.06.1818 r.) Zofia Elfryda Fryderyka Szarlotta
Luiza Antoinette hr. v. Maltzan
(ur. Brzezine 10.12.1794 – zm. Kraszów 25.09.1830 r.)

Gwido Sylwiusz Tassilo ur. Kraszów 29.05.1826 – zm. Legnica 18.01.1875 r. wł. Dzielonki, Złotnik ż. (x Wrocław 3.10.1855 r.) Helena Giseke (ur. Poznań 11.04.1837 - zm. Berlin 7.11.1881 r.)	Moryc Cesar Jerzy Adalbert Eugeniusz Alfred <u>Potomstwo Moryca Cesara</u>
---	---

Adam Sylwiusz Jan Walter ur. Dzielonka 30.09.1861 r. wł. fideikomisu Dąbrówka Górna	Artur Gwido Tassilo ur. Legnica 7.06.1874 r. wł. Ober Gebelzig na Łużycach	Margot Helena Paulina Maria Małgorzata ur. Dzielonka 10.01.1860 r. m.1. (x Berlin 25.11.1879 r.) Artur v. Borries (zm. Metz 21.02.1884 r.)
--	---	---

i Wierzbnika ż. (x Wierzbnik Maria Olga Ewa Dagmara Sara Stanisława v. Hoenick (ur. Wierzbnik 17.10.1868 r.)	ż. (x Stuttgart 30.04.1908 r.) Joanna Ida Zofia v. Kienlin (ur. Esslingen 30.08.1881 r.)	oficer wojsk niemieckich 2. (x Berlin 23.10.1885 r.) Kuno v. Levetzow (zm. Berlin 16.01.1888 r.) oficer wojsk niemieckich 3. (x Berlin 9.05.1894 r.) Otto v. Essen (zm. Wrocław 21.03.1909 r.) radca dworu rosyjskiego	
	Sylwiusz Tassilo ur. Lizbona 24.04.1909 r.	Jan Arved ur. Lizbona 29.07.1910 r.	Joanna Ulryka ur. Stuttgart 14.02.1913 r.
Jan Traugott Walter Adam Sylwiusz ur. Dąbrowka Górna 19.02.1890 r. zginął 10.12.1914 r. wł. Dąbrowki Górnej i Wierzbnika	Jan Godfryd Walter Adam Oswald Sylwiusz Aleksander ur. Dąbrowka Górna 23.06.1909 r. po śmierci brata i uzyskaniu pełnoletności przejął obydwie majątki	Maria Sylwia Helena Antoinette Małgorzata Klara Ewa ur. Berlin 15.08.1892 r. adoptowana	

b) Potomstwo Moryca Cesara.

Moryc Cesar Jerzy Adalbert Eugeniusz Alfred
s. Sylwiusza Henryka Moryca
ur. Kraszów 6.09.1828 – zm. Poniatowice 7.05.1888 r.
wł. Górnych i Dolnych Poniatowic
1859 – 1900 r. – sprzedawał majątek jego dzieci
ż. (x Wrocław 22.05.1861 r.) Augusta Maria Natalia v. Witzleben
(ur. Gdańsk 26.10.1842 r.)

Kurt Sylwiusz Ferdynand Moryc ur. Poniatowice 3.04.1862 r. major wojsk niemieckich ż. (x Wawrzyń- cowskie 3.05.1892 r.) Elly Maria Szarlotta bar. v. Seherr- Thoss (ur. Pszczyna 4.04.1858 r.)	Wiktor Jerzy Aleksander Feliks ur. Poniatowice oficer wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 1.05.1889 r.) Maria Gabriela hr. v. Pfeil u. Kl. Ellguth (ur. Krzyżo- wice 25.05.1870 r.)	Arved Sylwiusz Jerzy ur. Poniatowice 15.04.1866 r. wł. Waldhof- Gaisbach w Badonii ż. (x Bredow 27.06.1890 r.) Małgorzata Eleonora Adelajda v. Bredow (ur. Bredow 2.07.1871 r.)	Herbert Fryderyk Kraft Ludwik ur. Poniatowice 10.02.1876 r.	Herta Natalia Elfryda ur. Poniatowice 19.05.1883 r. m. (x Poniatowice 19.05.1883 r.) Kurt v. Frantzius (zm. Gdańsk 6.10.1908 r.)
--	---	---	--	--

 Maria Elżbieta Natalia Marta Marianna Teresa ur. Oława 6.09.1893 r.	 	Jan Wolfgang Moryc ur. Trabelin 12.09.1894 r.	Arved Karol Tilo Wichard ur. Poniatowice 12.11.1896 r.	córki: a) Augusta Szarlotta ur. Bredow 9.11.1892 r. b) Gerda ur. Wrocław 4.02.1899 r.
---	----------------	--	---	---

Ruediger Guenter Sylwiusz Fryderyk Moryc ur. Namysłów 15.11.1896 r. oficer wojsk niemieckich	córki: a) Edelgarda Maria Natalia Erna Gabriela ur. Namysłów 9.02.1891 r. b) Elżbieta Herta Elfryda ur. Namysłów 21.07.1892 r. c) Wiktoria Urszula Gabriela ur. Namysłów 28.10.1893 r.
--	---

(z) TELNIC
(TELNICZANKA)

Drobna szlachta morawska pochodząca z Telnic przejściowo mieszkająca na Śląsku, później w Polsce. Naturalne potomstwo króla polskiego Zygmunta Starego.

Na początku XV wieku N. z Telnic żonaty z Anną z Roždalovic, wdową po Jarosławie z Šelmberka, miał syna Jana (Janka) (zm. 1446 r.) urzędnika biskupów ołomunieckich.

Żonaty z Katarzyną N. miał syna – Wacława.

N. z Telnic (Wacław ?) około 1470 roku miał dwie córki: Katarzynę i Markietę (Małgorzatę). Markieta (Małgorzata) (zm. 1517 r.) wyszła za mąż za mieszcza-
nina ołomunieckiego Linharta Hohensteigera.

Katarzyna (ur. ok. 1480 – zm. 1528 r.) znana w literaturze polskiej pod nazwi-
skiem „Telniczanka”, była kochanką księcia, później króla polskiego Zygmunta
Starego, któremu urodziła troje dzieci: Jana (ur. 1497 r.) – późniejszego biskupa
wileńskiego i poznańskiego, Reginę – żonę Hieronima Szafráńca z Pieskowej
Skały i Katarzynę – żonę Jerzego II hr. von Montfort.

W 1509 roku wydana została za podskarbiego królewskiego Andrzeja Koście-
leckiego.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1260-1261

<http://www.encyklopedia.servis.pl/wiki/>

TELNICZANKA

Zob.

(z) TELNIC

TEMPELHOFF

Herb linii śląskiej

Szlachta nobilitowana na przełomie XVIII I XIX wieku, istniały dwie oddzielnie nobilitowane linie: wielkopolska i wymarła śląska.

LINIA WIELKOPOLSKA

W 1784 roku (20.03.) szlachectwo pruskie otrzymał Jerzy Fryderyk Ludwik Tempelhoff, major artylerii pruskiej. Zmarł jako generał porucznik i kawaler orderu Orła Czarnego. Był autorem wielu książek m. in. 6-tomowej historii wojny 7-letniej i uznanym teoretykiem sztuki wojennej.

Jego syn – Karol Edward (ur. Berlin 2.07.1781 – zm. Dąbrówka, Dombrowka 30.01.1845 r.) – królewski radca sądowy, początkowo posiadał majątki: Osłę (Aslau) koło Bolesławca (Bunzlau) i Gołkowice (Golkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), później nabył Dąbrówkę (Dombrowka) koło Poznania (Posen). Żonaty z Henriettą Fryderyką Hubert (ur. Zossen 9.03.1785 – zm. Dąbrówka, Dombrowka 31.08.1859 r.) miał dwóch synów:

1. Fryderyka Augusta Napoleona (ur. Głogów, Glogau 8.04.1804 – zm. Berlin 6.09.1868 r.) – królewskiego radcę sądowego. Żonaty (x Powodowo, Powodowo 15.11.1835 r.) z Jeannette von Dziembowski (ur. Powodowo 20.05.1818 – zm. Powodowo 2.11.1854 r.), miał córkę – Henriettę, pisarkę.
2. Edwarda Fryderyk Gotarda (ur. Obra, Obra 26.09.1807 – zm. Dąbrówka, Dombrowka 15.11.1911 r.) – oficera wojsk pruskich, właściciela Dą-

brówki (Dombrowka). Żonaty (x Powodowo, Powodowo 18.07.1838 r.) z Luizą von Dziembowski (ur. Powodowo 20.05.1818 – zm. Berlin 19.03.1897 r.), miał troje dzieci:

a) Emila (ur. Dąbrówka, Dombrowka 29.05.1840 – zm. Baden-Baden 6.06.1908 r.) – radcę sadu apelacyjnego. Żonaty (x Koszalin, Koeslin 2.08.1875 r.) z Julią Linhoff (ur. Gąbin, Gumbin 6.04.1851 r.), miał również troje dzieci:

- Helenę (ur. Poznań, Posen 20.07.1876 r.),
- Fryderyka Wilhelma Edwarda Konstantyna (ur. Poznań, Posen 29.04.1878 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Poczdam, Potsdam 7.04.1906 r.) z Dorą Anną Marią Paulą Liman (ur. Poczdam, Potsdam 17.10.1885 r.). Miał dwoje dzieci: Jana Jerzego Fryderyka (ur. Brandenburg 18.03.1907 r.) i Ruth Julię Margaretę Fryderykę (ur. Berlin 28.02.1909 r.).
- Ewę Annę Fryderykę (ur. Poznań, Posen 31.05.1879 r.) – żonę (x Berlin 27.06.1904 r.) Rudolfa Bornemanna, wykładowcę w szkole wojennej w Gdańsku (Danzig).

b) Helenę Luizę Annę Malwinę (ur. Dąbrówka, Dombrowka 27.07.1842 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Dąbrówka, Dombrowka 16.11.1867 r.) z Karolem von Lossberg (zginął pod Woerth 6.08.1870 r.), oficera wojsk pruskich, 2. (x Dąbrówka, Dombrowka 12.12.1874 r.) z Wilhelmem Sasse (zm. Poznań, Posen 8.06.1917 r.).

c) Kurta Fryderyka Ludwika (ur. Dąbrówka, Dombrowka 7.03.1863 r.) – właściciela Dąbrówki (Dombrowka), członka izby rolniczej, rycerza zakonu joannitów, żonatego (x Międzyrzecz, Meseritz 12.10.1892 r.) z Amelią Olinką Jennette Marią von Dziembowski (ur. Międzyrzecz, Meseritz 13.03.1869 r.). Miał pięcioro dzieci:

- Marię Luizę Fryderykę Helenę Stafanię Amelię (ur. Dąbrówka, Dombrowka 10.12.1893 r.) – żonę (x Dąbrówka, Dombrowka 18.01.1912 r.) Fryderyka (Fritza) Hoffman von Hoffmannswaldau, oficera wojsk niemieckich.
- Stefanię Fryderykę Annę (ur. Dąbrówka, Dombrowka 16.01.1895 r.) – żonę (x Dąbrówka, Dombrowka 3.08.1914 r.) Guentera Hoffmann von Hoffmannswaldau – rolnika w Kuszanowie (Kuschen) koło Śmigła (Schmiegel).
- Jerzego Fryderyka Stefana Edwarda Kurta (ur. Dąbrówka, Dombrowka 10.10.1896 r.).
- Kurta Fryderyka Konstantyna Baltazara (ur. Dąbrówka, Dombrowka 8.01.1899 r.).
- Gerharda Fryderyka Kurta (ur. Dąbrówka, Dombrowka 19.08.1909 r.).

LINIA ŚLĄSKA (wymarła)

W 1802 roku (23.03.) został nobilitowany bratanek Jerzego Fryderyka Ludwika von Tempelhoff, założyciela linii wielkopolskiej – porucznik batalionu fizyli-
rów August Wilhelm Ferdynand Tempelhoff. Posiadał Zakrzyce (Sagschuetz)
koło Środy Śląskiej (Neumarkt), zmarł w stopniu kapitana w Legnicy (Liegnitz)
16.10.1813 roku. Żonaty (x 12.04.1803 r.) z Joanną Henriettą Ferdynandą von
Foerster (ur. 9.07.1784 – zm. po 1880 r.), miał dwóch synów i dwie córki. Z sy-
nów – Karol Fryderyk (ur. Bolesławiec, Bunzlau 11.01.1806 – zm. Aachen
6.08.1874 r.) był ostatnim z linii śląskiej.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 261

Błażek T. III s. 156

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg
12:1918 s. 892-893

TABLICE GENEALOGICZNE

N. Tempelhoff
radca urzędu królewskiego
ż. N. Timm

Jerzy Fryderyk Ludwik v. Tempelhoff
generał porucznik wojsk pruskich
teoretyk sztuki wojennej
kawaler Orderu Orła Czarnego
1784 r. – nobilitowany
Założyciel linii wielkopolskiej

|
Karol Edward
ur. Berlin 2.07.1781 -
zm. Dąbrówka 30.01.1845 r.
królewski radca sądowy
wł. Osły i Gołkowic – sprzedał
kupił Dąbrówkę k. Poznania
ż. Henrietta Fryderyka Huber
(ur. Zossen 9.03.1785 -
zm. Dąbrówka 31.08.1859 r.

|
|

Karol Fryderyk
ur. Bolesławiec
11.01.1806 r.

ostatni przedstawiciel tej linii

N. Tempelhoff

|
August Wilhelm Ferdynand
v. Tempelhoff
zm. Legnica 16.10.1813 r.
wł. Zakrzyc

oficer wojsk pruskich
założyciel linii śląskiej
ż. (x 12.04.1803 r.) Joanna
Henrietta Ferdynanda
v. Foerster
(ur. 9.07.1784 – zm. po 1880 r.)

|

N. syn

2 córki NN

Fryderyk August Napoleon
ur. Głogów 8.04.1804 –
zm. Berlin 6.09.1868 r.
królewski radca sądowy
ż. (x Powodowo 15.11.1835 r.)

Edward Fryderyk Gotard
ur. Obra 26.09.1807 -
zm. Dąbrówka 15.11.1911 r.
oficer wojsk pruskich
wł. Dąbrówki

Jeannette v. Dziembowski
(ur. Powodowo 20.05.1818 -
zm. Powodowo 2.11.1854 r.)
(bliźniaczki)

|
Henrietta

znana w tym okresie pisarka

ż. (x Powodowo 18.07.1838 r.)
Luiza v. Dziembowski
(ur. Powodowo 20.05.1818 -
zm. Berlin 19.03.1897 r.)
(bliźniaczki)

|

		Emil ur. Dąbrówka 29.05.1840 - zm. Baden-Baden 6.06.1908 r. radca sądu apelacyjnego ż. (x Koszalin 2.08.1875 r.) Julia Linhoff (ur. Gąbin 6.04. 1851 r.)	Kurt Fryderyk Ludwik ur. Dąbrówka 7.03.1863 r. wł. Dąbrówki ż. (x Międzyrzecz 12.10.1892 r.) Amelia Olinka Jeannette Maria v. Dziembowski (ur. Międzyrzecz 13.03.1869 r.)	Helena Luiza Anna Malwina ur. Dąbrówka 27.07.1842 r. m. 1. (x Dąbrówka 16.11.1867 r.) Karol v. Lossberg (zginął pod Woerth 6.08.1870 r.) oficer wojsk pruskich 2. (x Dąbrówka 12.12.1874 r.) Wilhelm Sasse (zm. Poznań 8.06.1917 r.)
Fryderyk Wilhelm Edward Konstantyn ur. Poznań 29.04.1878 r. major wojsk niemieckich ż. (x Poczdam 7.04.1906 r.) Dora Anna Maria Paula Liman (ur. Poczdam 17.10.1885 r.) 		córki: a) Helena ur. Poznań 20.07.1876 r. b) Ewa Anna Fryderyka ur. Poznań 31.05.1879 r. m. (x Berlin 27.06.1904 r.) Rudolf Bornemann wykładowca szkoły wojennej w Gdańsku		
Jan Jerzy Fryderyk ur. Brandenburg 18.03.1907 r.		Rut Julia Margareta Fryderyka ur. Berlin 28.02.1909 r.	Jerzy Fryderyk Stefan Edward Kurt ur. Dąbrówka 10.10.1896 r.	Kurt Fryderyk Konstantyn Baltazar ur. Dąbrówka 8.01.1899 r.
			Gerhard Fryderyk Kurt ur. Dąbrówka 19.08.1909 r.	córki: a) Maria Luiza Fryderyka Helena Stefania Amelia ur. Dąbrówka 10.12.1893 r. m. (x Dąbrówka 18.01.1912 r.) Fryderyk Hoffman v. Hoffmanswaldau oficer wojsk niemieckich b) Stefania Fryderyka Anna ur. Dąbrówka 16.01.1895 r. m. (x Dąbrówka

3.08.1914 r.)
Guenter Hoffman
v. Hoffmanswaldau
rolnik w Kuszanie

TEMPIS

W 1726 roku (30.09.) czeskie szlachectwo uzyskał Maciej Walentyn (wg Doerra – Walentyn) Tempis pochodzący ze Śląska, księgowy czeskiej komisji rektyfikacyjnej (Rektyfikationskommission). Nic więcej o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:

Blažek T. III s. 156

Doerr s. 211

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIV Limburg 2003 s. 360

TEMPSKI (TEMSKI)

Ród podobno polskiego pochodzenia według Kranego herbu Jastrzębiec, zaś według Adelslexikon - Leliwa. Jednak publikowany przez Krane herb nie posiada żadnych elementów zarówno herbu Jastrzębiec jak i Leliwa.

W drugiej połowie XV wieku protoplasta rodu osiadł w Prusach Królewskich. W początkach XVI wieku Jerzy Tempski żonaty z Anną Marią Tyszkowską miał syna – Mikołaja podstarościego Doliny (?) żonatego z Anną Zaplaczinską (?).

Jego syn Sebastian, właściciel Turczy w Prusach, w 1623 roku przeniósł się na Śląsk do księstwa ziebickiego. Żonaty (x 24.09.1624 r.) z Heleną von Muhr z Niwinicy (Neuntz) i Kępnicy (Deutsch Kamitz) w księstwie nyskim, miał kilku synów m.in. Krzysztofa Rudolfa oraz córkę – Annę Helenę, żonę (x 1655 r.) Jana Henryka von Haberland, właściciela Markowic (Markersdorf) w księstwie nyskim. W 1698 roku (11.02.) zmarła w Ośnie (Krausenu) koło Oławy (Ohlau) N. von Temski z Lutomierza (Quickendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żona Karola Maurycego von Logau właściciela Krajna (Krain) koło Strzelina (Strehlen).

W XVIII wieku posiadali majątki w okolicy Bolesławca (Bunzlau): Jerzy Fryderyk von Tempski był właścicielem Ocic (Ottendorf), jego syn – N., w wieku 17 lat jako ochotnik strzelec (Jaeger) zginął w bitwie pod Chojnowem (Haynau). Otto Fryderyk (zm. 19.11.1773 r.) – pułkownik wojsk pruskich, był komendantem garnizonu Golenice (Schildberg) koło Myśliborza (Soldin). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Rottenburg, 2. z N. du Rosey miał dziewięciu synów i siedem córek. W XIX wieku Karol Otto Fryderyk Leopold von Tempski – pułkownik wojsk pruskich, posiadał majątek Łomnica (Lomnitz) w hrabstwie kłodzkim.

Część potomstwa Sebastiana przeniosła się na Górne Łużyce, gdzie posiadali Ober Schreibendorf.

W połowie XIX wieku Gustaw Ferdynand von Tempski, oficer wojsk pruskich, w służbie władz angielskich, był znanym wojskowym–awanturnikiem, podróżnikiem i pamiętnikarzem, walczącym w Ameryce środkowej i na Polinezji. Zginął w 1868 roku w walce z Maorysami. Pozostawił po sobie liczne cenne, częściowo drukowane, pamiętniki i obrazy malowane przez siebie. Nie wiadomo jednak z której linii pochodził: śląskiej czy pruskiej.

Na początku XX wieku jedynie Hermann von Tempski posiadał niewielki majątek liczący około 80 ha w Baranowicach (Baara) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 1056-1057

Zedlitz T. IV s. 261

Krane s. 134

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 360-361

TEMRITZ

zob.

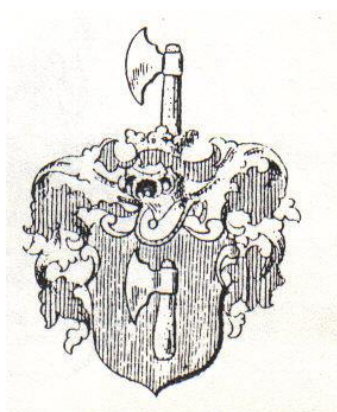
DEMTRITZ

TEMSKI

zob.

TEMPSKI

TENCZIN
(von TENCZIN und PATSCHIN, TENCZIN-PACZYNSKI,
TENCZINSKI, *TĘCZYŃSKI*)

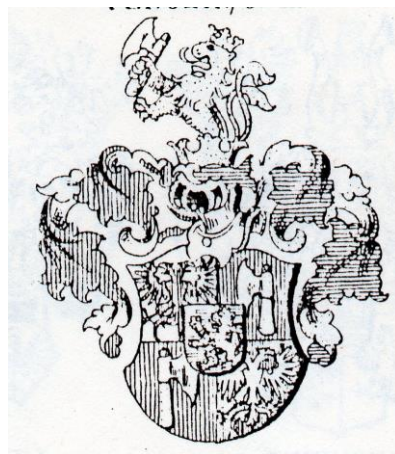
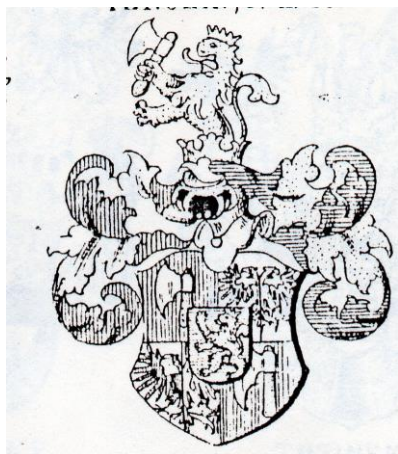
Herb szlachecki
Paczynski v. Tenczin
Z 1527 r.

Polski herb Topór

Herb hrabiowski Paczynski v. Tenczin

Herb hrabiowski v. Paczinski-Tenczin z 1561 r. Herb hrabiowski v. Tenczin z 1692 r.

Herb hrabiowski Tenczin-Reinersdorf - XIX w.

Ślascy von Tenczin (Tęczyńscy) herbu Topór wydzielili się w XVII wieku z rodu szeroko rozrodzonych Paczynskich z Paczyny (Gross Patschin) koło Toszka (Tost) (zob.). Według tradycji rodowej i jakichś, obecnie nieznanych dokumentów, mieli być potomkami małopolskich magnatów – Tęczyńskich z Tęczynka pod Krakowem. Historycy polscy ich nie uwzględniają, ale przyczyną tego może być inne traktowanie szlacheckiego naturalnego potomstwa w Polsce i na Śląsku (na Śląsku potomstwo takie bez większych problemów mogło być legitymizowane). Również Pilnaček twierdził, że brak jest dowodów na takie związki, jednak von Tenczin w związku z nadaniem im tytułów hrabiowskich, musieli przedstawić „mocne” dowody, jeżeli cesarz wyraził zgodę na zmianę nazwiska z „Paczynski von Tenczin” na „von Tenczin”.

Za założycieli dwóch linii Paczyńskich von Tenczin historia rodzinna podaje dwóch braci: Adama (ur. ok. 1566 – zm. po 1611 r.) i Jerzego (ur. ok. 1561 r.) synów (naturalnych?) Andrzeja VI Tęczyńskiego (ur. ok. 1546 – zm. 1589 r.) – kasztelana bełzkiego, wnuka Gabriela z Morawicy. Matką była prawdopodobnie N. Paczyńska-Sliz (zob. hasło Paczyński).

W 1692 roku (28.07.) tytuły hrabiów ze zmianą nazwiska na „Tenczin” otrzymał Albert (Albrecht) Leopold i jego kuzyni, bracia: Adam Wacław i Jerzy Fryderyk z linii Jerzego von Paczyński und Tenczin a w 1702 roku (9.08.) – Leopold Konstantyn Ferdynand Paczyński von Tenczin.

Trzy pierwsze linie hrabiowskie rodu Paczyńskich von Tenczin otrzymały tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) i przyjęły nazwisko w formie „Tenczin-Paczyński” i „von Tenczin und Patschin”.

POTOMSTWO ALBERTA LEOPOLDA hr. von TENCZIN-PACZYŃSKI.

W 1692 roku (28.07.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf), ze zmianą nazwiska na „Tenczin-Paczyński” uzyskał Albrecht (Albert) Leopold Paczyński von Tenczin und Gross Patschin (ur. 1639 – zm. 3.02.1706 r.), syn Jana Stanisława i Katarzyny Przischowskiej z linii Jerzego Paczyńskiego. Był tajnym radcą dworu cesarskiego, prokuratorem kamery cesarskiej księstwa opolsko – raciborskiego, w latach 1669 – 1688 pisarzem ziemskim a od 1688 roku kanclerzem tegoż księstwa, właścicielem Byciny (Bitschin), Przyszowic (Preiswitz) i Świętochłowic (Schwientochlowitz). W 1679 roku nabył Taciszów (Tatschau) również koło Gliwic (Gleiwitz) a w 1680 roku kupił Krowiarki (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor), w 1685 roku kupił Łany (Lohnia) i Widów (Wydow) koło Gliwic (Gleiwitz), w 1691 roku nabywa Półwieś (Halbendorf) i Bierkowice (Birkowitz) koło Opola (Oppeln), w 1693 roku – Rudno (Rudno) i w 1702 roku Kleszczów (Klischau) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1701 roku (5.03.) sprzedał Krowiarki (Polnisch Krawarn) swojemu synowi – Franciszkowi Albrechtowi. Za swoją siedzibę przyjął Bycinę (Bitschin) gdzie wybudował w 1700 roku duży pałac. Epitafium jego znajduje się w kościele franciszkanów w Gliwicach (Gleiwitz).

Żonaty z Katarzyną, córką Marcina Kozłowskiego z Ćwiklic (Cwiklitz), sędziego ziemskiego w Pszczynie (Pless), miał dwóch synów: Józefa Jakuba (Jana Jakuba) i Franciszka Albrechta oraz dwie córki: Joannę Eleonorę – żonę (x przed 1710 r.) Józefa hr. von Hoditz i Joannę Barbarę – żonę (x ok. 1694 r.) Karola hr. von Hoditz właściciela Rudoltic (Rosswald).

Józef Jakub – kanonik katedry wrocławskiej, był w 1722 roku deputowanym z księstwa opolsko – raciborskiego do sejmu śląskiego. Posiadał prebendę kolegiaty opolskiej i w 1719 roku ufundował figurę św. Jana Nepomucena w Przyworach (Przywor) koło Opola (Oppeln) z inskrypcją: „*MAGNO THAVMATERGO 1719 CLIENTUM MINIMUS JOSEPHUS COMES DE TENCZIN CATHEDRALIS ECCLESIAE VRATISLAVIENSIS ET HUIUS PRAEBENDAE OPOLII CANONICUS OB ACCEPTAS SINGULARISSIMAS GRATIAS FIERI FECIT*”.

Linie kontynuował jego brat – Franciszek Albert (ur. 23.05.1670 – zm. 2.05.1736 r., pochowany w kościele bernardynów (?) w Raciborzu, Ratibor), członek rady cesarskiej, w latach 1730 - 1736 najwyższy sędzia sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego. W 1701 roku (5.03.) kupił od ojca Krowiarki (Polnisch Krawarn) w których w 1709 roku wybudował nowy kościół, w 1732 roku (31.07.) kupił od Marii Józefy hr. von Waldstein, żony Roberta Taparelli generała gwardii króla polskiego Augusta II Szymiszów (Schimischow), Rozmierz (Rosmierz) i Suchą (Suchau) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Karoliną von Sedlnitzki (zm. 21.12.1715 r.), 2. z Franciszką N., miał dwóch synów: Jana Fryderyka o którym nic nie wiadomo i Franciszka Alberta jun.

Franciszek Albert jun. (zm. Bycina, Bitschin 14.06.1770 r. – pochowany w kościele franciszkanów w Gliwicach, Gleiwitz), odziedziczył wszystkie majątki ojca. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 14.02.1729 r.) z Karoliną Józefą (zm. 2.05.1734 r.), córką starosty księstwa opolsko – raciborskiego Karola Henryka hr. Sobeck und Kornitz bar. von Rauthen właściciela Koszęcina (Koschentin) i Raciborza (Ratibor), 2. (x 1736 r.) z Maksymilianą hr. Sobeck und Kornitz bar. von Rauthen, 3. z siostrą poprzedniej Karoliną (ur. 1723 r.) hr. Sobeck und Kornitz bar. von Rauthen.

Z trzeciego małżeństwa miał syna Jana Erdmana (zm. 1803 r.) dwukrotnie żonatego: 1. (x 1764 r.) z Marią Teresą, córką Józefa Marii hr. von Wilczek, 2. z Anną hr. von Thun-Hohenstein. Jego syn – Tadeusz Leonard (ur. 1771 – zm. 21.06.1807 r.), rycerz zakonu kawalerów maltańskich, był ostatnim męskim przedstawicielem tej linii. Żonaty z Antoniną bar. von Welczek (ur. 1775 – zm. 1846 r.) z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), miał tylko córkę – Antonię (ur. 1802 – zm. 1877 r.), żonę Fryderyka hr. von Frankenberg-Ludwigsdorff (zm. 1852 r.) z Warty Bolesławieckiej (Wartha).

LEOPOLD KONSTANTYN FERDYNAND PACZYNSKI VON TENCZIN.

Leopold Konstantyn Ferdynand otrzymał tytuł czeskiego hrabiego w 1702 roku (9.08.). Pochodził prawdopodobnie z linii Adama von Paczynski i był synem Adama Samsona – właściciela Radawia (Radau), Uszyc (Uschuetz) i Sternalic (Sternalitz) koło Olesna (Rosenberg). W 1706 roku (30.08.) został wybrany przez sejmik ziemski kanclerzem księstwa opolsko – raciborskiego, kupił Półwieś (Halbendorf) i Bierkowice (Birkowitz) koło Opola (Oppeln), Radawie (Radau) koło Olesna (Rosenberg), oraz Krobusz (Krobusch) i Żabnik (Ziabnik) koło Prudnika (Neustadt). Żonaty z młodą wdową (bratową ?) i zmarł w lutym 1721 roku, pochowany został (10.02.1721 r.) w Opolu (Oppeln), prawdopodobnie w kościele jezuitów. Dzieci nie miał, wdowa odziedziczyła Półwieś (Halbendorf) i Bierkowice (Birkowitz) które przekazała klasztorowi jezuitów w Opolu (Oppeln). W 1720 roku ufundowała przy szosie do Nysy (Neisse) na skrzyżowaniu starych dróg do Bierkowic (Birkowitz) i Półwsi (Halbendorf) figurę św.

Jana Nepomucena z inskrypcją: „*DIVI IOANNIS NEPOMUCENI MARTYRIS FAMA PERICLITANTIUM PATRONI HONORI ET VENERATIONI FRANCISCA MAXIMILIANA SAC. ROM. IMP. COM. DE TENCZIN SERVA HUIUS SANCTI INDIGNISSIMA ISTUD SOLIDAE PIETATIS AETERNATURAEQUE GRATITUDINIS MEMNOSYNON PONI FECIT ANNO 1720*” (figura znajduje się obecnie na dziedzińcu akademików Uniwersytetu Opolskiego).

W tym samym czasie właścicielem majątków pod Opolem (Oppeln) był Bogusław Antoni (brat ?) żonaty (x Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 24.10.1700 r.) z Franciszką Maksymilianą, córką Franciszka Maksymiliana bar. von Tallenberg. Zmarł w 1705 roku (21.05.), w księgach zmarłych kolegiaty opolskiej zanotowano: „*ILLUSTRIMIS DOMINUS BOGUSLAUS ANTONIUS COMES DE TENCZYN, HAEREDITARIUS DOMINUS IN PRISSOWITZ ET HALBENDORF ETC. SEPULTUS IN CRYPTA D.D. BESS SITA ANTE CAPELLAM SANCTORUM TRIUM REGNUM*”.

BRACIA ADAM WACŁAW I JERZY FRYDERYK
HR. VON TENCZIN UND PATSCHIN

Pochodzili podobnie jak ich kuzyn – Albert (Albrecht) Leopold z linii Jerzego Paczńskiego, byli synami Adama, właściciela Makowczyc (Makowtschuetz), Warłowa (Warlow), Rzędowic (Rzendowitz), Gosławic (Goslawitz) i Głowczyc (Glowtschuetz) koło Dobrodzienia (Guttentag) i Heleny bar. von Trach.

Adam Wacław hr. von Tenczin und Patschin (ur. 1650 – zm. 1713 r.) – tajny radca dworu cesarskiego i starosta księstwa cieszyńskiego, posiadał liczne majątki w tym księstwie: Konską (Końska, Konskau), Podlesie, Zamarski (Zamarsk), Kostkowice (Kostkowitz), Bóbrkę (Bobrek), Raj (Roy), Louky (Łąki, Lonkau) i Darkov (Darków, Darkau). Żonaty z N. bar. Markłowską, dzieci nie miał.

Jego brat – Jerzy Fryderyk (ur. 1653 – zm. Iłowa, Halbau 11.09.1721 r.), deputowany do sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego, był właścicielem miasteczka Ścinawa Mała (Steinau) w księstwie niemodlińskim, około 1680 roku kupił od spadkobierców Jarosława sen. Strzeli Czyżowice (Zeiselwitz) koło Prudnika (Neustadt), które sprzedał w 1700 roku. Żonaty z Julianną Szarlottą hr. von Redern und Spremberg, miał tylko córkę – Mariannę Szarlottę, dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem hr. von Promnitz z Iłowej (Halbau) koło Żagania (Sagan), 2. z Janem Aleksandrem hr. von Callenberg z Muskau.

Istniała jeszcze przejściowo na Śląsku linia brunszwicka rodu oraz wymieniani przez Błażka, nieznani von Tenczin pochodzący z Litwy (?): Melchior von Tenczin (ur. 1653 – zm. Wrocław, Breslau 8.04.1711 r. – pochowany w kościele św. Marii Magdaleny) – właściciel majątków na Litwie (Pogierwie ?), był członkiem rady biskupa wrocławskiego Franciszka Ludwika pfalzgrafa von Neuburg. Żonaty z Sabiną von Roth, miał córkę Joannę Zofię – żonę (x 1737 r.)

Jerzego Wilhelma von Frankenberg oraz czterech synów: Samuela Marcina, Jana Ernesta, Karola Filipa i Józefa Marcina. Józef Marcin był właścicielem Borka Strzelińskiego (Grossburg) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z N. von Engelhardt, miał córkę – Fryderykę (ur. 1757 – zm. 1813 r.), żonę Jana Adolfa von Schorsee (ur. 1753 – zm. 1831 r.), majora wojsk pruskich.

Źródła:

Sinapius T. II s. 251-255, 973-974

Zedlitz T. IV s. 261-262

Błażek T. I s. 109-110, T. III s. 33, 111

Pilnaček t. III s. 865-868

Doerr s. 172, 184

Dorst t. I nr 103

Krane s. 82

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd X Limburg 1999 s. 124-125

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731 (w:) Sborník archivních prací t. 47:1997

Weltzel A.: Geschichte der Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 250, 268

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fürstentümer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741 (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 35-36, 40-42

Steinert: kartoteka mieszkańców Opola – rkp w posiadaniu autora

Ziemietzki J.: Geschichte der Matyska von Ziemietzki auf Schloss Wiersbie mit einer kurzen Abhandlung ueber die Geschichte des polnischen Adels, Welchem diese Familie entstammt sowie ueber die Entstehung der polnischen Stammwappen. Beuthen-Pilchowitz 1896-1924. Stamm-Tafel B-4, P, P-1, P-6, P-7 (rękopis w posiadaniu autora).

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Domniemane powiązania genealogiczne z małopolskim Tęczyńskimi. (wg materiałów Ziemietzkiego)

Gabriel z Tęczyna

ur. ok. 1446 – zginął na Bukowinie 1497 r.

ż. (x ok. 1480 r.) Anna Kamińska

|

Stanisław	Jan	Andrzej (V)
ur. 1484 –	ur. ok. 1485 -	ur. ok. 1492 -
zm. 30.10.1550	zm. 20.05.1553 r.	zm. 1581 r.

starosta trembowelski, kasztelan lubelski
lubelski i bełzki

kasztelan połaniecki
ż. 1. (x ok. 1530 r.) Anna
Ożarowska
2. (x ok. 1545 r.) Katarzyna
Zaklika-Czyżowska

Jan
ur. ok. 1533 – zm. 1593 r.
starosta rohatyński
odbudował zamek w Tęczynku

Andrzej (VI)
ur. 1546 – zm. 1589 r.
starosta oświęcimski,
kasztela bełzki,
wojewoda krakowski
ż. (x ok. 1565 r.) Zofia Dembowska

Andrzej
ur. ok. 1568 -
zm. 1613 r.
kasztelan
wiślicki

Jan
ur. ok. 1569 -
zm. 1637 r.
starosta
płocki

Gabriel
ur. ok. 1570 r.
zm. 1617 r.
wojewoda
lubelski

Jerzy
ur. ok. 1561 r.
Paczynscy v. Tenczin

Adam
ur. ok. 1566 r.

2. Potomstwo Alberta Leopolda hr. von Tenczin-Paczinski.

Albert Leopold hr. Paczinski v. Tenczin u. Gross Patschin
ur. 1639 – zm. 3.02.1706 r.

s. Jana Stanisława i Katarzyny Przischowskiej

1692 r. (28.07.) – hrabia Rzeszy ze zmianą nazwiska na v. Tenczin-Paczinski

tajny radca dworu cesarskiego, prokurator kamery cesarskiej

1669 – 1688 r. – pisarz ziemski ks. opolsko-raciborskiego

1688 – 1706 r. – kanclerz ks. opolsko-raciborskiego

wł. Byciny, Przyszowic, Świętochłowic, Taciszowa, Krowiarek,

Łanów, Widowa, Półwsi, Bierkowic, Rudna i Kleszczowa.

ż. Katarzyna Kozłowska z Ćwiklic

Józef Jakub
(Jan Jakub?)
kanonik katedry
wrocławskiej
1722 r.- deputowany
do sejmu śląskiego

Franciszek Albert
ur. 23.05.1670 -
zm. 2.05.1736 r.
czł. rady cesarskiej
1730-1736 r. – najwyższy
sędzia ks. opolsko-
raciborskiego
1701 r. – wł. Krowiarek
1732 r. – wł. Szymiszowa,
Rozmierzy i Suchej
ż. 1. Karolina v. Sedlnitzki
(zm. 21.12.1715 r.)
2. Franciszka N.

córki:
a) Joanna Eleonora
m. (x przed 1710 r.)
Józef hr. v. Hoditz
b) Joanna Barbara
m. (x ok. 1694 r.)
Karol hr. v. Hoditz
wł. Rudoltic

Jan Fryderyk

Franciszek Albert jun.
zm. Bycina 14.06.1770 r.
ż. 1. (x 14.02.1729 r.)
Karolina Józefa hr. Sobeck
u. Kornitz bar. v. Rauthen
z Koszęcina i Raciborza
(zm. 2.05.1734 r.)
2. (x 1736 r.) Maksymiliana
hr. Sobeck u. Kornitz
bar. v Rauthen
3. Karolina hr. Sobeck u. Kornitz
bar. v. Rauthen
(ur. 1723 r.)
(siostra Maksymiliany)

Jan Erdmann
zm. 1803 r.

ż. 1.(x 1764 r.) Maria Teresa
hr. v. Wilczek
2. Anna hr. v. Thun-Hohenstein

Tadeusz Leonard
ur. 1771 – zm. 21.06.1807 r.
ż. Antonina bar. v. Welczek
z Wielkiego Dębieńska
(ur. 1775 – zm.1846 r.)

Antonia
ur. 1802 – zm.1877 r.
m. Fryderyk hr. v. Frankenberg-Ludwigsdorff
wł. Warty Bolesławieckiej
(zm. 1852 r.)

3. Linie Alberta Leopolda, Adama Wacława i Jerzego Fryderyka.

Jerzy v. Paczynski u. Tenczin
ur. ok. 1561 r.
ż. (x ok. 1618 r.) Katarzyna v. Warkotsch
Sambor
ur. ok. 1590 r.
ż. (x ok. 1618 r.) Dorota v. Boye

Jan Stanisław
ur. ok. 1618 r.

Adam
ur. ok. 1619 r.

ż. (x ok. 1645 r.)
Marianna v. Larisch
|
Albert (Albrecht)
Leopold

wł. Makowczyc,
Warłowa, Rzędowic,
Gosławic i Główczy
ż. (x ok. 1645 r.) Anna
Helena bar. v. Trach
|

Adam Waclaw
ur. 1650 – zm. 1713 r.
tajny radca dworu
starosta ks. cieszyńskiego
wł. Konskiej, Podlesia, Zamarskie,
Kostkowic, Bóbrki, Raju,
Louky i Darkova
ż. N. bar. Markłowska

Jerzy Fryderyk
ur. 1653 – zm. 11.09.1721 r.
wł. Ścinawy Małej
i Czyżowic
ż. Julianna Szarlotta
v. Redern u. Spremberg
|
Marianna Szarlotta
m. 1. Fryderyk hr. v. Promnitz
wł. Howej
2. Jan Aleksander hr. v. Callenberg
Z Muskau

TENCZIN

zob.

MORAWITZKI

TENCZIN

zob.

PACZYNSKI

TENCZIN

zob.

REINERSDORF

TENCZINSKI

zob.

TENCZIN

TENDL

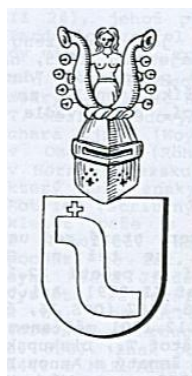
W 1545 roku (16.02.) szlachectwo czeskie otrzymał Sebastian Tendl pisarz księstwa karniowskiego.

Źródła:

Pilnaček T. IV s 1263

Doerr s. 22

TENGOBORSKI
(TĘGOBORSKI)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Śreniawa

Stary polski ród herbu Śreniawa pochodzący z Tęgoborza w Małopolsce, przejściowo przebywająca również na Górnym Śląsku w okolicy Bytomia (Beuthen) i Gliwic (Gleiwitz).

W 1449 roku Mikołaj Tęgoborski był pisarzem księstwa oświęcimskiego.

Około 1590 roku Jadwiga Tęgoborska była żoną Krzysztofa Zborowskiego ze Zborowa.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1264

TENZENHEUGER (TENZENHAUER)

Ród szlachecki z księstwa nyskiego, występujący również w księstwie opawskim i cieszyńskim. Nazwisko jest mieszczańskie i prawdopodobnie pochodzili z mieszczan nyskich. W herbie posiadali stojącego niedźwiedzia.

Jan Tentzenhauer w 1478 roku (22.12) występuje w dokumentach nyskich a w latach 1485 – 1487 w samej Nysie (Neisse). N. Tentzeheuger był mieszczaninem Prudnika (Neustadt).

Krzysztof Tenzenheuger był w latach 1557 – 1573 starostą biskupim Otmuchowa (Ottmachau). Żonaty z Anną von Beess, miał syna – Jana, w 1573 roku właściciela Konradowa (Duerr-Kunzendorf) w księstwie nyskim.

Kasper (zm. 1585 r.) z Konradowa (Duerr-Kunzendorf) w 1562 roku był urzędnikiem w Svinovie (Schoenbrunn) a od 1565 roku w Klimkovicach (Koenigsberg) w księstwie opawskim a następnie starostą w Skorošicach (Gurschdorf) koło Vidnavy (Widnawa, Weidenau) w księstwie nyskim. Żonaty był z Anną von Stosch.

Urszula (zm. 1582 r.) z Konradowa (Duerr-Kunzendorf) była żoną Aleksandra Larischa z Ligoty (Ellguth), właściciela Leskovca (Markersdorf) w księstwie opawskim.

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1263-1264

TEPPER
(TOEPPER)

Ród patrycjuszy wrocławskich znany od XVII wieku: Melchior Tepper w 1634 roku był właścicielem domu handlowego we Wrocławiu (Breslau). W 1721 roku (11.08.) szlachectwo czeskie uzyskał Andrzej Augustyn Tepper (zm. Wołów, Wohlau 3.02.1732 r.), dyrektor kancelarii książąt Liechtenstein, później kanclerz księstwa wrocławskiego. W 1738 roku (28.12.) szlachectwo czeskie (potwierdzenie szlachectwa ?) uzyskała Maria Teresa von Tepper (córka Andrzeja Augustyna ?), żona N. Schnirich.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1064

Błażek T. III s. 115

Doerr s. 205, 226

Gtenealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 363-364

TESCHINOWSKI
(CIESZYNOWSKI ?)

Joachim Teschinowski był właścicielem Ullersdorf (których ?). W 1567 roku Jan Teschinowski znajdował się wśród szlachty księstwa cieszyńskiego składającej hołd księżnej Sydonii Katarzynie. Herb nieznany.

Źródła:

Błażek T. IV s. 148

Pfotenhauer: Die Ritterschaft von Teschen im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 18:1884 s. 278

TESCHNER
(TESCHNER von ALTHOFF)

W 1666 roku (30.05.) czeskie szlachectwo z predykatem „von Althoff” otrzymali mieszczenie wrocławscy, bracia Jerzy i Samuel Teschner – właściciele Starego Dworu (Althoff) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 1057

Błażek T. III s. 61

Pilnaček T. IV s. 1267

Doerr s. 150

TESCHOW (?)

zob.

TIESCHOWSKI

TESSEN

zob.

DESEN

TETOUR

zob.

TETTAU

TETTAU

(TETTAUER von TETTOW, TETOUR von TETTAU)

Herb rodowy

Herb Tettauer v. Tettow
u. Malenovic

Herb linii miśnieńskiej

Sinapius, Pilnaček i Jurek twierdzą, że był to ród pochodzenia saskiego (miśnieńskiego), którego przedstawiciele pojawili się na Śląsku w połowie XIII wieku: w 1261 roku na dworze księcia Bolesława Rogatki przebywał Tammo de Tetow. Inni historycy (m. in. Błażek) podają, że był to ród czeski, wspólnego pnia i herbu z czeskim rodem arystokratycznym Kinskich (zob.) herbu Trzy

Wilcze Zęby (w Polsce – herb Zęby), którzy również używali predykatu „z Tetova” (von Tettau). Na Morawach ród Tettau jest znany pod nazwiskami: „Tetauer z Tetova” (Tetauer von Tettau) i „Tetour z Tetova” (Tetour von Tettau). Podobno już w 1316 roku Wilhelm, Baltazar i Jan Tettauer von Tettau zostali przez króla Jana Luksemburczyka wpisani w stan panów (?). w 1315 roku mieli sprzedać swoje majątki na Morawach i przenieść się do Miśni.

W 1474 roku Wilhelm von Tettau, pułkownik wojsk króla Macieja Korwina, żonaty z Barbarą von Zierotin otrzymał od króla majątki na Morawach, przejściowo był komendantem Środy Śląskiej (Neumarkt). Pod koniec XV i na początku XVI wieku posiadali zamek Kaltštejn (Kaltenstein) w księstwie nyskim. Henryk Tetour von Tettau, żonaty z Barbarą von Streit, w 1489 roku posiadał wolne wójtostwo w Kuněticach Velkych (Gross Kunzendorf) w księstwie nyskim. W 1499 roku miał wolne wójtostwo w Vidnavie (Widnawa, Weidenau) również w tym księstwie. Wójtostwo to odziedziczył po nim jego syn – Kasper, posiadał on również Chróścinę Nyską (Flakenau). Około 1540 roku Jan Tetour von Tettau (zm. przed 1548 r.) (syn Kaspra ?) był właścicielem Skorošic (Gurschdorf) koło Vidnavy (Widnawa, Weidenau) w której miał hutę szkła. W 1548 roku odziedziczyła majątek wdowa po nim.

W latach 1592 – 1594 Karol Tetauer von Tettau und Vchynic (Kinski ?) był komturem komadorii joannitów w Opawie (Troppau) oraz w Dzierżoniowie (Reichenbach) i Złotoryi (Goldberg).

Jedna linia rodu osiadła na Morawach i około 1484 roku nabyli majątek Malenovice i zaczęli pisać się „Tettauer von Tettow und Malenowitz”. Na Morawach byli licznie rozrodzeni. W 1549 roku (28.09.) kuzyni Wacław i Jan Tetauer uzyskali potwierdzenie herbu i starego stanu panów. Potwierdzenie starego stanu baronów w 1596 roku (21.03.) uzyskali panowie Whinicz und Tetaur de Tetowa (Kinsky ?).

W XVII i XVIII wieku byli znani na terenie Prus gdzie niejednokrotnie zajmowali wysokie stanowiska: Jan Eberhard von Tettau w 1663 roku był ziemskim marszałkiem pruskiego dworu królewskiego, Jan Detlew był w 1687 roku najwyższym kanclerzem królewskim, Jan Jerzy generał porucznik wojsk pruskich był komendantem twierdzy Spandau. Anna maria von Tettau, dama dworu pruskiego była żoną Jana jun. Truchses von Wetzhausen.

W XVIII wieku istniały dwie linie rodu mające głównie swoje majątki w Saksonii: baronowska i szlachecka. Przedstawiciele linii szlacheckiej przejściowo pojawiali się również na Śląsku.

Źródła:

Sinapius T. II s. 974-975, 1057

Zedlitz T. IV s. 263

Błażek T. IV s. 95

Pilnaček T. IV s. 1271

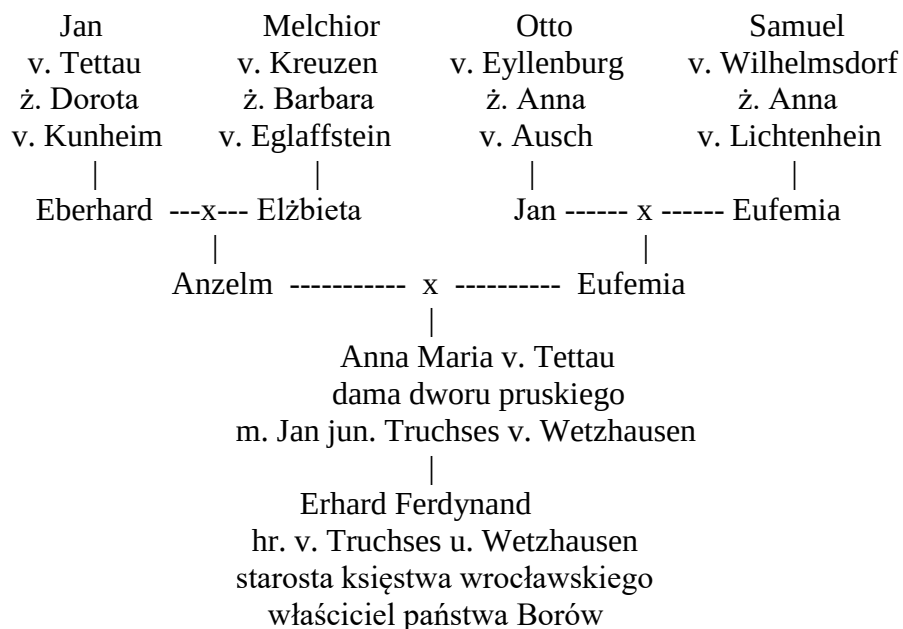
Doerr s. 25, 65

Jurek T.: obce rycerstwo... s. 297-298

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 486-487

TABLICE GENEALOGICZNE

Filiacja Anny Marii v. Tettau – żony Jana jun. Truchses v. Wetzhausen

TETTAU

zob.

KINSKY

TETTENBACH

zob.

TATTENBACH

TETTOW

zob.

TETTAU

TETZLER
(TEZLER, TETZLERN)

Herb wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Szlachta śląska, prawdopodobnie nobilitowani mieszczenie, pochodząca z księstwa opawskiego, znana od XVII wieku. Około 1670 roku posiadali w tym księstwie Mladecko (Mladetzko), Jezdkovice (Jaeschkowitz) i Bratřikovice (Braettersdorf). W 1696 roku (3.11.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego (wg. Błażka stan rycerski Rzeszy) uzyskał Jan Ernest von Tetzner. W 1704 roku był właścicielem Litultovic (Leitersdorf). Miał dwóch synów: Józefa Ignacego i Jana Fryderyka. Józef Ignacy w 1723 roku (25.02.) nabył połowę Makowa (Makau) koło Raciborza (Ratibor) ale już w 1724 roku (16.11.) sprzedał go Franciszkowi Albrechtowi von Tenczin, później odziedziczył po ocu Litultovice (Leitersdorf). Zmarł przed 1757 roku prawdopodobnie bezpotomnie, gdyż od tego roku właścicielem tej miejscowości był jego brat – Jan Fryderyk, który przedtem studiował prawo w Wiedniu i Pradze a następnie studiował w Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz). W 1780 roku majątek należał do braci: Karola i Jana (synów Jana Fryderyka ?).

Źródła:

Sinapius T. II s. 1057

Błażek T. II s. 133, T. IV s. 95

Pilnaček T. IV s. 1271-1272

Doerr s. 176

TEUBEL

zob.

TEUFFEL

TEUBER

Nobilitowani mieszczańscy: Baltazar Teuber (zm. po 1620 r.) był żonaty (x przed 1610 r.) z Rozyną Krieg.

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 148

TEUBER
(TEUBER von TAUBENFELD)

Szlachta nobilitowana. Czeskie szlacheństwo z predykatem „von Taubenfeld” otrzymał w 1701 roku (17.10.) Baltazar Teuber, właściciel majątku na Śląsku. W 1751 roku (16.02.) zmarł w Otmuchowie (Ottmachau) w księstwie nyskim Samuel Teuber von Taubenfeld, był członkiem rady miejskiej tego miasta. W 1735 roku (13.12.) zmarła w Otmuchowie (Ottmachau) Anna Regina von Opitz – matka lub żona Samuela.

Źródła:

Błażek T. III s. 156

Doerr s. 183

TEUFFEL

(TEUFFEL von ZEILBERG und STREITENAU, TEUBEL, TEYBEL,
CZERT z CZERTOWEJ LHOTY)

Na Śląsku żyło kilka rodów tego nazwiska o których niewiele wiadomo.

TEUFFEL

(TEUFFEL von TEUFELSDORF, CZERT z CZERTOWEJ LHOTY)

Polski herb Zęby

Ród śląski pochodzący z księstwa opawskiego, znany od końca XIV wieku, w języku czeskim występuje pod nazwiskiem „Czert”. Siedzibą rodową była miejscowość Czertowa Lhota (później Marianske Lazne, Teufelsdorf). Posiadali w herbie trzy wilcze zęby (herb Zęby), prawie identyczny z herbem Kinskich i Tettau.

zob.

CZERT

TEUFFEL

(TEUFEL, TEIFEL, TEUFELD, TEUBEL, TEYBEL)

Ród nieznanego herbu z okolic Koźła (Cosel) znany od XV wieku. Bardzo możliwe, że byli to potomkowie Czertów. W 1480 roku Jerzy Teifel sprzedał część Dzielnicy (Dzielnitz) koło Koźła (Cosel) Franciszkowi Hoschkowi z Grzegorzowic (Gregorsowitz) koło Raciborza. (Ratibor). Występuje on wielokrotnie w dokumentach do 1496 roku: w 1486 roku (29.11.) Georg Teyfel sprzedał drugą część tej miejscowości Wańkowi Hoschkowi, w 1493 roku występuje w dokumentach jako „Girzik Teuwel ze Krzonowicz” (Krzanowice, Krzanowitz) koło Koźła (Cosel), w 1496 roku (18.06.) „Georg Teywel von Krzizanowicz” (Krzyszczanowice ? Krzysanowitz) znajdował się wśród szlachty księstwa opawsko – raciborskiego składającego hołd książętom opawsko – raciborskich.

W 1567 roku sąd ziemski w Opolu zatwierdził ugodę w sprawie posagu pomiędzy siostrami: Anną i Małgorzatą, córkami zmarłego Jakuba Teybla a ich prawnym opiekunem, stryjem Adamem Teyffel, dokument nie zawiera szczegółów posagu.

W 1616 roku (2.09.) Jan Teufeld z Dzielaw (Dzielau) koło Koźła (Cosel) był starostą Koźła (Cosel).

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1272

C.D.S. T. VI nr 212, 410, 426

WAP Wr. Landbuecher Opp.-Rat. 1567 r. k. 208-210

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaliden Festung Cosel. Berlin 1888 s. 118, 119, 120, 125

TEUFFEL

Herb wg Pilnačka

Polski herb Jastrzębiec

Drobna szlachta z okolic Pszczyny (Pless) herbu podobnego do polskiego herbu Jastrzębiec.

W 1649 roku Jerzy Teuffel występuje w dokumentach wydanych w Żorach (Sohrau). Krzysztof Teuffel (zm. przed 1693 r.), żonaty z Katarzyną Wunsch z Bredlic (?), w 1689 roku był właścicielem Zawady (Zawada). Wdowa po nim w 1693 roku kupiła od Joanny Pelka dział w Gardawicach (Gardawitz).

Źródła:

Pilnaček T. IV s. 1273

TEUFFEL (TEUFFEL von ZEILBERG, TEYFFEL)

Herb Teuffel v. Zeilberg

Herb. Teuffel v. Zeilberg u. Streitenau

Herb Teuffel Ritter v. Zeilberg u. Hoellenstein

W 1567 roku (12.12.) zostało nobilitowanych w nagrodę za służbę cesarską z predykatem „von Zeilberg“ sześciu braci Teuffel ze Śląska: Mikołaj, Wolf, Wawrzyniec, Szczepan, Jerzy i Marcin.

Marcin był mieszczaninem wrocławski, żonatym (x Wrocław, Breslau 1579 r.) z Dorotą Laur.

Mikołaj (zm. 1584 r.) osiadł w Pradze gdzie dorobił się olbrzymiego majątku. Miał syna – Jana, żonatego z Eliszką Hebenstreit von Streitfeld. Jego syn – Tomasz Ferdynand Teyffel von Zeilberg (zm. 1635 r.) w 1627 roku został pasowany na rycerza św. Wacława i wpisany w stan rycerski z predykatem „Ritter v. ...und Hoellenstein” oraz udostojnieniem herbu a w 1631 roku został mianowany najwyższym zarządcą majątków kamery cesarskiej na Śląsku.

Potomek któregoś z braci – Jan Dawid Teuffel von Zeilberg otrzymał w 1701 roku (1.09.) potwierdzenie starego szlachectwa z predykatem „und Streitenau” i udostojnieniem herbu.

W 1725 roku Ferdynand Leopold von Teuffel był właścicielem Bielana (Flaemischdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Inny (syn poprzedniego ?) Ferdynand Leopold (zm. 1785 r.) był deputowanym powiatu wrocławskiego. W 1789 roku (9.11.) zmarł Franciszek Józef, pułkownik wojsk pruskich.

W 1824 roku (27.11.) zmarła Julia Teuffel von Zeilberg – żona N. von Olszewski.

Źródła:

Błażek T. II s. 133

Pilnaček T. IV s. 1273-1274

Schles.Wappenbuch szp. 148

Doerr s. 92, 182

TEYBEL

zob.

TEUFFEL

TEZLER

zob.

TETZLER

TĘCZYŃSKI

zob.

TENCZIN

TĘGOBORSKI

zob.

TENGOBORSKI

THABOR

zob.

TABOR

THADER

zob.

TADER

THAER

Jerzy Ernest Thaer – oficer kawalerii wojsk pruskich, dzierżawca Pątnowa Legnickiego (Panthen), w 1867 roku (9.09.) otrzymał za zasługi swojego ojca Albrechta Daniela, szlachectwo pruskie. W 1866 roku (17.12.) kupił od Jerzego Adama Wenera hr. von Blumenthal majątek Pawonków (Pawonkau) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku.

Na początku XX wieku majątek posiadała wdowa po nobilitowanym – N. von Dressler und Scharfenstein.

Źródła:

Krane s. 134

THALWENTZEL (THALWENZEL)

Herb używany przed nobilitacją
przez Daniela Ignacego

Herb z 1707 i 1727 roku

Herb Jerzego v. Thalwenzel

W 1707 roku (26.10.) został nobilitowany Daniel Ignacy Thalwentzel, adwokat w Głogowie (Glogau), jednak przed nobilitacją miał już herb. W 1719 roku był właścicielem Wilczyna (Willschau) i Pasieki (Weidisch) koło Głogowa (Glogau). W 1727 roku (27.05.) został wpisany w czeski stan rycerski.

W 1724 roku w dokumentach występuje Jerzy von Thalwenzel (syn ?) (zm. po 1771 r.).

Źródła:

Błażek T. II s. 133

Doerr s. 191, 212

Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671 – 1727. Warszawa 2007 s. 110

THAM

zob.

TAM

THAMM

zob.

TAMM

THANFELD

zob.

TAMFELD

THANNE

zob.

TANN

THARNAU

zob.

TARNAU

THAROULLE
(THAROULT, TAROUL, TAROL, TARUL)

Herb rodowy

Herb baronowski

Stary ród szlachecki pochodzący z terenów biskupstwa Luettich. W 1583 roku (31.05.) Erazm von Tharoulle, oficer wojsk cesarskich, otrzymał od kurfirsta Koeln i biskupa Luettich potwierdzenie starego szlactwa. Miał trzech braci: Jana, Bartłomieja i Marcina, którzy w 1600 roku (10.11.) otrzymali szlachectwo Rzeszy.

Erazm w 1583 roku przeniósł się na teren Śląska do księstwa opawskiego. W 1604 roku był starostą komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty z Katarzyną de la Coquelle, wdową po N. von Montecuculi, która po jego śmierci wyszła po raz trzeci za N. burgr. von Dohna, miał trzy córki N. – zamężne z N. Sedlnitzkim, N. Semoratzkim i N. Vanetzkim oraz syna – Ludwika (wg Pilnačka Wita Ludwika oraz jeszcze jednego syna – Jana Franciszka o którym nic nie wiadomo).

Ludwik (Wit Ludwik) (zm. ok.1647 r.) – starosta księstwa karniowskiego i sędzia dworski biskupstwa ołomunieckiego, odziedziczył po ojcu całkowicie zrujnowane przez wojnę majątki, był właścicielem Slatiny (Schlatten), Povelic (Paulowitz), Poruby (Poruba) i Pelhřimovych (Maehrisch Pilgersdorf) w księstwie opawskim. Żonaty z Małgorzatą (Marketą), córką Walentyna Starzynskiego właściciela Bieskowa (Bieskau) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał trzy córki i siedmiu synów, z których tylko dwóch miało potomstwo:

1. Jana Franciszka – oficera wojsk cesarskich, zginął we Włoszech i pochowany został w Cremonie.
2. Fryderyka – zakonnika jezuitę.
3. Henryka Wacława Ludwika – starostę księstwa nyskiego, w 1676 roku (8.01.) razem z braćmi Leopoldem Wilhelmem i Zygmuntem Rudolfem został wpisany w czeski stan panów. Żonaty z Franciszką Heleną bar. Kottulinską z Kotulina (Kottulin) koło Toszka (Tost), wdową po N. von Eichendorff, miał sześć córek i dwóch synów:
 - a) Elżbietę;

- b) Eleonorę;
 - c) Joannę – żonę Ferdynanda von Biedau, właściciela Paździorna (Pohlsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt);
 - d) Kandydę – żonę Karola Henryka von Gersdorff;
 - e) Katarzynę;
 - f) Annę Maksymilianę;
 - g) Jana Karola – właściciela zamku Tharoulle, dworzanina królowej Polski Marii Eleonory. Żonaty (x 30.07.1708 r.) z Marią Rozalią hr. von Mettich-Tschetschau, dzieci nie miał..
 - h) Leopolda Juliusza – żonatego (x 19.10.1699 r.) z Anną Elżbietą hr. von Werdenberg und Naměst, miał syna Ludwika – zmarłego po 5 tygodniach.
4. Leopolda Wilhelma (zm. 7.12.1706 r. – pochowany w katedrze wrocławskiej) – prałata katedry wrocławskiej i seniora kapituły katedralnej, kanonika kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau) i sędziego dworskiego biskupstwa wrocławskiego. Razem z Henrykiem Wacławem Ludwikiem i Zygmuntem Rudolfem w 1676 roku (8.01.) został wpisany w czeski stan panów. W testamencie przeznaczył duże sumy na liczne fundacje, m. in. był założycielem fundacji szpitalnej we Wrocławiu. Powołał również związek rodzinny.
 5. Maurycjusza – zmarłego w Ołomuńcu (Olmuetz).
 6. Zygmunta Rudolfa – podobnie jak Henryk Wacław Ludwik i Leopold Wilhelm został w 1676 roku (8.01.) wpisany w czeski stan panów. Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną Jadwigą hr. von Nostitz, 2. z Ewą Marią bar. von Stilfried (zm. 17.04.1703 r.), wdową po Gisbercie I bar. von Hemm und Hemmstein. Z pierwszą żoną miał dwie córki zmarłe w dzieciństwie i dwóch synów z których Karol Józef – rotmistrz wojsk cesarskich w regimencie Montecuculi zginął na Węgrzech. Z drugą żoną nie miał dzieci.
 7. Karola – zmarłego w młodości;
 8. Maksymilianę – żonę Karola Henryka bar.von Jarotzki z Fulštajnu (Fuellstein);
 9. Ludwikę Annę – żonę N. bar. von Eicksten.
 10. Benignę – zmarła w młodości.
- Ród wymarł w pierwszej połowie XVIII wieku na synach Henryka Wacława Ludwika: Janie Karolu i Leopoldzie Juliuszu (Leopoldzie Wacławie). Posiadali Komorno (Komorno) koło Kozła (Cosel).

Źródła:

Sinapius T. II s. 472-474

Błażek T. I s. 110; T. IV s. 95

Pilnaček T. IV s. 1254-1256

Doerr s. 160

TABLICE GENEALOGICZNE

N v. Tharouille

Erazm oficer wojsk cesarskich	Jan	Bartłomiej	Marcin
1600 r. – szlachectwo Rzeszy			
1583 r. – osiada w ks. opawskim			
1604 r. – starosta komandorii joannitów w Grobnikach			
ż. Katarzyna de la Coquelle			
1o voto v. Montecuculi			
Ludwik (Wit Ludwik?) zm. ok.1647 r.	Jan Franciszek	córki:	
starosta ks. karniowskiego		a) N. m. N. Sedlnitzki	
sędzia dworski		b) N. m. N. Semoratzki	
biskupstwa ołomuńskiego		c) N. m. N. Vanetzki	
wł. Slatiny, Povellic, Poruby i Pelhřimovych			
ż. Małgorzata Starzinska			
z. Bieskowa			
Jan Fryderyk Franciszek jezuita	Henryk Wacław	Leopold Wilhelm	Maurycjusz Zygmunt Karol
oficer wojsk cesarskich	Ludwik	zm. 7.12.1706 r.	zm. w Ołomuńcu
zginął we Włoszech	ks. nyskiego	prałat katedry wrocławskiej	1676 r. - stan panów
	ż. Franciszka Helena bar. Kottulinska		ż. 1. Katarzyna Jadwiga hr. v. Nostitz
	1o voto v. Eichendorff		2. Ewa Maria v. Stillfried
			(zm. 17.04. 1703 r.)
			1o voto v. Hemm u. Hemmstein
		Karol Józef	N. syn
		rotmistrz wojsk cesarskich	zm. w dzieciństwie
		zginął na Węgrzech	2 córki zm. w dzieciństwie

Jan Karol wł. zamku Tharoulle dworzanin królowej Polski Marii Eleonory ż. (x 30.07.1708 r.) Maria Rozalia hr. v. Mettich- Tschetschau	Leopold Juliusz (Leopold Waclaw ?) ż. (x 19.10.1699 r.) Anna Elżbieta hr. v. Werdenberg u. Naměst Ludwik zm. po 5 tygodniach <u>ostatni z rodu</u>	córki: a) Elżbieta b) Eleonora c) Joanna m. Ferdynand v. Biedau wł. Paździorna d) Kandyda m. Henryk v. Gersdorff e) Katarzyna f) Anna Maksymiliana
--	---	---

THEIZ
(THEIZ und GULDENSTERN)

Herb z 1665 r. – von Theiz

Herb z 1666 r. – von Theiz und Guldenstern

W 1665 roku (5.03.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski Rzeszy oraz ziem dziedzicznych Habsburgów Baltazar Theiz z Saksonii. W 1666 roku (9.02.) nobilitacja ta została zatwierdzona przez dwór saski. W tym samym roku (30.07.1666 r.) otrzymał nowy dyplom cesarski z udostojnieniem herbu i predykatem „und Guldenstern”. Był marszałkiem dworu saskiego i landwójtem Górnych Łużyc. Posiadał majątki w okolicy Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Błażek T. III s. 61

THERER
(THERER von THERNHEIMB)

W 1702 roku (6.06.) szlachectwo czeskie otrzymał Wawrzyniec (Lorenz) Franciszek Therer doktor medycyny w Nysie (Neisse). Błażek twierdzi, że razem z nobilitacją zostało zmienione nazwisko na „Therern” z predykatem „von Thernheimb”. Doerr nic takiego nie wymienia. Miał dwóch synów: Józefa Augustyna i Zygryda – członków rady miejskiej w Nysie (Neisse) oraz córkę – Elżbietę, żonę N. Scheicharta von Wiesenthal.

Źródła:

Błażek T. II s. 133

Doerr s. 184

THIEL

Ród pochodzący z Hesji, znany również w Prusach Wschodnich.

W 1634 roku Florian von Thiel był właścicielem Wojcieszyna (Ulbersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). W 1776 roku ród posiadał Ratno (Rathen) w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:
Błażek T. III s. 61

THIEL
(TIEL)

Herb wg Błażka

Herb wg Schl. Wappenbuch

Nobilitowany patrycjat wrocławski znany od drugiej połowy XIV wieku: w 1368 roku Hanko Tyle był członkiem rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau), w 1398 roku jego syn – również Hanko, był właścicielem Wojtkowic (Woigwitz) i Zabrodzia (Zweitbrodt) koło Wrocławia (Breslau).

W XVI wieku we Wrocławiu nazwisko to występuje często: Sebastian Thiel – żonaty z Magdaleną Eysendorf, Mikołaj – żonaty z Jadwigą Schwarz, Antoni (ur. ok. 1532 – zm. Wrocław, Breslau 1591 r.) – żonaty (x Wrocław, Brslau 1561 r.) z Magdaleną Botner ((ur. ok. 1543 – zm. Wrocław, Breslau 1607 r.).

Mikołaj Thiel (zm. 19.04.1604 r.) – kupiec wrocławski, żonaty z Marią Haunold von Riemberg, miał czworo dzieci: Jana – doktora obojga praw, żonatego z Zuzanną Adolph z Gdańska (Danzig), Mikołaja jun. – żonatego z Anną Busch z Gdańska (Danzig), Magdalenę – żonę (x Wrocław, Breslau 1605 r.) Hieronima Tielisch i Marię.

Źródła:
Błażek T. III s. 61
Schles. Wappenbuch szp. 149

THIELAU

Szlachta śląska z księstwa legnickiego znana również a Saksonii. W dokumentach śląskich występuje stosunkowo późno i być może, że przybyła z Saksonii. Według Adelslexikon mieszczenie legnicy: w 1552 roku Gregor Thylo był piekarzem w Legnicy (Liegnitz). Być może jest to pomyłka z nazwiskami podobnymi: Thiele i Tyle.

Siedzibami rodzowymi był Tyniec Legnicki lub Tyńczyk (GrossTintz, Klein Tintz) i Krotoszyce (Kroitsch) w księstwie legnickim. W pierwszej połowie XVI wieku właścicielem tych miejscowości był Jerzy von Thilaw. Miał trzech synów: Jerzego jun. (zm. 6.02.1602 r.) – członka rady książąt legnickich Fryderyka IV i Joachima Fryderyka, autora wydanych drukiem mów: jednej do Andrzeja Baudissa, drugiej do rektora gminazjum w Złotoryi (Goldberg), oraz Walentyna – właściciela Tyńca (Tintz) i Gniewomierza (Oyas).

Syn Walentyna – Florian von Thielau, oficer armii cesarskiej, był właścicielem Krotoszyc (Kroitsch). Miał syna – Gottlieba (zm. 25.12.1671 r.) który odziedziczył po ojcu majątek. Żonaty z Blandyną von Krebs und Romnitz, miał dwóch synów:

1. Jana Gottlieba (zm. 1722 r.) – prezydenta sądu apelacyjnego króla polskiego i saskiego, właściciela Lamperswaldau i Leuben w Miśni oraz Prostyni (Scheibsdorf) w księstwie legnickim. Żonaty z Szarlottą Elżbietą, córką Gotthelfa Fryderyka von Schoenberg, miał czterech synów N.: najstarszy – właściciel Lamperswaldau, był w służbie wojskowej króla duńskiego; drugi – był właścicielem Leuben; trzeci – odziedziczył Prostynię (Scheibsdorf); o czwartym nic nie wiadomo. Oprócz synów Jan Gottlieb miał dwie córki.
2. Floriana Gottlieba (ur. 13.11.1663 – zm. 18.08.1709 r.) – generała majora wojsk polskich i saskich i dowódcę regimentu wojsk saskich, właściciela Krotoszyc (Kroitsch) i majątków w Saksonii. W Krotoszycach (Kroitsch) znajduje się krypta grobowa jego rodziny. Żonaty z Anną Judytą (Anną Elżbietą), córką Godfryda Ernesta von Siegroth z Droszkowa (Droschkau) i Ewy Magdaleny von Frankenberg. Prawdopodobnie jego córką była Ewa Judyta von Thielau z Krotoszyc (Kroitsch), żona Sylwiusza Godfry-

da von Studnitz (zm. 1762 r.) z Gaszowic (Goernsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

W drugiej połowie XVIII wieku Gottlieb Zygmunt posiadał Grodziszczę (Lampersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żonaty z N. von Vippach – jego potomkowie majątek ten posiadali jeszcze w XIX wieku. Jego brat – N. (zm. 1821 r.), major kirasjerów wojsk pruskich był właścicielem majątku Szymonków (? Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Syn majora był landratem powiatu Kamienna Góra (Landeshut).

Ród w linii męskiej wymarł w drugiej połowie XIX wieku, na początku XX wieku Helena i Jenny (siostry ?) von Thielau, niezamężne, posiadały majątek Grodziszczę (Lampersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), który przodkowie kupili w 1727 roku (19.08.) od Karola Fryderyka Posadowskiego.

Źródła:

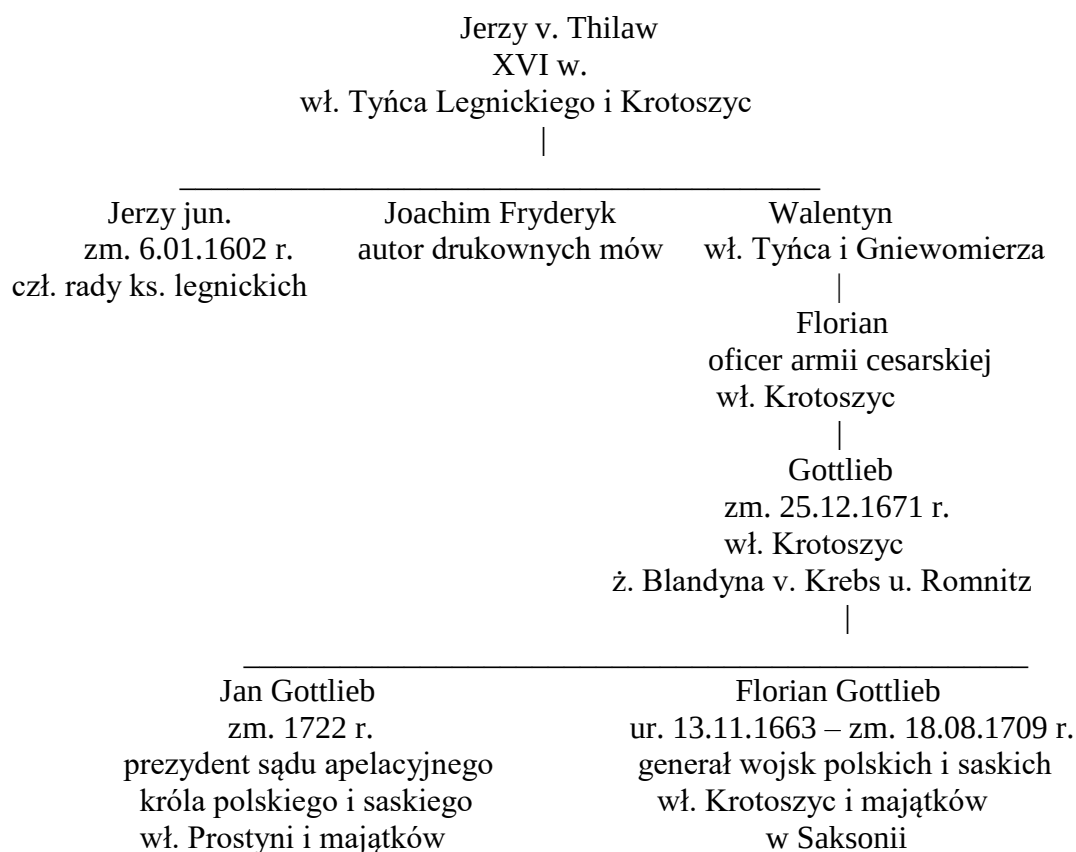
Sinapius t. I 975-976, t. II s. 1057-1059

Zedlitz t. IV s. 265

Krane s. 134

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 400

TABLICE GENEALOGICZNE

w Saksonii
 ż. Szarlotta Elżbieta
 v. Schoenberg
 |

ż. Anna Judyta (Anna Elżbiera?)
 v. Siegroth z Droszkowa
 |
 ?

N. N. N. N. 2 córki N.
 wł. majątków wł.
 w Saksonii Prostyni

Ewa Judyta
 m. Sylwiusz Godfryd
 v. Studnitz z Gaszowic
 (zm.1762 r.)

THIELAU

zob.

THILO

THIELE

zob.

TIELE

THIELISCH

zob.

TIELISCH

THIELMANN

Ród saski, w 1812 roku (8.10.) Adolf Thielmann, generał porucznik kawalerii wojsk saskich uzyskał szlachectwo i jednocześnie tytuł barona. Na Śląsk przedstawiciele rodu przybyli w drugiej połowie XIX wieku.

W 1865 roku (4.06.) Adolf bar. von Thielmann kupił od N. bar. von Kopy landrata niemodlińskiego majątki Jakubowice (Jakobsdorf) i Klucznik (Kleuschnitz) w powiecie niemodlińskim. W 1890 roku (5.04.) utworzył z nich majorat którego został I ordynatem. W 1886 roku (5.04.) kupił sąsiednie Rzędziwojowice (Geppersdorf). Jego syn – Zygfryd, referendarz sądowy, w 1897 roku (1.07.) kupił od Karola bar. von Hoiningen niewielki majątek Grudzieniec (Scharfenberg) koło Niemodlina (Falkenberg).

Źródła:

Krane s. 134

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 403

THIEN (THIENEN)

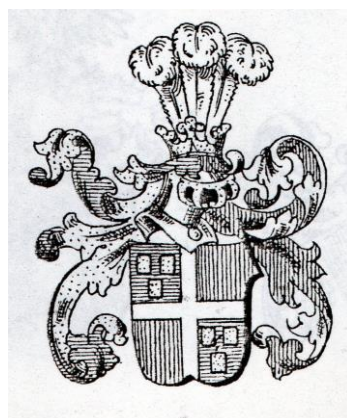
Stary ród szlachecki pochodzący z Holsztynu (Holstein), znany od drugiej połowy XIV wieku. Jan von Thienen (zm. przed 1666 r.), pułkownik wojsk pruskich, w 1660 roku nabył w Ołdrzychowicach Kłodzkich (Ullersdorf) górny i średni folwark. Żonaty z Gertrudą von Rossum, dzieci prawdopodobnie nie miał i w 1666 roku majątek posiadała wdowa po nim.

Źródła:

Błażek t. III s. 115

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 404

THIERBACH

Ród pochodzący z Brandenburgii, gdzie w latach 1437 – 1459 Mikołaj von Thierbach był komturem komandorii joannitów w Brandenburgu.

Przedstawiciele tego rodu przybyli na Śląsk w połowie XVIII wieku w wojskowej służbie pruskiej. W latach 1745 – 1830 posiadali majątki: Bełcz Mały (Kle-

in Beltsch), Sadowel (Sandewalde) i Wiklinę (Wikoline) koło Góry Śląskiej (Guhrau), Jawor (Jawor) i Rakłowice (Rackelsdorf) koło Milicza (Militsch) oraz Wierzbiczin (Kochsdorf) koło Żagania (Sagan).

Źródła:

Błażek t. III s. 61

THIESEL

zob.

TIESEL

THILAU

zob.

THILO

THILO

(THILO von THILAU, THILAU von STEINBERG)

Ród nobilitowanych uczonych i rektorów gimnazjów.

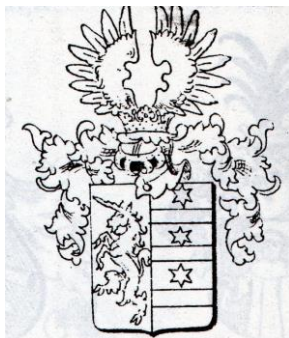
Godfryd Thilo (zm. 21.01.1724 r.) – wybitny uczony, w 1668 roku rektor gimnazjum w Złotoryi (Goldberg), od 1678 roku rektor gminazjum w Brzegu (Brieg). Urząd rektora pełnił przez ponad 55 lat. W 1719 roku (30.04.) został nobilitowany i wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Thilau und Steinberg”. Miał kilku synów, m. in. Godfryda Ernesta, również uczonego i rektora gimnazjum.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1059-1060

Doerr s. 203

THOLOSON (TOLOSON)

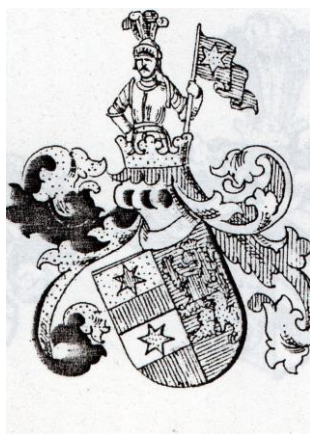

W XVIII wieku w księstwie nyskim mieszkał urodzony w Erlangen Karol Chrystian von Tholoson, żonaty z Fryderyką Karoliną Zofią von Jerin. W 1754 roku był porucznikiem wojsk pruskich.

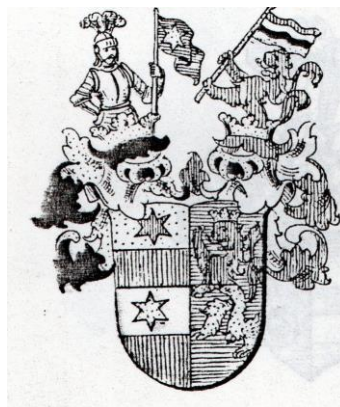
Źródła:

Błażek t. III s. 61

THOMAGNINI

Herb rycerski z 1660 r.

Herb baronowski z 1737 r.

Ród pochodzenia włoskiego. Maciej von Thomagnini przybył na Śląsk i kupił Łomnicę (Lomnitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). W 1660 roku (1.12.) został wpisany w czeski stan rycerski. Ożenił się z N. bar. von Zedlitz z Wojnowa (Scholdau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).

Prawdopodobnie synem jego był Jan Franciszek (zm. 1731 r.) – właściciel Łomnicy (Lomnitz) i części Mysłakowic (Erdmannsdorf). Żonaty z N. córką członka rady cesarskiej i asesora urzędu królewskiego księstwa świdnickiego

Jana Fryderyka von Lamprecht z Grodziszcz Dolnego (Nieder Graeditz) w księstwie świdnickim, ich syn – Jan Józef (zm. Florencja 1764 lub 1765 r.) w 1737 roku (14.08.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Żonaty (x 18.08.1737 r.) z Anną Marią Magdaleną (ur. 3.06.1709 r.), córką Wolfganga Konrada bar. von Neffzern z Hradca (Graetz) w księstwie opawskim, miał syna – Wolfganga Karola Wawrzyńca (Lorenz) Jana (ur. 10.08.1738 r.). Został on przez swojego dziadka ze strony matki w 1754 roku (12.08.) adoptowany. Jego potomstwo przyjęło nazwisko „von Neffzern” ze zmienionym herbem.

W 1701 roku (18.02.) predykat „von Thomagnini” razem z nobilitacją uzyskali bracia: Józef Maciej i Józef Schagnetti. Nie wiadomo co ich łączyło z rodem Thomagnini.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1062

Błażek t. II s. 134

Doerr s. 144, 182, 225, 238

THOMAGNINI

zob.

SCHAGNETTI

THOMAS

W 1598 roku (19.10.) zostali nobilitowani mieszcanie Podiebradu w Czechach: Wacław Thomas i Maciej Kalik. W pierwszej połowie XVII wieku nazwisko to pojawia się na Górnym Śląsku – w wykazie szlachty górnośląskiej sporządzonego w 1644 roku wymienieni są: N. i Jan von Thomas, ewangelicy.

Źródła:

Randt: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 21

THOMMENDORFF
(TOMMENDORFF, TUMMENDORF)

Ród patrycjusza świdnickich. W 1482 roku zmarł mieszczanin świdnicki Mikołaj (Nicol) Tommendorf a w 1499 roku (22.05.) zmarł Piotr Łazarz – członek rady miasta Świdnicy (Schweidnitz), żonaty z Agnieszką Janckwitz.

Synem Mikołaja (Nicol) był Wacław (zm. 10.04.1521 r.), członek rady miejskiej Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty z Jadwigą Lasar miał syna – Mikołaja żonatego z N. (Jadwigą ?) von Kobersberg. Mikołaj miał dwoje dzieci: Barbarę – żonę Hieronima von Haunold z Wrocławia (Breslau) oraz Marcina (ur. 1511 – zm. Świdnica, Schweidnitz 4.03.1591 r.) – właściciela Bolesławic (Bunzelwitz), był przez 47 lat członkiem rady miejskiej Świdnicy (Schweidnitz).

W drugiej połowie XVI wieku żył w Świdnicy (Schweidnitz) Krzysztof Thommendorf. Żonaty (x ok. 1580 r.) z Katarzyną Bayer, miał czterech synów:

1. Mikołaja żonatego z Anną Kindler, wdową po N. Eysersdorf – miał syna Mikołaja jun.
2. Piotra,
3. Fryderyka,
4. Godfryda – żonatego z Rozyną von Oelhafen (ur. 1606 – zm. 1652 r.). Miał syna Krzysztofa (zm. po 1659 r.) – rotmistrza wojsk cesarskich i właściciela Jagielna (Deutsch Jaegel) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z N. von Loss miał potomstwo z których znany jest Ernest Moryc (zm. po 1711 r.).

Oprócz nich w XVI wieku znani byli inni przedstawiciele tego rodu: w 1586 roku (13.01.) zmarł w Świdnicy (Schweidnitz) w czasie epidemii Sebastian Tommendorf (ur. 4.10.1537 r.); Agnieszka von Tommendorf (ur. 27.03.1559 r.) była żoną Bartłomieja Sualb von Giesicz – medyka cesarskiego.

Źródła:

Sinapius t. I s. 980; t. II s. 1063-1064

Błażek t. III s. 62

THOSS

zob.

SEHERR-THOSS

THUMBLING

(THUMBLING von LOEWENBERG, THUEMBLING von LEVENBURG)

Doerr podaje nazwisko i predykat z aktu nobilitacyjnego „Thumbling von Loewenberg”, Błażek i Pilnaček, prawdopodobnie za Sinapiusem podają błędnie nazwisko i predykat: „Thuembling von Levenburg”.

W 1659 roku (6.03.) został nobilitowany z predykatem „von Loewenberg” Jan Thumbling (zm. 1685 r.) naczelny poborca podatków biskupstwa wrocławskiego. Błażek i Pilnaček błędnie twierdzą, że został wpisany w stan rycerski i że w tym czasie był starostą zamku biskupów wrocławskich Jansky Vrch (Johannisberg). W 1661 roku był właścicielem Korzękwic (Korkwitz) w księstwie nyskim. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Katarzyną Nitsche (zm. 1663 lub 1664 r.), 2. (x 1.05.1665 r.) z Anną Maksymilianą Sekundą, córką Henryka von Frobel. Z drugą żoną miał kilkoro dzieci: m. in. Annę Katarzynę (ochrzczona 9.03.1667 r.) – żonę Ernesta Jakuba von Eckwricht z Jaszowa (Seiffersdorf) w księstwie nyskim, Jana Henryka Antoniego (ochrzczony 19.08.1668 r.) i Jana Krzysztofa (ochrzczony 6.09.1671 r.).

Źródła:

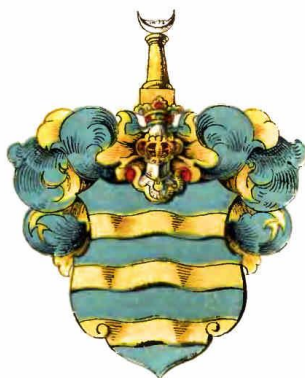
Sinapius t. II s. 1062

Błażek t. II s. 134, t. IV s. 96

Doerr s. 142

Pilnaček t. IV s. 1274

THUN (THUN und HOHENSTEIN)

Stary tyrolski ród arystokratyczny znany od połowy XII wieku. Dzielili się na liczne linie które w ciągu następnych wieków kolejno wymierały. Od XVI wieku istniały dwie podstawowe linie rodu:

1. Linia Castel Thunn – założona przez Łukasza von Thun (ur. 17.10.1485 – zm. 1559 r.), posiadała majątki głównie w północnych Włoszech;
2. Linia Castel Brughier – założona przez Jana Cypriana von Thun (ur. 1501 – zm. 1573 r.), posiadająca predykat „und Hohenstein”. Linia ta dzieliła się na dwie podlinie:
 - a) Podlinia południowo-tyrolska – założona przez Jerzego Zygmunta von Thun (ur. 23.02.1573 – zm. 25.04.1651 r.) który w 1604 roku (9.03.) otrzymał tytuł barona Rzeszy a w 1629 roku (24.08.) – hrabiego Rzeszy. W 1638 roku (23.06.) uzyskał inkolat czeski. Podlinia ta w XVIII wieku podzielona była na dwa domy:
 - Dom Castel Fondo założony przez Józefa Inocentego (ur. 29.12.1761 – zm. 20.08.1842 r.) – posiadali majątki w Tyrolu.
 - Dom Castel Brughier – posiadający majątki w Tyrolu i Górnej Austrii.
 - b) Podlinia czeska – założona przez Jana Cypriana (ur. 26.08.1569 – zm. 15.12.1630 r.). Inkolat czeski w 1627 roku (13.11.) i czeski tytuł hrabiowski z predykatem „und Hohenstein” w 1631 roku otrzymał Krzysztof Szymon von Thun und Castel Brughier (ur. 1582 – zm. 1635 r.). Za wierną służbę Habsburgom w okresie „rebelii czeskiej”, otrzymał wiele skonfiskowanych majątków. Majątki po nim odziedziczył jego brat – Jan Cyprian von Thun und Hohenstein. W 1634 roku (14.04.) otrzymał on tytuł książęcy z prawem primogenitury. Podlinia ta dzieliła się w XVIII wieku na cztery domy:
 - Dom Kłášterec – założony Franciszka a Paulo Jana Józefa (ur. 4.09.1734 – zm. 22.08.1800 r.);

- Dom Děčín – założony przez Wacława Józefa Jana (ur. 6.02.1737 – zm. 15.12.1796 r.);
- Dom Choltice – założony przez Jana Nepomucena Józefa (ur. 29.07.1742 – zm. 19.11.1813 r.);
- Dom Antoniego a Paulo Józefa Adalberta (ur. 16.12.1754 – zm. 2.04.1840 r.).

Na Śląsku pojawiali się przedstawiciele podlinii czeskiej z różnych domów: w latach 1667 – 1679 Jan Ernest hr. von Thun und Hohenstein był komturem komandorii joannitów w Divčym Hradě (Maidelberg) w księstwie opawskim a Franciszek Zygmunt w latach 1686 – 1705 był komturem komandorii w Oleśnicze (Klein Oels), Wiedniu (Wien) i Grobnikach (Groebnig).

W roku 1788 Filip Baltazar von Thun (ur. 1750 – zm. Smolec k. Wrocławia, Schmolz b. Breslau 1816 r.), syn Ottona Baltazara i Szarlotty bar. von Liebenneck, właściciel Zabrodzia (Zwiebrodt) i Cesarzowic (Blankenau) koło Wrocławia (Breslau), kupił Krowiarki (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor), w 1795 roku kupił od Karola Fryderyka hr. von Gessler Dzierżysław (Dirschel) koło Głubczyc (Leobschuetz) który w 1799 sprzedał mieszczaninowi głubczycykiem N. Forni i w tym samym roku kupił od Franciszka hr. von Gaschin Wysoką (Wyssoka) i Ligotę Dolną (Nieder Ellguth) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Był również właścicielem (części ?) sąsiedniego Szymiszowa (Schimischow). W latach 1800 – 1815 posiadał Otmęt (Ottmuth), w tym czasie sprzedał Krowiarki (Polnisch Krawarn). Z majątków na Górnym Śląsku w rękach rodziny von Thun pozostały tylko Wysoka (Wyssoka) i Kadłubiec (Kadlubietz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), które odziedziczył jego syn – Ludwik (zm. 1848 r.), w latach 1848 – 1869 właścicielem tych miejscowości był Edward Otto a następnie w latach 1869 – 1881 – Jan von Thun (zginął w wypadku na manewrach 4.07.1881 r.). Ten ostatni żonaty z Agnieszką (Agnes) von Raczek, miał troje dzieci: Jana Ulryka – zmarłego w dzieciństwie, Karola Henryka – zginął na froncie francuskim 4.06.1918 roku, i Hertę – żonę Jana Roberta bar. von Zedlitz-Neukirch. W 1927 roku sprzedała ona majątki na Górnym Śląsku. Groby rodziny znajdują się w Wysokiej (Wyssoka).

Źródła:

Krane s. 135

Doerr 115

Krane s. 134-135

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 429-432

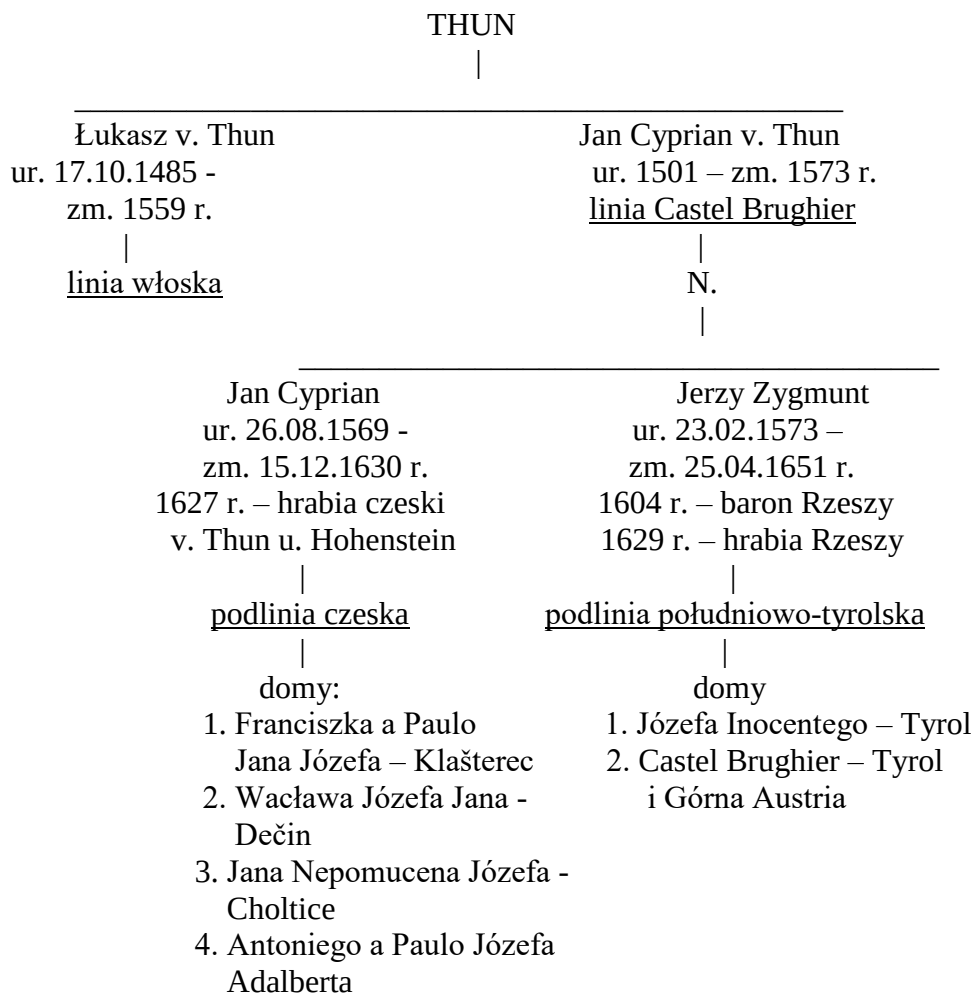
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 573-584

Gall F.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien 1992 s. 291, 351

Weltzel A.: Geschichte der Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 271

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Podział na linie i domy.

XIX – XX w. Śląsk.

Filip Baltazar
ur. 1750 – zm. Smolec 1816 r.
s. Otona Baltazara i Szarlotty bar. v. Liebeneck
wł. Zabrodzia i Cesarzowic
1788 r. – kup. Krowiarki
1795 r. – kup. Dzierżysław
1799 r. – kup. Wysoką i Ligotę Dolną
1888-1815 r. – wł. Otmętu

|

Ludwik
zm. 1848 r.
wł. Wysokiej I Kadłubca

|
Edward Otto
zm. 1869 r.
wł. Wysokiej i Kadłubca

|
Jan
zginął na manewrach
4.07.1881 r.
wł. Wysokiej
ż. Agnieszka v. Raczek
|

Jan Ulryk
zm. w dzieciństwie

Karol Henryk
zginął 4.06.1918 r.

Herta
m. Jan Robert bar. v. Zedlitz-Neukirch
1927 r. – sprzed. Wysoką

THURN

(THURN und TAXIS, THURN und VALSASSINE, de la TOUR et TAXIS, de la TORRE e TASSIS, comites TURRIANI de TASSIS, comites VALSASSINAE seu VALLIS SAXINAE)

Herb hrabiowski wg Siebmachera

Stary arystokratyczny ród pochodzący z Italii z okolic Mediolanu, którego początki podobno sięgają 359 roku, zaś źródłowo znani od XII wieku (zob. genealogię). Ród dzielił się na liczne linie książęce i hrabiowskie znane na całym terenie państwa Habsburgów. W drugiej połowie XV wieku Roger hr. de la Tour et Taxis uzyskał przywilej dziedzicznego monopolu organizacji poczty na terenie cesarstwo niemieckiego, jego wnuk – Franciszek (zm. 1518 r.) uzyskał od cesarza Maksymiliana dziedziczny tytuł generalnego pocztmistrza cesarstwa oraz tytuł książęcy. Franciszek Ulryk hr. von Thurn und Valsassine (zm. 12.12.1695 r.), tajny radca dworu cesarskiego był posłem cesarskim w Wenecji,

jego brat – Karol Maksymilian (zm. 7.06.1716 r.), rycerz Orderu Złotego Runa, był marszałkiem dworu cesarzowej Eleonory i starostą Moraw.

Na Śląsku pojawiali się przejściowo od XVI wieku przedstawiciele różnych linii hrabiowskich: Jerzy hr. von Thurn und S. Crucis (zm. 1591 r.) był żonaty (x 1560 r.) z księżną Salomeą, córką księcia Henryka II Poddiebrada ziębicko – oleśnickiego, zmarła w czasie porodu w Padwie 16.05.1567 r. Młodszy brat Jerzego – Henryk Maciej w wieku 18 lat w 1585 roku brał udział w poselstwie cesarskim do Konstantynopola, następnie podróżował po Egipcie, Arabii, Syrii i Persji gdzie dostał się do niewoli rozbójników, po kilku latach wrócił do Czech i w czasie wojny 30-letniej był jednym z przywódców powstania czeskiego, wstąpił później do wojsk szwedzkich w stopniu generała, stacjonował na Śląsku. Jego syn Henryk Maciej jun. – również generał wojsk szwedzkich w 1641 roku stacjonował w Jeleniej Górze (Hirschberg), później przeniósł się do Żytawy (Zittau).

W 1669 roku (7.05.) zmarł w Głogowie (Glogau) w wieku 55 lat Albert Tasso (ur. w ks. Parmy w 1614 r.), właściciel majątków koło Głogowa (Glogau) i komendant twierdzy głogowskiej. W 1727 roku Antoni Maria hr. von Thurn był właścicielem Kurowa Małego (Klein Kauern) koło Głogowa (Glogau).

W latach 1678 – 1680 Jan Ernest hr. von Thurn był komturem komandorii joannitów w Opawie (Troppau).

W 1701 roku Jan Maciej hr. von Thurn był kanonikiem katedry wrocławskiej i kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), w 1728 roku został biskupem Peksu (Pięciukościołów Fuenfkirchen) na Węgrzech.

W 1717 roku (18.11.) inkolat śląski uzyskała Franciszka hr. de la Tour z domu Eichholz, właścicielka Sośnicy (Schosnitz) koło Wrocławia (Breslau).

W latach 1795 – 1810 Józef Benedykt hr. Thurn von Valsassine był proboszczem katedry wrocławskiej.

Źródła:

Sinapius T. II s. 255-259

Błażek T. III s. 61-62

Doerr 168, 251

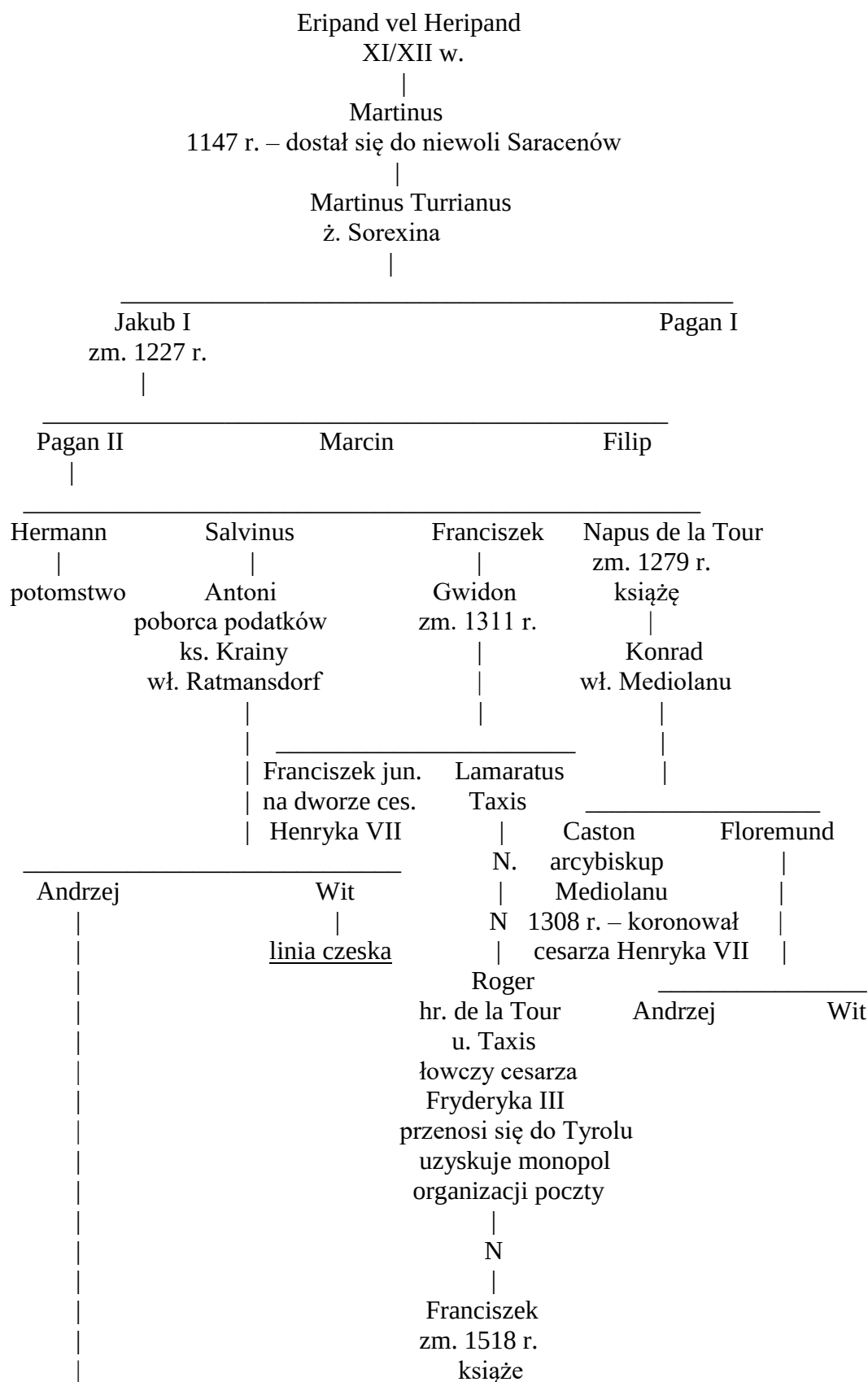
Gall Fr.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien 1992 s. 291, 352-353

Die Grafen und Freiherren von Thurn in Boehmen und Maehren – tablice genealogiczne rkp w posiadaniu autora.

Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 120

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

(zm. Padwa u. Molenburg
16.05.1567 r.)

2. Maria hr.
v. Zimmer
ze Szwabii

|
N. syn

Henryk Wacław

Jan Wilhelm

ż. Magdalena Gall
v. Rudolsseck
z Aspern

|
Henryk Maciej jun.
(Franciszek Burghard ?)
generał wojsk szwedzkich

THURNSTER

zob.

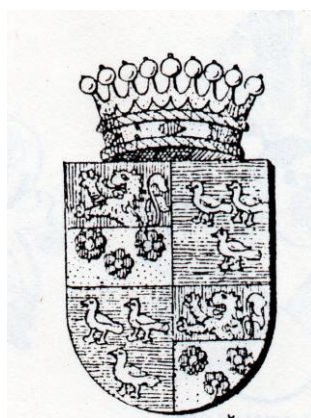
STEPHETIUS

THURZO

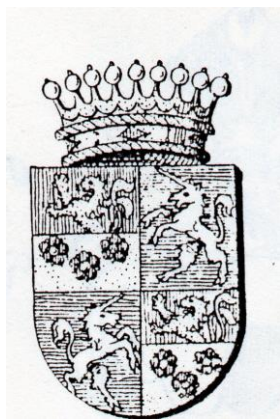
(THURZO bar. von BETHLENFALVA, THURZO hr. von ARVA)

Herb rodowy

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski II

Herb hrabiowski III

Stary węgierski ród wspólnego pnia z rodem Henckel von Donnersmark, pochodzący z Górnych Węgier (Słowacja). Siedzibą rodową była miejscowość Bethlenovce (Bethlenfalva, Betlensdorf). Od XVI wieku właściciele Orawy (Arva), przyjęli predykat „von Arva”. W połowie XV wieku osiedli również w Krakowie.

Jan Thurzo von Bethlenfalva, syn Jerzego był właścicielem licznych kopalń złota i srebra na Słowacji a także posiadał hamry na Spiszu. Zmarł w 1508 roku – epitafium jego znajduje się w kościele pod wezwaniem św. Jakuba w Levočy (Lewocza). Miał kilku synów m. in.: Jana jun.(zm. 2.08.1520 r.) – biskupa wrocławskiego i starostę Śląska, Stanisława (zm. 17.04.1540 r.) – biskupa ołomuńskiego, Jerzego – właściciela kopalń złota i srebra na Węgrzech, Aleksego I (zm. 1543 r.) – sędziego dworskiego królestwa Węgier, Jerzego II – palatyna Węgier.

Syn Aleksego I – Jan, hrabia Kremnicy na Słowacji w 1517 roku kupił księstwo wołowskie na Śląsku ale już w 1524 roku sprzedał go, następnie kupił państwo pszczyńskie, które również w 1542 roku sprzedał i opuścił Śląsk.

Ród wymarł na Węgrzech na Michale hr. von Thurzo po 1650 roku.

Źródła:

Sinapius t. II s. 259-262, 977-979

Błażek t. I s. 11

Pilnaček t. IV s. 1296

THYM

W 1659 roku (9.02.) został nobilitowany i wpisany w czeski stan rycerski Hieronim Thym. Reskrypt cesarski ogłoszono w księstwach: nyskim, ziębickim i wołowskim. Nic o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:

Błażek t. III s. 156

Doerr s. 142

TIACHOWSKI (TACHOWSKI, TAKOWSKI, TIACHOWITZ)

Stary ród górnośląski nieznanego herbu, znany jedynie z XV wieku.

W latach 1480 – 1481 Krzysztof Tiachowski był kanclerzem książąt opolskich Jana II i Mikołaja II. W 1486 roku był pisarzem księstwa raciborskiego. Występuje jeszcze w dokumentach w 1502 roku (10.06.) jako kanclerz Przemyślidów książąt raciborskich (może jego syn – Krzysztof jun.?).

W latach 1480 – 1502 był właścicielem Brzeźnicy (Bresnitz) koło Raciborza (Ratibor) i folwarku na Ostrogu (Ostrog) w Raciborzu (Ratibor). Żonaty z Anną N. miał dwóch synów: Krzysztofa jun. (zm. 3.01.1516 r.) – scholastyka raciborskiego i Joachima – żonatego (x 1497 r.) z Krystną von Dresky.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1246-1247

C.D.S. t. VI 321, 327, 348, 406, 433, 451

Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Ratibor 1885 s. 354, 408-409

Veldtrup D.: Prosopographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelaalter. Berlin 1995 s. 468

TIASCHOWITZ

zob.

TIESCHOWITZ

TIEBOLD

zob.

TIEPOLT

TIEDEMANN

W 1522 roku (11.10.) za udział w bitwie pod Bicoque szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymał oficer wojsk cesarskich Jerzy Tiedemann. W 1724 roku (11.11.) szlachectwo Rzeszy uzyskał jego potomek – również Jerzy. Na Śląsku znani od XIX wieku: w 1886 roku Konrad von Tiedemann kupił majątek Raszowa (Gross Reichen) koło Lubina (Lueben). Na początku XX wieku majątek ten posiadał przybyły z Wielkopolski Eryk von Tiedemann.

Źródła:

Krane s. 35

TIEL

zob.

THIELE

TIELE

zob.

TYLE

TIELE
(THIELE-WINCKLER)

Herb rodowy v. Winkler

Herb szlachecki v. Tiele-Winkler

Herb hrabiowski v. Tiele-Winkler

Ród pochodzący z Meklemburgii, według Adelslexikon protoplastą rodu miał być urodzony na Litwie szlachcic kurlandzki, radca dworu rosyjskiego Chrystian Gottlieb von Tiele (ur. Pozuny 22.03.1751 – zm. Goldingen 11.03.1811 r.) który przeniósł się do Meklemburgii. W 1854 roku (6.12.) Hubert Gustaw Wiktor von Tiele w służbie wojskowej przybył na Górny Śląsk 1854 roku (7.11.) ożenił się Valeską von Winckler ostatnią dziedziczką majątków i zakładów przemysłowych, uzyskał zgodę króla pruskiego na dodanie do swojego herbu i nazwiska herb i nazwisko rodu Winckler. Początkowo siedzibą jego były Miechowice (Miechowitz) koło Bytomia (Beuthen) gdzie wybudował swoją rezydencję.

W 1866 roku nabył majątki z których w 1892 roku (9.07.) utworzył fideikomis w skład którego wchodziły majątki: Moszna (Moschen), Kujawy (Kujau) Krobusz (Krobusch), Nowa Wieś Prudnicka (Neudorf) koło Prudnika (Neustadt), Orzesze (Orzesche), Jaśkowice (Jaschkowitz), Zawada (Zawada) i Woszczyce (Woschczytz) koło Pszczyny (Pless) oraz Palowice (Pallowitz) koło Rybnika (Rybnik). Nową jego rezydencją stała się Moszna (Moschen). Miał kilkoro dzieci z których znanych jest dwóch synów: Franciszek Hubert i Jan Werner oraz cztery córki: Helena, Hildegarda, Klara i Ewa. Jan Werner otrzymał majątki w Meklemburgii.

Na początku XX wieku dobra Thiele-Wincklerów składały się z dwóch części:

- A. Fideikomisu Moszna (Moschen) w skład którego wchodziły trzy państwa: Moszna (Moschen), Woszczyce (Woschczytz) koło Pszczyny (Pless) i Radzowice (Reesewitz) koło Oleśnicy (Oels);
 - B. Majątki allodialne złożone z dwóch grup: państwa Mysłowice (Myslowitz) oraz trzech majątków – Miechowice (Miechowitz), Rokitnica (Rokittnitz) koło Bytomia (Beuthen) i Gardawice (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless).
- Obydwie części posiadały łącznie 33 majątki.

Fideikomis Moszna (Moschen) posiadał Franciszek Hubert Piotr hr. von Tiele-Winckler (ur. Miechowice, Miechowitz 10.03.1857 – zm. Lucerna 14.12.1922 r.). W 1895 roku (25.06.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego z prawem primogenitury. W Mosznej ((Moschen) wybudował bajkowy „disneyowski” zamek na wzór podobnych zamków bawarskich. Żonaty (x Chorwacja 25.08.1886 r.) z Jelką Marką Klementyną Georginą von Lepel (ur. Beseritz 20.06.1857 r.) miał pięcioro dzieci:

1. Jelkę (ur. Prudnik, Neustadt 12.07.1887 r.) – żonę (x Berlin 25.01.1908 r.) Konrada hr. von Kanitz właściciela Melkow w Meklemburgii;
2. Hubertę Waleskę Saszę Ewę Annę Dorotę (ur. Prudnik, Neustadt 14.04.1889 r.);
3. Wendulę Waleskę Klarę Mirę Adelajdę (ur. Prudnik, Neustadt 19.09.1890 r.);

4. Klausa Huberta Wilhelma Adama (ur. Prudnik, Neustadt 27.01.1892 r.);
5. Waleskę Różę Marię Margitę (ur. Miechowice, Miechowitz 18.02.1893 r.).

Fideikomis Moszną (Moschen) odziedziczył jedyny syn – Klaus Hubert Wilhelm Adam (zm. 1938 r.). Trzykrotnie żonaty nie miał dzieci, majątki odziedziczył Guenther von Tiele-Winckler z linii meklemburskiej (wnuk Huberta Gustawa Wiktora, syn Jana Wenera).

Źródła:

Krane s. 135 Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 449-451

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 849-850; Jg 75:1902 s. 896-897; Jg 83: 1910 s. 953;

TIELISCH

(TIELISCH und RUEDIGERSDORF, THIELISCH, TILISCH, TILESIIUS)

Herb z dyplomu z 1556 r.

Herb rycerski z 1665 r.

Nobilitowana szlachta, początki rodu są niezbyt jasne, według legendy rodowej pochodzili z Italii z terenu Kalabрії. Prawdopodobnie byli to mieszczenie jeleniogórcy spokrewnieni z dziedzicznymi wójtami Jeleniej Góry (Hirschberg) rodem von Ruedigersdorf, po wymarcu których przejęli ich majątki i jako prezydent ich nazwisko.

Jan Tielisch w 1556 roku otrzymał dyplom herbowy, już w 1559 roku herb został udostojniony. W pierwszej połowie XVI wieku N. (Jan ?) von Tielisch miał córkę Katarzynę – żonę Baltazara von Ruedigersdorf właściciela Janowic (Janowitz) i Grabowa (Hartau) oraz dwóch synów Baltazara I i Bartłomieja którzy założyli dwie linie rodu.

LINIA BALTAZARA I

Baltazar I von Tielisch był właścicielem Podgórek (Hartmannsdorf, Tiefhartmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z siostrą swojego szwagra – Weroniką, córką Macieja von Ruedigersdorf, miał dwie córki: Barbarę i Annę oraz syna – Baltazara II.

Baltazar II przeniósł się do Wrocławia (Breslau), żonaty z N. Orth miał trzech synów: Baltazara III, Jana i Hieronima.

Baltazar III wyjechał na dwór cesarski. Miał syna – Henryka.

Jan (Jan Melchior) – właściciel majątków w okolicy Wrocławia (Breslau), miał trzech synów: Jana jun., Melchiora i Baltazara IV.

Hieronim – właściciel Przecławic (Prisselwitz) koło Wrocławia (Breslau), urzędnik królewski i ławnik sądu ziemskiego księstwa wrocławskiego, żonaty z Magdaleną Thiel, miał pięcioro dzieci:

1. Melchiora (ur. 1607 – zm. 28.11.1664 r.) – członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1636 r.) z Zuzanną Oelsner (zm. 1640 r.), 2. (x 1643 r.) z Marią (zm. 25.08.1661 r.), córką Godfryda Marcina von Debitz (Diebitsch ?), miał córkę N. oraz trzech synów: N., Joachima i Chrystiana.
2. Henryka – zmarłego w Brandenburgii.
3. Godfryda – w 1657 roku doktora medycyny we Wrocławiu (Breslau). Miał syna – Godfryda Daniela.
4. Rozynę – żonę Stanisława Rohn, członka rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau).
5. Magdalenę – żonę teologa wrocławskiego Krzysztofa Schlegel von Gotleben.

LINIA BARTŁOMIEJA

Bartłomiej – brat Baltazara I miał trzech synów: Macieja, Bartłomieja jun. i Marcina.

Najstarszy Maciej miał syna – Melchiora, członka rady miejskiej w Jeleniej Górze (Hirschberg). Syn jego Melchior jun., również członek rady miejskiej w Jeleniej Górze (Hirschberg) był żonaty z Anną Winckler, także córką członka rady miejskiej. Jego synowie zlatynizowali swoje nazwisko na „Tilesius” i byli założycielami całej dynastii znanych wybitnych pastorów i pisarzy ewangelickich.

1. Melchior Tilesius (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 1526 r.) przez 42 lata był pastorem w Cieplicach (Warmbrunn) i okolicy;
2. Hieronim Tilesius (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 1530 – zm. Muehlhausen 17.09.1566 r.) – początkowo superintendent w Doelitsch w Miśni, później pastor w Turynгии. Miał trzech synów:
 - Melchiora Tilesiusa – pastora i superintendenta w Salzy w Turynгии.
 - Henryka Tilesiusa – syndyka miasta i inspektora szkół w Chebie w Czechach;

- Beniamina Tilesiusa – doktora obojga praw, syndyka miasta Muehlhausen w Turynгии.
- 3. Baltazar Tilesius (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 3.12.1531 – zm. Strzelin, Strehlen 27.08.1592 r.) – początkowo pastor w Jeleniej Górze (Hirschberg) potem w Strzelinie (Strehlen). Żonaty z Barbarą, córką Jakuba Schilder burmistrza i sędziego dworskiego w Jeleniej Górze (Hirschberg), miał czworo dzieci:
 - Melchiora Tilesiusa (ur. 22.04.1554 – zm. Brzeg, Brieg 5.04.1603 r.) – profesora i rektora gimnazjum w Brzegu (Brieg). Po dziewięciu latach studiów w Lipsku (Leipzig), w 1581 roku – profesor poezji w Brzegu (Brieg) i w 1584 roku – rektor gimnazjum. Żonaty z Jadwigą, córką pastora w Brzegu (Brieg) Samuela Czepko, miał sześcioro dzieci z których dwóch synów i córka zmarli w dzieciństwie. Z dzieci: córka Chrystiana (ur. 25.09.1591 r.) była żoną (x 15.05.1607 r.) doktora medycyny we Wrocławiu (Breslau) Kaspra Conrada.
 - Eleazara Tielisch (zm. Brzeg, Brieg 6.08.1612 r.) – poetę i sekretarza książąt cieszyńskich.
 - Nataniela Tilesiusa von Tilenau (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 5.05.1565 – zm. Milicz, Militsch 1.05.1616 r.) – superintendenta w Miliczu (Militsch), miał dwóch synów: Chrystiana Tilesiusa (ur. Oława, Ohlau 4.08.1590 – zm. w czasie epidemii 1630 r.) – pastora i superintendenta w Miliczu (Militsch) oraz Jonatana Tilesiusa (ur. Oława, Ohlau 1591 – zm. Wąsosz, Herrnsdorf 7.03.1647 r.) – pastora i seniora w Wąsoszy (Herrnsdorf) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
 - Charitas Tilesie – żonę Albrechta Kindler von Zackenstein, członka rady cesarskiej i kanclerza margrabstwa Dolnych Łużyc.

Najmłodszy z synów Bartłomieja – Marcin Tielisch, miał również syna – Melchiora (ur. 1573 r.), który miał trzech synów:

1. Jana Fryderyka von Tielisch und Ruedigersdorf (zm. przed 1680 r.) – właściciela Dąbrowicy (Eichberg) koło Jeleniej Góry (Hirschbeg). W 1665 roku (20.11.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „und Ruedigerdorf”. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 12.10.1666 r.) z Rozyną Katarzyną, córką Jakuba von Thamm z Dolnych i Górnych Kwietników (Nieder- und Ober Blumenau) koło Jawora (Jauer), członka rady cesarskiej i kanclerza księstwa świdnicko – jaworskiego, 2. s N. von Popschuetz. Nie miał potomków, dlatego po jego śmierci wpisany został w czeski stan rycerski z tym samym predykatem jego brat – Gottlieb.
2. Gottlieba (Błażek błędnie pisze Godfryd) von Tielisch und Ruedigersdorf – właściciela Pilchowic (Mauer), które otrzymał w posagu żony N. von

Zedlitz. Po bezpotomnej śmierci brata – Jana Fryderyka, w 1680 roku (29.10.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „und Ruedigersdorf”. Miał syna – Zygmunta Gottlieba żonatego z N., córką Fryderyka von Seherr z Wysokiej (Weissig).

3. N. von Tielisch – właściciela Wolbromka (Wolfsdorf) koło Jawora (Jauer). Miał dwóch synów: Godfryda Wilhelma – właściciela Górnego Wolbromka (Ober Wolfsdorf) i Jana Leopolda – właściciela Dolnego Wolbromka (Nieder Wolfsdorf).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1060-1062

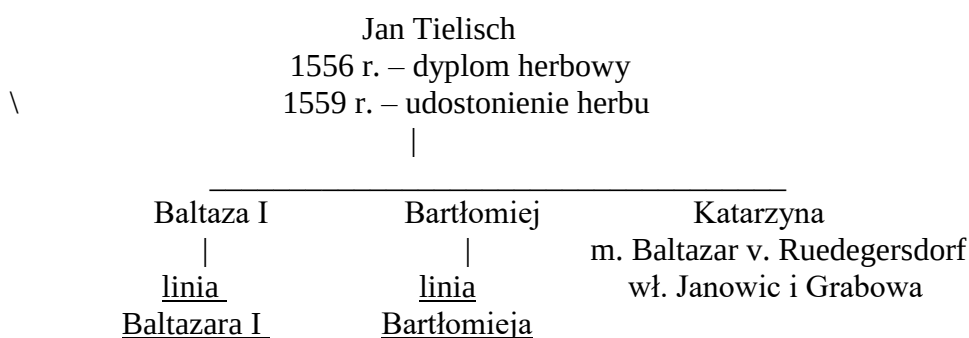
Błażek t. III s. 62

Pilnaček t. IV s. 1276-1277

Doerr s. 164

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu – podział na linie

2. linia Baltazata I

Henryk Jan jun. Melchior Baltazar IV sądu ziemskiego
ż. Magdalena Thiel

Melchior ur. 1607 – zm. 28.11.1664 r. czł. rady miejskiej ż. 1. (x 1636 r.) Zuzanna Oelsner (zm. 1640 r.) 2. (x 1643 r.) Maria v. Debitz (Diebitsch?) (zm. 25.08.1664 r.)	Henryk zm. w Braden- burgii	Godfryd 1657 r. - dr medycyny we Wrocławiu Godfryd Daniel	córki: a) Rozyna m. Stanisław Rohn b) Magdalena m. Krzysztof Schlegel v. Gottleben teolog – pisarz
---	-----------------------------------	--	--

N. syn	Joachim	Chrystian	N, córka
--------	---------	-----------	----------

3. Linia Bartłomieja

Bartomiej
s. Jana i brat Baltazara I

Maciej Melchior czł. rady m. Jeleniej Góry Melchior jun. czł. rady m. Jeleniej Góry ż. Anna Winckler <u>Podlinia Tilesius</u>	Bartłomiej jun. Jan Fryderyk v. Tielisch u. Ruedigersdorf zm. przed 1680 r. wł. Dąbrowicy 1665 r. – stan rycerski v. Tielisch u. Ruedigersdorf ż. 1. (x 12.10.1666 r.) Rozyna Katarzyna v. Thamm z Dolnych i Górnych Kwietników 2. N. v. Popschuetz	Gottlieb 1680 r - stan rycerski v. Tielisch ż. N. v. Zedlitz wł. Pilchowic Zygmunt Gottlieb ż. N. v. Seherr z Wysokiej	Marcin Melchior ur. 1573 r. N. syn v. Tielisch wł. Wolbromka Godfryd Wilhelm Jan Leopold wł. Górnego Dolnego Wolbromka
--	---	--	---

4. Podlinia Melchiora jun. – Tilesius

Melchior jun Tilesius
s. Melchiora Tielisch

Melchior ur. Jelenia Góra 1526 r. teolog pastor w Cieplicach	Hieronim ur. Jelenia Góra 1530 - zm. Muehlhausen 17.09.1566 r. teolog pastor w Miśni i Turyngii	Baltazar ur. Jelenia Góra 3.12.1531 - zm. Strzelin 27.08.1592 r. teolog pastor w Jeleniej Górze i Strzelinie ż. Barbara Schilder
Melchior pastor w Salzy w Turyngii	Henryk syndyk miasta i inspektor szkół w Chebie w Czechach	Beniamin dr obojga praw syndyk miasta Muehlhausen w Turyngii
Melchior ur. 22.04.1554 - zm. Brzeg 5.04.1603 r. profesor poezji i rektor gimnazjum w Brzegu ż. Jadwiga Czepko 6 dzieci	Eleazar zm. Brzeg 6.08.1612 r. poeta i sekretarz ks. cieszyńskich	Nataniel Tilesius v. Tilenau ur. Jelenia Góra 5.05.1565 - zm. Milicz 1.05.1616 r. pastor w Miliczu
	Charitas m. Albrecht Kindler v. Zackenstein czł. rady cesarskiej i kanclerz margrabstwa Dolnych Łużyc	
	Chrystian ur. Oława 4.08.1590 - zm. w czasie epidemii w 1630 r. pastor w Miliczu	Jonatan ur. Oława 1591 – zm. Wąsosz 7.03.1647 r. pastor w Wąsoszy

TIELSCH

Ród wolnych kmieci z Jugowic (Hausdorf) koło Wałbrzycha (Waldenburg), propłastą rodu był Jerzy Tielsch (ur. 1610 r.).

W XX wieku Karol Wilhelm Egmont von Tielsch (ur. Wałbrzych, Waldenburg 15.06.1854 – zm. zamek Rusinowa, Reussendorf 3.12.1920 r.) otrzymał w 1904 roku (16.05.) szlachectwo pruskie. Majątek swój Rusinowa (Raussendorf) koło Wałbrzycha (Waldenburg) przekształcił w fideikomis, którego był I ordynatem. Był również współwłaścicielem majątku Czermna (Tscherbeney) koło Kłodzka (Glatz) oraz hut szkła w Szczawnie Zdroju (Ober Salzbrunn). Żonaty (x Wał-

brzych, Waldenburg 7.05.1888 r.) z Fanny Jenny Selmą Joanną Petzold (ur. Wałbrzych, Waldenburg 27.08.1865 r.), miał dwoje dzieci: Karola Aleksandra Egmonta Herberta (ur. Wałbrzych – Nowy Zdrój, Neu Altwasser 11.02.1889 r.) - II ordynata Rusinowej (Raussendorf) oraz Chrystianę Elżbietę Joannę Annemarię (ur. Nowy Zdrój, Neu Altwasser 22.12.1893 r.) – żonę (x Rusinowa, Reussendorf 23.10.1920 r.) Fryderyka Ernesta bar. von Seherr-Thoss.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 451

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 872

TIEPOLT (TIEBOLT)

Herb szlachecki i czeski baronowski

Herb barona Rzeszy

Szlachta nobilitowana pochodząca z Luksemburga będąca głównie w służbie wojskowej.

Franciszek Tiepolt (Franciszek Józef) doktor obojga praw, po studiach i podróżach po Niemczech, Italii, Anglii i Niderlandach przyjechał do Wrocławia (Breslau) gdzie został sekretarzem wyższego urzędu śląskiego. W 1696 roku (26.04.) został nobilitowany i wpisany w czeski stan rycerski. W 1705 roku (5.06.) został wpisany w czeski stan panów (baron), w 1707 roku (29.11.) uzyskał tytuł barona Rzeszy i w 1712 roku (27.07.) uzyskał indygenat węgierski. Był posłem Habsburgów w Polsce. Zmarł we Wrocławiu (Breslau) 11.01.1715 roku.

Żonaty z Eleonorą, córką Hildebranda von Kerris und Rosenhaag ze Stoszowa (Stoschendorf) i Roztocznika (Olbersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał dwie córki N. i dwóch synów: Antoniego Wilhelma i Franciszka Augustyna. Starsza córka była zakonnicą w Legnicy (Liegnitz), młodsza – niezamężna.

Antoni Wilhelm zmarł w Legnicy (Liegnitz) po 27.05.1717 roku (data sporządzenia testamentu), Franciszek Augustyn (wg Sinapiusa Zygmunt) (zm. 1765 r.) był kanonikiem kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau) a później prałatem kolegiaty w Głogowie (Glogau).

W 1900 roku rosyjskie potwierdzenie starego tytułu barona uzyskała Apolonia bar. von Tiepolt z Borysówki w Rosji.

Źródła:

Sinapius t. II s. 474-475

Błażek t. II s. 134

Pilnaček t. IV s. 1265

Doerr s. 175, 188

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 451-452

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 451-452

TIERGART

zob.

TYRGART

TIESCHINSKI
(TIESCHINSKI von LOEWENBERG)

Herb wg Pilnačka

Ród ten znany z XVI wieku z terenów księstwa nyskiego i karniowskiego według Pilnačka był prawdopodobnie jedną linią rodu von Streit (zob.).

W 1504 roku Franciszek Tieschinski kupił od Wawrzyńca (Lorenz) Oberera część Ondřejovic (Endersdorf) koło Zlatych Hor (Zuckmantel), w 1513 roku

kupił w Złatych Horach (Zuckmantel) kopalnie (złota ?) i postawił przy niej wielki piec. Od biskupa wrocławskiego Jana V von Thurzo otrzymał w zastaw (dzierżawę) za 2 tysiące talarów majątek Neuschloss (Nowe Grodzisko k. Milicza ?). W latach 1530 – 1533 był dziedzicznym wójtem Nysy (Neisse). Zmarł przed 1534 rokiem, miał synów: Henryka i Bartła (Bartłomiej).

Syn Franciszka – Henryk Tieschinski von Loewenberg w 1536 roku wraz z żoną Anną N. sprzedał Dionizowi von Ogigel swój dział w Ondřejovicach (Endersdorf).

W 1536 roku Rafael Tieschinski kupił Pomianów (Pomsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), sprzedał go w 1555 roku.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1266

TIESCHOWITZ (TIASCHOWITZ, CZECHOWIC)

Polski herb Śreniawa

Ród górnośląski herbu Śreniawa, znany z XVII wieku z okolic Pszczyny, w dokumentach pszczyńskich zachowała się pieczęć z 1668 roku Pawła Czechowica. Zuzanna Czechowic w 1653 roku posiadała dział w Dolnych Bojszowach (Nieder Boischow) koło Pszczyny (Pless).

Ród mylony i łączony z drugim nobilitowanym rodem o tym samym nazwisku z którym nie miał nic wspólnego.

Źródła:

Polnaček t. I s. 31-32

TIESCHOWITZ
(TIESCHOWITZ von TIESCHOWA, TIESSOWITZ)

Herb wg Pilnačka

Herb wg Krane

Prawdopodobnie ród włodyków (wolnych chłopów) z Łubnian (Lugnian) koło Opola (Oppeln). W 1606 roku (1.04.) za udział w wyprawie węgierskiej otrzymali szlachectwo czeskie bracia: Albrecht, Jan, Andrzej i Marcin Tieschowic oraz ich kuzyni Mateusz i Jan Gralff.

Jan Tieschowitz z Łubnian (Lugnian) był właścicielem majątku w Rzędowicach (Rzendowitz) koło Dobrodzienia (Guttentag), który sprzedał w 1611 roku Mikołajowi von Boye z Gwoździan (Gwosdzian) koło Lublińca (Lublinitz). W 1636 roku Andrzej von Tieschowitz odkupił go. W 1623 roku Henryk Tiesowicz zwrócił się do sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego o nadanie mu inkolatu. Sejmik odrzucił jego wniosek z uwagi, że akt nobilitacji nie mówił nic o jej dziedziczeniu. W 1625 roku (2.07.) Albrecht i Jan zostali wpisani w czeski stan rycerski z przedykatem „von Tieschowa”.

Wacław von Tieschowitz (czyj syn ?) był właścicielem Pniowca (Pniowietz) koło Rybnika (Rybnik), w 1629 roku (24.09.) kupił od wolnego chłopca Klementa Mentyka jego gospodarstwo w Porębie (Poremba) koło Pszczyny (Pless). W 1633 roku kupił od Markiety Karwinskiej, żony N. Żigoty majątek Bzie (Goldmannsdorf). Na przełomie XVII i XVIII wieku Wacław Fryderyk von Tieschowitz – oficer regimentu holsztyńskiego w służbie króla polskiego, był żonaty (x 1701 r.) z Anną Teresą von Salisch, wdową po Franciszku Albrechcie Lichnowskim z Łubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor).

W połowie XVIII wieku Karol Tieschowitz von Tieschowa był właścicielem Rokitnicy (Rokittnitz) koło Bytomia (Beuthen), w 1770 roku właścicielem tej miejscowości był jego syn – Karol Fryderyk. Ich potomstwo żyło jeszcze w XIX i XX wieku.

XIX – XX WIEK

Na przełomie XVIII i XIX wieku właścicielem Rokitnicy (Rokittnitz) był Gottlieb Fryderyk Wilhelm Tieschowitz von Tieschowa (ur. Rokitnica, Rokittnitz 23.08.1772 – zm. Rokitnica, Rokittnitz 15.11.1831 r.). Żonaty (x Tarnowskie Góry, Tarnowitz 29.04.1800 r.) z Eberhardyną Jeannettą Augustą Karoliną Luizą bar. von Stein-Lausnitz (ur. Kassel 22.05.1782 – zm. Rokitnica, Rokittnitz 24.01.1858 r.), miał dwóch synów:

1. Adolfa Leopolda Otto Wilhelma (ur. Rokitnica, Rokittnitz 21.09.1803 – zm. Racibórz, Ratibor 5.10.1862 r.) – landrata powiatu raciborskiego, właściciela Rokitnicy (Rokittnitz) którą pod koniec życia, w 1859 roku sprzedał. Żonaty (x Posadowice k. Oleśnicy, Postelwitz b. Oels 2.06.1832 r.) z Gertrudą Adelajdą Marią Maksymilianą Adelgundą Luizą von Raven (ur. Głubczyce, Leobschuetz 6.11.1802 – zm. Nysa, Neisse 23.02.1871 r.), miał również dwóch synów:

- a) Stanisława (ur. Posadowice, Postelwitz 11.06.1833 – zm. Gołkowice, Golkowitz 19.12.1898 r.) – właściciela Gołkowic (Golkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x Racibórz, Ratibor 28.05.1863 r.) z Fryderyką Wilhelminą Jenny von Selchow (ur. Szonowice k. Raciborza, Schonowitz b. Ratibor 3.04.1832 – zm. Gołkowice, Golkowitz 14.08.1897 r.), miał tylko córkę – Toskę Fryderykę Wilhelminę Gertrudę Jenny (ur. Gołkowice, Golkowitz 25.03.1865 r.), na początku XX wieku współwłaścicielkę Gołkowic (Golkowitz) które sprzedała w 1902 roku Rudolfowi von Liers und Wilkau..

- b) Maksymiliana (ur. Rokitnica, Rokittnitz 30.06.1835 – zm. Wrocław, Breslau 3.06.1884 r.) – właściciela Górnych, Średnich i Dolnych Brun (Ober-, Mittel- und Nieder Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x Jakubowice, Jakobsdorf 3.11.1858 r.) z Heleną Pauliną Adelajdą von Randow (ur. Trzcianka k. Bydgoszczy, Schoenlanke b. Bromberg 20.10.1839 – zm. Wrocław, Breslau 29.11.1915 r.) właścicielką Jakubowic (Jakobsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał troje dzieci:

- Gertrudę Paulinę Marię Wilhelminę (ur. Bruny 13.04.1861 r.) – żonę (x Jakubowice, Jakobsdorf 28.02.1887 r.) Fryderyka bar. von Richthofen, właściciela Jakubowic (Jakobsdorf).
- Feodorę Paulinę Wilhelminę Gertrudę (ur. Bruny, Brune 27.07.1864 r.).
- Joachima Fryderyka Karola Wilhelma Kolmara (ur. Bruny, Brune 10.08.1866 – zm. Galveston-Teksas 2.10.1913 r.) – właściciela Jakubowic (Jakobsdorf). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 2.10.1888 r. – rozwiedziony 1897 r.) z Szarlottą Henriettą Magdaleną von Raven (ur. Posadowice,

Postelwitz 29.08.1867 r.), 2. (x Berlin 4.01.1900 r. – rozwiedziony 1904 r.) z Heleną Anną Martą Rosmus (ur. Berlin 6.07.1882 r.). Z pierwszą i drugą żonę miał po jednej córce: Waleskę Marię Annę (ur. Jakubowice, Jakobsdorf 19.04.1891 r.) i Urszulę Helenę Marię Feodorę Elżbietę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 19.10.1901 r.).

2. Teodora Leopolda Wilhelma (ur. Rokitnica, Rokittnitz 15.08.1805 – zm. Poznań, Posen 16.09.1852 r.) – radcę rejencji poznańskiej. Żonaty (x Kalinowice, Kalinowitz 8.01.1839 r.) z Anną Wilhelminą Luizą Amalią Elsner von Gronow (ur. Wrocław, Breslau 3.05.1819 – zm. Ostrowo k. Odolanowa, Ostrowo b. Adelnau 25.05.1843 r.), miał dwóch synów:

- a) Ryszarda Wilhelma Eberharda (ur. Ostrowo, Ostrowo 15.01.1840 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 4.10.1910 r.) – właściciela Jaśkowic (Jaschkowitz). Żonaty (x Nysa, Neisse 26.05.1870 r.) z Emmą Anną Bertą Marią Hoffmann von Hoffmannswaldau (ur. Mainz 23.04.1840 – zm. Berlin 1.12.1915 r.), miał troje dzieci:

- Kurta Teodora Fryderyka Ryszarda (ur. Jaśkowice, Jaschkowitz 7.10.1873 r.) – oficera wojsk niemieckich.
- Hildegardę Annę Augustę Emmę Julię (ur. Jaśkowice, Jaschkowitz 27.02.1875 r.).
- Klause (Mikołaj) Teodora Fryderyka Ryszarda (ur. Jawor, Jauer 9.02.1879 r.) – kupca. Żonaty (x Charlottenburg 3.02.1910 r.) z Małgorzatą Jadwigą Zofią Marią Dorotą bar. von Wrede (ur. Alvern 17.03.1886 r.), miał córkę – Marię Hildegardę Gertrudę Matyldę Aleksandrę (ur. Berlin 5.08.1917 r.).

- b) Bernarda Teodora (ur. Ostrowo 10.11.1841 – zm. Weimar 10.12.1909 r.) – prezydenta rejencji pruskiej. Żonaty (x Erfurt 28.10.1869 r.) z Heleną Karoliną Herminą Marianną Klarą Buhlers (ur. Magdeburg 15.04.1848 – zm. Królewiec, Königsberg 4.01.1897 r.), miał czworo dzieci:

- Annę Helenę Mariannę Elżbietę (ur. Erfurt 17.09.1870 r.) – żonę (x Weimar 11.04.1901 r.) Klemensa von Olfers radcę rejencji w Muenster.
- Pawła Juliusza Jana (ur. Erfurt 7.01.1872 r.) – oficera sztabu generalnego wojsk niemieckich. Żonaty (x Komorówko k. Trzebnicy, Klein Kommerowe b. Trebnitz 11.08.1898 r.) z Joanną Marią Matyldą Edler von der Planitz (ur. Żagań, Sagan 6.10.1876 r.), miał dwóch synów: Jana Wilhelma Maksa Bernarda (ur. Berlin 28.07.1899 r.) – oficera wojsk niemieckich i Bernarda Jana Ryszarda (ur. Berlin 2.03.1902 r.).
- Annę Klarę Minnę (ur. Erfurt 3.05.1873 r.).

- Wilhelminę Zofię Marię (ur. Koblenz 4.06.1874 r.) – zakonnicę józefitkę w Berlinie.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1269-1270

Zedlitz t. IV s. 270

Krane s. 135-136

Doerr s. 75

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 898-900

Księga uchwał sejmiku (Zawrzeni sniemowne) sesja sejmiku 70. z 1623 r. rkp. Bibl. Tschammera Cieszyn s. 268.

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX - XX WIEK

Karol Tieschowitz v. Tieschowa

poł. XVIII w.

wł. Rokitnicy

|

Karol Fryderyk

Wł. Rokitnicy

|

Gottlieb Fryderyk Wilhelm

ur. Rokitnica 23.08.1772 –

zm. Rokirnica 15.11.1831 r.

ż. (x Tarnowskie Góry 29.04.1800 r.)

Eberhardyna Jeannetta Augusta Karolina Luiza

bar. v. Stein-Lausnitz

(ur. Kassel 22.05.1782 – zm. Rokitnica 24.01.1858 r.)

|

Adolf Leopold Otto Wilhelm

ur. Rokitnica 21.09.1803 -

zm. Racibórz 5.10.1862 r.

1859 r. - sprzedał Rokitnicę

landrat pow. Raciborskiego

ż. (x Posadowice 2.06.1832 r.)

Gertruda Adelajda Maria

Maksymiliana Adelgunda

Luiza v. Raven

(ur. Głubczyce 6.11.1802 -

zm. Nysa 23.02.1871 r.)

|

Teodor Leopold Wilhelm

ur. Rokitnica 15.08.1805 –

zm. Poznań 16.09.1852 r.

radca rejencji poznańskiej

ż. (x Kalinowice 8.01.1839 r.)

Anna Wilhelmina Luiza Amalia

Elsner v. Gronow

(ur. Wrocław 3.05.1819 –

zm. Ostrowo 25.05.1843 r.)

|

Ryszard
Wilhelm Eberhard

Bernard
Teodor

Stanisław

Maksymilian

ur. Ostrowo 15.01.1840 -

ur. Ostrowo 10.11.1841-

ur. Posadowice 11.06.1833 - zm. Gołkowice 19.12.1898 r. wł. Gołkowic ż. (Racibórz 28.05.1863 r.) Fryderyka Wilhelmina Jenny v. Selchow (ur. Szonowice 3.04.1832 - zm. Gołko- kowice 14.08.1897 r.) Toska Fryderyka Wilhelmina Gertruda Jenny ur. 25.03.1865 r. 1902 r. – sprzed. Gołkowice	ur. Rokitnica 30.06.1835 - zm. Wrocław 3.06.1884 r. wł. Brun ż. (x Jakubowice 3.11.1858 r.) Helena Paulina Adelajda v. Randow (ur. Trzcianka 20.10.1839 - zm. Wrocław 29.11.1915 r.) wł. Jakubowic Joachim Fryderyk Karol Wilhelm Kolmar ur. Bruny 10.08.1866 - zm. Galveston - Teksas 2.10.1913 r. ż. l. (x Wrocław 2.10.1888 r. - rozwódziony 1897 r.) Szarlotta Henrietta Magdalena v. Raven (ur. Posadowice 29.08.1867 r.) 2. (x Berlin 4.01.1900 r. - rozwódziony 1904 r) Helena Anna Marta Rosmus (ur. Berlin 6.07.1882 r.) córki: a) Waleska Maria Anna ur. Jakubowice 19.04.1891 r. b) Urszula Helena Maria	zm. Jelenia Góra 4.10.1910 r. wł. Jaśkowic ż. (x Nysa 26.05.1870 r.) Emma Anna Berta Maria Hoffmann v. Hoffmannswaldau (ur. Mainz 23.04.1840 - zm. Berlin 1.12.1915 r.) córki: a) Gertruda Paulina Maria Wilhelmina ur. Bruny 13.04.1861 r. m. (x Jakubowice 28.02.1887 r.) Fryderyk bar. v. Richthofen b) Feodora Paulina Wilhelmina Gertruda ur. Bruny 27.07.1864 r.		zm. Weimar 10.12.1909 r. prezydent rejencji pruskiej ż. (x Erfurt 28.10.1869 r.) Helena Karolina Hermina Marianna Klara Buhlers (ur. Magdeburg 15.04.1848 – zm. Królewiec 4.01.1897 r.) Paweł Juliusz Jan ur. Erfurt 3.05.1873 r. oficer sztabu m. generalnego wojsk niemieckich ż. (x Komorówko 11.08.1898 r.) Joanna Maria Edle v.der Planitz (ur. Żagań 6.10.1876 r.) Jan Wilhelm Maks Bernard ur. Berlin 28.07.1899 r. oficer wojsk niemieckich Kurt Teodor Fryderyk Ryszard ur. Jaśkowice 7.10.1873 r. oficer wojsk niemieckich Klaus Teodor Fryderyk Ryszard ur. Jawor 9.02.1879 r. kupiec ż. (x Charlottenburg 3.02.1910 r.) Małgorzata Jadwiga Zofia Maria Dorota bar. v. Wrede (ur. Alvern 17.03.1876 r.) Maria Hildegarda Gertruda Matylda Aleksandra ur. Berlin 5.08.1917 r.
--	---	---	--	--

Feodora Elżbieta
Ur. Zgorzelec 19.10.1901 r. .

TIESCHOWSKI
(TIESCHOWSKI von TESCHOW ?, TISCHOWSKI)

Herb Bernarda Tieschowskiego z 1568 r.

Polski herb Lis

Stara szlachta księstwa opolsko – raciborskiego herbu Lis, spokrewniona z rodem Wirbskich i Ochabskich z księstwa cieszyńskiego. Myleni z poprzednio wymienionymi rodami, nie wiadomo z jakiej miejscowości pochodzili, występują w dokumentach od XV wieku. Najstarsze źródła sugerują, że może chodzić tu o Ciesznów (Teschenau) koło Głogówka (Oberglogau). Bardziej prawdopodobne jednak, że była to linia Wirbskich tego samego herbu i nazwisko pochodzi od miejscowości Cieszowa (Cieschowa) koło Lublińca (Lublinitz) leżącej w dobrach Wirbskich.

W 1431 roku Offka z Teschowa (?) była żoną Jana Drahotuscha z Zavady (Zawada) koło Benešova (Beneschau). Około 1480 roku Kasper Tieschowski żonaty z N. Kochtitzką – siostrą Hermana Kochtitzkiego, był właścicielem Koziegłów. W 1524 roku jego córka – Eliszka oświadczyła, że otrzymała od Hermana Kochtitzkiego spadek po matce. W 1511 roku Mikołaj Tiessowski, żonaty z Katarzyną, córką Marcina Krzydlowskiego, zapisał swojej żonie wiano w wysokości 100 grzywien. W 1562 roku Jerzy i Wacław Tieschowscy kupili od Jana Wrbskiego wyższe prawo w Cieszowej (Czieschowa) koło Lublińca (Lublinitz). Miejscowość tą sprzedali kilka lat później bracia Jakub i Jerzy z matką Agnetą Janowi Brenerowi.

W 1564 roku Bernard Tieschowski – burmistrz raciborski, otrzymał potwierdzenie dokumentu z 1506 roku sprzedaży przez jego przodków huty (hamry) Piotrowi Kotlarzowi. Przed 1567 rokiem Bernard (ten sam ?) posiadał jako zastaw Lekartów (Lekartow) koło Raciborza (Ratibor). W 1568 roku (25.09.) uzyskał potwierdzenie starego stanu rycerskiego z udostojnieniem herbu. Później prze-

niósł się na Morawy, miał syna Bernarda jun. pochowanego w klasztorze w Rajhradie na Morawach.

.W latach 1573 – 1577 Wacław Tischowski był burgrabią opolskim. W 1598 roku był żonaty z Teodorą von Gfug z Gnieworomic (Fellendorf) w księstwie legnickim.

Z rodu tego pochodził w XIX wieku znany niemiecki genealog i kolekcjoner pamiątek, posiadający jeden z największych zbiorów informacji głównie o śląskiej szlachcie nobilitowanej. Zbiór znajdował się w Berlinie.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1268-1269

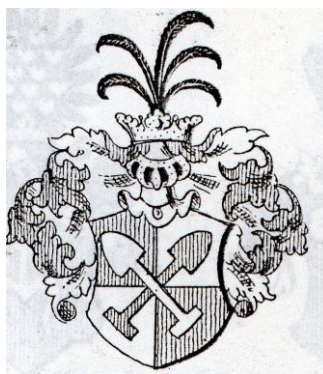
Landbuecher Opp.-Rat. nr 83, 99

Doerr s. 47

Pilnaček J.: Staromoravští rodové Brno 1996 s. 312

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 426

TIESEL (TIESEL von TALTITZ, THIESEL)

Stary ród pochodzący z Marchii, skąd przeniósł się do Prus Wschodnich i stamtąd w XVII wieku przybył na Śląsk.

Sebastian Wilhelm Tiesel von Taltitz w latach 1680 – 1709 był właścicielem Starego i Nowego Żabna (Alt- und Neu Tschau) koło Kozuchowa (Freystadt) a Baltazar był właścicielem majątków w księstwie żagańskim.

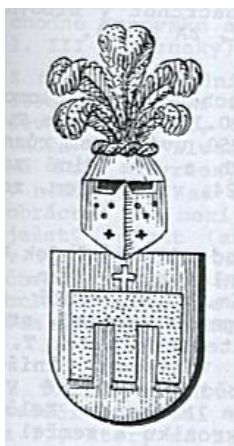
Źródła:

Sinapius t. II s. 1062

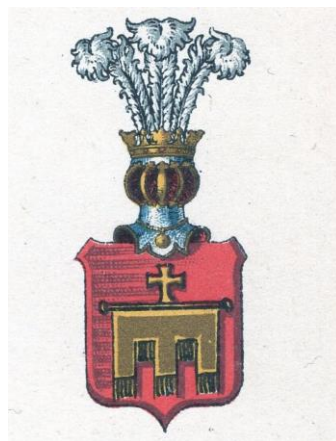
Błażek t. II s. 134

Kuczer J., Strzyżewski W.: Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671 – 1727. Warszawa 2007 s. 84 (autorzy błędnie odczytali nazwisko jako „Teyel von Talkitz”).

TIKOWSKI
(CIKOWSKI z WOJSŁAWIC)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Radwan

Stary polski ród herbu Radwan (polska nazwa herbu pochodzi od staroniemieckiej nazwy sztandaru i chorążego „rothe Fahnen” – (niosący) sztandar oddziału), pochodzący z okolic Bochni w Małopolsce, osiadły w księstwie zatorskim, cieszyńskim i na Morawach.

W 1525 roku Melchior Stikowski (Tikowski) występuje w dokumentach w Wodzisławiu (Loslau). W księstwie zatorskim w latach 1546 – 1548 Mikołaj Cikowski z Wojsławic wójt bocheński i sekretarz króla polskiego posiadał Gierałtowice. Krzysztof Tikowski z Wojsławic w 1616 roku był dzierżawcą państwa Skoczowa (Skotschau) i Strumienia (Schwarzwasser) w księstwie cieszyńskim.

Na Morawach osiadł przed 1589 rokiem Andrzej Tikowski, ożenił się (x ok. 1589 r.) z Mandou (Magdalena) z Lomnice, która wniosła mu w posagu Broumov.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1275-1276

Rauscher nr 358, 359, 361, 363, 365, 366-370, 377

TILESIUS

zob.

TIELISCH

TILGNER

(TILGNER von SEBOTTENDORF, TILLGNER)

Nobilitowani mieszczenie wrocławscy: nobilitowany został w 1501 roku (10.02.) Wawrzyniec (Lorenz) Tilgner. Jego syn – Wawrzyniec jun. Dilignerus w 1536 roku studiował na uniwersytecie w Wittemberdze.

Jan von Tilgner w 1597 roku był burgrabią Skoczowa (Skotschau) i Strumienia (Schwarzwasser), w 1598 roku (18.10.) ożenił się z Marianną von Keltsch.

Na początku XIX wieku Edward Tillgner był właścicielem Komorna (Komorno) koło Koźła (Cosel) i części Szymiszowa (Schimischow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty (x 1841 r.) z Idą von Sebottendorff (zm. 1845 r.), miał córkę Zofię Karolinę Augustę Idę (ur. 16.05.1843 r.), która w 1871 roku (2.10) uzyskała szlachectwo pruskie z predykatem – nazwiskiem swojej matki ze znanego rodu von Sebottendorf. Wyszła za mąż (x 6.06.1862 r.) za Jerzego Marię hr. von Stilffried-Rattonitz.

Źródła:

Błażek t. III s. 62

Pilnaček t. IV s. 1276

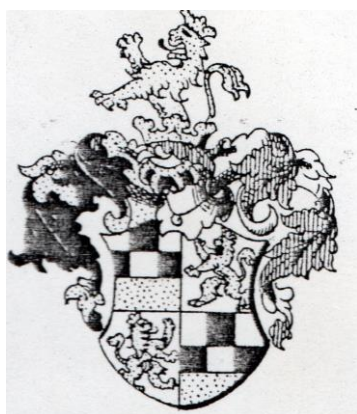
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 458-459

TILISCH

zob.

TIELISCH

TILLY

Drobna, mało znana szlachta, być może pochodzenia mieszczańskiego z księstwa opawskiego. Adam von Tilly w latach 1647 – 1652 był właścicielem majątku w Hořticach Velkých (Gross Hoschuetz) koło Opawy (Troppau). Jego córka – Maria Magdalena Weronika (ur. 1706 – zm. 13.12.1727 r.) miała wolny dom w Opawie (Troppau).

Źródła:

Błażek t. IV s. 146

Pilnaček t. IV s. 1277

TIMAER

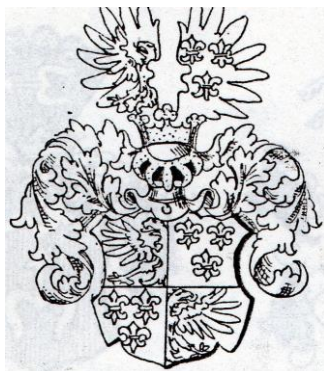
(TIMAER von GUELDENKLEE, TIMAEUS)

Jan Timaeus (ur. Wojcieszów k. Złotoryi, Kauffung b. Goldberg 26.03.1567 – zm. 18.12.1614 r.) po studiach we Francfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder) był pastorem I seniorem we Wschowej (Fraustadt) w Wielkopolsce. Żonaty z Zofią Wacławą N. miał syna – Baltazara, medyka margr. Brandenburskiego Fryderyka Wilhelma i burmistrza Kołobrzegu (Kolberg). Za 40-letnią pracę został nobilitowany ze zmianą nazwiska na Timaer i predykatem „von Goeldenklee”. Zmarł 3.05.1667 roku.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1062-1063

TINTZMANN

Nobilitowani mieszczaństwo wrocławscy.

Mikołaj Tintzmann (zm. Wrocław, Breslau 27.05.1485 r.) w 1465 roku był członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Miał dwóch synów: Jana i Kaspiera.

Szlachectwo czeskie otrzymał w 1599 roku (3.04.) Mikołaj Tintzmann (ur. Nysa, Neisse 1544 – zm. Wrocław, Breslau 12.08.1616 r.) – doktor filozofii i medycyny, Eques aureatus, kanonik i scholastyk katedry we Wrocławiu (Breslau) oraz kanonik kolegiaty w Nysie (Neisse) i św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:

Błażek t. II s. 134-135

TISCHOWSKI

zob.

TIESCHOWSKI

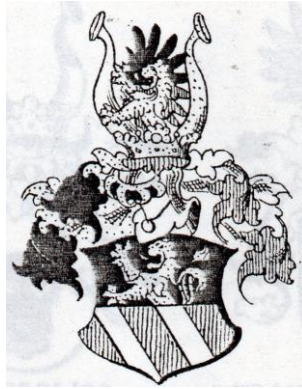
TITEL

Szlachecka (?) rodzina z Cieszyna (Teschen): Zuzanna Titel była żoną Andrzeja Wilda. Herb Henryka Titla z 1708 roku znajduje się w tzw. mieszczańskiej metryce z 1725 roku.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1278

TITIUS (TITIUS von TITZEN)

W 1701 roku (7.02.) szlachectwo czeskie z predykatem “von Titzen” otrzymał Dawid Titius – doktor obojga praw. Jego dziad – Jerzy był starostą Strzegomia (Striegau) a bliski krewny był medykiem starosty księstwa legnickiego.

Na początku XIX wieku Fryderyka Emilia von Titzen (ur. 6.08.1792 r.) była żoną (x Racibórz, Ratibor 8.09.1811 r.) Jana Wilhelma Karola von Prittwitz z Krzyżowic (Kreisewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).

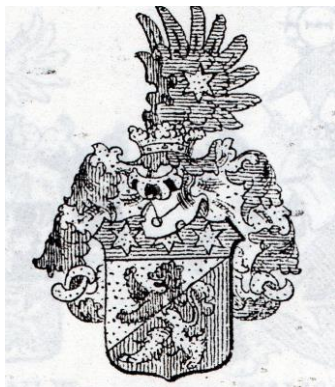
Źródła:

Błażek t. III s. 156

Pilnaček t. IV s. 1278

Doerr s. 181

TITZ
(TITZIUS, TITZEN, TITZ von TITZENHOFFEN)

Protoplastą rodu był Dawid Titius (zm. 1638 r.) – kantor i nauczyciel w Strzegomiu (Striegau). W 1701 roku (7.02.) został nobilitowany ze zmianą nazwiska na „von Titzen”, jego wnuk – również Dawid Titzius, doktor obojga praw we Wrocławiu (Breslau). W 1715 roku (22.03.) wpisani zostali w czeski stan rycerski z predykatem „von Titzenhoffen“, oraz otrzymali inkolat śląski, bracia: Fryderyk Leopold, Henryk Gottlieb i Ernest Wilhelm. Ojciec ich – Chrystian Titz był sekretarzem rady królestwa Czech.

Henryk Gottlieb Titz von Titzenhoffen w latach 1723 – 1745 był członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau) i właścicielem Bykowa (Peuke) w księstwie oleśnickim.

Na Śląsku ród ten wymarł w drugiej połowie XVIII wieku. Potomstwo Ernesta Wilhelma przeniosło się do Hesji, gdzie w 1864 roku (25.10.) otrzymali tytuły baronów.

Źródła:

Sinapius t. I s. 979, t. II s. 1063

Zedlitz t. IV s. 2170

Błażek t. III s. 115

Doerr s. 199

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 466

TITZEN

zob.

TITIUS

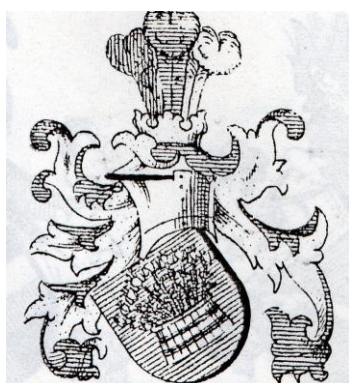
TITZENHOFFEN

zob.

TITZ

TLUCK

(TLUCK von TOSCHONOWITZ, TOSCHANOWSKI, TLUK)

Herb wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Herb szlachecki

Stary górnośląski ród herbu Skopek pochodzący z Tošanovic (Toszonowice, Toschonowitz) w księstwie cieszyńskim, które należały do tego rodu do 1764 roku. Mikołaj Tluck w 1483 roku występuje wspólnie z Maciejem z Gnojnika (Hnojnik) jako świadek strony babki matczynej w wywodzie szlacheckim braci Geral-

towskich z Gierałtowic (Geraltowitz). Jan Tluck był w latach 1520 – 1530 właścicielem Tošanovic (Toszonowice, Toschonowitz). Po nim właścicielem tej miejscowości był syn (?) – Zygmunt (zm. po 1575 r.), w 1567 roku występujący wśród szlachty cieszyńskiej składającej hołd księżnej Sydonii Katarzynie. Miał siedmiu synów: Jakuba, Kaspra, Stanisława, Balcera, Melchiora, Buriana i Wacława. Jakub, Balcer i Melchior w XVII wieku należeli do stanów ewangelickich. Kasper, żonaty z Jadwigą Trzecieską, w 1592 roku mieszkał w księstwie raciborskim. Burian był żonaty z N. Rusetską, w 1596 roku zapisał jej wiano. Wacław i jego żona Barbara Praksicka występują w dokumentach w 1590 roku. Znane są dwie córki Jakuba: Anna była żoną (x ok. 1570 r.) N. w księstwie siewierskim, Ewa była żoną Piotra Woszczyckiego z okolic Pszczyny (Pless), który w 1609 roku zapisał jej wiano.

W 1604 roku Wacław Tluck von Toschonowitz był starostą cieszyńskim. W 1665 roku Kasper – pisarzem ziemskim.

W 1694 roku (30.06.) Jan Gottlieb von Tluck und Toschanowitz i jego żona – Anna Rozyna Rusetska kupili Rogoźną (Rogoisna) koło Rybnika (Rybnik). W 1723 roku był asesorem sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego.

W 1701 roku Maciej von Tluck kupił od Adama Stengowskiego majątek w w Małej Rudzicy (Klein Regiersdorf) w księstwie cieszyńskim, w 1705 roku właścicielami tej miejscowości byli Jan i Maciej. W pierwszej połowie XVIII wieku Adam Rudolf (zm. 3.10.1742 r.) żonaty z Marią córką Joachima von Wrochem był właścicielem Lysek (Lissek) koło Rybnika (Rybnik). W 1731 roku (9.04.) kupił od swojej teściowej Zuzanny Wrochen z domu Fragstein, pół wsi Jastrzębie (Jastrzemb) z folwarkiem za 5 tysięcy talarów śląskich.

Jan Antoni Tluck von Toschonowitz – żonaty z Marią Józefą Brix von Montzel w 1761 roku kupił majątek w Brynku (Brunnek) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Franciszek Józef w 1768 roku miał majątek w Pawłowiczkach (Pawlowitzke, Gnadenfeld) koło Koźła (Cosel). Karol von Tluck w drugiej połowie XVIII wieku miał majątek w Dębieńsku (Dubensko) koło Rybnika (Rybnik), jego córka – Joanna była żoną (x 1778 r.) Adama Erdmanna Porembskiego z Bieńkowic (Benkowitz) koło Raciborza (Ratibor). W klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor) przebywały dwie (siostry ?) von Tluck: Amalia (zm. w połowie XVIII w.) – chórzystka i Maria Anna (zm. II poł. XVIII w.) – pensjonariuszka.

Ród znany również na Słowacji. Do pochodzenia z tego rodu przyznawał się ród von Schkopp również herbu Skopek.

Źródła:

Sinapius t. I s. 979-980, t. II s. 1063

Zedlitz t. IV s. 270-271

Błażek t. IV s. 96

Pilnaček t. IV s. 1279-1281

Pfotenhauer: Die Ritterschaft von Teschen im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift...
Bd 18:1884 s. 273, 280, 282

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303)
1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 168

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 836,
837

Weltzel A.: Geschichte der Ratiborer Archipresbyrates. Breslau 1896 s. 61, 149

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty cieszyńskiej. Cieszyn 2004 s. 193-195 (tabl. genealogiczne)

TLUMOK

Jedna z linii rodu von Siegroth znana od połowy XV wieku. W 1441 roku Jan Tlumog właściciel Wronina (Wronin) koło Koźla (Cosel), występuje jako świadek w dokumentach księcia Konrada oleśnickiego i kozielskiego. Jan Tlumok ze Sławikowa (Sławikau) w księstwie raciborskim występuje w latach 1482 – 1506 w dokumentach kozielskich a w latach 1476 – 1510 w dokumentach opawskich. Ród prawdopodobnie wymarł na początku XVI wieku na wspomnianym Janie Tlumoku i jego dwóch córkach: Katarzyną i Maruszą.

zob.

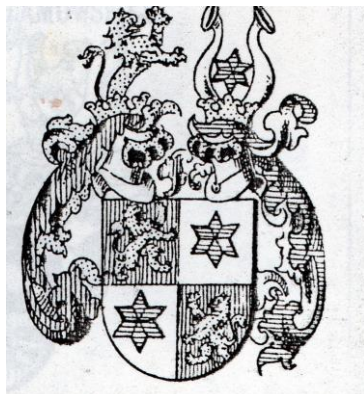
SIEGROTH

TOCZIL

zob.

TOTSCHIL

TOEPFER
(TOEPFFER)

Herb rycerski

W 1781 roku (13.06.) został wpisany w czeski stan rycerski Karol Toepfer, według Błażka w tym samym roku i miesiącu (18.06.1781 r.) został wpisany w stan rycerski ziem dziedzicznych Habsburgów. Był śląskim (części austriackiej) radcą sanitarnym i protomedykiem księstw śląskich, właścicielem majątków: Tabor (Tabor), Loděnice (Lodnitz) i Zlatníky (Slatník). Miał syna – Karola jun. Syn Karola jun. – Edward był w 1846 roku oficerem wojsk austriackich.

Źródła:

Błażek t. IV s. 141

Doerr s. 260

TOEPPER

zob.

TEPPER

TOLLENSTEIN

zob.

SCHLEINITZ

TOLOSON

zob.

THOLOSON

TOMASZEWSKI

Szlachta prawdopodobnie pochodzenia polskiego występująca licznie w bytomskich księgach kościelnych na przełomie XVII i XVIII wieku.

Jan Tomaszewski żonaty z Urszulą N. miał córkę – Urszulę (ur. 10.04.1680 r.). Urszula – żona Jana, występuje często jako matka chrzestna m. in. innych Tomaszewskich.

Fryderyk (Jan Fryderyk) – żonaty z Maksymilianą (Ewą Marianną) N. z Rozbarku (Rossberg) miał kilkoro dzieci: Jana Antoniego (ur. 29.12.1681 r.), Helenę Urszulę (ur. 28.02.1685 r.), Annę Franciszkę (ur. 5.10.1687 r.), Marianę Ludwikę (ur. 27.08.1690 r.), Wacława Fryderyka (ur. 1.09.1693 r.) i Aleksandra Samuela (ur. 25.10.1702 r.).

Ferdynand – żonaty z Anną N. miał troje dzieci: Bogumiłę Marianę (ur. 20.01.1699 r.), Jana Józefa (ur. 5.03.1702 r.) i Karola Ferdynanda (ur. 28.02.1705 r.).

Oprócz nich, w księgach kościelnych w tym samym czasie występują jeszcze: Bogusław – w 1688 roku ojciec chrzestny Jerzego Nosa, Konstantyn Jan – w 1699 roku ojciec chrzestny Bogumiła Marianny córki Ferdynanda Tomaszewskiego, Ewa Tomaszewska z Rozbarku (Rossberg) – w 1694 roku matka chrzestna Antoniego Twardowskiego, Katarzyna – w 1683 roku matka chrzestna Karola Ferdynanda Nosa, w 1693 roku żona N. Tuszowskiego i Bogumiła – w 1690 roku matka chrzestna Mikołaja Twardowskiego.

Źródła:

Ślawik 28/2, 412

TOMMENDORFF

zob.

THOMMENDORF

TOPOLCZAN

zob.

MATUSCHKA

TOPOR

zob.

MORAWITZKI

TOSCHANOWSKI

zob.

TLUCK

TOSCHONOWITZ

zob.

TLUCK

TOTSCHIL
(TOTSCHIL von WEIDENTHAL, TOCZIL von WEYDENTHAL)

Nobilitowani mieszczenie opawscy. Zygmunt Toczil – właściciel Kylešovic (Gilschwitz) w księstwie opawskim został w 1593 roku (12.10., powtórnie 25.11.1594 r.) razem z Kaspem Weidnerem (kuzyn ?) nobilitowany ze wspólnym herbem i predykatem „von Weidenthal”. Jego syn – Zygmunt jun. w 1626 roku przyłączył się do wojsk duńskich w których był kwatermistrzem. Jego synowie zaczęli używać nazwiska w pisowni niemieckiej „Totschil”.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1281

Doerr s. 61, 63

TOTTENBORN

zob.

WOLFF

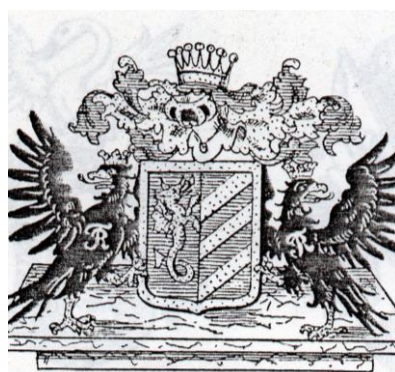
TRACH
(TRACH von BRZEZIE, TRACH von BIRKAU, TRACH-GNIŃSKI)

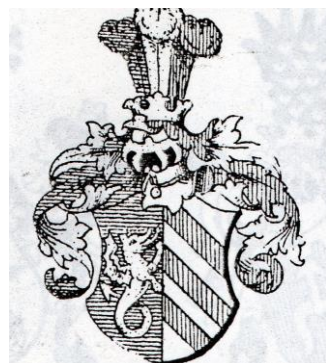
Herby rodowe

Herb baronów czeskich

Herb baronów pruskich z 1768 r.

Trach-Gnińskie I

Trach-Gniński II

Polski herb Trach

Śląski ród o nieznanym pochodzeniu, według legendy rodowej wywodzili się od rycerzy rzymskich. T. Jurek wśród przybyszy niepewnych wymienia ród Trache nieznanego herbu, ale nie wiadomo czy można ich uznać za protoplastów późniejszych Trachów. Nazwa „Trach” (smok) była często używana jako przydomek rycerzy z różnych rodów. W Polsce herb Trach znany był już w XV wieku. W 1253 (19.03.) w dokumentach legnickich występuje Konrad Draco ale nie wiadomo czy można go uznać za członka tego rodu. Za również niepewnych protoplastów rodu można uznać występujących w połowie XIV wieku na dworze księcia Wacława I legnickiego Burkharda i Stefana Trach. W 1364 roku Stefan był sędzią dworskim w Legnicy (Liegnitz) a w 1379 roku – w Brzegu (Brieg).

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej brało udział dwóch przedstawicieli tego rodu: Stefan z księstwa głogowskiego i Nickel Trache von Jegirdorff (Jaegerndorf – prawdopodobnie Myślinów k. Jawora) – wasal biskupa wrocławskiego Konrada księcia oleśnickiego. Ród wielokrotnie otrzymywał tytuły szlacheckie:

1. 18.09.1649 r. – potwierdzenie starego tytułu baronów (Rzeszy ?);
2. 29.10.1680 r. – potwierdzenie starego tytułu czeskiego barona dla Karola von Trach;
3. 28.04.1699 r. – potwierdzenie starego tytułu czeskich baronów z predykatem „von Buerkau” dla Jana Henryka, Karola Fryderyka i Jerzego Henryka von Trach;
4. 14.03.1764 r. – baronat (?) ziem dziedzicznych Habsburgów z predykatem „von Buerkau” dla Karola Józefa von Trach;
5. 9.11.1768 r. – zatwierdzenie i odnowienie starego tytułu barona z predykatem „von Birkau” przez króla pruskiego dla Jerzego Franciszka von Trach.

LINIA GÓRNOŚLĄSKA

Od I połowy XV wieku siedzibą rodową Trachów było prawdopodobnie Brzezie (Birkau – obecnie Brzeźnica – Bresnitz) koło Raciborza (Ratibor) posiadane przez nich od co najmniej 1427 roku do drugiej połowy XVII wieku. (Historycy wskazują również na Brzezie nad Odrą (Hohenbirken) lub Březi (Birkenhaeusel)

w księstwie opawskim. Brzeźnicę (Bresnitz) miał kupić dopiero w 1609 roku Wacław von Trach. Od 1555 roku główną ich siedzibą były Sośnicowice (Kieferstaedtel) koło Gliwic (Gleiwitz) a od 1648 roku – Pławniowice (Plawniowitz) – również koło Gliwic (Gleiwitz).

W rodzie tym bardzo często występuje imię Jan, dlatego trudno jest ich rozróżnić. W drugiej połowie XV wieku znani są dwaj (bracia ?) przedstawiciele rodu: Piotr Trach von Brzezcie – starosta zamku Landek (Landeck – zamek na granicy księstwa raciborskiego i opawskiego, Sinapius błędnie wskazuje na Łądek – Landeck w hrabstwie kłodzkim), Jan Trach von Brzezcie był asesorem sądu ziemskiego księstwa opawskiego. W 1484 roku Jan występuje wśród przedstawicielstwa szlachty księstwa opawsko – raciborskiego, w 1496 roku (18.06.) jest wśród szlachty składającej hołd książętom opawskim. W 1502 roku Jan kupił Krowiarki (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor). W 1509 roku (27.01.) występuje w dokumentach również Jan (ten sam ?) Trach z Brzezcieho. Jan miał syna – Jana jun.

Pod koniec XV wieku występuje w dokumentach Zbynek syn Marka Tracha – właściciel Łubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor), miał dwóch synów z których jeden miał na imię Jan.

Na początku XVI wieku któryś z Janów był właścicielem Starych Gliwic (Alt Gleiwitz) i w dokumentach występuje również pod nazwiskiem „Starogliwicki”. Majątek odziedziczył jego syn – również Jan.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1524 roku występuje Jan Trach który pożyczył pod zastaw (Wiederkauf) części swojej wsi Niepaszyce (Niepaschuetz) koło Gliwic (Gleiwitz) od Katarzyny Imbramowej jakiejś sumy. Sprzedała ona dług Janowi Prokopowi. W 1532 roku Jan Trach ze Starych Gliwic (Alt Gleiwitz) kupił od Piotra Kozłowskiego czynsz z połowy Kozłowa (Koslow) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1538 roku Dorota Trach oświadcza, że została spłacona przez swojego brata Jana sen. Tracha ze spadku po rodzicach. Jan (prawdopodobnie jun.) był żonaty z Heleną (Aleną) N., w połowie XVI wieku zapisał jej wiano. Jan (który ?) miał córkę – Dorotę, żonę Henryka Larischa. Również córką Jana była Helena – żona Balcera Zdarsy (zm. przed 1539 r.). Anna – siostra Jana, była żoną Jerzego Larischa z Naczesławic (Gross Nimsdorf) właściciela Łanów (Lohnau) koło Koźła (Cosel). Prawdopodobnie drugim jej mężem był Stefan Wiplar z Uszyc (Uschuetz), właściciel Gardawic (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless) – w 1597 roku (18.06.) zapisuje jej wiano. Występuje ona jako siostra Jana i Daniela. Któryś z Janów w połowie XVI wieku kupił od Jerzego Osinskiego Baranowice (Baranowitz) koło Żor (Sohrau) a od Zygmunta von Stolz – Raszczyce (Raschuetz) koło Rybnika (Rybnik). W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Baranowic (Baranowitz) był Jerzy Trach. Posiadał również Zawadę (Zawada – która ?). W 1572 roku (11.01.) oskarżył Helenę Geraltowską z Gierałtowic (Gieraltowitz), być może wdowę po Janie Trachu z Sośnicowic (Kieferstaedtel), że nie podporządkowuje się liczny wyrokom i decyzjom urzędowym, m. in. decyzji wójta sośnicowickiego Marcina

Śladka. Jerzy, żonaty z Elską, córką sędziego ziemskiego Jana Reyswita, zmarł przed 1596 rokiem. Baranowice (Baranowitz) po nim przejęła wdowa (wiano ?). W 1596 roku majątek ten został wyceniony na 6.808 talarów. W 1621 roku właścicielem Baranowic (Baranowitz) był Walentyn Trach notowany w księdze podatków okręgu raciborskiego.

W 1569 roku Wawrzyniec Trach został wybrany przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego „wybierczym” podatków w okręgu gliwickim.

W pierwszej połowie XVII wieku Adam Trach był ojcem N. – żony Pawła Fragsteina, ewangelika któremu skonfiskowano majątki.

W 1621 roku w księdze podatkowej notowana jest Anna Trach z domu Przyszowska - właścicielka majątku w Przyszowicach (Preiswitz) koło Gliwic (Gleiwitz), Wilhelm Trach był właścicielem Sobieszowic (Petersdorf), które odziedziczył po zmarłym Janie (zm. ok. 1621 r.) zaś Henryk Trach był właścicielem Bojszowa (Boitschau) i Łączy (Latscha) koło Gliwic (Gleiwitz). Prawdopodobnie córką Henryka (intercyza podpisana w Bojszowie) była Dorota - żona Joachima Schelihy z Rzychowa, właściciela Grzędzina (Grzendzin) koło Koźła (Cosel).

Wacław z Brzezia na Kuźnicy (Kuźnia Raciborska?) i Brzeźnicy koło Raciborza (Ratibor) oraz Henryk Trach z Brzezia na Sośnicowicach i Bojszowie w 1622 roku byli pełnomocnikami – wykonawcami testamentu Wacława Gierałtowskiego, właściciela Gierałtowic, zamku w Chudowie, Zabrze etc. Jako wynagrodzenie za ich pracę Gierałtowski zapisał po 1500 talarów i konia z siodłem i uprzężą. Świadkiem spisania testamentu był Wilhelm Trach - właściciel Sobieszowic (Petersdorf).

W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej sporządzonego dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy wymienieni są: Jan, Walentyn, Wacław Henryk, Henryk i Anna częściowo katolicy, częściowo ewangelicy.

W XVII wieku ród dzielił się na trzy linie: górnośląską, karniowską i dolnośląską. Oprócz tego istniała linia wielkopolska Trachów-Gnińskich. Z linii górnośląskiej wydzieliły się dwa domy: Sośnicowice (Kieferstaedel) i Pławniowice (Pławniowitz). Nie wszystkich jednak występujących w źródłach udało się powiązać z poszczególnymi liniami czy domami.

Wilhelm (zm. 1648 r.), żonaty z Jadwigą Przysowską, był właścicielem Sobieszowic (Petersdorf) i Ligoty (której? – Ellguth) koło Gliwic (Gleiwitz), w latach 1629 – 1641 był pisarzem ziemskim a w latach 1645 – 1648 kanclerzem księstwa opolsko – raciborskiego. Fryderyk Trach w 1660 roku był opiekunem i pełnomocnikiem nieletnich dzieci zmarłego Jana Tracha.

Karol Fryderyk von Trach był żonaty (x Cieszyn, Teschen 7.10.1683 r.) z Elską Gotschalkowską z Goczałkowic (Gotschalkowitz). W 1720 roku (30.07.) Jerzy Antonin i jego żona Katarzyna Czibulka kupili Górną Mszanę (Mschanna) koło Rybnika (Rybnik). W Orzeszu (Orzesche) w kaplicy św. Wawrzyńca (ufundowanej przez niego) znajdują się epitafia Wawrzyńca von Trach und

Brzezie właściciela Orzesza (Orzesche) i jego żony Anny Marii von Frankenberg-Proschnitz. W 1724 roku N. bar. von Trach sprzedał Golejów (Golleow) koło Rybnika (Rybnik).

W drugiej połowie XVIII wieku Joanna von Trach, wdowa po N. von Goertz z Rzeczy (Rzetitz) koło Koźła (Cosel) była pensjonariuszką w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

Ród znany również w księstwie cieszyńskim: Zygmunt bar. von Trach, syn Karola Jana Fryderyka z księstwa opawskiego nabył w 1772 roku Zamorsk, który posiadał do 1804 roku. W tym samym czasie Katarzyna bar. von Trach z domu von Beess und Chrostin była właścicielką Koniakowa (Koniakau) i Chotěbuza (Kocobędz, Kotzobendz).

W 1857 roku zmarł w Opawie (Troppau) Dominik bar. von Trach – pułkownik wojsk austriackich. W 1870 roku (2.06.) zmarła w Baden pod Wiedniem (Wien) Joanna Józefa Eleonora bar. von Trach, wdowa po Filipie Ludwiku hr. von Saint Genois.

Dom Sośnicowice (Kieferstaedtel)

W 1555 roku (15.10.) Jan Trach z Brzezia (Brzezje), asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego, kupił od spadkobierców Seidlitzów państwo Sośnicowice (Kieferstaedtel), Trachowie posiadali je przez 145 lat, do 1701 roku.

W 1575 roku Anna von Trach z Brzezia (Brzezje) była żoną Jana von Reischwitz właściciela Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). W 1578 roku występuje w dokumentach Paweł von Trach właściciel Sośnicowic (Kieferstaedtel). W 1599 roku Zuzanna Trach von Brzezje była żoną Piotra Wiplara, sędziego ziemskiego Pszczyny (Pless). Ewa Trach z Brzezia była żoną (x 1609 r.) Adama Bludowskiego z Dolnich Bludovic (Dolne Błędowice, Nieder Bludowitz).

Wacławowi sen. i jego braciom Bartosz Paprocki dedykował jeden rozdział swojego Štambucha Slezskiego: „K Urozenemu a Statečnemu Rytýři Panu Wacławowi Trachowi z Brezy a na Sosnissewske Kuznicy etc. Na tento čas na Soudu Zemskem w Knižestwi Oppolskem a Ratibořskem, take Panům Bratram geho z Brezy a na Sosnissewicich...”.

W 1609 roku Wacław jun. Trach von Brzezje, właściciel Sośnicowic (Kieferstaedtel) i Łęgu (Trachhammer), żonaty z Urszulą von Trach, kupił Brzeźnicę (Bresnitz) koło Raciborza (Ratibor), w latach 1620 – 1623 był kanclerzem księstwa opolsko – raciborskiego.

Przed 1615 rokiem na córki N. zmarłego Mikołaja Trach, mieszkające w Gliwiczach, napadł i obrabował szlachcic polski Wilhelm Jordan z Zakliczyna koło Nowego Sącza. W 1615 roku sprawa ta była omawiana na sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego.

W 1619 roku Henryk sen. von Trach (zm. po 1648 r.) był właścicielem Sośnicowic (Kieferstaedtel), Bojszowa (Boitschow) koło Gliwic (Gleiwitz) i Grodzi-

ska (Grodisko) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty był z Barbarą córką Adama Frankenberga z Proślic (Proschlitz) właściciela Gorzowa (Landberg) koło Olesna (Rosenberg). W 1645 roku Brzeźnicę (Bresnitz) sprzedał Jan Trach von Brzezie Małgorzacie Krzydlowskiej (Skrzydłowskiej) dwukrotnie zamężnej: 1. z N. Jarotskim, 2. z N. Dzierzanowskim.

W II połowie XVII wieku właścicielem Sośnicowic (Kieferstaedtel) był Karol Trach von Birkau – założyciel linii karniowskiej. (zob.)

Dom Pławniowice (Pławniowitz)

W 1648 roku Walentyn Trach von Brzezie – właściciel Baranowic (Baranowitz) koło Rybnika (Rybnik), kupił od Wirbskich Pławniowice (Pławniowitz) które stały się główną siedzibą linii górnośląskiej. Miał syna – Jana (zm. 1691 r.), właściciela Pławniowic (Pławniowitz) i Paruszowic (Paruschowitz) koło Rybnika (Rybnik).

W 1649 roku (28.09.) prawdopodobnie Walentyn otrzymał potwierdzenie starego tytułu barona (Rzeszy ?). Również prawdopodobnie jego synem był Ferdynand Wilhelm bar.Trach (ur. 1640 r.) von Brzezie und Birkau początkowo ewangelik, później dworzanin biskupa wrocławskiego Sebastiana von Rostock w 1665 roku wyświęcony na księdza, proboszcz w Centawie (Centawa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), następnie w Łubowicach (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor) i kanonik raciborski. W 1694 roku zrezygnował z tych funkcji i osiadł jako pustelnik na Górze św. Anny. W 1701 roku został zamordowany w celach rabunkowych przez miejscowego listonosza.

W II połowie XVII wieku właścicielem części Pławniowic (Pławniowitz) był Jerzy Trach żonaty (x 1661 r.) z Ludmiłą von Reischwitz. Miał dwie córki: Zuzannę – żonę N. von Frankenberg z Maciejowa (Matzdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) i Barbarę – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Trach, 2. z N. bar. von Ratzbar, oraz syna – Jerzego Henryka właściciela Pławniowic (Pławniowitz) i Kamiony (Ziebern) koło Głogowa (Glogau), w 1723 roku członka sejmiku ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego, żonatego prawdopodobnie dwukrotnie 1. (x ok. 1695 r.) z Heleną Rozyną von Larisch, która w 1699 roku (8.10.) sprzedała Adamowi Wacławowi Paczinskiemu hr. von Tenczin Nogawczyce (Nogowschuetz) koło Toszka (Tost), 2. z Barbarą Heleną von Trach z linii z Cierpic (Tuerpitz) koło Strzelina (Strehlen), miał syna – Jerzego Fryderyka – w 1720 roku właściciela Pławniowic (Pławniowitz). Jego syn – Jan Jerzy w 1744 roku kupił Łężce (Lenschuetz) koło Koźła (Cosel). Syn Jana Jerzego – Jerzy Franciszek (zm. przed 1770 r.) w drugiej połowie XVIII wieku był landratem powiatu kozielskiego, w 1768 roku (9.11.) uzyskał zatwierdzenie i odnowienie przez króla Fryderyka pruskiego tytułu barona z predykatem „von Birkau”. Żonaty był z Józefą Leopoldyną Gottliebą (zm. 1778 r.), córką Jana bar. Wilamowskiego z Cieszyna (Teschen), wdowa wyszła ponownie za mąż (x 1773 r.) za pułkownika wojsk pruskich Fryderyka von Murwitz właściciela Ponięcic (Ponientschuetz) koło Raciborza (Ratibor).

LINIA KARNIOWSKA Z BRANTIC (BRANSDORF)

Karol – właściciel Sośnicowic (Kieferstaedtel), w 1680 roku (11.09.) otrzymał potwierdzenie starego stanu panów. Był żonaty (x po 1669 r.) z Anną Heleną, córką Stanisława von Reisswitz, wdową po Ferdynandzie von Dreski (zm. 1669 r.). W posagu żony otrzymał jej majątek Brantice (Bransdorf) koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf) odziedziczony przez nią po pierwszym mężu. Miał pięcioro dzieci: Sylwiusza Erdmana, Karola Gottlieba, Marię Helenę, Joannę Eleonorę – drugą żonę Jana Henryka Sebastiana von Churschwand (zm. 1703 r.) starosty księstwa wrocławskiego i Franciszkę Szarlottę (Marię Leopoldynę ?) - zakonnicę.

Sylwiusz Erdmann – starszy syn Karola, otrzymał w spadku liczne majątki ojca: Sośnicowice (Kieferstaedtel) które w 1701 roku zamienił z bar. von Praschma na Sławików (Slawikau), Kornice (Kornitz), Wojnowice (Woinowitz), Lekartów (Lekartow), Bojanów (Bojanow), Ocice (Ottitz), połowę Sudola (Sudoll), Grzegorzowice (Gregorsowitz) – wszystkie koło Raciborza (Ratibor), Żytną (Zyttna), Suminę (Summin), Górki (Gurek), Ligotę (Ellguth), Gotartowice (Gottartowitz), Rowień (Rowin) i Kłokocin (Klokotschin) koło Rybnika (Rybnik) oraz Gardawice (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless). W 1710 roku (10.05.) kupił od Jana Konstantyna Trzemeskiego Mościska (Moscisk). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1697 r.) z Leopoldyną Luizą hr. von Maltzan (ur. 2.06.1660 – zm. 6.04.1706 r.), 2. z Agnieszką Gottliebą Karoliną (Agnieszką Karoliną ?, Julianna Agnieszka Szarlotta ?) bar. Bludowską z Dolnich Bludovic (Dolne Błędowice, Nieder Bludowitz) w księstwie cieszyński. Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – dwóch synów, zmarłych po urodzeniu: Gottlieba Gustawa Fryderyka (ur. i zm. 1709 r.) oraz Traugotta Erdmanna (posthumus ur. i zm. 1710 r.). Sylwiusz Erdmann zmarł w Cieszynie (Teschen) 28.07.1710 roku nie zostawiając testamentu, i pochowany został w tamtejszym kościele ewangelickim. Wdowa musiała się procesować o majątek ze swoim szwagrem Karolem Gottliebem bar. von Trach. Dopiero wyrokiem sądu w Cieszynie (Teschen) w 1711 roku (16.06.) nastąpił podział spadku, Gottliebowi przyznano: Kornice (Kornitz), Wojnowice (Woinowitz) Żytną (Zyttna), Bojanów (Bojanow), Lekartów (Lekartow), połowę Sudola (Sudoll), folwark w Starej Wsi (Altendorf) i dom w Raciborzu (Ratibor). Wdowa zatrzymała: Grzegorzowice (Gregorsowitz), Suminę (Summin), Gotartowice (Gottartowitz), Nowiny (Nowin), Górki (Gurek), Gardawice (Gardawitz), Mościska (Moscisk) i Sławików (Slawikau). W 1713 roku (5.11.) ponownie wyszła za mąż za Ernesta Krzysztofa von Manteuffel-Kielpińskiego.

Karol Gottlieb – brat Sylwiusza Erdmanna, starosta księstwa karniowskiego i członek rady książąt von Liechtenstein, otrzymał Brantice (Bransdorf). Po śmierci brata procesował się z bratową o jego majątki. W 1714 roku (24.04.) kupił państwo Tworków (Tworkau) koło Raciborza (Ratibor) z majątkami: Tworków (Tworkau), Ligota Tworkowska (Ellguth-Tworkau), Buków (Buckau), Kamień nad Odrą (Kamin) i Rudyszwałd (Ruderswald). W Tworkowie

(Tworkau) zbudował swoją rezydencję oraz kościół. W 1731 roku (2.05.) sprzedał Franciszkowi Leopoldowi hr. Lichnowskiemu wszystkie majątki odziedziczone po bracie a Rudyszwałd (Ruderswald) sprzedał Karolowi Gottliebowi bar. Wengierskiemu z Krzyżanowic (Krysanowitz). W tym samym roku (15.10.1731 r.) ożenił się z Heleną, najstarszą córką Karola Henryka hr. von Sobeck właściciela państwa Racibórz (Ratibor). Ślub odbył się w kaplicy zamkowej w Raciborzu (Ratibor), udzielał go opat klasztoru z Rud (Gross Rauden) Jan Bernard von Strachwitz. Karol Gottlieb zmarł bezdzietnie 6.06.1744 roku, pochowany został w kościele w Tworkowie (Tworkau). Wdowa wyszła ponownie za mąż za generała majora Fryderyka Wilhelma bar. von Kyan. Majątki jego odziedziczyła siostra – Joanna Eleonora, wdowa po Janie Henryku Sebastianie von Churschwand.

LINIA DOLNOŚLĄSKA Z CIERPIC (TUERPITZ).

W XVII wieku wydzieliła się linia z Cierpic (Tuerpitz) koło Strzelina (Strehlen), prawdopodobnie z tej linii był Jan von Trach z Cierni (Zirlau) koło Świdnicy (Schweidnitz), właściciel Grodźca (Groditz) koło Niemodlina (Falkenberg) (?) i Czyżowic (Zeisselwitz) koło Prudnika (Neustadt) który w 1679 roku (31.08.) sprzedał Czyżowice (Zeisselwitz) Jarosławowi sen. Strzeli z Dziewkowic (Schewkowitz) i Ścinawy (Steinau).

W drugiej połowie XVII wieku właścicielem Cierpic (Tuerpitz), Warkocza (Warkotsch) i Wilkowa (Wilkau) był Jerzy Henryk bar. von Trach. W 1718 roku posiadał również Kamionę (Ziebern) koło Głogowa (Glogau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x ok. 1696 r.) z Beatą Zofią bar. von Maltzan wdową po N. bar. von Asseburg, 2. z Anną Kunegundą bar. von Beyer, z pierwszą żoną wszystkie dzieci zmarły po urodzeniu, z drugą miał czworo dzieci:

1. Barbarę Helenę – drugą żonę Jerzego Henryka bar. von Trach z Pławniowic (Plawniowitz);
2. Henryka Lewina – właściciela Golczowic (Golschwitz) w księstwie niemodlińskim. Zmarł bezdzietnie.
3. Karola zwanego Wilde (Dziki) – zmarłego nieżonatego.
4. Jana Gottlieba Reinharda – właściciela Cierpic. Żonaty (x 25.11.1716 r.) z Anną Szarlottą, córką Lewina Ludwika bar. von Beyern otrzymał w posagu żony majątki Beyernów w okolicy Głubczyc (Leobschuetz): Pomorzowice (Pommerswitz), Rozumice (Roesnitz) i Ściborzyce Wielkie (Steuberwitz) oraz w okolicy Głogówka (Oberglogau): Ściborowice (Stiebendorf), Steblów (Stebrau) i Pietnę (Pietna).

W pierwszej połowie XVIII wieku Joanna Henrietta von Trach und Birkau (ur. 1726 – zm. 1766 r.) była drugą żoną Pelle Maksymiliana von Gaffron und Oberstradam (ur. 1714 – zm. 1774 r.), właściciela Konar (Kunern), Stanicy (Haltauf), Sarb Średnich (Mittelschreibersdorf), Warkocza (Warkotsch) i Cierpic (Tuerpitz). Dwie ostatnie miejscowości prawdopodobnie wniosła mu w posagu żona.

Jan Wacław bar. von Trach, właściciel Bierzyna (Baerzdorf) koło Strzelina (Strehlen) adoptował swojego siostrzeńca Jana Fryderyka von Rothkirch. Jego syn – Ernest Wolfgang w 1757 roku (4.03.) uzyskał tytuł pruskiego barona ze zmianą nazwiska na „bar. von Rothkirch und Trach” i dodaniem do swojego herbu, herbu von Trach.

LINIA WIELKOPOLSKA – TRACH-GNIŃSKI

Siedzibą linii wielkopolskiej miały być początkowo Prochy (Proch) koło Złotowa (Flatow) a później Gnin (Gnin) w powiecie Grodzisk Wielkopolski (Graetz) od którego przyjęli nazwisko „Trach-Gniński” i „Gniński”. Historycy twierdzą, że Trachowie wielkopolscy pochodzili ze Śląska, co nie jest jednak takie pewne. W Wielkopolsce pojawili się w tym samym czasie co na Śląsku i to na pograniczu wielkopolsko – brandenburskim. Być może byli wspólnego pnia ze śląskimi. W XIV wieku N. Trach – właściciel Prochów (Proch) miał trzech synów: Ziemka – założyciela Ziemia (Ziemin) koło Grodziska Wielkopolskiego (Graetz), Stanisława i Andrzeja.

Syn któregoś z nich – Otto, właściciel Prochów (Proch), Gnina (Gnin), Zielęcina (Zelencin), żonaty z N. Bojanowską z Bojanowa (Bojanowo) miał trzech synów: Jana – zmarłego w dzieciństwie, Wawrzyńca (Laurentius) i Jana (wg Uruskiego Stanisława, którego synami byli Piotr – protoplasta rodu Zeleńskich i Jan Gniński).

Wawrzyniec – właściciel Prochów (Proch) miał syna Wawrzyńca jun. który miał syna – Jana, zmarłego w młodości.

Jan – właściciel Gnina, jako pierwszy był nazywany Gnińskim. Żonaty z N. Piekarską, miał czterech synów: Wawrzyńca, Piotra – miał dwóch synów: Macieja i Wawrzyńca, Kaspra – podstarościego bydgoskiego i Alberta (nieco inną genealogię podaje Uruski).

Albert miał pięciu synów:

1. Jana (zm. 1506 r., wg Uruskiego 1577 r.) – kanonika poznańskiego,
2. Stanisława,
3. Alberta – starostę Osiecznej,
4. Kaspra – żonaty z Dorotą Woźnicką herbu Rawicz miał syna – Jana, biskupa tytularnego Ennensis, sufragana poznańskiego.
5. Jakuba – żonaty z Barbarą Dziembowską herbu Pomian miał czterech synów:
 - a) Samuela – właściciela Gnina (Gnin), żonatego z Anną Buczkowską herbu Bogoria,
 - b) Alberta – administratora biskupstwa kujawskiego,
 - c) Jerzego – żonatego z Katarzyną Mierzyńską, miał dwóch synów: Kazimierza i Stanisława.
 - d) Stanisława – żonatego z Zofią Cielecką miał czterech synów: Jana, Ignacego, Alberta i Stanisława jun.

W 1703 roku Jan Trach-Gniński był wojewodą pomorskim.

Źródła:

- Sinapius t. I s. 980-981, t. II s. 475-476
Zedltz t. IV s. 271-272
Blažek t. II s. 135-136, t. IV s. 96, 141
Pilnaček t. IV s. 1283-1285
Uruski t. IV s. 212-215
Doerr s. 165, 179, 248
C.D.S. t. VI nr 357, 426, 428, 467; T. XXXIII s. 58
Landbuecher Opp.-Rat. nr 52, 122, 123, 168, 183, 198, 272, 298, 309
Zemska kniha... 1, 2, 21, 53, 68, 83
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 329
Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratiborského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 117, 134
Kuczer J. Strzyżewski W.: Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 111, 122
Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15 s. 212
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fürstenthümer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 38-39, 42
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 535
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 249, 251, 837
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 58, 250-251, 266-267, 332, 373-374, 461, 477, 490-492
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 195-196 (tabl. gen.)
Register Matryki Kralowe Izabele (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku. AP Wr. Ks. Opol.-rac. Rep. 35, sygn.. 36 s. 8, 21, 22, 23
Kniha obwinieni 1570 – 1578 s. 148 rkp AP Wr. Ks. Opol.-rac. sygn. 130
Księga Praw księstwa opolsko – raciborskiewgo s. 455-456 rkp. WBP Op. – Rogów Op.
Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148
Uchwały sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego rkp. – Biblioteka Tschammera Cieszyn
Księga testamentów – testament Wacława Gieraltowskiego. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43

TRACHENBERG

zob.

HATZFELDT

TRACHENHEIM

zob.

DRACHENHEIM

(z) TŘANKOVIC

zob.

PELCHRZIM

TRAUENFELS

zob.

HEDL

TRAUTMANNSDORF

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Stary ród pochodzący ze Styrii gdzie posiadali koło Feldbach zamek o tej samej nazwie. Pierwsze źródłowe informacje pochodzą z początku XIV wieku: w latach 1308 – 1325 występuje w dokumentach Herrand von Trautmansdorf.. Od końca XVI wieku znani w całej Austrii, w Czechach i na Węgrzech. Podzieleni na liczne linie które otrzymywały tytuły hrabiowskie i predykaty honorowe. W połowie XVII wieku Adam Maciej hr. von Trautmannsdorf (ur. 1617 – zm. 1684 r.) uzyskał dziedziczny, z prawem primogenitury, czeski tytuł książęcy (Fuerst).

Od XVI wieku istniały dwie główne linie hrabiowskie: linia Jana Fryderyka i linia Jana Hartmanna. Linia Jana Fryderyka dzieliła się na podlinię styryjską oraz starszą i młodszą podlinię czeską.

Na Śląsku przejściowo na początku XVIII wieku posiadali majątki przedstawiciele obu czeskich podlinii: Białą Nyską (Bielau), Morów (Mohrau) i Podkamień (Steinhuebel) koło Nysy (Neisse).

Jan Honoriusz hr. von Trautmannsdorf był kanonikiem kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu i w Opolu, od 1691 roku kustoszem katedry wrocławskiej, zmarł w Nysie (Neisse) 2.12.1698 roku. W 1763 roku (26.07.) inkolat śląski uzyskał Józef Wacław hr. von Trautmannsdorf.

Źródła:

Sinapius t. I s. 264-265

Błażek t. III s. 62, t. IV s. 97

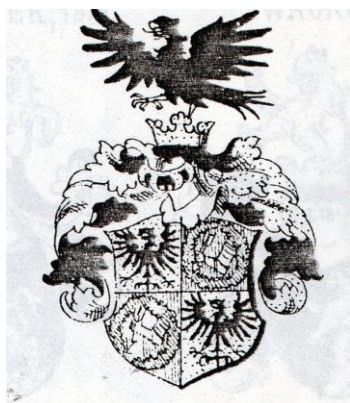
Genealogisches Reichs- und Staats-Handbuch... Frankfurt am Men 1805 s. 381-383

Gall Fr.: Oesterreichische Wappenkunde. Wien-Koeln 1992 s. 293-294

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIV Limburg 2003 s. 509-513

TRAUWITZ

(LORENTZ von TRAUWITZ, WEISSHAUPT von TRAUWITZ.)

Herb von Trauwitz

Herb Jana Henryka Weisshaupt von Trauwitz

W 1656 roku Jan Wawrzyniec (Lorenz) von Trauwitz uzyskał indygenat węgierski, później przebywał na Śląsku w komisji wojennej. W 1666 roku (24.12.) uzyskał potwierdzenie starego szlachectwa przez węgierską kancelarię w Wiedniu (Wien). Błażek pisze również o zmianie nazwiska Lorenz na Trauwitz. Doerr tego nie potwierdza. Posiadał majątek Kuraszków (Karoschky) koło Trzebnicy (Trebnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Mutschelnitz z Pełczyna (Polgsen), 2. z N. von Seidlitz z (Schimmelwitz), zmarł bez potomków.

Elżbieta Lorenz von Trauwitz była żoną (x przed 1693 r.) Henryka von Weishaupt, właściciela Kuraszkowa (Karoschky) i Rębienicy (Romnitz) koło Legnicy (Liegnitz).

Jego kuzyn Jan Henryk Weishaupt w 1702 roku (10.10.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Trauwitz”. Potomstwo jego żyło do XIX wieku, ostatnia przedstawicielka rodu pod koniec XIX wieku wyszła za mąż za porucznika wojsk brunszwickich Wilhelma Ewalda Roberta von Hellwig, który w 1878 roku (2.04.) uzyskał zgodę na dodanie jej nazwiska do swojego: „von Trauwitz-Hellwig”.

Źródła:

Sinapius t. I s. 981-982

Błażek t. II s. 77, t. III s. 63

Doerr s. 150, 185

TRCHALA

zob.

TARCHALA

TRCZKA
(TRCZKA von LIPA, TRČKA)

Stary, historyczny czeski ród włodyków, który w 1562 roku został zaliczony do stanu panów. W początkach XVII wieku Jan Rudolf Treczka był żonaty z Marią Magdaleną von Lobkowitz, która brała czynny udział w intrygach politycznych tego okresu i przyczyniła się do klęski rodu. Jej syn – Adam Erdmann, generał wojsk cesarskich, był jednym z najbliższych współpracowników Albrechta Waldsteina i razem z nim został w 1634 roku ścięty w Chebie. Ród wymarł na jego ojcu – Janie Rudolfie, który przeżył syna o kilka lat. Na Śląsku w 1427 roku Mikołaj Treczka, jeden z dowódców oddziałów husyckich był właścicielem zamku Homole (Hummel) w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:
Błażek t. I s. 111

TRDLA

zob.

TARLA

TREBRA

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb linii saskiej

Stary ród pochodzący z Turyngii, znany od 1205 roku. W 1854 roku (9.01.) otrzymali potwierdzenie starego saskiego szlactwa z predykatem „Trebra-Lindenau”. Na Śląsku w 1893 roku Hugo von Trebra kupił majątek Jasków (Johnsdorf) koło Legnicy (Liegnitz).

Źródła:

Krane s. 137

Schles. Wappenbuch szp. 150

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XV Limburg 2004 s. 1

TREPKA
(NEKANDA-TREPKA, TREPKA genannt NEKANDA)

Herb śląskich Trepków

Polski herb Topór

Stary polski ród herbu Topór, znany również na Morawach i Górnym Śląsku: Andrzej Trepka z Obraczowic (w Polsce czy na Morawach ?) był hofmistrzem dworu węgierskiego króla Ludwika Jagiellończyka i z polecenia tego króla w 1524 roku (5.11.) miasto Brno pożyczyło mu jakąś większą sumę pieniędzy. W 1526 roku był na Morawach w służbie Jana z Kunovic. W 1526 roku (29.08.) brał udział w bitwie pod Mohaczem, gdzie zginął.

Na Górnym Śląsku była to drobna szlachta znana od XVII wieku: w 1615 roku Jan Trepka z księstwa raciborskiego sądził się z Ewą Wirbską. Później znani z okolicy Lublińca (Lublinitz) i Bytomia (Bethen). W 1621 roku Marianna Trepczyńska z domu Bienkowska była właścicielką Babienicy (Babinitz) koło Lublińca (Lublinitz). W połowie XVII wieku koło Lublińca (Lublinitz) mieszkało trzech braci Trepków zwanych Nekanda – Jan, Mikołaj i Albrecht. Dwaj ostatni zmarli przed 1667 rokiem, Jan (syn Marianny ?) był właścicielem majątku Babienica (Babinitz), majątek ten należał do jego potomków jeszcze w 1710 roku.

W księgach kościelnych parafii bytomskiej i gliwickiej nazwisko to pojawia się często: w 1697 roku Jan Nekanda-Trepka z Łagiewnik (Łagiewnik) koło Lublińca (Lublinitz) był ojcem chrzestnym Katarzyny Tuszowskiej, żonaty z Heleną N., miał córkę Katarzynę Elżbietę (ur. 7.11.1697 r.). W 1702 roku Jan jun. (inny ?) z Czechowic (Schechowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) był ojcem chrzestnym Katarzyny Teofili Kipur. W 1714 roku również Jan był ojcem chrzestnym Franciszka Józefa Bernarda Szatanskiego (Schatański) w Gliwicach (Gleiwitz). W 1706 roku panna Marianna, występująca później w źródłach jako Maria Magdalena córka Jana, mieszkała na zamku w Sobiszowicach (Petersdorf) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1740 roku (4.12.) zmarła w Gliwicach (Gleiwitz) w wieku 57 lat Maria Trepkówna.

W 1828 roku (3.12.) zmarł w przytułku w Dobrodzieniu (Guttentag) emerytowany major wojsk pruskich Jakub Filip von Trepka.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1064

Błażek t. III s. 63

Pilnaček t. IV s. 1289

Slawik W.: Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen. /w:/ Der Familienforscher. Mannheim 1928 H. 2

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 384

TREPTOW (TREPTOW von ROSENHEIM, *TREPTO*)

Ród pochodzący z Brandenburgii osiadł na Śląsku i później w Polsce.

W 1627 roku (12.06.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Rosenheim” Jakub Treptow członek rady miasta Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku i od 1628 roku burmistrz tego miasta. W 1629 roku (29.05.) jako przedstawiciel obozu protestanckiego został zmuszony do ustąpienia ze stanowiska. Wyjechał do Wrocławia (Breslau) i do Żagania (Sagan) gdzie był urzędnikiem księcia Wallensteina. Z Żagania (Sagan) wyjechał na jakiś czas do Saksonii, po powrocie na Śląsk był urzędnikiem na dworze księcia Jana Chryściana brzeskiego. Na stałe osiadł w Brzegu. Zmarł po 1635 roku. Żonaty (x 1607 r.) z Barbarą, córką znanego w tym czasie pastora Stefana Hensla, miał liczne potomstwo z którego wieku dorosłego dożyło pięciu synów i dwie córki:

1. Jana (ur. 4.01.1609 – zm. Brzeg, Brieg 1661 r.);
2. Krzysztofa (ur. 6.04.1610 – zginął w pojedynku 14.01.1640 r.);
3. Mikołaja (ur. 19.04.1612 – zm. Wiedeń, Wien 1676 r.) – burmistrza Brzegu (Brieg);
4. Godfryda (ur. 16.09.1616 – zm. we Francji 9.04.1646 r.);
5. Jakuba jun. (ur. 2.07.1626 – zm. Warszawa 1686 r.) – założyciela linii polskiej;

6. Katarzynę (ur. 19.09.1613 – zm. Brzeg, Brieg 31.10.1647 r.)
7. Zuzannę (ur. 7.04.1615 r.).

LINIA POLSKA – TREPTO

Założycielem linii polskiej był najmłodszy z synów Jakuba – Jakub jun., oficer wojsk polskich, osiadły w Warszawie. Jego potomstwo znane z okolicy Rawy Mazowieckiej, żyjące do czasów współczesnych używa nazwiska w formie „Trepto”.

Źródła:

Błażek t. II s. 136

Materiały rodzinne Jarosława Trepto

TRESKEN

zob.

DRESKY

TREU

W 1867 (9.03.) zostali nobilitowani bracia: Hugo Emil Paweł Ernest oraz Paweł Henryk Antoni Ernest synowie Karola Treu (ur. Berlin 21.10.1799 – zm. Rzym 30.04.1843 r.) dyrektora królewskich pruskich kolei. Pierwszy był założycielem linii śląskiej, drugi – linii pomorskiej.

LINIA ŚLĄSKA

Starszy syn Karola – Hugo Emil Paweł Ernest (ur. Berlin 15.08.1834 – zm. Rożnów, Rosen 9.05.1899 r.), kupił w 1862 roku Górny i Dolny Rożnów (Ober- und Nieder Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku. Żonaty (x Hamburg 23.02.1868 r.) z Emmą Hasche (ur. Madera-Hiszpania 23.02.1849 r.), miał czworo dzieci:

1. Hugo Karola Jerzego Ernesta (ur. Rożnów, Rosen 28.01.1869 r.) – odziedziczył po ojcu oba majątki. Żonaty (x Duesseldorf 16.12.1899 r.) z Matyldą dr Weerth (ur. Elberfeld 27.12.1872 r.), miał również czworo dzieci:
 - a) Marka Hugo Edwarda (ur. Rożnów, Rosen 17.05.1902 r.) – dyplomowanego rolnika;
 - b) Henryka Karola Ernesta (ur. Rożnów, Rosen 17.11.1903 r.) – dyplomowanego rolnika;
 - c) Izabelę Marię (ur. Rożnów, Rosen 20.10.1905 r.);
 - d) Różę Marię Leonorę Julianę Helenę (ur. Rożnów, Rosen 23.11.1917 r.).
2. Małgorzatę Julię Henriettę (ur. Rożnów, Rosen 9.08.1872 r.) – żonę (Rożnów, Rosen 20.09.1896 r.) kapitana wojsk niemieckich Leopolda von Pogrell (zginął na wojnie 7.08.1916 r.).
3. Otto Karola Ernesta (ur. Rożnów, Rosen 29.08.1874 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x Duesseldorf 1.02.1899 r. – rozwiedziony 1907 r.) z Anną Amalią Hildegardą von Koeppen (ur. Duesseldorf 24.10.1872 r.), 2. (x Saarbruecken 24.12.1922 r.) z Edytą Eglinger (ur. Saarbruecken 18.11.1888 r.). Z pierwszą żoną miał córkę – Gerdę Marię Erykę (ur. Racibórz, Ratibor 23.01.1900 r.), żonę A. Lampinga konsula niemieckiego w Hadze.
4. Irmgardę Julię Marię (ur. Rożnów, Rosen 22.09.1877 r.).

LINIA POMORSKA

Młodszy z braci – Paweł Henryk Antoni Ernest (ur. Berlin 7.11.1829 – zm. Międzyzdroje, Misdroy 2.06.1900 r.), żonaty (x Tauerlanken 27.08.1867 r.) z Fanny Sperber (ur. Tauerlanken 13.01.1845 – zm. Borna 15.04.1911 r.), miał troje dzieci:

1. Elżbietę Annę Julię Małgorzatę (ur. Poznań, Posen 14.08.1868 r.) – żonę (x Międzyzdroje, Misdroy 10.05.1893 r.) Hermanna von Winheim (zm. Saarbruecken 16.04.1905 r.) majora sztabu regimentu dragonów.
2. Annelizę Małgorzatę Julię (ur. Leszno, Lissa 8.07.1874 r.) – żonę (x Międzyzdroje, Misdroy 24.05.1897 r.) Horsta von Byern, właściciela majątku Borna w Saksonii.
3. Karola Pawła Otto Hugo (ur. Oława, Ohlau 3.07.1886 r.) – kupca. Żonaty (x Londyn 14.05.1913 r.) z Manon Bulmahn (ur. Bremen 28.10.1888 r.), miał córkę – Karlę Augustę Marię Agnes (ur. Berlin 29.08.1914 r.).

Źródła:

Krane s. 137

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XV Limburg 2004 s. 11-12

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 876-877

TABLICE GENEALOGICZNE

Karol Treu

ur. Berlin 21.10.1799 – zm Rzym 30.04.1843 r.
dyrektor królewskich pruskich kolei

|

Hugo Emil Paweł Ernest ur. Berlin 15.08.1834 - zm. Rożnów 9.05.1899 r. 1867 r. – nobilitowani ż. (x Hamburg 23.02.1868 r.) Emma Hasche (ur. Madera 23.02.18439 r.) <u>linia śląska</u>	Paweł Henryk Antoni Ernest ur. Berlin 7.11.1829 – zm. Międzyzdroje 2.06.1900 r. ż. (x Tauerlanken 27.08.1867 r.) Fanny Sperber (ur. Tauerlanken 13.01.1845 r.) <u>linia pomorska</u>
---	--

|

|

Hugo Karol Jerzy Ernest ur. Rożnów 28.01.1869 r. wł. Rożnowa ż. (x Duessel- dorf 16.12.1899 r.) Matylda dr Weerth (ur. Elberfeld 27.12.1872 r.)	Otto Karol Ernest ur. Rożnów 29.08.1874 r. ż. 1. (x Duessel- dorf 1.02.1899 - rozwódziony 1907 r.) Anna Amalia Hildegarda v. Koeppen (ur. Duesseldorf 24.10.1872 r.) 2. (x Saarbruecken 24.12.1922 r.) Edyta Eglinger (ur. Saarbruecken 18.11.1888 r.) Gerda Maria Eryka ur. Racibórz 23.01.1900 r. m. A. Lamping – konsul niemiecki w Hadze	córki: a) Małgorzata Julia Henrietta ur. Rożnów 9.08.18721 r. m. (x Rożnów 20.09.1896 r.) Leopold v. Pogrell (zginął 7.08.1616 r.) b) Irmgarda Julia Maria ur. Rożnów 22.09.1877 r.	Karol Paweł Otto Hugo ur. Oława 3.07.1886 r. kupiec ż. (x Londyn 14.05.1913 r.) Manon Bulmahn (ur. Bremen 28.10.1888 r.) Karla Augusta Maria Agnes ur. Berlin 29.08.1914 r.	córki: a) Elżbieta Anna Julia Małgorzata ur. Poznań 14.08.1868 r. m. (x Międzyzdroje 1.05.1893 r.) Hermann v. Winheim (zm. Saarbruecken 16.04.1905 r.) major wojsk niemieckich b) Anneliza Małgorzata Julia ur. Leszno 8.07.1874 r. m. (x Międzyzdroje 24.05.1897 r.) Horst v. Byern wł. Borna w Saksonii
---	---	---	---	---

Marek Hugo Edward
ur. Rożnów 17.05.1902 r.
dyplomowany rolnik

Henryk Karol Ernest
ur. Rożnów 17.11.1903 r.
dyplomowany rolnik

córki:
a) Izabela Maria
ur. Rożnów 20.10.1905 r.
b) Róża Maria Leonora
Julianna Helena
ur. Rożnów 23.11.1917 r.

TREUENFELD

zob.

STRACH

TREUTLER

Ród mieszczański pochodzący z Czech, osiadły w XVII wieku na Śląsku (zob. tablice genealogiczne). W 1884 roku (18.02.) szlachectwo pruskie otrzymał Karol Fryderyk Wilhelm Oswald Treutler (ur. Biały Kamień, Weissstein 21.11.1827 – zm. Biały Kamień, Weissstein, 2.11.1887 r.) radca sądu powiatowego w Wałbrzychu (Waldenburg) i właściciel majątku Neu Laessig – obecnie część Kuźnic Świdnickich (Fellhammer) i Nowego Białego Kamienia (Neu-Weissstein) koło Wałbrzycha (Waldenburg). Żonaty (x Wałbrzych, Waldenburg 16.04.1857 r.) z Klarą Alberti (ur. Wałbrzych, Waldenburg 13.05.1834 – zm. Kuźnice Świdnickie, Neu Laessing 6.03.1924 r.), miał troje dzieci:

1. Karola Jerzego Krzysztofa Ryszarda Jana Joachima (ur. Wałbrzych, Waldenburg 9.04.1858 r.) - tajnego radcę komercyjnego. Żonaty (x Wał-

brzych, Waldenburg 11.06.1895 r.) z Werą Marią Luizą Alberti (ur. Psków, Rosja 3.03.1875 r.), miał trzy córki:

- a) Sybillę Dorotę Haru (ur. Tokio, Japonia 22.05.1896 r.).
 - b) Marię Barbarę Izabelę (ur. Petropolis, Brazylia 2.02.1902 r.) – żonę (x Górny Witoszów, Ober Boegendorf 14.05.1925 r.) Karola von Haugwitz.
 - c) Brygidę Sylwestrę Klarę Joannę Antoinette Józefinę (ur. Biały Kamień, Weissstein 31.12.1904 r.).
2. Dorotę Annę Marię Klarę Lidię Adelajdę Jenny (ur. Wałbrzych, Waldenburg 6.01.1862 r.) – właścicielkę majątku w Kuźnicach Świdnickich (Neu Laessing).
3. Andrzeja (ur. Wałbrzych, Waldenburg 12.01.1864 – zm. Neu Laessig 19.03.1923 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Braunschweig 27.06.1891 r. – rozwiedziony 1902 r.) z Elżbietą Blanką Emilią Westermann (ur. Braunschweig 17.11.1871 r.), miał dwoje dzieci:
- a) Marię Luizę (ur. Braunschweig 27.03.1892 r.) – żonę (x Monachium, Muenchen 15.08.1923 r.) doktora filologii polskiej (dr rerum polonicarum) Joachima von Heimburg.
 - b) Oswalda Fryderyka Karola Jerzego (ur. Braunschweig 28.01.1896 r.) – urzędnika firmy Osram.

Źródła:

Krane s. 137

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 14
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Hauser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 877-879

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu (do nobilitacji)

Marcin Treutler
zm. Biały Kamień 19.04.1628 r.
|
Jerzy
ur. ok. 1570 r.
mieszkał w Rybnicy Leśnej k. Wałbrzycha
|
Jerzy jun.
ur. ok. 1694 – zm. 3.04.1654 r.
dziedziczny sołtys w Białym Kamieniu
ż. (x 4.11.1629 r.) Helena Exner
(zm. Wałbrzych 2.06.1675 r.)

(później x 12.08.1659 r. żona burmistrza
Wałbrzycha Krzysztofa Hildebrandta)

|

Fryderyk

ur. 2.03.1651 – zm. 3.11.1721 r.

starszy cechu w Wałbrzychu

ż. 1. (x 4.02.1675 r.) Rozyna Bauch

2. (x 5.02.1714 r.) Maria Hastel

|

Krzysztof Fryderyk

ur. 25.08.1684 – zm. ok. 1752 r.

1706 r. – założył firmę Krzysztof Treutler i syn
w Wałbrzychu

ż. (x 14.03.1712 r.) Anna Rozyna Posner

(ur. 30.09.1691 – zm. 30.05.1756 r.)

|

Jerzy Fryderyk

ur. 14.09.1714 – zm. Cieplice 29.09.1776 r.

kupiec

ż. (x Wałbrzych 14.11.1740 r.)

Rozyna Eleonora Leuckert

(ur. Wałbrzych 23.10.1724 –

zm. Wałbrzych 28.02.1799 r.)

|

Jerzy Fryderyk jun.

ur. Wałbrzych 20.11.1754 –

zm. Wałbrzych 19.03.1823 r.

generalny radca komercyjny

ż. (x Wałbrzych 9.09.1782 r.)

Renata Julianna Kopisch

(ur. Wrocław 28.02.1763 –

zm. Wałbrzych 21.02.1830 r.)

|

Karol Jerzy Chrystian

ur. Wałbrzych 22.02.1786 –

zm. Lutynia 29.05.1867 r.

właściciel Lutyni i Żaru

k. Środy Śląskiej

oraz Neu Laessig k. Wałbrzycha

obywatel miasta Wałbrzycha

ż. 1. Szarlotta Rozyna Eleonora

John (rozwódziony)

2. (x Wałbrzych 21.06.1819 r.)

Emilia Wentzel

(ur. Wałbrzych 6.03.1797 –

zm. Biały Kamień 24.12.1875 r.)

|

Karol Fryderyk Wilhelm Oswald v. Treutler
nobilitowany

2. Potomstvo v. Treutler

Karol Fryderyk Wilhelm Oswald v. Treutler
ur. Biały Kamień 21.11.1827 – zm. Biały Kamień 2.11.1887 r.
1884 r. – szlachectwo pruskie
radca sądu powiatowego w Wałbrzychu
wł. maj. W Kuźnicach Świdnickich i w Nowym Białym Kamieniu
ż. (x Wałbrzych 16.04.1857 r.) Klara Alberti
(ur. Wałbrzych 13.05.1834 – zm. Kuźnice Świdnickie 6.03.1924 r.)

Karol Jerzy Krzysztof
Ryszard Jan Joachim
ur. Wałbrzych 9.04.1858 r.
tajny radca komercyjny
ż. (x Wałbrzych 11.06.1895 r.)
Wera Maria Luiza Alberti
(ur. Psków 3.03.1875 r.)

1

córki:

a) Sybilla Dorota Haru
ur. Tokio 22.05.1896 r.

b) Maria Barbara Izabela
ur. Petropolis-Brazylia
2.02.1902 r.

m. (x Górny Witoszów
Karol v. Haugwitz

c) Brygida Sylwestra Klara
Joanna Antoinetta
Józefina
ur. Biały Kamień
31.12.1904 r.

Andrzej
ur. Wałbrzych 12.01.1864 -
zm. Kuźnice Świdnickie 19.03.1923 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Braunschweig 27.06.1891 –
rozwiedziony 1902 r.)
Elżbieta Blanka
Emilia Westermann
(ur. Braunschweig 17.11.1871 r.)

1

Oswald Fryderyk
Karol Jerzy
ur. Braunsachweig
28.01.1896 r.
urzędnik firmy
Osram

Dorota Anna Maria
Klara Lidia Adelajda
Jenny
ur. Wałbrzych 6.01.1862 r.
wł. maj. w Kuźnicach
Świdnickich

Maria Luiza
ur. Braunschweig
27.03.1892 r.
m. (x Monachium
15.08.1923 r.)
dr filologii polskiej
Joachim v. Heimbürg

B

TRIBEL

Grzegorz de Jarisz (?) Tribel pochodzący ze Śląska został nobilitowany wraz z dziećmi przez cesarza Rudolfa II za zasługi wojenne na Węgrzech. Przeniósł się wraz z rodziną do Polski gdzie w 1595 roku (28.02.) uzyskał indygenat polski. Wraz z nim indygenat uzyskali jego bratankowie: Kasper i Walenty.

Źródła:

Album armorum... s. 258 nr 609-611

TRIEBEL

W 1764 roku (14.11.) szlachectwo Rzeszy uzyskał pochodzący z Saksonii Adam Krzysztof Walentyń Triebel. W 1758 roku był nadradcą konsystorialnym śląskiego Konsystorium. Posiadał majątek w powiecie wołowskim.

Źródła:

Błażek t. III s. 115

TRKES

zob.

TYKES

TROILO

(TROILO von ROVOREDO und LASSOTH, TROILO von LASSOTH,
baron TROILO von TROIBURG, ROVOREDO und ISCIA)

Herb rodowy

Herb linii tyrolskiej

Herb linii baronowskiej z 1745 r.

Stary ród tyrolski znany od początku XV wieku, w 1557 roku (25.05.) w stan rycerski Rzeszy wpisani zostali bracia Fryderyk, Mikołaj Jakub i Jan Baptysta zwani „Troulo”. Według Adelslexikon otrzymali szlachectwo Rzeszy synowie Jana Trojanisa (zm. 1512 r.), mieszczanina Rovereto: Mikołaj – mieszczanin Rovereto, Jan Baptysta – właściciel Troiburga i Franciszek – kupiec we Wrocławiu (Breslau). Na przełomie XVI i XVII wieku jedna linia osiadła na Śląsku gdzie siedzibą rodową były Lasocice (Lassoth) koło Nysy (Neisse). Miejsco-wość tą posiadali już przed 1623 rokiem.

Na początku XVII wieku Mikołaj von Troilo z Lasocic (Lassoth) był scholastykiem kolegiaty św. Krzyża i dziekanem katedry we Wrocławiu (Breslau). Jego epitafium znajdowało się w katedrze wrocławskiej.

Inny Mikołaj Troilo z Lasocic (Lassoth) od 1623 roku był właścicielem Kolnovic (Kohlsdorf) koło Fryvaldova (Freiwaldau), Tomikovic (Domsdorf) koło Vidnany (Widnawa, Weidenau) i Gierałcic (Giersdorf), również w księstwie nyskim. Zmarł przed 1648 rokiem, pozostawił wdowę N. von Riedburg i kilkoro dzieci z których znany jest Franciszek Mikołaj. Wdowa w 1681 roku sprzedała majątki Franciszkowi Antoninowi Troilo z Lasocic (Lassoth), który już w 1684 roku sprzedał je Elżbiecie von Ehrenwald żonie N. von Fritsch.

Franciszek (Franciszek Antonin ?) Troilo z Lasocic (Lassoth), członek rady cesarskiej, żonaty z Katarzyną von Freund z Polskiej Bystrzycy (Polnisch Weistritz) w księstwie świdnickim, miał dwóch synów: Godfryda Mikołaja – kanonika katedry wrocławskiej i Franciszka Fryderyka.

Franciszek Fryderyk – radca kamery cesarskiej Górnego i Dolnego Śląska, był właścicielem licznych majątków: Lasocic (Lasoth), Jutrocic Górnych i Dolnych (Nieder- und Ober Jeutritz), Szklare (Giersdorf), Łączek (Markesdorf) i Tomikovic (Domsdorf). Żonaty z N. von Pertock z Italii, miał kilkoro dzieci z których znani są: Katarzyna Emilia – żona N. hr. von Sprinzenstein Franciszek Mikołaj, Franciszek Ferdynand i Franciszek Godfryd.

Franciszek Mikołaj żonaty z N. von Reidenburg był nadłowczym i koniuszym biskupa wrocławskiego Franciszka Ludwika pfalzgrafa von Neuburg.

Średni syn – Franciszek Ferdynand jest autorem bardzo ciekawego pamiętnika z pielgrzymki i podróży po krajach wschodnich: w 1666 roku wyruszył z Wenecji przez Cypr do Jerozolimy, następnie zwiedził Egipt i półwysep Synaj, wrócił do Jerozolimy, zwiedził całą Palestynę, Syrię Liban, Turcję i w 1668 roku wrócił znów do Jerozolimy, popłynął morzem do Egiptu i w górę Nilu, w 1669 roku wrócił do Aleksandrii. W 1670 roku był już w Lasocicach. W 1674 roku przeniósł się do Saksonii i był założycielem saskiej podlinii rodu. Miał syna – Franciszka Chrystiana, kapitana kompanii kadeów wojsk saskich i polskich.

Najmłodszy – Franciszek Godfryd Troilo von Reveredo und Lassoth, odziedziczył majątki na Śląsku: Lasocice (Lassoth) Jutrocice Górne i Dolne (Nieder- und Ober Jeutritz), Tomkovice (Domsdorf), Biskupów (Bischofswalde), Ścinawę Nyską (Steinsdorf), Janową (Johnsdorf), Kobyli nad Vindavkou (Jungferndorf) i Szklary (Glasendorf). W Lasocicach (Lassoth) zbudował okazały pałac. Zmarł w

1721 roku w wieku 67 lat. Żonaty z Urszulą Julianną (Anną ?) von Strachwitz z linii z Udanina, wdową po hr. Wrba która po jego śmierci wyszła po raz trzeci za mąż za N. hr. von Praschma, miał syna – Franciszka Józefa, jezuitę.

Karol Józef von Troilo, członek rady biskupów wrocławskich, w 1745 roku (25.02.) otrzymał tytuł barona z predykatem „von Troiburg, Reveredo und Ischia”.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1065-1067

Zedlitz t. IV s. 274

Błażek t. IV s. 97

Pilnaček t. IV s. 1292-1293

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 28

TABLICE GENEALOGICZNE

Potomstwo Franciszka Fryderyka z Lasocic

Franciszek Fryderyk
radca kamery ces. Górnego i Dolnego Śląska
wł. Lasocic, Dolnych i Górnych Jutrocic, Szklar
Łączek i Tomikovic
ż. N. v. Pertock z Italii

Franciszek Mikołaj nadłowczy i koniuszy biskupa wrocławskiego ż. N. v. Reide- nburg	Franciszek Ferdynand 1666 – 1670 r. pielgrzymka do Jerozolimy 1674 r. - przenosi się do Saksonii <u>podlinia</u> <u>saska</u> Franciszek Chrystian kapitan kompanii kadetów wojsk saskich i polskich	Franciszek Godfryd zm. 1721 r. wł. Lasocic, Dolnych i Górnych Jutrocic, Tomkovic, Biskupowa, Ścinawy Nyskiej, Janowej, Kobyli nad Vindavkou, Szklar ż. Urszula Julianna (Anna?) v. Strachwitz 1o voto v. Wrba 3o voto v. Praschma Franciszek Józef jezuita	Katarzyna Emilia m. N. hr. v. Sprimzenstein	NN dzieci
--	---	--	--	-----------

TROJAN
(TROJAN z TROJANOWIC)

Ród ten wymienia tylko Pilnaček, mieli pochodzić z bliżej nieznanych Trojanowic (?), nieznanego herbu. Czescy i polscy Trojanowscy byli herbu Szeliga. W 1464 roku znany był Piotr Trojan, syn Mikołaja sen. z Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz). Eliszka z Trojanowic w 1533 roku była żoną Piotra Lichnowskiego.

Źródła:
Pilnaček t. IV s. 1291

TROO

zob.

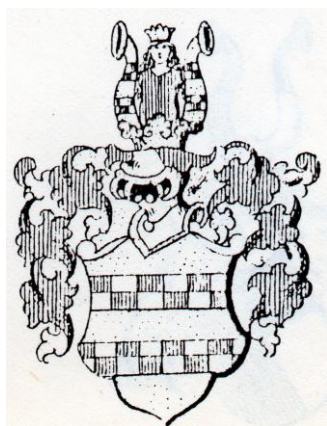
ROYE

TROSTBURG

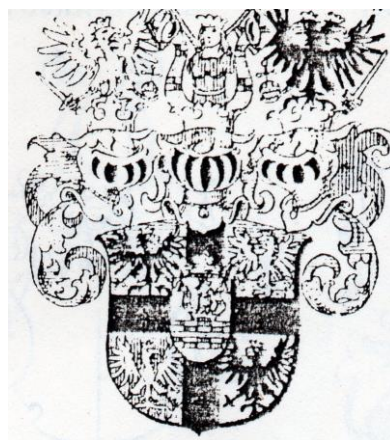
zob.

WOLCKENSTEIN

TRUCHSES
(TRUCHSES von WETZHAUSEN)

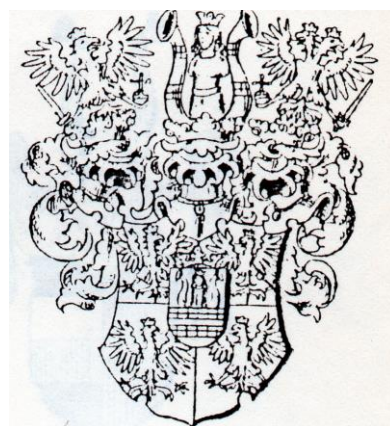
Herb rodowy

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski II

Herb hrabiowski III

Herb linii frankońskiej Truchses v. Wetzhausen

Stary frankoński ród znany od początku XIII wieku, siedzibą rodową był zamek Wetzhausen. W XV wieku podzielił się na linię frankońską i pruską (wschodniopruską). Linia frankońska żyła w Bawarii w dwóch podliniach baronowskich, linia pruska od 1636 roku hrabiów Rzeszy żyła w Prusach, Prusach Wschodnich i na Śląsku. W 1636 roku (11.10.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) otrzymali synowie Jana Truchses von Wetzhausen: Jan Anzelm, Wilhelm i Erhard Ferdynand oraz siostry: Elżbieta, Anna Maria, Dorota i Katarzyna Zuzanna.

Na Śląsk przybył Erhard Ferdynand hr. Truchses von Wetzhausen (ur. Królewiec, Königsberg 30.04.1617 – zm. w Prusach 28.03.1664 r.) z linii wschodniopruskiej – starosta księstwa wrocławskiego i właściciel państwa Borów (Bohrau) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z Marią, córką Rudolfa hr. von Wagensperk, zmarł bez potomków. Wdowa wyszła ponownie za mąż za Jana Fryderyka hr. von Herberstein.

Źródła:

Sinapius t. II s. 265-266

Zedlitz t. IV s. 277-278

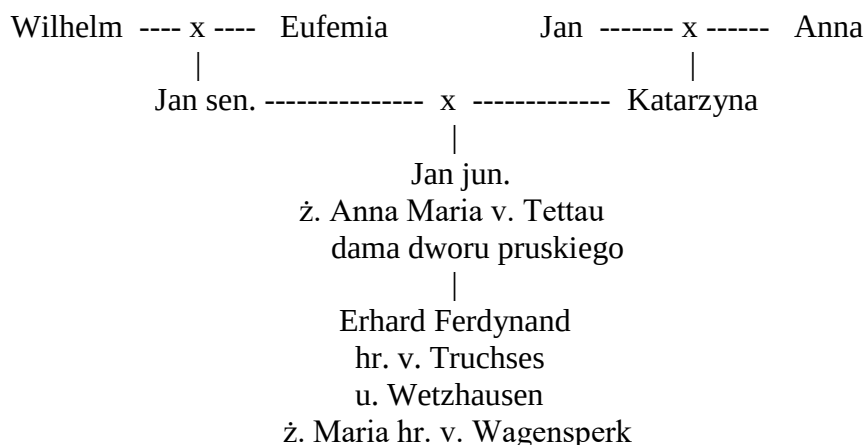
Błażek t. I s. 111

WAP Opole - archiw. Praschmy sygn. 14b

TABLICE GENEALOGICZNE

Filiacja Jana jun.Truchses von Wetzhausen.

Konrad Truchses v. Wetzhausen ż. Anna v. Tettau 	Jan v. Dammerau ż. Elżbieta v. Philetzken 	Albert v. Merckluehenrode ż. Dorota v. Raaben 	Stanisław v. Balingsken ż. Zofia Modiboik
--	--	--	--

TRUETSCHLER (TRUETSCHLER von FALKENSTEIN)

Stary ród pochodzący z Brandenburgii, najstarsza informacja pochodzi z drugiej połowy XIII wieku: w 1284 roku Hilprant Truczeler był właścicielem Strassbergu koło Plauen, na początku XIV wieku w dokumentach występuje rycerz Konrad Treutscheler (zm. 1331 r.). W tym samym wieku otrzymali w lenno wójtostwo Falkenstein i byli uważani za jedną linię brandenburskiego rodu von Falkenstein.

Na Śląsku w XVIII wieku Ernest von Truetschler był właścicielem Komorowa (Kammerau).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1067-1068

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XV Limburg 2040 s. 47-48

TRZCIŃSKI

zob.

TRZINSKI

TRZECIESKI

zob.

TRZETESKI

TRZEMESKI
(TRZEMESKI von TRZEMESNA, TRZEMESKI – BYWOY,
TRZEMITZKI)

Herb wg Błażka

Herb z 1706 r. z pieczęci
Franciszka Józefa Trzemeskiego
(wg Pilnačka)

Polskie herby: Świnka i Lubicz

Ród pochodzenia polskiego, znany z Górnego Śląska dopiero od końca XVII wieku. Według Błażka posiadali herb Świnka odm., zaś według Pilnačka herb podobny do polskiego Lubicz. Błażek za Siebmacherem miał pomylić herb mało znanych włodyków czeskich o tym nazwisku z Trzemeskimi śląskimi. Sinapius przypisuje im herb Gozdawa. Znani również w Czechach gdzie posiadali przydomek „Bywoy”.

Pod koniec XVII wieku Dorota Trzemeska była dwukrotnie zamężna: 1. z Janem Franciszkiem Manowskim, 2. (x 1689 r.) z Danielem Starzynskim z Rudna (Gross Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz), około 1700 roku Ludmiła Trzemeska posiadała dział w Uszycach (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg).

Na początku XVIII wieku znanych było kilku przedstawicieli tego rodu: Franciszek Ignacy Trzemeski był współwłaścicielem Bzia (Goldmannsdorf) koło Wodzisławia (Loslau) a w 1706 roku właścicielami tej miejscowości byli Franciszek Józef i Władysław Trzemescy.

Jan Konstantyn Trzemeski – asesor sądu ziemskiego i kierownik archiwum księstwa raciborskiego, w 1703 roku kupił od swojego brata Gardawice (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless) a w 1705 roku kupił od N. Twardawy Mościska (Moscisk), które w 1710 roku (10.05.) sprzedał Erdmanowi bar. von Trach. W 1730 roku (3.05.) sprzedał hamry żelaza zwane Ryczwol vel Chwostek (Chwostek) koło Lublińca (Lublinitz) Karolowi hr. Kottulinskiemu. W 1749 roku posiadał Dzierżno (Sersno) koło Gliwic (Gleiwitz) a w 1752 roku Rogoźną (Rogoisna) koło Rybnika (Rybnik).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1068

Błażek t. I s. 112

Pilnaček t. IV s. 1286-1287

TRZEMESKI (TRZEMESKI z ŽELEZNA)

Stary czeski ród rycerski którego przedstawiciele osiedli również na Śląsku. W herbie posiadali w srebrnym polu czarnego skaczącego lwa, w klejnocie rozłożone dwa orle skrzydła.

Barbara Trzemeska z Železna, wdowa po Albrechcie Weikharcie von Kapaun kupiła w 1651 roku (24.04.) wraz z synami: Karolem Gustawem i Franciszkiem Albrechtem, majątki biskupie w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1287

TRZENKOWITZ

zob.

PELCHRZIM

TRZETESKI
(TRZECIESKI)

Polski herb Strzemię

Stary polski ród herbu Strzemię pochodzący z okręgu nowosądeckiego, znany już od XIV wieku. Przedstawiciele jego osiedli w księstwie oświęcimskim i zatorskim oraz w okolicy Pszczyny (Pless) i Raciborza (Ratibor).

Jan Trzecieski sen. podstarości zatorski był żonaty z Barbarą N., miał syna – Jana jun.

W latach trzydziestych XVI wieku Jan sen. opuścił księstwo zostawiając żonę. Jej pełnomocnikiem w 1533 roku był Mikołaj Wilczek z Dobre Zemice z Cieszyńskiego.

W 1530 roku w okolicy Pszczyny (Pless) występuje Barbara (ta sama ?) Trzeteska z domu Brziskowska. W 1551 roku w dokumentach raciborskich występuje Dorota Trzeteska, siostra Jana Przedbora z Paniów (Gross Paniow), właściciela Gierałtowic (Geraltowitz) koło Koźła (Cosel). Jej syn – Jan Trzeteski w 1570 roku otrzymał po matce dział w Naczęsławicach (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel). Jadwiga Trzeteska (córka Doroty ?) w 1592 roku była żoną Kaspra Tluka z księstwa raciborskiego.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1287-1288

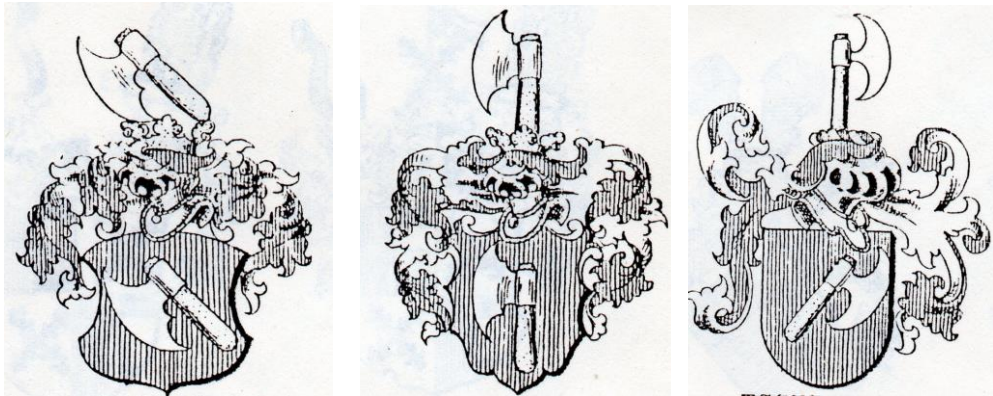
Rauscher nr. 92, 144, 152, 153, 161, 317, 327, 332, 357, 366, 378, 379, 440, 442, 446, 471

TRZETESKI (?)

zob.

TRZYTIEZKI

TRZINSKI
(TRZINSKI von TRZINCE, *TRZCIŃSKI*)

Odmiany herbu Trzinski

Polski herb Topór

Stary ród polskiego pochodzenia herbu Topór osiadły w księstwie głogowskim i oleśnickim, znany od drugiej połowy XV wieku. Według Pilnačka ród wymarł po 1720 roku. Również według Pilnačka pierwszym znanym przedstawicielem rodu był w drugiej połowie XV wieku N. Trzinski żonaty z Aleną Gawronowską ze Strombaczowa (?). Była to przedstawicielka rodu von Gaffron z linii z Trębaczowa (Trembatschau) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) w księstwie oleśnickim. Jego syn – Jerzy (Grzegorz ?) Trzenski był żonaty (x ok. 1504 r.) z Ewą, córką Mikołaja IV Posadowskiego z Posadowic (Postelwitz) i Sątoka (Za-

ntoch) w tymże księstwie, miał córkę – Zofię, żonę (x ok. 1550 r.) Walentyna Otika. W 1579 roku w dokumentach oleśnickich występuje Merten Trzinski. W 1621 roku wśród właścicieli majątków okręgu głogóweckim na Górnym Śląsku występuje Ewa Trzynska – właścicielka Biedrzychowic (Friedersdorf) koło Głogówka (Oberglogau).

Jan Krzysztof Trzinski von Trzince żonaty z N. Stwolinską z Siemysłowa (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim miał córkę – Annę Helenę (zm. 1685 r.), żonę Jana Henryka von Poser-Naedlitz, właściciela Gronowic (Grunwitz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) oraz syna – Jana Ernesta. Żonaty z Anną Magdaleną von Prittwitz miał córkę N. i syna – Jana Ernesta jun., właściciela Kurowa Małego (Klein Kauer) i Golowic (Golschwitz) koło Głogowa (Glogau). Żonaty z Eleonorą Lambertą von Schkopp, nie miał dzieci i prawdopodobnie był ostatnim męskim przedstawicielem rodu.

Źródła:

Sinapius t. I s. 982, t. II s. 1068-1069

Błażek t. I s. 112, t. III s. 63

Pilnaček t. IV s. 1285

Kuczer J., Strzyżewski W.(oprac.): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 107

Księga podatków 1621 r. rkp. – AP. Wr. Księstwo opol.-racib. sygn. 148

TRZYTIEZKI

(TRZYTIEZKI von TRZYTIEZ, TRZETESKI ?)

Pilnaček błędnie pisze jego nazwisko „Trzeteski” podczas gdy w wykazach Doerra figuruje jako Wolf Trzytietzki, który w 1555 roku (4.12.) otrzymał dyplom herbowy z predykatem „von Trzytietz”. Według Pilnačka była to nobilitacja. Wolfowi i jego synowi – Izajaszowi pozwolono na przyjęcie herbu rodu von Reichersdorf (?). Zezwolenie to zostało później unieważnione. Wolf zmarł przed 1565 rokiem, pozostawił we Fryštacie (Frysztat, Freistadt) dom który w 1565 roku kupiło miasto.

Źródła:

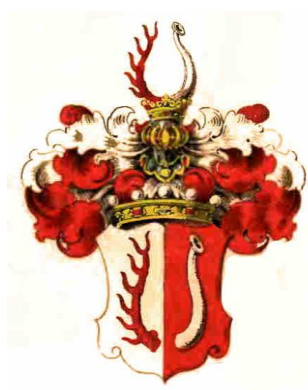
Pilnaček t. IV s. 1288

Doerr s. 30

TSCHAMMER
(CZAMBOR, SZAMBOR, TSCHAMBOR)

Herby wg Blažka, Pilnačka i Siebmachera

Herby wg Dorsta i Schl. Wappenbuch

Herb Tschammer-Osten

Herb bar, v. Tschammer-Osten
u. Quaritz

Polski herb Rogala

Śląski ród rycerski herbu zwanego w Polsce Rogala, pochodzący według Sina-
piusa ze Szwajcarii, wspólnego pnia z Bibersteinami. Według innej legendy
mieli pochodzić od arystokracji plemiennej Kwadów i Lygiów. Na Śląsk i do

Polski mieli przybyć w 1109 roku czterej bracia: Pomseriborius, Damianus, Petrus i Jahannes. Ich potomkowie przyjęli w Polsce różne nazwiska: m.in. Krasicki, Łaski, Sieciński itp.

Na Śląsku w średniowieczu występowali pod nazwiskiem Czambor vel Szambor, później w formie niemieckiej – Tschambor, Tschammer. Najstarszą siedzibą rodową był Schildberg. Identyfikacja tej miejscowości jest trudna: Cetwiński wskazuje na Kazanów (Schildberg) (?) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder), Pilnaček pisze o Kazanowie (Schildberg) w księstwie ziebickim zaś historycy niemieccy – wskazują na Ostrzeszów (Schildberg) na pograniczu wielkopolsko-śląskim który był lokowany przez książąt opolskich i jakiś czas należał do księstwa opolskiego. Prawdopodobnie Pilnaček ma rację – chodzi tu o Kazanów (Schildberg) w księstwie ziebickim. W średniowieczu przedstawiciele tego rodu licznie występują zarówno na Górnym jak i Dolnym Śląsku.

Identyfikacje ich w średniowieczu utrudnia fakt, że mogło być to również imię „Sambor” przedstawicieli różnych rodów.

W 1240 roku Schambor de Schildberg (Kazanów) brał udział w bitwie pod Legnicą (Liegnitz). W 1294 roku Henricus Schambor zwany Schildberg przebywał na dworze księcia Henryka V Grubego (Crasso). Miał trzech synów: Wincentego, Jana (Johannes) i Lotara (Luterus) znanych z dokumentów z początku XIV wieku: w 1324 roku Jan i Lotar są świadkami przywileju Bolesława III legnickiego dla miasta Bierutowa (Bernstadt), w 1324 roku Wincenty jest członkiem rady tegoż księcia. W 1337 roku Johannes Tschambor przebywał na dworze księcia Bolka II ziebickiego. W tym samym roku Johann (inny) „de Czachowic” występuje jako świadek umowy księcia Kazimierza I cieszyńskiego z Władysławem oświęcimskim.

Około 1350 roku Nicol (Mikołaj) Czambory (zm. po 1358 r.) de Keczersdorf (Katowice – Karłowice, Katzersdorf – Karlsmarkt) będący w służbie księcia Konrada I oleśnickiego, sprzedał swój majątek Katowice (Karłowice, Katzersdorf, Ketzendorf, Karlsmarkt) w księstwie brzeskim rodowi von Beess z sąsiednich Kolni (Stare Kolnie, Alt Koeln). Nicol (jun. ?) w 1367 roku występuje na dworze księcia Ludwika brzeskiego. W 1374 roku Hentzko Czambor starosta opolski (?) kupił od Merboty z Droniowic (Droniowitz) koło Lublińca (Lublinitz) majątki: Wierzbie (Wiersbie) i Rusinowice (Rusinowitz).

W 1381 roku na dworze księcia Henryka głogowskiego przebywał Jan Tschammer zwany Anisz vel Anczer. Przydomek ten występuje jeszcze w XVI wieku, prawdopodobnie używała go jakaś nieznana linia Tschammerów. W 1383 roku Paweł (Paulus) Tzambor był kanonikiem głogowskim i proboszczem kościoła św. Piotra w Legnicy (Liegnitz).

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej w oddziałach śląskich brał udział Jan Tschammer wasal księcia Henryka VII głogowskiego. W 1415 roku w orszaku księcia Ludwika brzeskiego na sobór w Konstancji brał udział Henryk Tschammer.

Od połowy XV wieku można już ród Tschammerów podzielić na trzy grupy linii i domów: górnośląską, cieszyńską i dolnośląską. Według Sinapiusa a za nim Błażka najstarszą siedzibą Tschammerów był Iskrzyczyn (Iskritschin) w księstwie cieszyńskim i stąd dopiero przedstawiciele rodu przenieśli się na Górny i Dolny Śląsk. Według Gojniczka w tej miejscowości osiadła linia opolska (górnośląska) a bezpośredni założyciel linii cieszyńskiej przybył z Moraw. Niestety Gojniczek nie ustosunkowuje się do informacji Sinapiusa i Błażka.

GÓRNY ŚLĄSK

Informacje o początkach rodu na Górnym Śląsku są bardzo skąpe. Oprócz wymienionych wyżej kilku z XIV wieku, w XV wieku pojawia się ich więcej ale nadal są to informacje pojedyncze, nie pozwalające na ustalenie ich siedzib. W 1371 roku (28.10.) Agnieszka księżna strzelecka zatwierdziła przekazanie (sprzedaż?) przez Barbarę, córkę Świętopełka, żonę Meloty z Krzyżanowic pięciu wsi w okolicy Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) Henczkowi Schambory: Borowalanka (Borowiany ? Borowian ?), Crasnalanka (Krośnica, Kroschnitz), Elgotha (Ligota Samborowa, Tschammer Ellguth), Suchdencz (Suchodaniec, Suchodanietz) i Brodsicza (Borycz ?, Boritsch ?). W 1421 roku Weyssel Zambor von Swoyrzow (?) był świadkiem dokumentu księcia Bolka IV opolskiego. W 1429 roku Schambor de „Chotorz” (Kotórz Wielki i Mały, Gross- u. Klein Kottorz) koło Opola (Oppeln) sprzedał ten majątek Andrzejowi de Borgene, w 1433 roku (19.11.) występuje w dokumentach opolskich Wischke Czambor, w 1456 roku Schambor ze Zbrośławic (Brosławitz) koło Gliwic (Gleiwitz) był starostą Toszka (Tost). Inny Schambor był właścicielem Łabęd (Laband).

1. Dom Kochłowice (Kochlowitz, Kochelsdorf) – Kochłowski.

W połowie XV wieku posiadamy informacje o domu Kochłowice (Kochelsdorf) w okręgu byczyńskim koło Kluczborka (Kreuzburg). Około 1450 roku Jan (Hans) Tschammer zwany Kochłowskim był właścicielem Skaług (Skalung). Jego córka – N., była żoną Konrada von Spigel. W 1506 roku Janusz (Hannuss – ten sam lub jego syn) z Kochłowic (Kochelsdorf) był właścicielem Sarnowa (Sarnau).

Bardzo prawdopodobne, że z tego domu powstał dom Łambinowice (Lamsdorf) (zob.) i dom Přivoz (Oderfurt) (zob.).

2. Dom Łambinowice (Lamsdorf) – Lambinowski.

Dom Łambinowice (Lamsdorf) koło Opola (Oppeln) w księstwie niemodlińskim znany jest od pierwszej połowy XV wieku: w 1433 roku Anthonius Lonbynowski występuje w dokumentach księcia opolskiego Bolka V głogóweckiego, w 1468 roku Nickel Lumbinowski – w dokumentach księcia Mikołaja I opolskiego.

Istnieją przesłanki aby ten dom łączyć z domem Kochłowice (Kochelsdorf): w 1500 roku (17.05.) Janusz (Hannuss) Czambor (z Kochłowic ?, Kochelsdorf ?)

był pełnomocnikiem Jadwigi, córki Jana von Pannwitz, żony Jana von Beess z Chróściny (Chroszczinna) pod Opolem (Oppeln). W miejscowości tej w drugiej połowie XV wieku istniał majątek zwany „Kachlowskische Gut”.

W roku 1524 oprócz Łambinowic (Lamsdorf) Adam Tschammer posiadał w księstwie niemodlińskim Klucznik (Kleuschnitz), Sowin (Sabine) i Niesiebudowice (Nuessdorf) oraz Śmicz (Schmitsch) koło Prudnika (Neustadt). Od nazwy tej miejscowości był również nazywany „Smiedeczkim”.

W 1524 roku nastąpił podział spadku po rodzicach pomiędzy braci: Mikołaja, Jana, Baltazara i Jerzego Lambinowskich. Mikołaj otrzymał majątek „Klusnice” (Klucznik ?, Kleuschnitz ?), jednocześnie zrezygnował ze swojego działu w Rozmierzy (Rosmierz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), Jerzy – otrzymał Łambinowice (Lamsdorf), Baltazar (Balczer) (zm. po 1539 r.) żonaty z Urszulą, córką Łukasza Buchty z Otmętu (Ottmuth) posiadał Sowin (Sabine) i Bielice (Bielitz) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1539 roku zapisał on swojej żonie wiano na majątkach Górne Bielice (Ober Bielitz) i Sowin (Sabine) w wysokości 800 węgierskich guldenów, Urszula zaś przekazała mężowi wszystkie swoje majątki.

W 1525 roku N. (Adam ?) Lumbinowski sprzedał wyderkauf w wysokości 10 węgierskich guldenów (dukatów) ze wsi Sowin (Sabine) i Niesiebudowice (Nuessdorf) Mikołajowi Groditzkiemu (Puecklerowi). Wyderkauf wykupił w tym samym roku za 100 węgierskich guldenów Adam Smiedeczki (Tschammer). W 1527 roku Małgorzata (siostra ?) była żoną Jerzego Strzeli z Wierzchu (Deutsch Muellmen) koło Prudnika (Neustadt). W 1533 roku Jan Czamor z Lubinowicz był pełnomocnikiem Adama von Stoltz z Gostomii (Simsdorf) a Jerzy Czamor Lubinowski pełnomocnikiem Katarzyny, córki Adama von Stoltz z Krobusza (Krobusch) koło Prudnika (Neustadt), żony Kaspra von Larisch, w sprawie uregulowania wiana Katarzyny. W 1534 roku Jan był właścicielem Wasilowic (Waschelwitz) koło Prudnika (Neustadt), w 1538 roku „Jan Czambor z Lumbinowic i Wasilowic” jest pełnomocnikiem Maruszy, córki zmarłego Jana Stolza. W 1539 roku Balczer Czammer z Lumbinowicz był pełnomocnikiem Magdaleny, córki Jerzego Strzeli z Wierzchu (Deutsch Muellmen) w sprawie podziału spadku po rodzicach.

W drugiej połowie XVI wieku Adam Czambor z Lumbinowicz, zarządca lasów (Forstmeister) księstwa opolско – raciborskiego, był właścicielem Kniei (Kneja) koło Olesna (Rosenberg). W 1571 roku (10.01.) skarży w sądzie ziemskim Jadwigę Pelkę, wdowę po N. Spiglu z Zębowic (Zembowitz) koło Olesna (Rosenberg) że bezprawnie zajęła część jego gruntów w Kniei (Kneja). Posiadał również w Opolu (Oppeln) 2 kwarty roli (kwarta – $\frac{1}{4}$ łanu).

W 1586 roku (5.06.) Jan Tschammer i Jan Hundt dokonują rozgraniczenia swoich majątków w Bielicach (Bielitz). W 1596 roku Antoni Tschammer z Łambinowic (Lamsdorf) właściciel Tarnic (Tarnitz) koło Niemodlina (Falkenberg) kupił w Skarbiszowicach (Seiffersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) staw huty Teresa (Theresienhuetter Teich, Ascherteich).

Na przełomie XVI i XVII wieku przedstawiciele tej linii przenieśli się na teren księstwa opawskiego i karniowskiego: w 1621 roku (24.07.) Jerzy Fryderyk Tschammer von Lamsdorf był właścicielem Oldřišova (Odersch) i członkiem stanów księstwa opawskiego.

LINIA CIESZYŃSKA

Główną siedzibą tej linii był Iskrzyczyn (Iskritschin) w księstwie cieszyńskim. Według starszych historyków (Sinapius, Błażek) miejscowość ta należała do Czamborów – Tschammerów już w 1360 roku i stąd przenieśli się do innych części Górnego i Dolnego Śląska. Późniejsi historycy (Pilnaček, Gojniczek) twierdzą, że Iskrzyczyn (Iskritschin) kupił dopiero w 1453 roku Franciszek Tschammer z Přivozu na Morawach. Różnice informacji genealogicznych tych autorów są dość znaczne, dlatego umieszczone tu zostały obydwie wersje zarówno Sinapiusa jak i Gojniczka.

1. Dom Přivoz (Oderfurt) na Morawach.

Według Pilnačka około 1412 roku Franciszek Czambor posiadał Přivoz (Oderfurt) na pograniczu cieszyńsko – morawskim. W 1440 roku występuje on w dokumentach jego synowie: Janusz (Hanuss), Kunz i Franciszek jun. W 1465 roku również Jan (ten sam lub jego syn) był właścicielem Přivozu (Oderfurt), Staudenki (Stauding) i Čertovą Lhotkę (Marianske Hory, Teufelsdorf). W 1498 roku Jan miał spór z Zuzanną Zbysławską o spadek (?) który miał dostać Jan Iskrzyczinski.

Pilnaček twierdzi, że w archiwum wrocławskim zachowała się pieczęć z 1495 roku Jana Czambora „z Coginsdorfu” właściciela Přivozu (Oderfurt). „Coginsdorf” to z pewnością Kochelsdorf – Kochłowice. Jeżeli informacja jest prawdziwa to należy przyjąć, że linia cieszyńska pochodziła z Kochłowic (Kochelsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg).

2. Dom Iskrzyczyn (Iskritschin) – początki domu

a) według Sinapiusa

W 1430 roku właścicielem Iskrzyczyna (Iskritschin) był Jerzy (Girzyk). Żonaty z N. von Kolmas (nazwisko znane z księstwa niemodlińskiego), miał córkę i ośmiu synów:

1. N. córkę – zamężna z N. von Netz;
2. N. syna – zmarł bez potomków;
3. N. syna – właściciel Wirtzben (?). Żonaty z N.N. miał trzy córki: Marię i N.N. oraz trzech synów: Kaspra Melchiora i Antoniego;
4. Adama – przeniósł się do księstwa niemodlińskiego i był właścicielem Łambinowic (Lamsdorf). Miał N. córkę która żyła w Rosji (?) i syna – Magnusa, który przeniósł się do Polski. Magnus miał syna – Elsama i pięć córek.

5. N. syna – zginął na wojnie;
6. N. syna – zginął na wojnie;
7. N. syna – właściciela Iskrzyczyna (Iskritschin), miał N. córkę i syna – Jerzego, który odziedziczył majątek.
8. Jerzego – kasztelana Kamieńca Podolskiego. Miał tylko córkę.
9. Konrada – właściciela Kotły (Kuttlau) koło Głogowa (Glogau), starostę Głogowa (Glogau) i Góry Śląskiej (Guhrau). Założyciela linii dolnośląskich.

b) według W. Gojniczka

Franciszek jun. z Přivozu (Oderfurt) w 1453 roku kupił od Jana Frydrychowskiego z Dębowca (Dembowetz) wieś Iskrzyczyn (Iskritschin). W 1455 roku był starostą księstwa cieszyńskiego. Prawdopodobnie jego synem był Jan (zm. przed 1517 r.) używający również nazwiska Iskrzyczynski. Żonaty z Maruszą N. miał córkę i pięciu synów:

1. Małgorzatę – żonę Jana Bludowskiego, starosty księstwa cieszyńskiego;
2. Mikołaja Iskrzyckiego (zm. 1540 r.) – w początkach XVI wieku przeniósł się do Polski, rotmistrz wojsk polskich, początkowo stolnik, później podkomorzy i starosta Kamieńca Podolskiego. Żonaty (x 1512 r.) z Katarzyną Jagielnicką, wdową po Andrzeju Milczanowskim która wniosła mu w posagu rodową Jagielnicę na Podolu, miał córkę – Annę (zm. 1567 r.), dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Jordanem (zm. ok. 1548 r.), 2. z Hieronimem Lanckorońskim (zm. 1569 r.).
3. Pawła Iskrzyckiego (zm. po 1521 r.) – również przeniósł się do Polski.
4. Kunisza (Konrad) (zm. po 1545 r.) – właściciela Iskrzyczyna (Iskritschin) Dolnego Dębowca (Nieder Dembowetz). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. Skrzyszowską, 2. z Anną Borynską z Roztropic (Rostropitz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Krzysztofa sen. Simoradzkiego. Z pierwszą żoną miał syna i córkę: Jana i Małgorzatę – żonę Jana Szczawnickiego, z drugą – również syna i córkę: Adama – właściciela części Iskrzyczyna (Iskritschin) i Dorotę – dwukrotnie zamężną: 1. z Wacławem Rusetkim (zm. 1573 r.), 2. z Fryderykiem von Schip.

Kontynuatorem potomstwa Kunisza (Konrada) był starszy jego syn - Jan (zm. ok. 1589 r.) – właściciel Iskrzyczyna (Iskritschin). Żonaty dwukrotnie: 1. z N.N. 2. z Małgorzatą Zolg (zm. po 1613 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Kaspra Schobischowskiego z Schinowic (?) miał dwie córki i dwóch synów:

- a) Annę (zm. po 1628 r.) – żonę Rafała Bludowskiego;
- b) Ewę – żonę Mikołaja Rudskiego;
- c) Jerzego (zm. po 1634 r.) – w 1634 roku kupił dział w Těrlicku (Cierlicko, Tierlicko).
- d) Również Jerzego (zginął zastrzelony w 1567 r.) – właściciela Małej Rudzicy (Klein Regiersdorf) w księstwie cieszyńskim. Żonaty

dwukrotnie: 1. z Zuzanną Mletzko (zm. przed 1566 r.), 2. (x 1566 r.) z Katarzyną Lhotską (zm. przed 1598 r.), miał syna i trzy córki: Salomeę – żonę Jerzego jun. Rudeckiego, Katarzynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Mikołajem Rudeckim (brat Jerzego jun.), 2. z N. Rudskim i Zofię – żonę Henryka Grodeckiego.

Jedyny syn Jerzego – Jeremiasz (zm. ok. 1613 r.), około 1584 roku kupił wieś Nierodzim (Nerodzim) która stała się siedzibą mało znanego założonego przez niego domu Nierodzim (Nerodzim). Żonaty z Ewą Kisielowską miał syna – Jerzego.

5. Jeremiasza (zm. ok. 1518 r.) – właściciela Dębowca (Dembowetz). Żonaty z NN, miał dwie córki: Barbarę – żonę Krzysztofa Schobischowskiego i Katarzynę – żonę Krzysztofa Lupy (Fragsteina?).

6. Melchiora – początkowo kleryka katolickiego, później pierwszego pastora ewangelickiego w księstwie cieszyńskim.

Późniejsze losy linii cieszyńskiej są mało znane. Prawdopodobnie do tej linii należy zaliczyć zmarłą w 1766 roku (12.12.) w wieku 78 lat, na zamku w Chudowie (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz) Eleonorę von Tschammer wdowę po N. von Frankhen. Pochowana została w Gierałtowicach (Gieraltowitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Linia cieszyńska wymarła w XIX wieku.

DOLNY ŚLĄSK

Według Sinapiusa założycielem linii dolnośląskiej był syn Jerzego z Iskrzyczyna (Iskritschin) – Konrad, właściciel Kotły (Kuttlau) koło Głogowa (Glogau) i w 1467 roku starosta Głogowa (Glogau) i Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty z Barbarą, córką Jana von Braun z Witanowic (Weichnitz), miał dziewięć córek i syna: Jadwigę – żonę Henryka von Raussendorf, N. – żonę Piotra von Dyhrn z Glinki (Gleinig) koło Wołowa (Wohlau), N. – żonę N. von Liedlau, N. – żonę N. von Luck, N. – żonę N. von Habedank, N. – żonę N. von Stoessel z Wierzowic (Wiersewitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau), N. – żonę N. von Geissler, N. – żonę N. von Hauswald i N.

Jedyny syn Konrada – Ernest Tschamber (zm. 1507 r.) był właścicielem Osetna (Osten) koło Góry Śląskiej (Guhrau), które stało się jednym z głównych siedzib rodu. Żonaty z Anną (zm. 1510 r.), córką Jana von Nostitz z Siedlnicy (Zedlitz) koło Wschowy (Fraustadt) (Sinapius błędnie pisze że z Zaborowa, Lampersdorf), miał czworo dzieci:

1. Jerzego zwanego „Rzeketaky” („tako rzeczę” tak mówię) – właściciela Komornik (Kummernig) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Grabowna Wielkiego (Gross Graben) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Agnieszką von Nostitz z Czochoy (Tschochau), miał czworo dzieci:

a) Jana – dwukrotnie żonatego: 1. z Jadwigą, córką Kaspra bar. von Dohna, 2. z Anną, córką Marcina von Schindel. Z pierwszą żoną

miał syna – Jana jun., z drugą Abrahama, obaj zmarli w dzieciństwie.

- b) Barbarę – dwukrotnie zamężną: 1. z Kasprem von Seherr z Nie-szczyc (Nistitz) koło Wołowa (Wohlau), 2. (x ok. 1550 r.) z Jerzym von Loos z Polkowic (Polkwitz).
 - c) Annę
 - d) Agnieszkę – żonę Kaspra von Langenau z Wiązowa (Wansen) koło Strzelina (Strehlen).
- 2. Oswalda – założyciela podlinii z Osetna (Osten) (zob.);
 - 3. Ernesta jun. – założyciela podlinii z Wrzeszowa (Froeschen), Zawiszc (Sallschuetz) i Strzelec (Strehlitz) (zob.)
 - 4. Barbarę – żonę Melchiora von Hochberg ze Starej Kraśnicy (Alt Schoe-nau).

Podlinia Oswalda z Osetna (Osten) – Tschammer-Osten.

Założycielem podlinii był syn Ernesta – Oswald sen. (zm. 1551 r.), w 1522 roku starosta Góry Śląskiej (Guhrau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą, córką Henryka burgr. zu Dohna, 2. z Anną (zm. 1563 r.), córką Henryka burgr. zu Dohna z Czerniny Górnej (Ober Tschirnau) (siostrami ?). Z pierwszą żoną miał córkę, z drugą dziewięćoro dzieci:

- 1. Jadwigę – żonę Jerzego von Sack.
- 2. Oswalda jun. – w 1579 roku właściciela Psar (Huenern) i Daszowa (Dah-sau). Żonaty z Katarzyną von Rohr z Dzadowej Kłody (Kunzendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał czworo dzieci:
 - a) Małgorzatę (zm. 1600 r.) – żonę (x po 1575 r.) Jerzego von Redern ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz);
 - b) Annę – żonę Wolframa von Rothkirch z Ciepłowod (Teppelwude);
 - c) Oswalda – założyciela domu Psary (Huenern) i Daszów (Dahse) (zob.);
 - d) Adama – dwukrotnie żonatego: 1. z Barbarą von Schindel, 2. z Ewą von Sack. Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał dwóch synów: Jana Ernesta i Maurycego – dwukrotnie żonatego: 1. z N. von Salza, 2. z Barbarą, córką Wolfganga Chrystiana von Niebelschuetz z Rzeczycy (Rietschuetz)
- 3. Adama;
- 4. Annę – żonę (x ok. 1560 r.) Mateusza von Kottwitz z linii z Górczyna (Gorschen) właściciela Siedlnicy (Zedlitz);
- 5. Katarzynę – żonę Krzysztofa von Haugwitz z Ryczenia (Ruetzen) koło Góry Śląskiej (Guhrau);
- 6. Wolframa – właściciela Osetna (Osten) i Zakrzowa (Sackerau), w latach 1569 i 1592 starostę Góry Śląskiej (Guhrau). Miał córkę – Joannę, żonę (x ok. 1582 r.) Jerzego (jun. ?) von Loos;

7. Małgorzatę – żonę Krzysztofa von Schweinitz;
8. Abrahama – zginął na wojnie;
9. Konrada – zginął na wojnie;
10. Barbarę – pierwszą żonę Melchiora von Kreckwitz (zm. 25.05.1587 r.) z Przesiecznej (Andersdorf) i Borowa (Berndorf) koło Głogowa (Glogau).

a) Dom Psary (Huenern)

Założycielem domu był Oswald Tschambor syn Oswalda jun., właściciel Psar (Huenern), Osłowic (Osselwitz) i Daszowa (Dahsau) koło Wołowa (Wohlau) oraz Rząśnika (Schoenwaldau) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z Barbarą, córką Hioba von Rothkirch z Prusic (Prausnitz) koło Złotoryi (Goldberg), miał dziewięcioro dzieci:

1. Abrahama – właściciela Psar (Huenern). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Schweinitz, 2. z Barbarą Heleną, córką Fryderyka von Gfug z Boraszyc Małych (Klein Pantken) koło Wołowa (Wohlau), miał troje dzieci: Barbarę Helenę, Fryderyka Oswalda i Jana Jerzego.
2. Oswalda – żonaty z Anną von Schaffgotsch, miał córkę Annę Małgorzatę – żonę Abrahama von Lest z Czernicy (Langenau).
3. Urszulę Małgorzatę – żonę (x 7.11.1617 r.) Dietricha von Muehlheim z Domanic (Domanze);
4. Hioba Adama – właściciela Psar (Huenern), Ryglic (Riegel) i Postolic (Poselwitz) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty z Magdaleną von Seidlitz z Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf) miał dwie córki: Annę Barbarę – pierwszą żonę Baltazara von Glaubitz z Bonowa (Baunau), Dalkowa (Dalkau) i Wierzbic (Wuerbitz) oraz Jadwigę i dwóch synów:
 - a) Oswalda (ur. 1634 r. w Golinie, Polnisch Guhle w Wielkopolsce – zm. 24.10.1699 r.) – właściciela Drogomiłowic (Dromsdorf-Lohnig) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x 5.11.1669 r.) z Urszulą Heleną (zm. 22.01.1704 r.), córką Rudolfa Godfryda von Schindel z Granicznej (Streit) miał czterech synów i trzy córki. Wieku dorosłego dożył jedynie Hiob Gotard – właściciel Ryglic (Riegel).
 - b) Hioba Adama jun. – właściciela Ryglic (Riegel). Jego potomstwo żyło jeszcze w XVIII wieku.
5. Konrada – prawdopodobnie zmarł w młodości;
6. Jana Wolframa – żonaty z Barbarą von Poser, miał dwóch synów: Ernesta i Oswalda oraz córkę Barbarę Mariannę;
7. Barbarę – żonę Hildebranda von Schindel;
8. Jerzego Ernesta – w 1653 roku właściciela Daszowa (Dahsau), Wrzący Śląskiej (Ackreschfronze) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Zwierzętніка (Thuergarten) koło Oławy (Ohlau). Żonaty z Elżbietą von Sack z Raczyca (Ratschuetz) koło Jawora (Jauer), miał czworo dzieci:

- a) Annę Jadwigę – drugą żonę (x 1662 r.) Mikołaja Aleksandra bar. von Bibran und Modlau;
- b) Barbarę Elżbietę – żonę (x ok. 1665 r.) Gustawa Zygmunta von Kreckwitz z Witoszyc (Heinzendorf);
- c) Jerzego Ernesta jun.
- d) Fryderyka Oswalda (ur. 7.04.1636 – zm. Czernina, Tschirnau 15.07.1693 r.) – właściciela Czerniny (Tschirnau), Dobrzejowic (Doberwitz), Wiekowic (Weckelwitz), Skidniowa (Skeiden), Smolnego (Schmoegerle) koło Głogowa (Glogau), Kwiatowa (Blumen) i Pieszkowa (Petschkendorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty z Anną Heleną, córką Kaspra von Stosch, miał siedem córek i trzech synów ale wieku dorosłego dożył tylko jeden syn i 3 córki: z których Anna Elżbieta była dwukrotnie zamężną: 1. (x 1692 r.) z N. Dziembowskim (zm. 1707 r.), 2. z Janem Jerzym von Studnitz z Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg) (pierwsza żona), Barbara Magdalena była trzecią żoną Kaspra Adama von Studnitz (ur. 1649 – zm. 1708 r.), właściciela Gaszowic (Goernsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Jedyny syn – Jerzy Kasper (zm. 1719 r.) był właścicielem Czerniny (Tschirnau), Osetna (Osten), Daszowa (Dahsau) i Gaworzyc (Quaritz) w księstwie głogowskim, Daszowa (Dahsau) i Zakrzowa (Sackerau) w księstwie wołowskim oraz Piotrówka (Petersdorf) w księstwie legnickim. Część Gaworzyc (Quaritz) otrzymał w posagu żony, drugie części kupił w 1703 roku (18.01.) od braci von Loos. W XIX wieku stały się one siedzibą jednej linii Tschammerów. Żonaty (x 24.11.1694 r.) z Marią Marianną von Buehnau (zm. 7.12.1720 r.) dzieci nie miał.

9. Assmana Aleksandra.

Podlinia Ernesta z Wrzeszowa (Froeschen), Strzelec (Strehlitz) i Zawiścic (Sallschuetz).

Ernest jun. (zm. 1558 r.) – syn Ernesta a brat Oswalda sen. z Osetna ((Osten), był założycielem drugiej podlinii dolnośląskiej Tschammerów. Żonaty dwukrotnie: 1. z Zofią von Seherr, 2. z Dorotą von Wiese, z pierwszą żoną miał dziesięcioro dzieci, z drugą - sześcioro:

- 1. Annę – żonę Jana von Raussendorf;
- 2. Małgorzatę – zmarłą w dzieciństwie;
- 3. Urszulę – żonę Walentyna von Dyhrn;
- 4. Ernesta – założyciela domu Wrzeszów (Froeschen) i Strzelce (Strehlitz) (zob.);
- 5. Jerzego;
- 6. Jana;
- 7. Gabriela;

8. Zofię – żonę Kaspra von Nostitz z Wielowisi (Bielwiese) koło Wołowa (Wohlau);
9. Rafaela – założyciela domu Zawisze (Sallschuetz) (zob.);
10. N. córkę – żonę Krzysztofa von Krommenau;
11. Mikołaja;
12. Konrada – żonatego z Ludmillą von Mutschelnitz. Miał czworo dzieci:
 - a) Konrada jun.;
 - b) Małgorzatę – żonę Konrada von Koschlig z Jagoszyc (Jagatschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz).
 - c) Annę;
 - d) Mariannę.
13. Jakuba;
14. Katarzynę – żonę Mikołaja von Dyhrn z Glinki (Gleinig) koło Wołowa (Wohlau).
15. Dorotę;
16. Barbarę.

Dom Wrzeszów (Froeschen) i Strzelce (Strehlitz).

Ernest (zm. 1564 r.) – syn Ernesta jun. z pierwszego małżeństwa był właścicielem Wrzeszowa (Froeschen) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty z Katarzyną von Redern, miał pięcioro dzieci:

1. Annę – w 1608 roku występuje w dokumentach jako wdowa;
2. Katarzynę – żonę Henryka von Tschirn;
3. Fryderyka – zmarłego w Żmigrodzie (Trachenberg);
4. Jerzego – żonatego z Urszulą von Troschke (Dresky ?)
5. Jana – starosty Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku. Żonaty z N. von Lest, miał troje dzieci:
 - a) Annę Katarzynę – żonę N. von Littichau (?);
 - b) Magdalenę – niezamężną;
 - c) Jana Ernesta (ur. 1590 – zm. Wrocław, Breslau 19.03.1646 r.) – właściciela Strzelca (Strehlitz) w księstwie oleśnickim, marszałka dworu i członka rady księcia Henryka Wacława oleśnickiego, starostę Bierutowa (Bernstadt). Żonaty z Anną Marią, córką Klemensa von Sack ze Strzelca (Strehlitz), którą to miejscowość dostał w posagu żony, miał syna – Jana Ernesta jun. (zm. 5.03.1674 r.), żonatego z Anną Barbarą (ur. 5.04.1635 – zm. 21.10.1689 r.), córką Baltazara von Frankenberg-Ludwigsdorf z Dolnego Bystrego (Nieder Ludwigsdorf).

Dom Zawisze (Sallschuetz) i Miłonowice (Mahliau).

Zawisze (Sallschuetz) koło Wołowa (Wohlau) i Miłonowice (Mahliau) koło Trzebnicy (Trebnitz) posiadał drugi syn Ernesta jun. a brat Ernesta z Wrzeszowa (Froeschen) – Rafael Tschammer von Osten zu Mahliau. Żonaty (x ok. 1559 r.) z Małgorzatą von Unruh, miał czworo dzieci:

1. Gabriela (zm. ok. 1619 r.) – żonatego z N. von Hertel;
2. Małgorzatę – żonę Jana von Glaubitz;
3. Ewę – żonę Zygmunta von Glaubitz;
4. Katarzynę – żonę Zygmunta von Busewoy.

W 1725 roku (8.07.) kuzyni: Ernest Baltazar i Henryk Oswald von Tschammer und Osten otrzymali tytuły czeskich baronów (zob. XIX – XX w.).

W XVII wieku przedstawiciele tego rodu, prawdopodobnie z Dolnego Śląska lub z Cieszyńskiego (ewangelicy) osiedli w Moskwie: N. von Tschammer był pułkownikiem wojsk carskich. Jego syn – N., rycerz Orderu św. Andrzeja, generał wojsk carskich zmarł w Moskwie w 1714 roku.

XIX – XX WIEK

Wszystkie domy wymarły w ciągu XVIII wieku., w drugiej połowie tego wieku żyło tylko dwóch braci: Henryk Ernest Karol Wilhelm i Oswald Wilhelm, którzy byli założycielami dwóch linii baronowskich: z Gaworzyc (Quaritz) koło Głogowa (Glogau) używający nazwiska „von Tschammer und Quaritz” oraz z Drogomilowca (Dromsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) używający nazwiska „von Tschammer und Osten”.

1. Linia z Gaworzyc (Quaritz) – von Tschammer und Quaritz.

Część Gaworzyc (Quaritz) otrzymał w 1694 roku (24.11.) w posagu żony Marii Marianny von Buehnau, Jerzy Kasper (zm. 1719 r.) syn Fryderyka Oswalda von Tschammer und Osten z Psar (Huenern) właściciela Czerniny (Tschirnau), drugą część kupił w 1703 roku (18.01.) od braci von Loss. Dzieci nie miał i dlatego za założyciela tej linii uważa się Henryka Ernesta Karola Wilhelma bar. von Tschammer und Quaritz (ur. 16.08.1757 – zm. 1.04.1815 r.) którego potomstwo posiadało ten majątek do XX wieku. Jego syn – Jerzy Ernest August w 1785 roku (zatwierdzony dopiero 26.06.1793 r.) utworzył majorat (fideikomis ?) w skład którego oprócz głównej siedziby – Gaworzyc (Quaritz), weszły majątki: Mieszków (Meschkau) koło Głogowa (Glogau) zakupiony przez Henryka Ernesta Karola Wilhelma w 1792 roku (8.09.) od Chrystiany bar. von Glaubitz, oraz Czernina (Tschirnau) koło Góry Śląskiej (Guhrau), należąca do Tschammerów od 1675 roku. W Gaworzycach (Quaritz) znajduje się kaplica grobowa właścicieli majoratu z lat 1794 – 1800.

Na początku XIX wieku II ordynatem fideikomisu był August bar. von Tschammer und Quaritz (ur. 7.04.1801 – zm. 12.01.1875 r.). W 1840 roku kupił majątek Broniszów (Brunzelwaldau) koło Kozuchowa (Freystadt) do którego przeniósł swoją rezydencję. Żonaty (x 15.07.1834 r.) z Teresą bar. von Wackerbarth genannt von Bomsdorff (ur. 15.07.1816 – zm. Broniszów, Brunzelwaldau

2.10.1880 r.) miał córkę – Klarę (ur. 9.12.1836 r.), żonę (x Gaworzyce, Quaritz 4.07.1859 r.) Adalberta bar. von Seherr-Thoss z Dobromierza (Hohenfriedeberg) oraz syna Artura Augusta Ludwika Henryka.

Artur August Ludwik Henryk (ur. 8.12.1838 r.) III ordynat fideikomisu i właściciel Broniszowa (Brunzelwaldau), żonaty (x Galowice k. Wrocławia, Gallowitz b. Breslau 28.05.1864 r.) z Joanną (Jenny) Heleną Otylią von Lieres und Wilkau (ur. 18.02.1845 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Otylię Teresę Agnes Helenę (ur. Broniszów, Brunzelwaldau 6.03.1865 r.) – żonę (x Gaworzyce, Quaritz 29.09.1887 r.) Augusta von Cramon, szefa sztabu VIII korpusu armii niemieckiej.
2. Augusta Emila Artura Zygryda (ur. Wrocław, Breslau 18.07.1866 r.) – IV ordynata. Żonaty (x 27.09.1904 r.) z Edytą von Lieres und Wilkau, miał pięcioro dzieci:
 - a) Joannę Annę Ingeborgę (ur. Czernina, Tschirnau 9.08.1905 r.);
 - b) Jerzego Zygryda Artura Fryderyka (ur. Czernina, Tschirnau 20.05.1907 r.);
 - c) Inez Urszulę (ur. Czernina, Tschirnau 21.12.1908 r.);
 - d) Henryka Fryderyka Artura Gintera Helmuta (ur. Czernina, Tschirnau 9.04.1912 r.);
 - e) Karola Gintera Zygryda Artura Teodora (ur. Czernina, Tschirnau 13.06.1913 r.).
3. Augusta Emila Jana Gintera (ur. Broniszów, Brunzelwaldau 6.07.1868 r.) – oficera wojsk niemieckich.
4. Augusta Konrada Jerzego (ur. Broniszów, Brunzelwaldau 26.12.1869 r.) – właściciela Broniszowa (Brunzelwaldau), radcę rejencji wrocławskiej, deputowanego do parlamentu związkowego (Bundesrat).
5. Teresę Agnes Joannę Małgorzatę (ur. Broniszów, Brunzelwaldau 10.08.1872 r.) – żonę (x Gaworzyce, Quaritz 10.06.1896 r.) Eberharda von Luecken, landrata powiatu strzelińskiego.
6. Augusta Emila Artura Jana (ur. Gaworzyce, Quaritz 14.12.1876 r.) – radcę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

2. Linia z Drogomiłowic (Dromsdorf) – von Tschammer und Osten.

Drogomiłowice (Dromsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) należały do Tschammerów z Psar (Huenen) od połowy XVII wieku. Założycielem tej linii był Oswald Wilhelm bar. von Tschammer und Osten (ur. 19.07.1762 – zm. 15.03.1821 r.).

W pierwszej połowie XIX wieku właścicielem majątku był Ernest Oswald (syn ?) (ur. Wiśniowa k. Świdnicy, Rothkirschdorf b. Schweidnitz 15.12.1803 – zm. Jawor, Jauer 25.05.1857 r.) – dyrektor (przewodniczący) sejmiku księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty (x 1.12.1829 r.) z Adelajdą von Schack (ur. Karlsruhe 28.12.1807 – zm. Drogomiłowice, Dromsdorf 29.12.1863 r.), miał dwóch synów:

1. Karola Ernesta Otto Konrada (ur. Drogomiłowice, Dromsdorf 25.12.1838 r.) – właściciela Drogomiłowic (Dromsdorf), które 1883 roku przekształcił w fideikomis Dromsdorf-Lohnig. Żonaty (x Berlin 25.09.1862 r.) z Heleną Weroniką Gertrudą Joanną Synold von Schuetz (ur. Nysa, Neisse 1.11.1842 r.), miał syna – Jerzego Kaspra Oswalda Leopolda Gotarda (ur. Drogomiłowice, Domsdorf 17.02.1870 r.), żonatego (x Jugowiec, Hausdorf 20.09.1895 r.) z Annemarie von Enckevort (ur. Berlin 26.01.1875 r.), który miał czworo dzieci:
 - a) Gertrudę Barbarę Renatę (ur. Drogomiłowice, Domsdorf-Lohnig 21.09.1897 r.);
 - b) Konrada Leopolda Gotarda Jerzego Ernesta (ur. Drogomiłowice, Domsdorf-Lohnig 3.07.1900 – zginął na froncie francuskim 29.09.1918 r.);
 - c) Krzysztofa Oswalda Konrada (ur. Drogomiłowice, Domsdorf-Lohnig 14.12.1903 r.);
 - d) Ingeborgę Marię (ur. Drogomiłowice, Domsdorf-Lohnig 8.07.1908 r.).
2. Fryderyka Karola Pawła Leo (ur. Drogomiłowice, Domsdorf 23.11.1842 r.) – żonatego (x Mollenstorf, Mecklenburg 14.07.1871 r.) z Henriettą von Gundlach (ur. Mollenstorf 16.09.1844 r.). Przeniósł się na teren Meklemburgii.

Źródła:

Sinapius t. I s. 982-990; t. II s. 1069-1071

Zedlitz t. IV s. 279-280

Błażek t. IV s. 97-98

Pilnaček t. I s. 182

Krane s. 137-138

Schles. Wappenbuch szp. 150-151

Wappensagen s. 170

C.D.S. t. I s. 118 nr 111, s. 130 nr 128; t. VI nr 44, 169, 185, 186, 281, 446; t. XXXIII s. 73

Landbuecher Opp.-Rat. nr 63, 65, 96, 127, 128, 203, 243, 244, 266, 274

Zemska kniha... nr 6, 7, 17, 88, 135, 136, 161

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 855-856; Jg. 70:1920 s. 867-869

(Boehme): Diplomatische Beytraege zur Untersuchung der Schlesien Rechte und Geschichte.Th. II Berlin 1771 s. 31; Th. IV Berlin 1772 s. 150 (dokument księżnej Agnieszki)

Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 60, 67, 68, 78, 95, 109, 111, 113, 121, 123

Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15 s. 212
 Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschen aus dem Hause Brandenburg 1523-1622 (w:) Jahres-Bericht des k.k.Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-92. Troppau 1892 s. 14-15 nr 52
 Frankenberg Fr.: Chronik der Herrschaft Tillowitz... Tillowitz 1885 (na prawach rękopisu)
 Herzog P.: Geschichte des Dorfes Bielitz. Breslau-Carlowitz 1930 s. 43
 Gojniczek W.: Tschammerowie z Iskrzyczyna w drugiej połowie XV wieku i w wieku XVI. (w:) Familia Silesiae T. 2 Cieszyn 1997 s. 5-23
 Gaweł H.: Die Geschichte der Stadt KOnstadt OS. Kreuzburg OS. s. 24
 Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen. Breslau 1892 s. 201
 Kniha obwinieni 1570-1578 s. 47 rkp AP Wrocław: Księstwo Op.-rac. Sygn. 130

TABLICE GENEALOGICZNE

PODZIAŁ NA GRUPY, LINIE I DOMY do XIX wieku

Czambor, Schambor, Tschammer

XIII – XV w.

|

domy górnośląskie:	domy z ks. cieszyńskiego	domy dolnośląskie
1. ks. strzeleckie i opolskie – XIV – XV w.	1. Přivoz – Morawy pocz. XV w.	1. Karłowice – do poł. XIV w.
2. Kochłowice – poł. XV w.	2. Iskrzyczyn – pocz. XV w.	2. Osetno – od pocz. XVI w.
3. Łambinowice – pocz. XV w.		3. Psary – XVI w.
		4. Wrzeszów, Strzelce – XVI w.
		5. Zawiesice, Miłonowice – poł. XVI w.

KSIĘSTWO CISZYŃSKIE

Dom Iskrzyczyn

wg W. Gojniczka

Franciszek jun. z Přivozu
 1453 r. – kup. Iskrzyczyn
 1455 r. – starosta ks. cieszyńskiego

|

Jan Iskrzyczyński
 zm. przed 1517 r.
 ż. Marusza N.

|

Mikołaj Iskrzycki Paweł Iskrzycki Kunisz Jeremiasz Melchior Małgorzata

zm. 1540 r. rotmistrz wojsk polskich, podkomorzy, starosta Kamieńca Podolskiego ż. (x 1512 r.) Katarzyna Jagielnicka 1o voto Milczanowska Anna zm. 1567 r.	zm. po 1521 r. przeniósł się do Polski	(Konrad) zm. po 1545 r. wł. Iskrzyczyna i Dolnego Dębowca ż. 1. N. Skrzyszowska 2. Anna Borynska z Roztropic 2o voto Simoradzka 	zm. ok. 1518 r. wł. Dębowca ż. NN córki: a) Barbara m. Krzysztof Schobischowski b) Katarzyna m. Krzysztof Lupa	m. Jan Bludowski starosta ks. cieszyńskiego
m. 1. Jan Jordan (zm. ok. 1548 r.) 2. Hieronim Lanckoroński (zm. 1569 r.)	Jan zm. ok. 1589 r. wł. Iskrzyczyna ż. 1. NN 2. Małgorzata Zolę 2o voto Schobischowska (zm. po 1613 r.) 	Adam wł. części Iskrzyczyna 	córki: a) Małgorzata m. Jan Szczawnicki b) Dorota m. 1. Wacław Rusetski (zm. 1573 r.) 2. Fryderyk v. Schip	
Jerzy zm. po 1634 r. wł. cz. Těrlicka	Jerzy zginął 1567 r. wł. Małej Rudzicy ż. 1. Zuzanna Mletzko (zm. przed 1566 r.) 2. (x 1566 r.) Katarzyna Lhotska (zm. przed 1598 r.) 	córki: a) Anna zm. po 1628 r. m. Rafał Bludowski b) Ewa m. Mikołaj Rudski		
Jeremiasz zm. ok. 1613 r. ok. 1584 r. – kup. Nierodzim ż. Ewa Kisielowska Jerzy		córki: a) Salomea m. Jerzy jun. Rudecki b) Katarzyna m. 1. Mikołaj Rudecki (brat Jerzego jun.) 2. N. Rudski c) Zofia m. Henryk Grodecki		

DOLNY ŚLĄSK

Początki linii wg Sinapiusa

Konrad
s. Jerzego z Iskrzyczyna
1467 r. starosta Głogowa

wł. Kotły
 ż. Barbara v. Braun
 z Witanowic
 |

Ernest Tschamber
 zm. 1507 r.
 wł. Osetna
 ż. Anna v. Nostitz
 z Siedlnicy
 (zm. 1510 r.)
 |

córki:
 a) Jadwiga
 m. Henryk v. Raussendorf
 b) N.
 m. Piotr v. Dyhrn
 z Glinki
 c) N.
 m. N. v. Liedlau
 d) N.
 m. N. v. Luck
 e) N.
 m. N. v. Habedank
 f) N.
 m. N. v. Stoessel
 z Wierzowic
 g) N.
 m. N. v. Geissler
 h) N.
 m. N. v. Hauswald
 i) N.

Jerzy „Rzeketaky“
 wł. Komornik
 i Grabowna
 Wielkiego
 ż. Agnieszka
 v. Nostitz
 z Czocho
 |

Oswald
 |
podlinia
z Osetna

Ernest jun.
 |
podlinia
z Wrzeszowa

Barbara
 m. Melchior
 v. Hochberg
 ze Starej
 Kraśnicy

Jan
 ż. 1. Jadwiga bar. v. Dohna
 2. Anna v. Schindel
 |

Jan jun. Abraham
 zmarli w dzieciństwie

córki:
 a) Barbara
 m. 1. Kasper v. Seherr
 z Nieszczyk
 2. (x ok. 1550 r.)
 Jerzy v. Loos
 z Polkowic
 b) Anna
 c) Agnieszka
 m. Kasper v. Langenau
 z Wiązowa

Podlinia Oswalda z Osetna – Tschammer-Osten

Oswald sen.
 s. Ernesta
 zm. 1551 r.
 1552 r. – starosta Góry Śl.
 ż. 1. Jadwiga brgr. zu Dohna
 Anna brgr. zu Dohna
 z Czeniny Górnej
 (zm. 1563 r.)
 |

Oswald jun. Adam Wolfram Abraham Konrad córki:
 zm. po 1579 r. wł. zginął zginął a) Jadwiga

wł. Psar i Daszowa ż. Katarzyna v. Rohr z Dziadowej Kłody	Osetna na wojnie i Zakrzowa 1569, 1592 r. - starosta Góry Śl. Joanna m. (x ok. 1582 r.) Jerzy (jun.?) v. Loos	na wojnie	m. Jerzy v. Sack b) Anna m. (x ok. 1560 r.) Mateusz v. Kottwitz wł. Siedlnicy c) Katarzyna m. Krzysztof v. Haugwitz z Ryczenia d) Małgorata m. Krzysztof v. Schweinitz e) Barbara m. Melchior v. Kreckwitz
Oswald <u>Dom</u> <u>Psary</u> Jan Ernest	Adam ż. 1. Barbara v. Schindel 2. Ewa v. Sack Maurycy ż. 1. N. v. Salza 2. Barbara v. Niebelschuetz z Rzczycy	córki: a) Małgorzata zm. 1600 r. m. (x po 1575 r.) Jerzy v. Redern ze Strzelec Op. b) Anna m. Wolfram v. Rothkirch z Ciepłowod	

Dom Psary

Oswald
s. Oswalda jun.
wł. Psar, Osłowic, Daszowa
i Rząśnika
ż. Barbara v. Rothkirch
z Prusic
|

Abraham wł. Psar ż. 1. N. v. Schweinitz 2. Barbara Helena v. Gfug z Boraszyc Małych 	Oswald ż. Anna v. Schaff- gotsch Anna Małgorzata m. Abraham v. Lest z Czernicy	Hiob Adam wł. Psar, Ryglic i Postolic ż. Magdalena v. Seidlitz z Kowalskich Żelowic	Konrad zm. w młod. v. Poser	Jan Wolfram ż. Barbara v. Poser	Jerzy Ernest 1653 r. - wł. Daszowa, Wrzący Śl. i Zwierzętnika ż. Elżbieta v. Sack z Raczyc	Assman Alesander	córki: a) Urszula Małgorzata. m. (x 7.11.1617 r.) Dietrich v. Muehl- heim z Domanic b) Barbara m. Hildebrand v. Schindel
Fryderyk Oswald	Jan Jerzy	Barbara Helena	Ernest	Oswald	Barbara Marianna		
Oswald ur. Golinka 1634 r. zm. 24.10.1699 r. wł. Drogomiłowic	Hiob Adam jun. potomstwo do XVIII w.		córki: a) Anna m. Baltazar v. Glaubitz z Bonowa	Jerzy Ernest	Fryderyk jun. Oswald	córki: a) Anna Jadwiga	

ż. (x 5.11.1669 r.)
 Urszula Helena
 v. Schindel
 z Granicznej
 (zm. 22.01.1704 r.)

|
 Hiob Gotard
 wł. Ryglic

b) Jadwiga

ur. 7.04.1636 - m. (x 1662 r.)
 zm. Czernina Mikołaj
 15.07.1693 r. Aleksander
 wł. Czerniny, bar. v. Bibran
 Dobrzejowic, u. Modlau
 Wiekowic, b) Barbara
 Skidniowa, Elżbieta
 Smolnego, m. (x ok. 1665 r.)
 Kwiatowa Gustaw Zygmunt
 i Pieszkowa v. Kreckwitz
 | z Witoszyc

Jan Kasper
 zm. 1719 r.
 wł. Czerniny,
 Osetna, Daszowa,
 Gaworzyc, Zakrzowa
 i Piotrówki
 ż. (x 24.11.1720 r.)
 Maria Marianna
 v. Buehnau
 (zm. 7.12.1720 r.)

|
XIX w. – linia
z Gaworzyc

córki:
 a) Anna Elżbieta
 m. 1. (x 1692 r.)
 N. Dziembowski
 (zm. 1707 r.)
 2. Jan Jerzy v. Studnitz
 z Symonkowa
 b) Barbara Magdalena
 m. Kasper Adam
 v. Studnitz
 wł. Gaszowic
 (ur. 1649 – zm. 1708 r.)

Podlinia Ernesta z Wrzeszowa Strzelec i Zawiszcice.

Ernest jun.
 s. Ernesta
 brat Oswalda sen. z Osetna
 ż. 1. Zofia v. Seherr
 2. Dorota v. Wiese

Ernest Jerzy Jan Gabriel Rafael Mikołaj Konrad Jakub
 |
dom
Wrzeszów
i Strzelce

|
dom
Zawiszcice
 |
 Konrad jun.

ż.
 Ludmila
 \v. Mutschelnitz
 |

Konrad jun.

córki:
 a) Małgorzata
 m. Konrad
 v. Koschlig
 z Jagoszyc
 b) Anna
 c) Marianna

córki:
 a) Anna
 m. Jan v. Raussendorf
 b) Małgorzata
 zm. w dzieciństwie
 c) Urszula
 m. Walentyn v. Dyhrn
 d) Zofia
 m. Kasper v. Nostitz
 z Wielowski
 e) N.
 m. Krzysztof
 v. Krommenau
 f) Katarzyna

m. Mikołaj v. Dyhrn
z Glinki
g) Dorota
h) Barbara

Dom Wrzeszów i Strzelce.

Ernest
s. Ernesta jun.
zm. 1564 r.
wł. Wrzeszowa
ż. Katarzyna v. Redern
|

Fryderyk zm. w Żmigrodzie	Jerzy ż. Urszula v. Troschke (Dresky?)	Jan starosta Olesna ż. N. v. Lest 	córki: a) Anna 1608 r. – wdowa b) Katarzyna m. Henryk v. Tschirn
------------------------------	---	--	--

Jan Ernest ur. 1590 - zm. Wrocław 19.03.1646 r. wł. Strzelec marszałek dworu i czł. rady ks. Henryka Wacława oleśnickiego starosta Bierutowa ż. Anna Maria v. Sack wł. Strzelec Jan Ernest jun. zm. 5.03.1674 r. ż. Anna Barbara v. Frankenberg-Ludwigsdorf z Dolnego Bystrego (ur. 5.04.1635 – zm. 21.10.1689 r.)	córki: a) Anna Katarzyna m. v. Littichau (?) b) Magdalena niezamężna
--	--

Dom Zawisze i Miłonowice.

Rafael Tschammer v. Osten u. Mahliau
s. Ernesta jun.
brat Ernesta z Wrzeszowa
wł. Zawisze i Miłonowice
ż. (x ok. 1559 r.) Małgorzata
v. Unruh

Gabriel	córki:
zm. ok. 1619 r.	a) Małgorzata
ż. N. v. Hertel	m. Jan v. Glaubitz
	b) Ewa
	m. Zygmunt v. Glaubitz
	c) Katarzyna
	m. Zygmunt v. Busewoy

XIX – XX wiek.

Linia z Gaworzyc – von Tschammer und Quaritz.

Henryk Ernest Karol Wilhelm bar. v. Tschammer u. Quaritz
ur. 16.08.1757 – zm. 1.04.1815 r.

wł. Gaworzyc

|

Jerzy Ernest August
1785 r./zatw. 1793 r./ - majorat
w składzie: Gaworzyc, Mieszków,
Czernina
I Ordynat

|

August
ur. 7.04. 1801 – zm. 12.01.1875 r.
II Ordynat

1840 r. – kup. Broniszów
przenosi rezydencję

ż. (x 15.07.1834 r.) Teresa
bar. v. Wackerbarth genannt
v. Bomsdorff

(ur. 15.07.1816 – zm. Broniszów 2.10.1880 r.)

|

Artur August Ludwik Henryk ur. 8.12.1838 r. III Ordynat ż. (x Galowice 28.05.1864 r.) Joanna Helena Otylia v. Lieres u. Wilkau (ur. 18.02.1845 r.)	Klara ur. 9.12.1836 r. m. (x Gaworzyc 4.07.1859 r.) Adalbert bar. v. Seherr-Thoss z Dobromierza
---	--

|

August Emil Artur	August Emil Jan	August Konrad Jerzy	August Emil Artur	córki: a) Otylia Teresa Agnes Helena
-------------------------	-----------------------	---------------------------	-------------------------	--

Zygryd ur. Wrocław 18.07.1866 r. IV Ordynat ż. (x 27.09. 1904 r.) Edyta v. Lieres u. Wilkau	Ginter ur. Broniszów 26.12.1869 r. wł. Broni- szowa radca rejencji oficer wojsk niemieckich	ur. Jan Gaworzyce 14.12.1876 r. radca Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wrocławskiej, deputowany do parlamentu związkowego	ur. Broniszów 6.03.1865 r. m. (x Gaworzyce 29.09.1887 r.) August v. Cramon – szef sztabu VIII korpusu armii niemieckiej b) Teresa Agnes Joanna Małgorzata ur. Broniszów 10.08.1872 r. m. (x Gaworzyce 10.06.1896 r.) Eberhard v. Luecken landrat pow. strzebińskiego
---	---	---	--

Jerzy Zygfryd Artur Fryderyk ur. Czernina 20.05.1907 r.	Henryk Fryderyk Artur Ginter Helmut ur. Czernina 9.04.1912 r.	Karol Ginter Zygryd Artur Teodor ur. Czernina 13.06.1913 r.	córki: a) Joanna Anna Ingeborga ur. Czernina 9.08.1905 r. b) Inez Urszula ur. Czernina 21.12.1908 r.
--	--	---	--

Linia z Drogomiłowic – von Tschammer und Osten

Oswald Wilhelm bar. v. Tschammer u. Osten
ur. 19.07.1762 – zm. 15.03.1821 r.

|
Ernest Oswald

ur. Wiśniowa 15.12.1803 – zm. Jawor 25.05.1857 r.

dyrektor sejmiku ks. świdnico-jaworskiego

ż. (x 1.12.1829 r.) Adelajda v. Schack

(ur. Karlsruhe 28.12.1807 – zm. Drogomiłowice 29.12.1863 r.)

|

Karol Ernest Otto
Konrad
ur. Drogomiłowice 25.12.1838 r.
1883 r. – fideikomis
Domsdorf-Lohnig
I Ordynat
ż. (x Berlin 25.09.1862 r.)
Helena Weronika Gertruda
Joanna Synold v. Schuetz
(ur. Nysa 1.11.1842 r.)

|

Jerzy Kasper Oswald
Leopold Gotard
ur. Drogomiłowice
17.02.1870 r.
II Ordynat
ż. (x Jugowiec 20.09.1895 r.)
Annemarie v. Enckevort
(ur. Berlin 26.01.1875 r.)

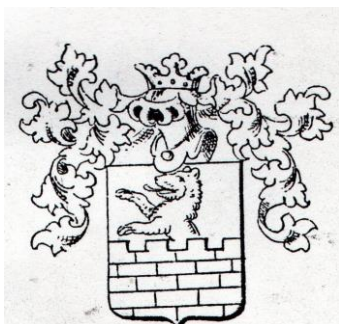
Fryderyk Karol Paweł
Leo
ur. Drogomiłowice 23.11.1842 r.
ż. (x Mollenstorf 14.07.1871 r.)
Henrietta v. Gundlach
(ur. Mollenstorf 16.09.1844 r.)

|

linia meklemburska

Konrad Leopold Gotard Jerzy Ernest ur. Drogomiłowice 3.07.1900 – zginął we Francji 29.09.1918 r.	Krzysztof Oswald Konrad ur. Drogomiłowice 14.12.1903 r.	córki: a) Gertruda Barbara Renata ur. Drogomiłowice 21.09.1897 r. b) Ingeborga Maria ur. Drogomiłowice 8.07.1908 r.
--	--	---

TSCHANTWITZ

Mało znana szlachta z księstwa ziębickiego, właściciele Nieszkowa (Reindoerfel) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Jerzy von Tschantwitz – właściciel Nieszkowa (Reindoerfel) zmarł w 1536 roku i został pochowany w kościele parafialnym w Ziębicach (Muensterberg).

Źródła:

Błażek t. III s. 170

Pilnaček t. IV s. 1293

TSCHAPSKI

(CLEMA ZWANY TSCHAPSKIM)

Herb Clema zwany Tschapski
wg Siebmachera

Polski herb Berszten
wg Niesieckiego

Przedstawiciele linii kluczborskiej rodu Clemów, właściciele Czapli (Tschapel) koło Kluczborka (Kreuzburg), używali również nazwiska „Tschapski”: w 1545 roku N. Tschapski kupił od Alberta Sewerskiego część Skałag (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg). W latach 1641 i 1663 występuje w dokumentach Adam Clema zwany Tschapski.

zob.

CLEMA

TSCHASSEL

zob.

SOMMERFELD

TSCHASTALOWITZ

zob.

CZASTALOWITZ

TSCHATERWANG

zob.

TSCHETERWNAG

TSCHAURIKE

Herb rodu v. Abschatz
wg Siebmachera

Linia z Zaborowic (Saborwitz) koło Góry Śląskiej (Guhrau) starego rodu śląskiego von Abschatz używała przydomku „Tschaurike genannt”.

zob.

ABSCHATZ

TSCHENK
(CZENK)

Herb Borschnitzów
wg Siebmachera

Pod tym nazwiskiem występowali w dokumentach w XV wieku potomkowie Czenka von Borschnitz.

Zob.

BORSCHNITZ

TSCHEPE
(TSCHEPE von WEIDENBACH)

Według Błażka w 1637 roku został nobilitowany Michał Tscheppe. Nie potwierdza tego Doerr, który wymienia jako nobilitowanych i wpisanych w czeski stan rycerski z predykatem „von Weidenbach” w 1702 roku (16.03.) braci: Dawida i Jana Henryka Tscheppe. Predykat pochodzi od nazwy posiadanego przez nich majątku – Młokicie (Weidenbach) w księstwie oleśnickim.

Dawid (zm. 1717 r.) był inżynierem w służbie królów duńskich, później w Niderlandach i we Francji.

Synem Jana Henryka był prawdopodobnie Jan Ernest właściciel Krasowic (Kraschen) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Heleną Kottulinską, miał córkę – Helenę Rozynę (ur. 22.01.1741 r.), żonę (x Szymonków, Simmenau 7.11.1764 r.) Godfryda Dypranda bar. von Reibnitz z Górnych Paruszowic (Ober Baumgarten) koło Kluczborka (Kreuzburg). Prawdopodobnie synem Jana Ernesta był również Karol Wacław który w 1766 roku kupił Szymonków (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). W połowie XVIII wieku Karolina Julianna von Tscheppe z Młokicia (Weidenbach) była żoną Karola Oswalda von Studnitz właściciela Szymonkowa (Simmenau), kapitana wojsk polskich. W drugiej połowie XVIII wieku i w XIX wieku wielu przedstawicieli tego rodu służyło w armii pruskiej. W 1826 roku (3.02.) zmarł we Wrocławiu (Breslau)

Karol von Tschepe generał major i szef regimentu piechoty wojsk pruskich. Prawdopodobnie był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu.

Źródła:

Sinapius t. I s. 990

Zedlitz t. IV s. 280

Błażek t. III s. 156-157

Doerr s. 184

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 55-56

TSCHERNING

Nobilitowani mieszczaństwo bolesławieccy: na początku XVI wieku Merten Tscherning pochodzący z Nowoszowa (Neuhaus) koło Żagania (Sagan) osiadł w Bolesławcu (Bunzlau). Miał dwóch synów: Jana (ur. 1521 – zm. 1586 r.) – członka rady miejskiej w Bolesławcu (Bunzlau) i Andrzeja (zm. ok. 1595 r.) – mistrza kuśnierskiego. Andrzej, żonaty z Jadwigą Gerber (zm. 1619 r.) miał pięć córek i pięciu synów. Nobilitowany w 1589 roku (3.07.) drugi jego syn – Jan (ur. 1546 – zm. 1609 r.), pisarz miejski w Bolesławcu (Bunzlau). Żonaty z Martą Emmerich (zm. 1629 r.) z Rauschwalde koło Zgorzelca (Goerlitz), miał dwie córki i syna – Jana jun. (ur. 31.01.1588 – zm. Lwówek, Lemberg, Loewenberg 8.02.1666 r.). Był on w 1617 roku członkiem rady miasta a w latach 1627 – 1631 sędzią miejskim Bolesławca (Bunzlau), w latach 1631 – 1634 zarządcą (?) urzędu w Grodźcu (Groditzberg), w 1641 roku zarządcą urzędu w Chojnowie (Haynau) i w 1643 roku w Modlikowicach (Modelsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). W 1646 roku był kierownikiem zarządu kościoła św. Jana w Legnicy (Liegnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z Zuzanną Gerstmann (zm. 1618 r.), 2. z Anną Wolfram (zm. 1661 r.). Jego syn – Jan (ur. 17.04.1634 – zm. 1678 r.) był burmistrzem w Rawiczu (Rawitsch) w Wielkopolsce. Żonaty z Marianną, córką Adama Thebesnisa z Legnicy (Liegnitz), miał syna – Andrzeja (ur. 1672 – zm. Rawicz, Rawitsch 1702 r.).

Źródła:

Błażek t. II s. 136

TABLICE GENEALOGICZNE

Merten Tscherning
pocz. XVI w.

|

Jan ur. 1521 – zm. 1586 r. czł. rady miejskiej Bolesławca	Andrzej zm. ok. 1595 r. kuśnierz w Bolesławcu ż. Jadwiga Gerber (zm. 1619 r.)
--	--

|

4 synów 5 córek <u>Mieszczanie</u>	Jan ur. 1546 – zm. 1609 r. pisarz miejski Bolesławca 1589 r. – <u>nobilitowany</u> ż. Marta Emmerich
---	---

|

Jan jun. ur. 31.01.1588 - zm. Lwówek 8.02.1666 r. 1617 r. – czł. rady miasta 1627 – 1631 r. sędzia miasta Bolesławca 1631 – 1634 r. urzędnik w Grodźcu 1641 r. – urzędnik w Chojnowie ż. 1. Zuzanna Gerstmann (zm. 1618 r.) 2. Anna Wolfram (zm. 1661 r.)	2 córki
--	----------------------

|

Jan
ur. 17.04.1634 – zm. 1678 r.
burmistrz Rawicza
ż. Marianna Thebesnis
z Legnicy

|

Andrzej
Ur. 1672 – zm. Rawicz 1702 r.

TSCHERNY (CZERNY)

Odmiany herbu wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Ród śląski, w XVI wieku właściciele Lisich Kątów (Fuchswinkel) w księstwie nyskim.

Hipolit von Tscherny, właściciel Lisich Kątów (Fuchswinkel) i Kamienicy (Kemnitz), żonaty z Katarzyną von Dambach, był starostą księstwa nyskiego. Jego syn – Joachim żonaty (x ok. 1567 r.) z Judytą von Hochberg z Dobrocina (Guttmannsdorf), wdową po Henryku von Muehlheim z Pielaszkowic (Plaeswitz), miał dziesięcioro dzieci: Wolfa Dietricha (ur. 2.03.1568 r.), Jana Wilhelma (ur. 8.06.1569 r.), Zuzannę (ur. 1570 – zm. 1573 r.), Judytę (ur. 20.05.1571 r.), Joachima (ur. i zm. 1572 r.), Joachima II (ur. 28.08.1573 r.), Hipolita (ur. 19.09.1574 r.), Henryka (ur. 16.12.1575 r.), Karola (ur. 28.01.1578 r.) i Jerzego (ur. 8.04.1579 r.).

Źródła:

Sinapius t. I s. 993

Błażek t. I s. 112, t. IV s. 141

TSCHESCH (TSCHESCHOW, CZESCHOW)

Stary ród śląski i dolnośląski, według legendy rodowej wywodzący się z arystokracji Lygiów i Kwadów. W średniowieczu używali nazwiska w formie „Tscheschow” i „Czeschow”. W klejnocie herbu posiadali czerwoną czapkę tatarską na pamiątkę udziału rodu w bitwie pod Legnicą (Liegnitz).

W 1252 roku Zaslav Zesch vel Tschesch przebywał na dworze księcia legnickiego Bolesława Rogatki. W 1321 roku również w dokumentach legnickich występuje Konrad de Tscheschow. Na przełomie XIV i XV wieku znany jest Ruprecht de Tscheschow, miał m. in. synów: Ruprechta jun. i Jana (Hans), którzy w 1401 roku kupili Dobrocin (Guettmannsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) oraz córkę – Annę, pierwszą żonę (x ok. 1418 r.) Henryka von Reibnitz z Goli (Guhlau). W 1420 roku występuje ona w dokumentach jako Anna z Dobrocina (Guettmannsdorf). W 1407 roku Hannosch Czeschow von der Neukirchen (Nowa Cerekiew k. Głubczyc, Deutsch Neukirch b. Leobschuetz) występuje w dokumentach księcia Przemka Przemyśłidy opawskiego.

Na przełomie XV i XVI wieku Ruprecht von Tschesch z Księginic Małych (Klein Kniegnitz) i Strachowa (Strachau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) żonaty z Jadwigą von Seidlitz miał córkę – Jadwigę, pierwszą żonę (x ok. 1521 r.) Kaspra von Reibnitz z Lipowej (Leipitz).

Ernest (ur. 1518 – zm. 28.11.1574 r.) – właściciel Ośna (Krausenau) koło Oławy (Ohlau) i Kilianowa (Landau) koło Wrocławia (Breslau) był żonaty (pierwsza żona x ok. 1552 r.) z Anną, córką Kaspra von Reibnitz z Lipowej (Leipitz) i jego drugiej żony Katarzyny von Zedlitz, zaś Jan (brat poprzedniego ?) – właściciel Karszówka (Karisch) koło Strzelina (Strehlen) i Średniego Roztocznika (Mittel Olbersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), był żonaty (x ok. 1552 r.) z Małgorzatą, siostrą Anny von Reibnitz z Lipowej (Leipitz). Erazm von Tschesch – właściciel części Mirosławic (Moersschelwitz) koło Wrocławia (Breslau) i Głębocka (Tiefensee) koło Grodkowa (Grottkau) lub Siemianowa (Tiefensee) koło Strzelina (Strehlen) był żonaty (x 1583 r.) z Anną (zm. Brzeg, Brieg 1595 r.), córką Jana von Reibnitz z Osieborza (Ossenbar) koło Jawora (Jauer), małżeństwo było nieudane i faktycznie byli rozwiedzeni.

Jedna linia rodu od początków XVI wieku przyjęła za swoją siedzibę Krzepice (Krippitz) koło Strzelina (Strehlen). Około 1507 roku właścicielem tej miejscowości był N. von Tschesch żonaty z N. von Kaltenborn z Sadowic (Sadewitz) również koło Strzelina (Strehlen). Miał córkę – N., żonę N. von Stosch z Sigert koło Strzelina (Strehlen).

Najbardziej znanym przedstawicielem tej linii był syn Fryderyka z Krzepic (Krippitz), właściciela Wójtowic (Voigtsdorf) i Heleny von Pannwitz – Jan Teodor von Tschesch (ur. Wójtowice, Voigtsdorf 18.03.1595 – zm. Elbląg, Elbing 22.02.1649 r.), znany pisarz teologiczny i mistyk, autor wielu prac

wydawanych za jego życia i po śmierci w Niemczech i Niderlandach. Po studiach na uniwersytetach niemieckich i podróżach po Europie odbył pielgrzymkę do Jerozolimy, następnie służył na dworze pfalzgraфа Fryderyka V króla czeskiego tzw. „Zimowego” (Winterkoenig), brał udział w uroczystościach koronacyjnych w Pradze, był członkiem rady królewskiej. Po bitwie pod Białą Górą, przebywał jakiś czas w Ostródzie (Osterode) w Prusach Wschodnich, później wrócił na Śląsk i był członkiem rady księcia Jana Chrystiana legnicko – brzeskiego. Po śmierci księcia przebywał w Niderlandach i w 1645 roku w Hamburgu. Zmarł według Sinapiusa w Brzegu (Brieg) zaś według oficjalnych biografii w Elblągu (Elbing) w Prusach Wschodnich.

Na Dolnych Łużycach siedzibą rodu był Drzeniów (Drehne) koło Żar (Sohrau): w 1512 roku Baltazar Tschesch był sędzią ziemskim Dolnych Łużyc. W pierwszej połowie XVIII wieku N. von Tschesch (kobieta) z Drzeniowa (Drehne) była żoną (x 1713 r.) Gottloba von Unruh z Borowa Polskiego (Gross Borau, Gross Borau) koło Kozuchowa (Freystadt). W tym samym roku siostra Gottloba – N. von Unruh wyszła za mąż za N. von Tschesch z Drzeniowa (Drehne).

Źródła:

Sinapius t. I 991-992, t. II s. 1071-1072

C.D.S. t. VI nr 113

Biographisch-Bibliographisches Kirchenlexikon <http://www.Kirchenlexikon.de/tschesch>

TSCHESCHWITZ

zob.

TSCHISCHWITZ

TSCHETERWANG (CZETERWANG, TSCHATERWANG)

Herb wg Blaźka

Herb wg Siebmachera

(Jakub) Czeterwang (zm. po 1386 r.) i jego żona Agnes von Czeschau ze Ścinawki Średniej (Mittelsteine Ród mieszczan kłodzkich zaliczany później do szlachty. Znani od XIV wieku pod nazwiskiem Czetirwanc, Czeterwang, Schetirwang. W 1357 roku Jan Czetirwanc był ławnikiem sądu miejskiego w Kłodzku (Glatz), w 1366 roku występują w dokumentach Jekil) w hrabstwie kłodzkim, w 1374 roku – Konrad Czeterwang. W 1383 roku Hermann Czeterwang był wójtem Radkowa (Wuenschelburg) w hrabstwie kłodzkim. W 1388 roku występuje w dokumentach Hannos Czeterwang. W 1480 roku Habel Czeterwang był pisarzem ziemskim hrabstwa kłodzkiego i właścicielem Wilkanowa (Woelfelsdorf), w 1499 roku właścicielem tej miejscowości był Wacław (syn ?) Czeterwang.

W 1449 roku Janke Tscheterwang kupił Gościce (Gostitz) w księstwie nyskim. Majątek ten posiadał w 1478 roku Jerzy, w 1485 roku – Bernard (zm. po 1493 r.) i w 1499 roku – Marcin. Brat Marcina – Jerzy (zm. 1500 r.) mieszkał w Paczkowie (Patschkau) i posiadał tam folwark należący do wójtostwa, który sprzedał jego dzieci. W 1542 roku Jan von Tscheterwang zamienił z radą miejską Paczkowa (Patschkau) majątek Gościce (Gostitz) na Stary Paczków (Alt Patschkau). Gościce (Gostitz) ponownie odkupił w 1567 roku Marcin von Tscheterwang.

W pierwszej połowie XVI wieku Urszula „a czercze” (?) Czeterwan była żoną Balcera Beessa z Malerzowic (Mahlendorf) w księstwie niemodlińskim, w 1539 roku Balcer zapisał jej wiano w wysokości 500 guldenów na majątkach Tłustoręby (Kirchberg) i Tarnice (Tarnitze) w księstwie niemodlińskim.

W połowie XVI wieku Andrzej Tscheterwang zawarł z Janem von Gellhorn umowę dotyczącą jakiegoś majątku w księstwie opolskim.

Źródła:

Sinapius t. II s1073

Blażek t. III s. 63

Landbuecher Opp.-Rat. nr 287

Register Matryki Kralowe Izabele (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku. AP Wr.
Ks. Opol.-rac. Rep. 35, sygn. 36 s. 5

TSCHETSCH

zob.

TSCHETSCHKE

TSCHETSCHAU

Początkowo nazwisko w formie „Czeczow“ a później predykat „Tschetschau” nazwiska znanego rodu von Mettich, pochodzi według historyków od nieznanej miejscowości w księstwie opolskim (?).

zob.

METTICH

TSCHETSCHKE

(TSCHETSCHKE von ROTHKIRCH, CZACZEK, TSCHETSCH,
CZETSCH, ČAČKA)

Herb wg Blazka

Herb wg Pilnačka

Stary śląski ród niewiadomego pochodzenia, według tradycji rodowej przybyli na Śląsk z Tyrolu w orszaku księżnej św. Jadwigi z Meranu. T. Jurek ich nie wymienia jako przybyszy, Błażek twierdzi, że sądząc po herbie, mogli być pochodzenia polskiego i publikuje nieco inny herb niż Pilnaček. Herb publikowany przez Pilnačka pochodzi z pieczęci z 1414 roku i jest to bezwątpienia uszczerbiony herb Radwan.

Na Śląsku znani od początku XV wieku, W 1414 roku (4.02.) w dokumentach kolegiaty opolskiej występuje Przech Czaczek von Grossendorf (?). W tym samym czasie znany był Dietrich von Schreibersdorf (Pisarzowice – które ?), którego pieczęć również się zachowała. W połowie XV wieku w dokumentach występują Wincenty i Melchior Czetsch (bracia ?). Wincenty (zm. po 1469 r.) w 1455 roku był właścicielem Reichenau (którego ?), w 1556 roku przebywał na dworze księżnej Jadwigi w Lubinie (Lueben) a w 1462 roku był właścicielem Czerwonego Kościoła (Rothkirch) koło Legnicy (Liegnitz) który jego następcy uznali za siedzibę rodową.

Melchior Czetsch (zm. po 1469 r.), żonaty (x ok. 1454 r.) z Anną, córką Thyme von Reibnitz z Kłonic (Klonitz) koło Jawora (Jauer), wdową po Antonim von Gfug, był właścicielem Lubienia (Liebenau) koło Legnicy (Liegnitz) który prawdopodobnie otrzymał w posagu żony.

W 1506 roku występują w dokumentach bracia Jerzy i Melchior z Czerwonego Kościoła (Rothkirch). W 1518 roku Jan Tschetschke przebywał na dworze księcia Fryderyka II legnickiego. W 1530 roku w Czerwonym Kościele (Rothkirch) zmarł Jan Tschetschke żonaty z Barbarą N. W połowie XVI wieku N. von Tschetschke (zm. 1567 r.) był właścicielem Gogołowic (Gugelwitz) koło Lubina (Lueben). Około 1570 roku Barbara von Tschetschke (zm. 1594 r.) z Czerwonego Kościoła (Rothkirch) była żoną Jana von Gellhorn, sędziego dworskiego księstwa świdnickiego.

Ród ten znany również z Moraw, gdzie prawdopodobnie w połowie XVI wieku osiadł Fryderyk Czaczka z Czerwonego Kościoła (Rothkirch). Jego potomstwo jako swoją siedzibę na Morawach podawało Herrendorf (Herndorf). Około 1570 roku N. von Tschetschke z Herrendorfu była żoną N. Borschnitza z Paniowic (Pannwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Sinapius t. I s. 994, t. II s. 1073

Błażek t. II s. 136-137

Pilnaček t. I s. 180-181

TSCHIERSKI

zob.

TSCHIRSKI

TSCHIRN

(CZIRN, CZIRN von TIRPITZ, TSCHIRN von TUERPITZ, ZIRN)

Herb z 1341 roku

Herb wg Siebmachera

Herb szlachecki

Herb linii z Cierpic I

Herb linii z Cierpic II

Według legendy rodowej wywodzili się z arystokracji Kwadów i Lygiów. Stary śląski ród pochodzący z Miśni, na Śląsku według Sinapiusa znany od początku XIII wieku: około 1200 roku Jutta, córka Witricha von Zirn była żoną Tietza von Zedlitz. Pewne informacje znamy od drugiej połowy XIII wieku: w 1268 roku Konrad von Czirna występuje jako świadek lokacji wsi „Reinwridi villa”. T. Jurek takiego rodu wśród przybyszów nie notuje.

W XIV wieku znani z księstwa świdnickiego: w latach 1307 i 1310 Konrad de Czirna, w 1331 roku Konrad jun. właściciel Mrowin (Konradswaldau) przebywał na dworze księcia Bolka świdnickiego a w 1341 roku Jan von Czirn był właścicielem Imbramowic (Ingramsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Keckel Czirn w 1341 roku przebywał na dworze księcia Bolka II świdnickiego a w 1357 roku na dworze księżnej Agnieszki świdnickiej. W 1349 roku Henryk von Czirn był starostą okręgu ząbkowickiego. W 1369 roku Janke von Czirnen rycerz występuje w dokumentach milickich. Jan (inny) w 1396 roku był żonaty z Małgorzatą, córką Henryka von Reibnitz z Wiadrowa (Wederau) koło Jawora (Jauer). W pierwszych latach XV wieku Agnes, córka Franciszka von Czirn była żoną (x ok. 1402 r.) Nicola (Mikołaja) von Baumgarten. W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej brał udział Henryk Czirn.

W pierwszej połowie XV wieku Opitz i Henryk Czirn byli panami lennymi zamku w Bolkowie (Bolkenhain), oraz właścicielami Samotworu (Romberg) koło Wrocławia (Breslau), przyłączyli się do husytów i stali się rycerzami – raubritterami. Dopiero w latach 60-tych wojska miast Wrocławia (Breslau), Świdnicy (Schweidnitz) i Jawora (Jauer) zdobyły zamek w Samotworze (Riemberg) a Henryk został powieszony. W pierwszej połowie XV wieku Opicz Czirnów był starostą okręgu strzelińskiego, w 1443 roku kupił Cierpice (Tuerpitz) koło Strzelina (Strehlen), które stały się siedzibą rodową aż do XVIII wieku. W miejscowym kościele znajdują się liczne epitafia i płyty nagrobne tego rodu. Żonaty z N. von Haynau (Schaffgotsch ?) miał liczne potomstwo z których zna-

ny jest najstarszy syn – Jan (zm. po 1502 r.), w 1460 roku starosta okręgu strze-
lińskiego i właściciel Samotworu (Romberg) oraz Opitz jun. – właściciel Róża-
nej (Lederose) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), żonaty (x ok. 1484 r.) z Barbarą,
córką Piotra von Reibnitz z Wiadowa (Wederau). Córką Opitza była również
Jadwiga von Czirn – żona (x ok. 1472 r.) Marka von Reibnitz z Jeszkotli (Jae-
schkittel) koło Strzelina (Strehlen). W 1499 roku występuje w dokumentach Jan
von Czirn (ten sam ?) z Przeworna (Prieborn) koło Strzelina (Strehlen).

W początkach XVI wieku Barbara von Czirn była żoną Jana Hogera von Prit-
twitz z Laskowic Oławskich (Laskowitz), jej córka – Barbara, była żoną Krzysz-
tofa von Czirn.

Okolo 1517 roku Jan (Hans) z Pyszczyzna (Pitschen) koło Środy Śląskiej (Neu-
markt) był głośnym raubritterem. Jan (inny ?) (zm. przed 1555 r.) właściciel
Prusic (Prausnitz) koło Złotoryi (Goldberg) był żonaty (x ok. 1517 r.) z Barbarą,
córką Jerzego von Reibnitz z Arnisdorf. Inny Jan – właściciel Nowolesia (Pol-
nisch Neudorf) koło Strzelina (Strehlen) był żonaty (x ok. 1567 r.) z Małgorzatą,
córką Albrechta von Reibnitz z Kreiselwitz, wdową po Fryderyku von Reide-
burg. Barbara von Czirn z Meinersdorf (?) była żoną (x ok. 1578 r.) Albrechta
von Reibnitz. W 1550 roku Wolf von Tschirn był zwierzchnim poborcą podat-
ków na Śląsku. Krzysztof von Tschirn (zm. 27.04.1577 r.) był właścicielem
Krzywiny (Krummendorf) i Siedmina (Siebenhufen) koło Strzelina (Strehlen).

Jan von Czirn (zm. 4.09.1580 r.) – członek rady i kanclerz księcia Jerzego II le-
gnicko – brzeskiego był właścicielem Karszowa (Karschau) koło Strzelina
(Strehlen). Miał jedyne go syna – Jana Jerzego, właściciela Gębczyc (Geppers-
dorf) koło Strzelina (Strehlen). Zmarł w 1586 roku (27.05.) w wieku 33 lat.
Prawdopodobnie jego synem był zmarły na początku XVII wieku Jerzy Henryk,
żonaty z N. córką Konrada burgr. von Dohna. Nie miał dzieci i lenne majątki tej
linii Tschirnow: Przeworno (Priborn), Siedmin (Siebenhufen), Gębczyce
(Geppersdorf) oraz Krzywiny (Krummendorf) przeszły na własność książąt
brzeskich.

Od połowy XVI wieku główną siedzibą Tschirnow były Cierpice (Tuerpitz) ko-
ło Strzelina (Strehlen). Do linii tej należały m. in. majątki: Szymanów (Sims-
dorf), Śleszów (Schliesa), Czerńczyce (Froemsdorf), Milikowice (Arnisdorf)
oraz jako lenno zamek w Strzegomiu (Striegau). W 1564 roku Jan von Zirn był
właścicielem Szymanowa (Simsdorf). W latach 1579 – 1588 Henryk Tschirn z
Cierpic (Tuerpitz), żonaty z Elżbietą von Danewitz, był członkiem rady książąt
Jerzego II i Joachima Fryderyka. W 1588 roku zginął pod Byczyną (Pitschen) w
wojsku arcyksięcia Maksymiliana Jerzy von Tschirn z Cierpic (Tuerpitz).

Jan von Zirn (zm. 10.11.1612 r.) – właściciel Śleszowa (Schliesa) był asesorem
sądu ziemskiego księstwa ziebickiego. W 1609 roku jego synowie: Jan Krzysz-
tof i Jan Henryk studiowali na uniwersytecie we Frankfurcie nad Odrą (Frank-
furt a. Oder). Krzysztof (Jan Krzysztof ?) w 1616 roku, właściciel Szymanowa
(Simsdorf) był koniuszym księcia Karola II ziebickiego i oleśnickiego, następnie
członkiem rady i marszałkiem dworu księcia Henryka Wacława bierutowskiego.

Jego potomstwo osiadło w księstwie oleśnickim. Ernest Zygmunt von Zirn (zm. 3.08.1710 r.) był właścicielem Jastrzębia (Nassadel) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim. Żonaty (x 3.05.1709 r.) z Anną Szarlottą von Salsisch dziedziczką Jastrzębia (Nassadel), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1713 r.) za Sylwiusza Zygmunta von Debschitz, miał córkę – Zofię Wilhelminę Ernestynę (ur. 28.01.1710 r.).

Znani również z pogranicza Moraw i Śląska a około 1545 roku jedna linia osiadła w zachodnich Czechach. Posiadali majątki również na Łużycach, z których w 1898 roku (5.07.) Eberhard Czirn von Terpitz kupił majątek Dybów (Diebau) koło Żagania (Sagan), posiadany jeszcze w XX wieku.

Źródła:

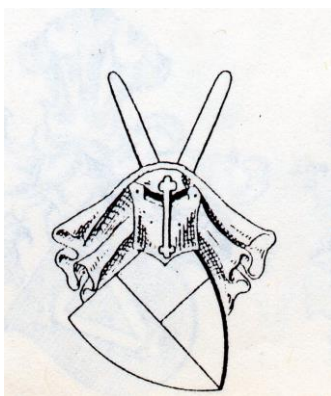
Sinapius t. I s. 1081-1085, t. II s. 1140-1141

Pilnaček t. I s. 194-195

Krane s. 22

C.D.S. t. VI nr 229, 444

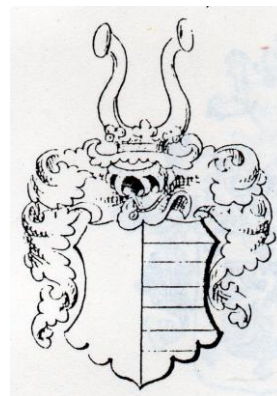
TSCHIRNHAUS (CZIRNHAUS, TSCHIRNHAUSEN)

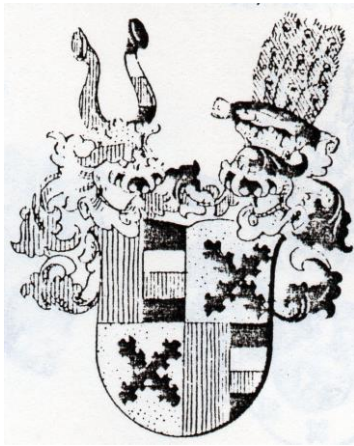
Herb rodowy z 1508 r.

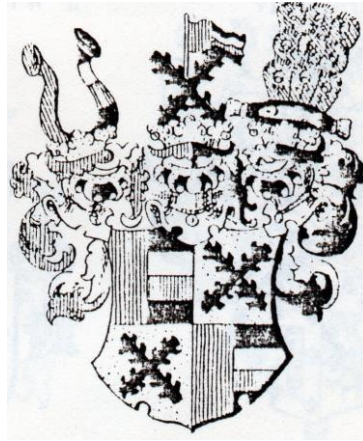
Herb szlachecki z 1654 r.

Herb szlachecki z 1677 r.

Herb baronowski

Herb hrabiowski

Herb rodowy
wg Siebmachera

Odmiany herbu szlacheckiego

Stary czeski ród osiadł również na Łużycach i na Śląsku. Początkowo nazywali się „Černouz”. Według legendy założycielami rodu mieli być dwaj bracia Host i Czernaus żyjący około 657 – 661 roku na dworze księcia Czecha. Czernaus w nagrodę za wierną służbę otrzymał zamek który od swojego imienia nazwał „Czernaus” i od niego zostało urobione nazwisko.

Na Śląsku znani od początków XV wieku, od XVI wieku podzielili się na kilka linii z których najważniejsze były: z Bolkowa (Bolkenhain), Międzylesia (Mittelwalde) i Dolnych Sadów (Nieder Baumgarten).

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej walczyli Jost i Henryk Czirnhaus. W 1447 roku Jan Czirnhaus był starostą Mieroszowa (Friedland) koło Wałbrzycha (Waldenburg) od koniec XV wieku Fabian von Tschirnhaus był starostą Bolkowa (Bolkenhain). Więcej informacji o tym rodzie posiadamy dopiero od XVI wieku.

LINIA Z BOLKOWA (BOLKENHAIN)

Wspomniany wyżej Fabian występuje w dokumentach jako starosta tego miasta i zamku. W 1500 roku zginął w pojedynku z N. von Wiese. Już w 1524 roku Jan von Tschirnhaus (syn ?) występuje w dokumentach jako właściciel Bolkowa (Bolkenhain). W 1549 roku kupił od Wacława Żampacha z Pottensteinu puste Międzylesie (Mittelwalde) dając początek linii z tej miejscowości (zob.). W 1529 roku właścicielem Bolkowa (Bolkenhain) był Zygmunt Czirnhaus a w 1554 roku – Krzysztof, radca sądu apelacyjnego w Pradze. Córka Zygmunta – Magdalena, była żoną (x 23.11.1599 r.) Jana von Rechenberg właściciela Starego Wołowa (Altwohlau). W 1560 roku Fryderyk von Tschirnhaus, dworzanin arcyksięcia Ferdynanda, brał udział w pierwszym turnieju w Wiedniu zorganizowanym przez cesarza Ferdynanda. Inny bar. Fryderyk (zm. ok. 1621 r.) był właścicielem Skarbiszowic (Seifersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg), w 1621 roku, po jego śmierci majątek ten przejął Andrzej von Sebottendorff z Konar (Kunern). Według Sinapiusa w pierwszej połowie XVII wieku Bolków (Bolkenhain) odziedziczył najstarszy syn Michała z Międzylesia (Mittelwalde) – Jan bar. von Tschirnhaus (zm. 1623 r.).

LINIA Z MIĘDZYLESIA (MITTELWALDE)

Według starszych historyków Międzylesie (Mittelwalde) w hrabstwie kłodzkim było najstarszą siedzibą Czirnhausów i już w XV wieku należało do tego rodu. Według Błażka dopiero w 1549 roku Jan von Tschirnhaus z Bolkowa (Bolkenhain) kupił od Wacława Żampacha z Pottensteinu puste Międzylesie (Mittelwalde). Jego syn Dawid (zm. po 1563 r.) był właścicielem Międzylesia (Mittelwalde) i Roztok (Schoenfeld) w hrabstwie kłodzkim. Miał dwóch synów: Dawida jun. (zm. przed 1600 r.) – właściciela Roztok (Schoenfeld), nie mającego dzieci i Michała (zm. 1607 r.) – właściciela Międzylesia (Mittelwalde) a po śmierci brata również Roztok (Schoenfeld) i Wilkanowa (Woelfelsdorf). Żonaty z Anną von Reinsperg (zm. 1625 r.) miał trzech synów którzy w 1608 roku (19.08.) uzyskali tytuły czeskich baronów, oraz pięć córek:

1. Jana (zm. 1623 r.) – podczaszego cesarskiego, pułkownika wojsk cesarskich i członka cesarskiej rady wojennej, żonatego z Elżbietą (Eliską) brgr. von Dohna (zm. przed 1621 r.). Według Sinapiusa odziedziczył on Bolków (Bolkenhain).
2. Fryderyka (zm. 1614 r.) – właściciela Mieroszowa (Friedland) i Roztok (Schoenfeld) oraz Myszowic (Mauschwitz) w księstwie opolskim. Dłatego w 1611 roku we Wrocławiu (Breslau) przy składaniu hołdu cesarzowi Rudolfowi II wystąpił w składzie delegacji księstwa opolsko – raciborskiego. Żonaty z Joanną von Danewitz (zm. 1617 r.), miał dwóch synów i córkę Helenę Julianę (zm. przed 1642 r.): starszy N. zmarł przed 1617 rokiem bez potomków, młodszy – Jan Fryderyk Franciszek zmarł w 1636 roku również bez potomków.

3. Dawida Henryka – właściciela Międzylesia (Mittelwalde), Roztok (Schoenfeld) i Wilkanowa (Woelfelsdorf). W 1620 roku (12.05.) został mianowany starostą hrabstwa kłodzkiego. Zmarł w 1642 roku, wdowa – Marianna Jadwiga hr. von Dohna (zm. po 1665 r.) i jego córka N. sprzedały wszystkie majątki Michałowi Ferdynandowi hr. von Althann.
4. Katarzynę – żonę Dawida von Logau z Roztocznika (Olbersdorf) właściciela Dobrocina (Guettmansdorf);
5. Emerencje – zmarłą niezamężną;
6. Helenę – żonę Jana Wolfa bar. von Redern z Krapkowic (Krappitz);
7. Annę Marię – żonę Henryka von Ratschin z Karnkowa (Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen) właściciela Ścinawki Górnej i Średniej (Ober- und Mittel Steine) w hrabstwie kłodzkim;
8. Zuzannę – drugą żonę Joachima von Niemitz (zm. 1669 r.) z Przerzeczy-na (Dirsdorf), starosty okręgu Niemcza (Nimptsch).

DOM – PÓŹNIEJ LINIA HRABIOWSKA Z SADÓW (BAUMGARTEN).

Dom Sady (Baumgarten) koło Bolkowa (Bolkenhain) powstał z linii z Bolkowa (Bolkenhain): w połowie XVI wieku Michał von Tschirnhaus z Bolkowa (Bolkenhain), żonaty z Anną von Hochberg z Książa (Fuerstenstein) miał syna – Jana, właściciela Sadów (Baumgarten) żonatego z Magdaleną von Czettritz. Jego syn – Jerzy był właścicielem Sadów Dolnych (Nieder Baumgarten), Pietrzykowa (Petersdorf) i Dobrznika (Krausendorf). Żonaty z Małgorzatą von Buntsch (Ratzbar) z Bielic (Bielitz) miał dwoje dzieci: Ewę – żonę Jana Krzysztofa von Rothkirch und Panthen właściciela Makowic (Schwengfeld) koło Świdnicy (Schweidnitz) i Jerzego Zygmunta – właściciela Sadów Dolnych (Nieder Baumgarten), Sokoli (Falkenberg) i Wiadrowa (Wederau). Żonaty z Katarzyną Elżbietą, córką Melchiora Fryderyka von Reibnitz z Wiadrowa (Wederau), w 1638 roku otrzymał w posagu żony Wiadrów (Wederau) a w 1656 roku – Sokolą (Falkenberg). Miał dwóch synów:

1. N. – właściciela Sadów Dolnych (Nieder Baumgarten). Żonaty z N. von Tschirnhaus ze Sławnikowic (Kieslingswalde), miał syna – N. (zm. 1712 r.) żonatego z N. von Uechtritz.
2. Zygmunta – właściciela Wiadrowa (Wederau). Żonaty z Ewą, córką Zygmunta von Falkenhain, miał sześcioro dzieci:
 - a) Ewę Katarzynę Fryderykę – żonę (x 1702 r.) N. von Schlichting właściciela Drwałowic (Wallwitz);
 - b) Joannę Katarzynę – żonę N. von Arenswald;
 - c) Henriettę – żonę N. von Rabenau;
 - d) Ernestynę;
 - e) Szarlotę;
 - f) Zygmunta jun. – w 1721 roku (29.05.) otrzymał tytuł czeskiego hrabiego. Majątek Sady (Baumgarten) z Wiadrowem (Wederau) i Sokolą (Falkenberg) przekształcił w majorat. Żonaty (x 1721 r.) z

Marią Teresą hr. von Rappach (zm. 1751 r.) damą dworu cesarzowej Eleonory Magdaleny Teresy, dzieci nie miał. Wszystkie majątki zapisał w testamencie bratankowi żony – Janowi Ferdynandowi bar. von Rappach.

Oprócz wyżej wymienionych w źródłach występują jeszcze inni przedstawiciele tej linii: w 1562 roku jako właściciel Sadów (Baumgarten) występuje Adam von Tschirnhaus z Bolkowa (Bolkenhain) a w 1618 roku Henryk von Tschirnhaus z Sadów Dolnych (Nieder Baumgarten) był właścicielem Dobrznik (Krausendorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut). Na przełomie XVII i XVIII wieku właścicielem Sadów Dolnych (Nieder Baumgarten) był Jerzy Fryderyk (brat Jerzego Zygmunta ?). Żonaty z Elżbietą von Sandern, miał córkę – Eleonorę Katarzynę Elżbietę (zm. 13.04.1748 r.), drugą żonę (x 4.12.1684 r.) Jana Krzysztofa von Reibnitz (zm. 10.02.1690 r.), po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 30.11.1693 r.) za Jana Adama von Schweinichen.

W 1837 roku Edward von Tschirnhaus z Sadów (Baumgarten) był właścicielem Pasiecznej (Zedlitz) koło Świdnicy (Schweidnitz).

LINIE ŁUŻYCKIE.

Na Górnych Łużycach Czirnhausowie pojawili się znacznie wcześniej niż na Śląsku – byli znani w XIV wieku a według Sinapiusa już w połowie XIII wieku. Dzielili się na linię budziszyńską i zgorzelecką. Linia zgorzelecka posiadała majątki na śląskiej części Górnych Łużyc: siedzibą rodową początkowo był Osiek (Ossig) a później Sławnikowice (Kieslingswalde) koło Zgorzelca (Goerlitz), które według Sinapiusa należały do tego rodu od 1251 roku. Posiadali również Stary Zawidów (Alt Seidenberg) i Skrzydlice (Kundorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban).

W połowie XVI wieku właścicielem Sławnikowic (Kieslingswalde) był Fryderyk von Tschirnhaus – w 1592 roku starosta okręgu budziszyńskiego, żonaty z Anną von Kottwitz z Nikolschmiede z Łużyc. Jego syn – Fryderyk jun., starosta Zgorzelca (Goerlitz), żonaty z Katarzyną von Gersdorf z Grabiszyc (Gerlasheim) koło Lubania Śląskiego (Lauban), miał syna – Jana Fryderyka, dwukrotnie żonatego: 1. prawdopodobnie z Anną Marią (zm. 13.01.1674 r.), córką Krzysztofa von Debschitz z Miłoszowa (Hartmannsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban), 2. z Celią von Nostitz z Łużyc.

W 1684 roku zmarł w wieku 84 lat Krzysztof von Tschirnhaus – właściciel Sławnikowic (Kieslingswalde) i Wyrębów (Stolzenberg) koło Lubania Śląskiego (Lauban), członek rady książąt saskich Jana Jerzego I i II. Trzykrotnie żonaty: 1. z Magdaleną von Gersdorff, 2. z Elżbietą Eleonorą bar. von Stierling und Achyl, 3. z Anną von Nostitz. Z drugą żoną miał syna Ehrenfrieda Waltera (ur. 10.04.1650 – zm. 11.10.1708 r.), właściciela obu tych miejscowości, wybitnego podróżnika, uczonego matematyka i fizyka. W 1682 roku (22.07.) miał wykład

w Królewskiej Akademii Nauk w Paryżu. W Saksonii założył trzy huty szkła, pierwsze w tej części Europy, prowadził poszukiwania minerałów m. in. w Kar-konoszach. Dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą Eleonorą (zm. 1693 r.), córką Jana Henryka von Lest, 2. (x 1701 r.) z Elżbietą Zofią (zm. przy porodzie w 1706 r.), córką Haubolda von Schulenburg. Z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą dwoje: Gottloba Ehrenfrieda, Eleonorę Szarlottę – żonę (x 1715 r.) N. von Tempski, właściciela Górnych Pisarzowic (Ober Schreibersdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban), Jerzego Fryderyka, Henriettę Zofię – zmarłą w dzieciństwie oraz Karola Chrystiana (ur. 1706 r.). Po śmierci Ehrenfrieda Waltera, spadkobiercy sprzedali Sławnikowice (Kieslingswalde). Jego brat – Jerzy Albrecht był właścicielem Kraśnika Górnego (Ober Schoenfeld) koło Bolesławca (Bunzlau) i Partynic (Wocław-Partynice, Hartlieb). W kościele w Sławnikowicach (Kieslingswalde) znajdowały się liczne epitafia i płyty grobowe rodu, m. in. epitafium Ehrenfrieda Waltera von Tschirnhaus z wymienionymi jego odkryciami i zasługami.

Prawdopodobnie z tej linii pochodził zmarły w pierwszej połowie XVIII wieku Fryderyk Ehrenfried – właściciel Rakowic (Rothlach) koło Bolesławca (Bunzlau). Po jego śmierci majątki odziedziczyła wdowa Kunegunda von Schweinig.

Wielu przedstawicieli tego rodu nie można powiązać z żadną linią, zwłaszcza że na Śląsku posiadali pezejściowo majątki również przedstawiciele górnołużyckiej linii budziszyńskiej.

Wolf Bernard von Tschirnhaus był właścicielem Czapli (Hockenau) koło Złotori (Goldberg), był żonaty z Heleną Rozyną von Sommerfeld z Olszanicy (Alzenau), wdową po Walentynie von Reder z Proboszczowa (Probsthain). Jego syn – Wolf Bernard jun. był znanym podróżnikiem i autorem wielu prac naukowych.

Jan Jerzy von Tschirnhaus (zm. 1692 r.) – właściciel Kostrzy (Haeslicht) koło Świdnicy (Schweidnitz), żonaty z Heleną von Nostitz, wdową po Henryku von Faust und Sturm, miał troje dzieci: Elżbietę Erdmutę, Joannę Otylię i Jana Fryderyka.

Na przełomie XVII i XVIII wieku Barbara Elżbieta von Tschirnhaus była dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem von Faust und Sturm (zm. 1704 r.), 2. z Ernestem Fryderykiem von Kuessel.

W 1693 roku Hiob Krzysztof – kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego był właścicielem Wojcieszowa (Kauffung). W połowie XVIII wieku Konrad von Tschirnhaus – knaclerz ziemski okręgu strzegomskiego był właścicielem Skarżyc (Grunau).

Na Śląsku ród wymarł w pierwszej połowie XIX wieku.

Źródła:

Sinapius t. I s. 994-1000, t. II s. 264, 1072-1074

Zedlitz t. IV s. 280

Blažek t. I s. 112-113, t. IV s. 98

Doerr s. 205

Schles. Wappenbuch szp. 152

Wappensagen s. 170-171

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 59-60

Księga podatków księstwa opolsko – raciborskiego 1621 r. rkp. – AP Wr.
Księstwo opol.-racib. Sygn. 148

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia z Międzyzlesia

Jan v. Tschirnhaus
s. Fabiana z Bolkowa
1549 r. – kup. pustę Międzyzlesie

|
Dawid
zm. po 1563 r.
wł. Międzyzlesia i Roztok

Dawid jun.
zm. przed 1600 r.
wł. Roztok

Michał
zm. 1607 r.
wł. Międzyzlesia, Roztok
i Wilkanowa
ż. Anna v. Reinsperg
(zm. 1625 r.)

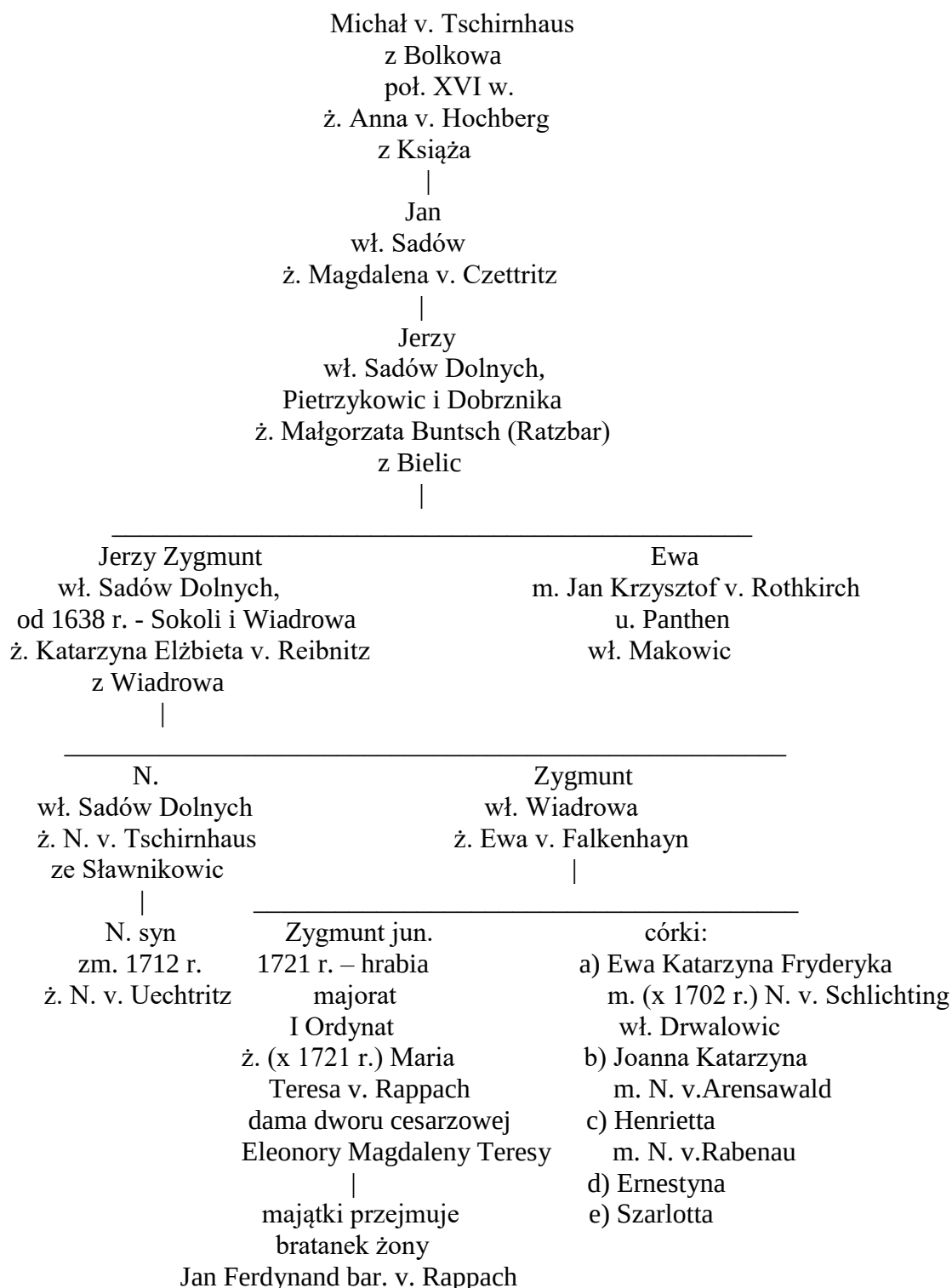
Jan	Fryderyk	Dawid Henryk	córki:
zm. 1623 r.	zm. 1614 r.	1608 r. – baron	a) Katarzyna
1608 r. – baron	1608 r. – baron	wł. Międzyzlesia,	m. Dawid v. Logau
podczaszy,	wł. Mieroszowa,	Roztok	b) Emerencja
czł. rady	Roztok i Myszowic	i Wilkanowa	c) Helena
cesarskiej	ż. Joanna v. Danewitz	1620 r. -	m. Jan Wolf bar. v. Redern
i pułkownik	(zm. 1617 r.)	starosta	z Krapkowic
wojsk		hrabstwa	d) Anna Maria
cesarskich		kłodzkiego	m. Henryk v. Ratschin
ż. Elżbieta		ż. Marianna Jadwiga	wł. Ścinawki Górnej
brgr. v. Dohna		hr. v. Dohna	e) Zuzanna
		(zm. po 1665 r.)	m. Joachim v. Niemitz
			z Przerzeczyna
		córki	starosta okręgu Niemczy
		sprzed. majątki	(zm. 1669 r.)

N.
zm. przed 1617 r.

Jan Fryderyk
Franciszek
zm. 1636 r.

Helena Julianna
zm. przed 1642 r.

Dom – później linia hrabiowska z Sadów.

TSCHIRSKI
(TSCHIRSCHKI, TSCHIERSKI)

Herb rodowy I

Herb rodowy II

Herb rodowy III

Herb baronowski Tschirschki-Reichell I

Herb baronowski Tschirchki-Reichel II

Herb hrabiowski Tschirschki-Renard

Herb linii Tschirschki-Boegendorf

Polski herb Wieniawa

Ród pochodzący z Moraw herbu Wieniawa, Błażek i za nim niektórzy historycy polscy (Rudziński) uznając herb Wieniawa za polski piszą, że ród ten był pochodzenia polskiego, który przez Czechy dotarł na Śląsk. Legenda herbowa morawska i polska jest prawie identyczna, jedyna różnica dotyczy głównego bohatera: w legendzie morawskiej ubogi węglarz w puszczy któremu tur niszczył piec, w legendzie polskiej (naturalnie) rycerz który ocalił księcia. Według legendy niemieckiej mieli wywodzić się z arystokracji Lygiów i Kwadów, później przedstawiciele jego mieli brać udział w wojnach Germanów z Rzymianami.

Na Śląsku znani dopiero od drugiej połowy XVI wieku: w 1570 roku Jan (Hans) von Tschirski, właściciel folwarku w Spalicach (Spahlitz) koło Oleśnicy (Oels) występuje wśród szlachty księstwa oleśnickiego. Almanach Gotajski wywodzi ród od Jeschka Schirovskiego znanego z 1329 roku i Tammo Schirofskiego z 1343 roku, twierdząc, że w ciągu wieków nastąpiła ewolucja nazwiska na

Tschirski. Jest to zupełnie fałszywa informacja, obaj wymienieni należeli do rodu panów z Żyrowej (Zyrowa) na Górnym Śląsku herbu Czewoja (Łzawa).

Na przełomie XVI i XVII wieku Krzysztof von Tschirschki żonaty (x 1601 r.) z Barbarą, córką Fryderyka von Reibnitz z Myślinowa (Jaegendorf) koło Jawora (Jauer), był właścicielem Gniłego Potoku (Olbersdorf, dawniej Ullersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

W 1607 roku znani byli dwaj bracia: Adam – żonaty z N. von Zedlitz, właściciel Milikowic (Arnsdorf) i Franciszek (zm. przed 1626 r.) – właściciel Gniłego Potoku (Olbersdorf). Synem Franciszka był Joachim w 1626 roku właściciel tej miejscowości.

Dom Milikowice (Arnsdorf)

W XVII wieku N. von Tschirski (syn Adama ?) – właściciel Milikowic (Arnsdorf), żonaty z N. von Kuhl z Witoszowa (Boegendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz) miał syna – Leonarda, około 1680 roku właściciela Kowalskich Żelowitz (Schmitzdorf), Przystonia (Pristram) i Podlesia (Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Anną Elżbietą von Seidlitz, miał córkę i czterech synów:

1. Annę Elżbietę – żonę (x 16.05.1675 r.) Juliana Henryka von Wippach właściciela Niedźwiednika (Baerwalde) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein);
2. Joachima Fryderyka (ur. 1651 – zm. 1.07.1719 r.) – właściciela Podlesia (Kunsdorf), Kobylej Głowy (Kobelau) i Karczowic (Tadelwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Był założycielem linii z Podlesia (Kunsdorf) – Karczowic (Tadelwitz) – zob. XIX – XX wiek. Żonaty z Marią Elżbietą, córką Jerzego Fryderyka bar. von Kittlitz z Ocic (Ottendorf) koło Bolesławca (Bunzlau), miał dziewięć dzieci:
 - a) Marię Elżbietę;
 - b) Ernesta Jerzego Leonarda (ur. 5.02.1685 – zm. 28.05.1739 r.) – właściciela Janówka (Johnsdorf) koło Niemczy (Nimptsch), założyciela podlinii z Janówka (Johnsdorf) Tschirschky und Boegendorff – zob. XIX – XX wiek. Żonaty (x 1706 r.) z Marią Heleną von Naefe z Karczowa (Schoenwitz) koło Opola (Oppeln), miał dwóch synów: N. i Fryderyka Hartwiga (ur. 1717 r.).
 - c) Joachima Fryderyka jun. (ur. 11.05.1686 – zm. 5.03.1743 r.) – kapitań wojak cesarskich, właściciela Podlesia (Kunsdorf), założyciela podlinii z Podlesia (Kunsdorf) – Tschirschki-Reichell zob. XIX – XX wiek. Żonaty (x 19.11.1719 r.) z Marią Barbarą Renatą, córką Ferdynanda Gottlieba bar. von Sandreczky z Bielawy (Langenbierlau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał córkę – N. (ur. 1720 r.).
 - d) Helenę Małgorzatę;
 - e) Eleonorę;

- f) Joannę;
 - g) Jana Zygmunta – zmarłego w dzieciństwie;
 - h) Karola Wilhelma – zmarłego w dzieciństwie;
 - i) Szarlotę.
3. Ernesta Leonarda (ur. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 17.12.1657 – zm. 3.02.1721 r.) – właściciela Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf), Miechowic Oławskich (Mechwitz), Witowic (Weigwitz) i Piławy Górnej (Ober Peilau). Po studiach w Gocie (Gotha) i Franfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder) był kamerjunkerem księcia Jana Adolfa von Holstein z którym odbył podróż do Hiszpanii i Francji. W 1686 roku wrócił na Śląsk, był członkiem rady księstwa brzeskiego i założycielem linii z Miechowic Oławskich (Mechwitz) – zob. XIX – XX wiek. Żonaty (x 28.01.1687 r.) z Urszulą Marią, najstarszą córką Jerzego Fryderyka von Artzat z Sadkowa (Schottgau), miał pięć córek i czterech synów z których dwie córki i dwóch synów zmarło w młodości:
- a) Ernesta Leonarda jun. (ur. 8.11.1692 – zm. Miechowice Oławskie, Mechwitz 12.12.1772 r.) – właściciela Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf), założyciela podlinii z Miechowic Oławskich (Mechwitz) – zob. XIX – XX wiek. Żonaty (x 30.08.1718 r.) z Anną Katarzyną von Keltsch ze Stępina (Stampen) w księstwie oleśnickim, miał córkę – Julianę Katarzynę (ur. 1719 r.) i syna N..
 - b) Karola Zygmunta (ur. 3.02.1700 – zm. 21.03.1737 r.) – właściciela Piławy (Peilau). Po studiach w Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) od 1720 roku jakiś czas przebywał w Genewie. Był założycielem podlinii z Piławy (Peilau) – zob. XIX – XX wiek. Żonaty z N. von Prittwitz, jego dwaj synowie: Karol Wilhelm (ur. Piława 23.07.1731 – zm. Piława Dolna, Nieder Peilau 12.04.1802 r.) i Juliusz Fryderyk (ur. posthumus, Piława Średnia, Mittel Peilau 18.09.1737 – zm. Piława Górna, Ober Peilau 11.04.1814 r.) byli założycielami dwóch domów podlinii: z Piławy Średniej (Mittel Peilau) i z Piławy Górnej (Ober Peilau) – zob. XIX – XX wiek.
 - c) Annę Urszulę – żonę Mikołaja Zygmunta von Senitz, kapitana wojsk pruskich, właściciela Górnych Drzemlikowic (Ober Drempling) koło Oławy (Ohlau).
 - d) Marię Eleonorę – żonę Karola Fryderyka von Studnitz (zm. 1733 r.) z Gierałcic (Jeroltschuetz), właściciela Św. Katarzyny (Kattern) koło Wrocławia (Breslau).
 - e) Julianę Zofię – żonę Karola Fryderyka syna Joachima Fryderyka von Pfeil z Przerzeczyna (Dirsdorf).
4. Jana Adama (ur. Kowalskie Żelowice, Schmitzdorf 26.12.1661 – zm. 5.04.1690 r.) – właściciela Przysronia (Pristram). Żonaty (x Wrocław, Breslau 27.10.1688 r.) z Anną Eleonorą, jedyną córką Magnusa Antoniego Goetz von Schwannenfels, właściciela Lubski (Laubsky) koło Namysłowa (Namslau), miał jednego syna – N. i córki.

- 5, Chrystiana Fryderyka – właściciela Przystronia (Pristram). Żonaty z N. von Artzat, miał córkę – Julianę Elżbietę, drugą żonę (x 1720 r.) Sylwiusza Wilhelma von Engelhart, właściciela Dobrogoszczy (Dobergast) koło Strzelina (Strehlen).

W XVIII wieku istniał również nieznany dom Domanice (Domanze) koło Świdnicy (Schweidnitz): pod koniec tego wieku Ernest Ferdynand Zygmunt von Tschirski z Domanic (Domanze), właściciel Stanicy (Haltauf) koło Strzelina (Strehlen) był żonaty z Joanną Karoliną Henriettą (ur. 1772 – zm. 1816 r.), córką Karola Wilhelma von Studnitz.

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniały trzy linie: 1. Joachima Fryderyka z Podlesia (Kunsdorf) 2. Ernesta Leonarda z Miechowic Oławskich (Mechwitz)), 3. Karola Zygmunta z Piławy (Peilau). Wszystkie linie dzieliły się na kilka podlinii i domów.

I. LINIA JOACHIMA FRYDERYKA Z PODLESIA (KUNSDORF)

Założycielem linii był żyjący na przełomie XVII i XVIII wieku Joachim Fryderyk – właściciel Podlesia (Kunsdorf) , Kobylej Głowy (Kobelau) i Karczowic (Tadelwitz). Jego dwaj synowie: Ernest Jerzy Leonard i Joachim Fryderyk jun. byli założycielami dwóch podlinii.

1. Podlinia z Janówka (Johnsdorf) – von Tschirschki und Boegendorff

Założycielem podlinii z Janówka (Johnsdorf), która pod koniec XVIII wieku przyjęła nazwisko „von Tschirschki und Boegendorff” (Witoszów) był starszy syn Joachima Fryderyka – Ernest Jerzy Leonard (ur. 5.02.1685 – zm. 28.05.1739 r.). W XIX wieku podlinia dzieliła się na dwa domy: Wilhelma Ferdynanda Ernesta i Adama Fryderyka Gottloba.

Dom Wilhelma Ferdynanda Ernesta.

Wilhelm Ferdynand Ernest von Tschirschki und Boegendorff (ur. 23.05.1770 – zm. Wrocław, Breslau 21.04.1844 r.) – był właścicielem Piotrowic (Peterwitz) oraz dwóch folwarków: Gladishof i Schmolzhof w Górnej Piławie Średniej (Ober-Mittel Peilau). Żonaty (x Dobrzeń k. Oleśnicy, Gutwohne b. Oels 15.11.1802 r.) z Ernestyną Henriettą von Rosenberg-Lipinski (ur. Dobrzeń, Gutwohne 19.05.1784 – zm. Wrocław, Breslau 13.06.1849 r.) miał dwóch synów:

1. Gustawa Ferdynanda (ur. Piotrowice, Peterwitz 25.10.1805 – zm. Oleśnica, Oels 16.11.1886 r.)- radcę podatkowego i nadinspektora celnego. Żonaty (x Kolonia, Koeln 27.12.1837 r.) z Nanny Schaefer (ur. 2.04.1810 – zm. Racibórz, Ratibor 26.12.1852 r.), miał dwoje dzieci:

- a) Pawła Fryderyka Hermanna (ur. Kolonia, Koeln 20.01.1840 – zm. Wrocław, Breslau 1.07.1913 r.) – leśniczego lasów królewskich, żonatego (x Wrocław, Breslau 25.11.1873 lub 1871 r.) z Lonny Idą Bianką von Rosenberg-Lipinski (ur. Dolne Januszkowice k. Oleśnicy, Nieder Jaentschdorf b. Oels 17.11.1845 r.), miał czworo dzieci:
 - Nanny Bertę Ernestynę (ur. Montabaur 22.08.1875 r.) – żonę (x Erfurt 17.10.1899 r.) Pawła bar. von Gueltlingen, majora wojsk wuertemberskich.
 - Hugo Kurta Gustawa (ur. Montabaur 29.07.1878 r.).
 - Waltera Ernesta Henryka Antoniego (ur. Nassau 13.11.1879 – zginął 23.08.1914 r.) – sztabskapitana wojsk niemieckich.
 - Gintera Maksa (ur. Duszniki, Reinerz 25.10.1883 r.) – na początku XX wieku właściciela Kobylej Głowy (Kobelau) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein).
- b) Elżbietę Ernestynę Agnes (ur. Stralkowo k. Wrześni, Stralkowo b. Wreschen 12.08.1847 r.).
2. Ernesta Ryszarda (ur. Brzeg, Brieg 26.10.1822 – zm. Drezno, Dresden 2.12.1904 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 20.04.1852 r.) z Zofią Augustą du Port (ur. Budziszów Wielki k. Legnicy, Gross Baudiss b. Liegnitz 8.07.1826 – zm. Drezno, Dresden 1906 r.), miał córkę – Wandę Zofię Joannę Ernestynę (ur. Głogów, Glogau 18.10.1854 r.).

Dom Adama Fryderyka Gottloba

Adam Fryderyk Gottlob von Tschirschky und Boegendorff (ur. 14.11.1776 – zm. Moczydlnica Dworska k. Wołowa, Herrn-motschelnitz b. Wohlau 8.07.1850 r.) – do 1802 roku właściciel Piotrowic (Peterwitz), do 1817 roku Blizocina (Neuwalde), i do 1828 roku – Moczydlnicy Dworskiej (Herrn-motschelnitz). Żonaty (x 9.05.1799 r.) z Joanną Szarlottą von Tschirschky (ur. 16.05.1775 – zm. po porodzie Piotrowice k. Strzelina, Peterwitz b. Strehlen 22.07.1802 r.) z Domanic (Domanze) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał syna – Hermanna Fryderyka (ur. Piotrowice, Peterwitz 13.06.1802 r. – zm. Legnica, Liegnitz 1.12.1871 r.), właściciela do 1855 roku Moczydlnicy Dworskiej (Herrn-motschelnitz). Żonaty (x Krzelów k. Wołowa, Krehlau b. Wohlau 2.02.1842 r.) z Marią Ulryką Luizą Ducius von Wallenberg (ur. Krzelów, Krehlau 17.05.1820 – zm. Legnica, Liegnitz 12.11.1900 r.). Miał czworo dzieci:

1. Marię Szarlottę Teresę (ur. Moczydlnica Dworska, Herrn-motschelnitz 2.01.1845 r.).
2. Jadwigę Elizę Fryderykę (ur. Moczydlnica Dworska, Herrn-motschelnitz 26.06.1846 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 20.04.1875 r.) Leo Schendel von Pelkowski właściciela Janikowa (Janikowo) w Wielkopolsce.

3. Hermanna Fryderyka Maksymiliana (ur. Legnica, Liegnitz 10.10.1848 – zm. Heidelberg 7.02.1912 r.) – marszałka dworu książęcego (?) . Żonaty (x Petershain 29.01.1906 r.) z Karoliną Olgą Wilhelminą von Knorr (ur. 23.08.1849 r.), rozwiedzioną z Karolem Graeff. W 1914 roku (22.03.) po raz trzeci wyszła za mąż za dr prawa Ernesta von Gustedt z Saksonii.
4. Fryderyka Ernesta Gotarda (ur. Wilków Wielki k. Dzierżoniowa, Gross Wilkau b. Reichenbach 31.01.1856 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Bierutów, Bernstadt 29.09.1890 r.- rozwiedziony 1905 r.) z Gertrudą Scholz (ur. Bierutów, Bernstadt 27.01.1872 r.).

2. Podlinia z Podlesia (Kunsdorf) – baron von Tschirschki-Reichell

Założycielem tej podlinii był brat Ernesta Jerzego Leonarda z Janówki (Johnsdorf) – Joachim Fryderyk (ur. 11.05.1686 – zm. 5.03.1743 r.). Jego prawnuk Karol Konrad Leopold Joachim von Tschirschki (ur. Podlesie, Kunsdorf 7.11.1766 – zm. Wierzbica, Schlanz 4.03.1851 r.) był właścicielem Wierzbicy (Schlanz), Krzyżowic (Kreiselwitz), Owsianki (Haberstroh) i Bąków (Wilhelmsthal) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1797 r.) z Szarlottą Gottliebą bar. von Reichell (ur. 18.12.1771 – zm. Wierzbica, Schlanz 8.09.1837 r.), rozwiedzioną z Ernestem Konradem Adolfem hr. von Dyhrn, ostatnią przedstawicielką rodu i dziedziczką Wierzbicy (Schlanz), miał dwóch synów:

1. Karola Benno bar.von Tschirschki-Reichell (ur. Wierzbica, Schlanz 25.07.1810 – zm. Wierzbica, Schlanz 7.05.1878 r.) – w 1838 roku (13.05.) uzyskał zezwolenie królewskie na przekształcenie majątku w Wierzbicy (Schlanz) w fideikomis, którego został I ordynatem, oraz na przyjęcie do swojego, nazwiska, herbu i tytułu matki: „bar.von Tschirschki-Reichell”. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 3.10.1842 r.) z Marią Krystyną Józefą Eufemią hr. von Renard (ur.Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 3.08.1826 – zm. Wrocław, Breslau 4.02.1847 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1857 r.) z Emmą Julią Luizą Henriettą Łucją von Schwanenfeld (ur. Wrocław, Breslau 10.07.1829 – zm. Veltheimburg 15.03.1915 r.). Z pierwszą żoną miał dwóch synów i córkę, z drugą – dwie córki:
 - a) Hipolita (ur. 5.09.1843 – zm. 15.05.1850 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
 - b) Mortimera Franciszka Benno Andrzeja Karola – otrzymał tytuł hrabiowski ze zmianą nazwiska na „Tschirschki-Renard” – zob. hrabia Tschirschki-Renard.
 - c) Marię Eufemię Szarlottę Ludmiłę (ur. Wrocław, Breslau 25.01.1846 r.) – damę dworu cesarzowej Niemiec. Zameżna (x Wrocław, Breslau 3.10.1868 r.) z Ryszardem hr. von Eulenburg (ur. 12.01.1838 – zm. Prosna, Prassen 13.07.1909 r.) ordynata fideikomisu Prosna (Prassen) koło Kętrzyna (Rastenburg) w Prusach

Wschodnich. Po śmierci brata odziedziczyła fideikomis Wierzbicę (Schlanz) i dobra te przeszły w ręce Eulenburgów.

d) Luizę Teresę Idę Ludmiłę (ur. Wierzbica, Schlantz 30.07.1858 r.).

e) Agnes Izabelę Jenny (ur. Wierzbica, Schlantz 6.10.1860 r.) – żonę (x Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 31.07.1882 r.) Augusta von Veltheim ordynata fideikomisu Veltheimsburg.

2. Feodora Karola Lotara von Tschirschki (ur. Wierzbica, Schlantz 11.10.1814 – zm. Żerniki Małe, Klein Suerding 27.03.1887 r.) – właściciela Dłużka (Dolzig) koło Żar (Sohrau), w odróżnieniu od brata nie przyjął do swojego nazwiska matki. Żonaty z Pauliną Behrends, miał dwoje dzieci: Antonię Katarzynę Adelajdę (ur. 5.05.1859 r.) i Emila Bruno (ur. 1.09.1862 r.).

HRABIA TSCHIRSCHKI-RENARD

Jedyny dorosły syn Karola Benno bar. von Tschitschky-Reichell i jego pierwszej żony Marii Krystyny Józefy Eufemii hr. von Renard ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) ostatniej dziedziczki fideikomisu Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz) – Mortimer Franciszek Benno Andrzej (ur. Kobyła Głowa, Koberwitz 14.09.1844 – zm. Wrocław, Breslau 18.03.1908 r.) otrzymał po ojcu fideikomis Wierzbicę (Schlanz) a po matce fideikomis Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz) z zakładami przemysłowymi w okolicy Katowic (Kattowitz). W 1877 roku (18.06.) otrzymał zgodę cesarza Niemiec na przyjęcie po matce do swojego, jej tytułu, nazwiska i herbu: „hr. von Tschirschki-Renard”. Nie był żonaty i po jego śmierci fideikomis Wierzbica (Schlanz) otrzymała jego siostra Maria Eufemia Szarlotta Ludmiła bar. von Tschirschki-Reichell, żona Ryszarda hr. von Eulenburg i majątek ten przeszedł w ręce Eulenburgów. Fideikomis Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz) odziedziczył Karol jun. hr. von Bruehl, syn Karola sen. i Ludmiły hr. von Renard.

II. LINIA ERNESTA LEONARDA

Z MIECHOWIC OŁAWSKICH (MECHWITZ).

Linie tę założył Ernest Leonard (zm. 3.02.1721 r.) – właściciel Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf), Miechowiec Oławskich (Mechwitz), Witowiec (Weigwitz) i Piławy (Peilau). Jego najstarszy syn – Ernest Leonard jun. założył linię z Miechowiec Oławskich (Mechwitz).

W XIX wieku jego wnuk (lub prawnuk) Ernesta Leonarda jun. – Ferdynand Leonard von Tschirschki (ur. 29.01.1772 – zm. Wrocław, Breslau 29.06.1842 r.) był właścicielem Stępina (Stampen), Grabowna Wielkiego (Gross Graben) i Bykowa (Peuke) koło Oleśnicy (Oels) oraz Kowalowiec (Kaulwitz) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 15.07.1794 r. – rozwiedziony 1803 r.) z Marianną Szarlottą von Littwitz (ur. Raków, Raacke 15.10.1771 – zm. Bojadła, Boyadel 25.12.1834 r.), 2. (x Wrocław, Breslau

20.11.1808 r.) z Martą Eleonorą Henriettą hr. von Nostitz z Posadowic (Postelwitz) (ur. Sobota, Zobten am Bober 14.06.1785 zm. Wrocław, Breslau 19.04.1862 r.). Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – czterech synów:

1. Ferdynanda Fryderyka Aleksandra Franciszka (ur. Byków, Peuke 29.12.1813 – zm. Wrocław, Breslau 19.04.1882 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 7.07.1840 r.) z Beatą Matyldą von Randow (ur. Wilków, Wilkau 29.09.1817 – zm. Wrocław, Breslau 17.09.1891 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Luizę Matyldę Otylię (ur. Wrocław, Breslau 22.07.1844 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 22.06.1866 r.) Fedora von Stegmann und Stein (zm. Biskupice, Bischkowitz 20.09.1896 r.), właściciela Biskupic (Bischkowitz) koło Wrocławia (Breslau).
 - b) Henryka Leonarda (ur. Wrocław, Breslau 16.10.1845 – zm. Wiesbaden 25.01.1894 r.) – właściciela Różanej (Rosenbach) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żonatego (x Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 28.08.1866 r.) z Augustą Jost (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 25.03.1843 r.).
2. Hermana Leonarda Ludwika (ur. Byków, Peuke 11.11.1818 – zm. Wrocław, Breslau 9.02.1871 r.) – pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 11.02.1869 r.) z Aurelią von Lekow (ur. Jajków k. Wołowa, Jaeckel b. Wohlau 26.12.1841 – zm. Charlottenburg 1.10.1894 r.), miał syna – Aurela Hermanna (ur. Wrocław, Breslau 26.12.1869 – zm. Berlin 18.12.1905 r.), oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Wrocław, Breslau 20.09.1904 r.) z Edytą von Wagenhoff (ur. Dankowice k. Dzierżoniowa, Dankwitz b. Reichenbach 30.06.1876 r.).
3. Ludwika Leonarda Ottokara (ur. 11.04.1822 – zm. Brachów, Brechelshof 27.02.1862 r.) – inspektora kolei i właściciela majątku w Brachowie (Brechelshof) koło Jawora (Jauer). Żonaty z Otylią Amalią Zetsch (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 1.12.1829 – zm. Wrocław, Breslau 9.04.1901 r.), miał córkę – Otylię Marię Klarę (ur. Brachów, Brechelshof 5.06.1861 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 19.09.1886 r.) Ryszarda Roemhild.
4. Ernesta Zygmunta Otto Juliusza (ur. Byków, Peuke 3.01.1828 – zm. Leśnica k. Wrocławia, Deutsch Lissa 10.09.1885 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 26.07.1854 r.) z Augustą Jaeschke (ur. Wrocław, Breslau 27.06.1830 – zm. Leśnica, Deutsch Lissa 5.01.1909 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Augustę Marię Henriettę (ur. Wrocław, Breslau 11.06.1855 r.).
 - b) Jana Henryka Otto (ur. Wrocław, Breslau 31.08.1858 – zm. Leśnica, Deutsch Lissa 23.07.1897 r.) – kapitana wojsk niemieckich. Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 24.05.1884 r.) z Luizą Elżbietą Mueller (ur. Zgorzelec, Goerlitz 9.04.1859 – zm. Legnica, Liegnitz 24.12.1898 r.), miał troje dzieci:

- Jana Henryka Karola Otto (ur. Zgorzelec, Goerlitz 19.11.1885 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Rzeszówek k. Złotoryi, Reichwaldau b. Goldberg 25.09.1913 r.) z Elżbietą Wally Heleną Katarzyną von Uechtritz (ur. Wrocław, Breslau 18.08.1889 r.). Miał syna – Jana Henryka Waltera Otto Ulryka (ur. Rzeszówek, Reichwaldau 19.09.1914 r.).
- Elżbietę Augustę (ur. Wrocław, Breslau 27.02.1890 r.) – żonę (x Schwiessel – Mecklenburg 17.07.1914 r.) Chrystiana Fryderyka von Neumann (zginął 8.04.1915 r.).
- Ulryka Leonarda Maksa Eryka (ur. Wrocław, Breslau 4.06.1896 r.) – oficera wojsk niemieckich.

II. LINIA KAROLA ZYGMUNTA Z PIŁAWY (PEILAU).

Brat Ernesta Leonarda jun. – Karol Zygmunt (ur. 3.02.1700 – zm. 21.03.1737 r.), właściciel Piławy (Peilau), był założycielem linii z Piławy (Peilau). Jego dwaj synowie: Karol Wilhelm i Juliusz Fryderyk założyli dwa domy tej linii: z Piławy Dolnej (Nieder Peilau) i z Piławy Górnej (Ober Peilau);

a) Dom Karola Wilhelma z Piławy Dolnej (Nieder Peilau).

Założycielem domu był syn Karola Zygmunta – Karol Wilhelm (ur. Piława, Peilau 23.07.1731 – zm. Piława Dolna, Nieder Peilau 12.04.1802 r.). Na przełomie XVIII i XIX wieku właścicielem majątku był jego syn – Fryderyk Leonard von Tschirschky (ur. 28.07.1768 – zm. Podgórze, Wałbrzych-Podgórze, Ober Waldenburg 19.06.1810 r.), właściciel Błażkowej Dolnej (Nieder Blassdorf) i Janiszowa (Johnsdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut) a później Gilowa (Gir-lachsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x Przerzeczyn, Dirsdorf 9.05.1791 r. – rozwiedziony 1806 r.) z Szarlottą Fryderyką Amalią hr. von Pfeil (ur. 10.03.1772 – zm. Piława Górna, Ober Peilau, Gnadenfrei 12.11.1845 r.) z Przerzeczyzna (Dirsdorf), która po rozwodzie wyszła ponownie za mąż (x 2.07.1806 r.) za Toussaint von Charpentier pruskiego radcę górniczego. Miał syna – Fryderyka Ludwika Henryka Karola (ur. Przerzeczyn, Dirsdorf 3.08.1792 – zm. Ząbkowice Śląskie, Frankenstein 6.03.1857 r.), właściciela Kobylej Głowy (Kobelau) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) i Kłody Małej (Klein Kloden) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Żonaty (x Kręsko k. Wołowa, Kranz b. Wohlau 19.09.1817 r.) z Henriettą Ernestyną Marianną bar. von Kottwitz (ur. Dolna Obora k. Głogowa, Nieder Oberau b. Glogau 9.01.1796 – zm. Ząbkowice Śląskie, Frankenstein 27.01.1869 r.), miał jedynego syna – Fryderyka Ludwika Henryka Otto (ur. Kłoda Mała, Klein Kloden 2.03.1820 – zm. Kobyla Głowa, Kobelau 6.01.1871 r.), właściciela Kobylej Głowy (Kobelau). Żonaty (x Rudnik, Rudnik 8.05.1849 r.) z Fryderyką Wilhelminą Waleską (Wally) von Selchow (ur. Wrocław, Breslau 10.12.1821 – zm. 13.06.1895 r.), miał dwoje dzieci:

1. Wilhelminę Henriettę Wally Małgorzatę (ur. Rudnik, Rudnik 15.03.1851 r.) – żonę (x Kobyla Głowa, Kobelau 23.06.1881 r.) Burgharda bar. von Cramm (zm. Blankenburg a. Halle 7.02.1913 r.).
2. Gintera (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 21.06.1860 – zm. Buchen b. Lobsens 30.04.1914 r.) – właściciela Kobylej Głowy (Kobelau). Żonaty (x Piotrowice k. Wrocławia, Gross Peterwitz b. Breslau 11.10.1887 r.) z Joanną Amalą Anny hr. von Limburg-Stirum (ur. Poczdam, Potsdam 16.08.1866 r.) miał ośmioro dzieci:
 - a) Bernarda Fryderyka Wilhelma Leonarda Ryszarda Otto (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 7.10.1888 r.).
 - b) Jana Adama Fryderyka Wilhelma Leonarda (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 29.08.1891 – zginął 11.12.1914 r.).
 - c) Otto Fryderyka Wilhelma Leonarda Wiktora (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 14.06.1896 – zginął 27.08.1915 r.).
 - d) Sybillę Wally Paulę Małgorzatę (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 27.11.1897 r.) – damę dworu żony następcy tronu.
 - e) Fryderyka (Fryca) Gintera (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 4.07.1900 – zm. Monachium, Muenchen 9.10.1980 r.) – polityka i dyplomata. W latach 1935 – 1947 na emigracji w Anglii. Był świadkiem w procesie norymberskim przeciwko Papenowi i w 1950 roku pierwszym oficjalnym dyplomata niemieckim (RFN) po II wojnie światowej który złożył wizytę w Moskwie.
 - f) Joannę Dorotę (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 4.07.1900 r. – bliźniaczka).
 - g) Paulę Teodorę (ur. Kobyla Głowa, Kobelau 4.07.1900 r. – bliźniaczka).
 - h) Mortimera Fryderyka Wilhelma Leonarda (ur. Buchen 24.07.1906 r.).

b) Dom Juliusza Fryderyka z Piławy Górnej (Ober Peilau).

Założycielem był brat Karola Wilhelma z Piławy Dolnej (Nieder Peilau) – Juliusz Fryderyk (ur. Piława Średnia, Mittel Peilau 18.09.1737 – zm. Gnadenfrei, Piława Górna, Ober Peilau 11.04.1814 r.). Część przedstawicieli tego domu należała do grupy religijnej Braci Morawskich zwanych na Śląsku „Herrnhutami” od nazwy miasteczka saksońskiego gdzie mieściła się centrala Braci Morawskich. Na Dolnym Śląsku w Piławie Górnej (Ober Peilau) oraz Nowej Soli (Neusalz) stworzyli swój ośrodek, który nazwali „Gnadenfrei”, na Górnym Śląsku ośrodkiem takim nazwanym „Gnadenfeld” były Pawłowiczki (Gnadenfeld) koło Koźła (Cosel). Posiadali dużą autonomię (również administracyjną – własne władze i sąd) nadaną przez królów pruskich. W połowie XIX wieku znaczna część wyznawców tej religii wyemigrowała do Stanów Zjednoczonych zakładając tam osady o nazwach biblijnych (Betlehem, Jerusaleń, Nasareth itp.), uciekając przed cywilizacją część później przeniosła się do Kanady i Brazylii.

Synowie Juliusza Fryderyka: Fryderyk Ludwik i Fryderyk Juliusz podzielili dom na dwie oddzielne saskie gałęzie.

Potomstwo Fryderyka Ludwika.

Fryderyk Ludwik von Tschirschki (ur. Nowa Sól, Neusalz 27.08.1769 – zm. Herrnhut 2.10.1829 r.) – właściciel majątków na Łużycach: Wanscha, Nieda, Reutnitz-Wilka, Bohra i Scheiba, był dwukrotnie żonaty: 1. (x Herrnhut 21.05.1792 r.) z Fryderyką Teodorą Elżbietą von Trotta genannt Treyden (ur. Ruthbaaren 24.09.1772 – zm. Herrnhut 20.05.1806 r.) dziedziczką Ruthbaaren i Candehlen w Kurlandii oraz licznych majątków w Saksonii, 2. (x Herrnhut 21.04.1807 r.) z Marianną Elżbietą bar. von Watteville z Montmirail (ur. Herrnhut 26.07.1780 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 9.05.1865 r.). Z pierwszą żoną miał trzech synów, z drugą – jednego:

1. Henryka Fryderyka Lewina (ur. 8.09.1793 – zm. Wanscha 6.03.1856 r.) – właściciela Wiesenburg-Glien i Welsigke, od 1831 roku Wanscha, Nieda i część Reutnitz, landrata powiatu Zauch-Belzig na Łużycach. Żonaty (x Loschwitz 9.09.1820 r.) z Marią Augustą von Watzdorff (ur. Wiesenburg 30.06.1799 – zm. Glien 2.04.1842 r.), miał jednego syna – Lewina Henryka Otto (ur. Drezno, Dresden 12.07.1822 – zm. Glien 29.04.1881 r.) właściciela Gross- i Klein Glien, Welsigke, Jeserigerhuetten, Wanscha, Nieda i Reutnitz. Żonaty (x Grimma 28.08.1854 r.) z Klarą Elżbietą aus dem Winckel (ur. Rossisch 6.10.1829 – zm. Glien 21.03.1902 r.), miał trzech synów:
 - a) Henryka Fryderyka Otto Lewina Waltera (ur. Glien 16.05.1860 r.) – właściciela Glien. Żonaty (x Senzke 18.06.1889 r.) z Elżbietą Zofią Adelajdą Pauliną von Bredow (ur. Senzke 23.06.1866 r.), miał dwie córki: Klarę Paulę Elżbietę (ur. Senzke 8.04.1890 r.) – żonę (x Berlin 13.12.1916 r.) Jana Jerzego von Jagow oraz Amelię Adelajdę Marię Luizę (ur. Brandenburg 10.03.1893 r.).
 - b) Bernarda Jana Lewina (ur. Glien 5.10.1862 r.) - żonatego dwukrotnie: 1. (x Malitsch 27.09.1894 r. – rozwiedziony) z Klarą von Sprenger z Malitsch (ur. 8.07.1874 r.), która po rozwodzie wyszła ponownie za mąż za Karola Brandta von Lindau, 2. (x Berlin 29.10.1910 r.) z Małgorzatą von Rathenow (ur. Waitze 31.05.1866 r.). Tylko z pierwszą żoną miał czworo dzieci: Katarzynę Klarę (ur. Rathenow 29.10.1896 r.), Jana Bernarda Lewina (ur. Berlin 28.01.1898 r.), Elżę Katarzynę (ur. Belzig 4.06.1900 r.) i Fryca Augusta Roberta Louisa Ulryka (ur. Belzig 5.06.1903 r.).
 - c) Jana Wolfganga Lewina (ur. Glien 31.10.1864 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Brandenburg 27.09.1895 r.) z Elżbietą Waleską Aleksandrą von Bredow (ur. Berlin 22.06.1872 r.).
2. Franciszka Ludwika (ur. 27.04.1799 r.) – właściciela Wilka, Bohra i Scheibe. Żonaty (x Weiss Kollm 5.08.1823 r.) z Wilhelminą Maksymilia-

na Luizą Nariną von Schoenberg (ur. Weiss Kollm 12.09.1798 – zm. Drezno, Dresden 1876 r.). jego jedyny syn – Jan Fryderyk Lewin (ur. Wilka 22.07.1824 r.) wyjechał do Ameryki.

3. Adama Rudolfa Lewina (ur. 18.03.1801 – zm. Eisenach 22.05.1876 r.) – starosta zamku w Eisenach, był dwukrotnie żonaty: 1. (x Oberellen b. Eisenach 29.03.1832 r.) z Amalią Zofią Antonią von Strampff (ur. Berlin 13.02.1804 – zm. Eisenach 14.12.1838 r.), 2. (x Oberstenkirch 29.12.1839 r.) z Idą Henriettą von Gersdorf (ur. Herrnhut 8.10.1811 – zm. Eisenach 6.10.1895 r.). Tylko z drugiego małżeństwa miał jedną córkę – Marię Annę Wiktorię Idę (ur. Stedtfeld 28.06.1842 – zm. Bueckenburg 23.06.1916 r.) – żonę (x Eisenach 29.07.1863 r.) Jana von Arnswaldt (zm. Sonneberg 26.02.1894 r.).
4. Fryderyka Karola Augusta (ur. Herrnhut 15.03.1811 – zm. Drezno, Dresden 12.05.1894 r.) - żonatego (x Loschwitz b. Dresden 25.10.1847 r.) z Teresą Amalią Augustą von Zedlitz (ur. Drezno, Dresden 17.06.1818 – zm. Drezno, Dresden 31.05.1851 r.). Miał córkę – Helenę Mariannę Luizę (ur. Drezno, Dresden 27.09.1848 r.), damę dworu bawarskiego, żonę (x Drezno, Dresden 27.07.1871 r.) Karola hr. von Drechsel.

Potomstwo Fryderyka Juliusza.

Brat Fryderyka Ludwika – Fryderyk Juliusz von Tschirschki (ur. Gnadenfrei, Piława Górna, Ober Peilau 3.01.1777 – zm. Drezno, Dresden 25.02.1853 r.), saski radca wojenny, był żonaty dwukrotnie: 1. (x 2.07.1805 r.) z Fryderyką Dorotą Zofią Schubert (ur. Wittstock 3.08.1783 – zm. Piława Dolna, Nieder Peilau 14.07.1806 r.), 2. (x Nieder Baseltitz 10.08.1811 r.) z Henriettą Marianną Zofią von Zeschwitz (ur. Taubenheim 9.06.1785 – zm. Drezno, Dresden 16.01.1843 r.). Tylko z drugą żoną miał dwóch synów:

1. Otto Juliusza (ur. Drezno, Dresden 12.03.1818 – zm. Drezno, Dresden 8.10.1903 r.) – tajnego radcę dworu saskiego i dyrektora kolei miejskiej, również dwukrotnie żonatego: 1. (x Drezno, Dresden 20.04.1850 r.) z Izydorą von Ampach (ur. Drezno, Dresden 26.03.1829 – zm. Drezno, Dresden 16.04.1852 r.), 2. (x Lungwitz 4.06.1853 r.) z Jadwigą Augustą von Reiboldt (ur. Drezno, Dresden 19.07.1824 – zm. Drezno, Dresden 16.01.1894 r.). Z pierwszą żoną miał jedną córkę, z drugą – czworo dzieci:
 - a) Izydorę Bertę Agnes (ur. Drezno, Dresden 6.04.1851 r.) – żonę (x Hosterwitz 20.09.1873 r.) Pawła von Planitz (zm. Hosterwitz 19.08.1902 r.), generała wojsk saskich i ministra wojny królestwa Saksonii.
 - b) Marię Augustę (ur. Drezno, Dresden 18.09.1854 r.).
 - c) Otto Ferdynanda (ur. Drezno, Dresden 23.09.1855 r.) – żonaty (x Falkenhain 29.06.1899 r.) z Józefą Sabiną Joanną von Carlowitz (ur. Falkenhain 19.06.1869 – zm. Wachwitz b. Dresden 11.01.1916

- r.). Miał czworo dzieci: Otto Jerzego (ur. Grossenhain 31.03.1900 r.), Jadwigę Józefę (ur. Grimma 9.07.1902 r.), Henryka Zygmunta (ur. Drezno, Dresden 3.08.1905 r.) i Beatę Sybillę (ur. Wachwitz 2.10.1908 r.).
- d) Henryka Leonarda (ur. Hosterwitz 15.08.1858 – zm. Wiedeń, Wien 15.11.1916 r.) – tajnego radcy dworu i posła saskiego w Wiedniu (Wien). Żonaty (x Felsoe Bodok 20.11.1888 r.) z Marią Józefiną Karoliną Aleksandryną bar. Stummer von Tarnok (ur. Wiedeń, Wien 17.05.1868 r.), miał trzy córki: Marię Elżbietę Jadwigę Józefę Augustę (ur. Wiedeń, Wien 3.11.1889 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 9.01.1912 r.) Hermanna księcia von Hatzfeldt zu Trachenberg ze Żmigrodu (Trachenberg) na Śląsku, Aleksandrę Augustę (ur. Wiedeń, Wien 1.11.1890 r.) i Marię Henriettę Joannę Jadwigę Augustę (ur. Carskie Sioło k. Petersburga 10.08.1897 r.).
- e) Sybillę Jadwigę (ur. Drezno, Dresden 18.12.1862 r.) – żonę (x Hosterwitz 3.05.1897 r.) Fryderyka hr. Visthum von Eckstaedt, właściciela Schoen-Woelkau, Reibitz i Sausedlitz, prezydenta pierwszej kamery stanowej królestwa Saksonii.
2. Adolfa Leopolda (ur. Drezno, Dresden 31.12.1828 – zm. Drezno, Dresden 30.07.1893 r.) – generała porucznika wojsk saskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Heynitz 26.05.1853 r.) z Heleną Luizą Wilhelminą von Heynitz (ur. Hermsdorf 3.10.1832 – zm. Drezno, Dresden 21.11.1862 r.), 2. (x Lipsk, Leipzig 14.05.1866 r.) z Eleonorą Amalią von Bodenhausen (ur. Lipsk, Leipzig 19.02.1837 – zm. Drezno, Dresden 31.05.1900 r.). Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci:
- a) Agnes Henriettę (ur. Drezno, Dresden 31.01.1856 r.) – żonę (x Lipsk, Leipzig 20.05.1882 r.) Karola von Kirchbach, tajnego radcę dworu saskiego, naczelnego dyrektora kolei, dziekana katedry w Miśni (Meissen).
- b) Fryderyka Jana (ur. Drezno, Dresden 6.01.1858 r.) – pułkownika wojsk saskich, żonatego (x Drezno, Dresden 19.11.1894 r.) z Gabriellą Małgorzatą von Sahr (ur. Grossenhain 16.12.1865 r.). Miał dwoje dzieci: Helenę Annę Eleonorę (ur. Drezno, Dresden 30.10.1895 r.) i Gustawa Adolfa Fryderyka (ur. Drezno, Dresden 23.11.1897 r.).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1000-1001, t. II s. 1075-1076

Zedlitz t. IV s. 281

Krane s. 138

Schles. Wappenbuch szp. 152

Wappensagen s. 171

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 854-860

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 859, Jg 75:1902 s. 906

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16.Jahrhundert (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 355

Rudziński Wł.: Koligacje Śląskie. Warszawa 1995 s. 67-69, 71, 81-84

[http://de.wikipedia.org/wiki/Fritz Günther v. Tschirschky](http://de.wikipedia.org/wiki/Fritz_Günther_v._Tschirschky)

ADB [http:// de.wikisource.org/wiki](http://de.wikisource.org/wiki)

TABLICE GENEALOGICZNE

Dom Milikowice.

Adam v. Tschirski
ok. 1607 r. – wł. Milikowic
ż. N. v Zedlitz

|

?

N.

ż. N. v. Kuhl
z Witoszowa

|

Leonard
ok. 1680 r. – wł. Kowalskich Żelowic,
Przystonia i Podlesia
ż. Anna Elżbieta v. Seidlitz

|

Joachim Fryderyk ur. 1651 - zm. 1.07.1719 r. wł. Podlesia, Kobylej Głowy, i Karczowic ż. Maria Elżbieta bar. v. Kittlitz z Ocic	Ernest Leonard ur. Kowalskie Żelowice 17.12.1657 - zm. 3.02.1721 r. wł. Kowalskich Żelowic, Miechowic Oławskich, Witowic i Piławy Górnej ż. (x 28.01.1687 r.) Urszula Maria v. Artzat z Sadkowa	Jan Adam ur. Kowalskie Żelowice 26.12.1661 - zm. 5.04.1690 r. ż. (x Wrocław 27.10.1688 r.) Anna Eleonora Goetz v. Schwannenfels z Lubski	Chrystian Fryderyk wł. Przystonia ż. N. v. Artzat Julianna Elżbieta m. (x 1720 r.) Sylwiusz Wilhelm v. Engelhart wł. Dobrogoszczy	Anna Elżbieta m. (x 16.05.1675 r.) wł. Julian Henryk v. Wippach wł. Niedźwiednika
		N. syn	N. córki	

Ernest Leonard jun. ur. 8.11.1692 - zm. Miechowice Oławskie 12.12.1772 r. wł. Miechowic Oławskich ż. Anna Katarzyna v. Keltsch ze Stępina	Karol Zygmunt ur. 3.02.1700 - zm. 21.03.1737 r. wł. Piławy ż. N. v. Prittwitz	córki: a) Anna Urszula m. Mikołaj Zygmunt v. Senitz, kapitan wojsk pruskich wł. Górnych Drzemlikowic b) Maria Eleonora m. Fryderyk v. Studnitz (zm. 1733 r.) z Gierałcic wł. św. Katarzyny c) Julianna Zofia m. Karol Fryderyk v. Pfeil z Przerieczyna
N. syn	Juliana	
	Katarzyna	
<u>linia</u>	ur. 1719 r.	<u>linia z Piławy</u>
<u>z Miechowic</u>		<u>zob. XIX – XX w.</u>
<u>Oławskich</u>		
<u>zob.</u>		
<u>XIX-XX w.</u>		

Ernest Jerzy Leonard ur. 5.02.1685 - zm. 28.1785 r. wł. Janówka ż. (x 1706 r.) Maria Helena v. Naefe z Karczowa zob. <u>XIX-XX w.</u> <u>podlinia</u> <u>Tschirschki-</u> <u>u. Boegendorff</u>	Joachim Fryderyk jun. ur. 11.05.1686 - zm. 503.1743 r. kapitan wojsk cesarskich Podlesia ż. (z 19.11.1719 r.) Maria Renata Barbara bar. v. Sandrezczky z Bielawy zob. <u>XIX-XX w.</u> <u>podlinia</u> <u>Tschirski-</u> <u>Reichell</u>	Jan Zygmunt zmarli w dzieciństwie	Karol Wilhelm	córki: a) Maria Elżbieta b) Helena Małgorzata c) Eleonora d) Joanna e) Szarlotta
---	---	--------------------------------------	---------------	---

I. LINIA JOACHIMA FRYDERYKA Z PODLESIA.

1. Podlinia z Janówki – von Tschirski und Boegendorff

a) Dom Wilhelma Ferdynanda Ernesta.

Ernest Jerzy Leonard
s. Joachima Fryderyka
XVII/XVIII w.

Wilhelm Ferdynand Ernest ur. 23.05.1770 - zm. Wrocław 21.04.1844 r.	Adam Fryderyk Gottlob <u>zob. dom</u>
---	--

wł. Piotrowic
 ż. (x Dobrzeń 15.11.1802 r.)
 Ernestyna Henrietta
 v. Rosenberg-Lipinski
 (ur. Dobrzeń 19.05.1784 –
 zm. Wrocław 13.06.1849 r.)

Gustaw Ferdynand
 ur. Piotrowice 25.10.1805 -
 zm. Oleśnica 16.11.1886 r.
 radca podatkowy i nadinspektor
 celny
 ż. (x Kolonia 27.12.1837 r.)
 Nanny Schaefer
 (ur. 2.04.1810 -
 zm. Racibórz 26.12.1852 r.)

Ernest Ryszard
 ur. Brzeg 26.10.1822 –
 zm. Drezno 2.12.1904 r.
 pułkownik wojsk niemieckich
 ż. (x Wrocław 20.04.1852 r.)
 Zofia Augusta du Port
 (ur. Budziszów Wielki 8.07.1826 –
 zm. Drezno 1906 r.)
 Wanda Zofia Joanna Ernestyna
 ur. Głogów 18.10.1854 r.

Paweł Fryderyk Hermann
 ur. Kolonia 20.01.1840 -
 zm. Wrocław 1.07.1913 r.
 leśniczy lasów królewskich
 ż. (x Wrocław 25.11.1873
 lub 1871 r.) Lonny Ida
 Bianka v. Rosenberg-Lipinski
 (ur. Dolne Januszkowice
 17.11.1845 r.)

Elżbieta Ernestyna Agnes
 ur. Strzałkowo 12.08.1847 r.

Hugo Kurt Gustaw	Walter Ernest	Ginter Maks	Nanny Berta Ernestyna
ur. Montabaur	Henryk Antoni	ur. Duszniki	ur. Montabaur 22.08.1875 r.
29.07.1878 r.	ur. Nassau	25.10.1883 r.	m. (x Erfurt 17.10.1899 r.)
	13.11.1879 -	pocz. XX w. -	Paweł bar. v. Guetlingen
	zginął 23.08.1914 r.	wł. Kobylej	major wojsk
	sztabskapitan wojsk	Głowy	wuertemberskich
	niemieckich.		

b) Dom Adama Fryderyka Gottloba.

Ernest Jerzy Leonard
 s. Joachima Fryderyka

Wilhelm Ferdynand Ernest
zob.dom

Adam Fryderyk Gottlob
 ur. 14.11.1776 –
 zm. Moczydlnica Dworska
 8.07.1850 r.

do 1802 r. – wł. Piotrowic
 1802 – 1817 r. – wł. Blizocina
 1817 r. – wł. Moczydlnicy Dworskiej
 ż. (x 9.05.1799 r.) Joanna Szarlotta
 v. Tschirski z Domanic
 (ur. 16.05.1775 – zm. Piotrowice 22.07.1802 r.)

|
 Hermann Fryderyk
 ur. Piotrowice 13.06.1802 -
 zm. Legnica 1.12.1871 r.
 wł. Moczydlnicy Dworskiej
 ż. (x Krzelów 2.02.1842 r.) Maria
 Ulryka Luiza Ducius v. Wallenberg
 (ur. Krzelów 17.05.1820 –
 zm. Legnica 12.11.1900 r.)

Hermann Fryderyk Maksymilian ur. Legnica 10.10.1848 - zm. Heidelberg 7.02.1912 r. marszałek dworu książęcego (?) ż. (x Petershain 29.01.1906 r.) Karolina Olga Wilhelmina v. Knorr 1o voto Graeff	Fryderyk Ernest Gotard ur. Wilków Wielki 31.01.1856 r. major wojsk niemieckich ż. (x Bierutów 29.09.1890 - rozwiedziony 1905 r.) Gertruda Scholz (ur. Bierutów 27.01.1872 r.)	córki: a) Maria Szarlotta Teresa ur. Moczydlnica Dworska 2.01.1845 r. b) Jadwiga Eliza Fryderyka ur. Moczydlnica Dworska 26.06.1846 r. m. (x Legnica 20.04.1875 r.) Leo Schendel v. Pelkowski wł. Janikowa
--	---	---

2. Podlinia z Podlesia – baron von Tschirski-Reichell.

Karol Konrad Leopold Joachim v. Tschirski
 prawnuk Joachima Fryderyka
 ur. Podlesie 7.11.1766 – zm. Wierzbica 4.03.1851 r.
 wł. Wierzbicy, Krzyżowic, Owsianki i Bąkowa
 ż. (x 1797 r.) Szarlotta Gottlieba bar. v. Reichell
 1o voto v. Dyhrn
 (ur. 18.12.1771 – zm. Wierzbica 8.09.1837 r.)
 ostatnia przedstawicielka rodu

Karol Benno bar. v. Tschirski-Reichell ur. Wierzbica 25.07.1810 - zm. Wierzbica 7.05.1878 r. 1838 r. – fideikomis Wierzbica I. Ordynat ż. 1. (x Strzelce Op. 3.10.1842 r.)	Fedor Karol Lotar v. Tschirski ur. Wierzbica 11.10.1814 – zm. Żerniki Małe 27.03.1887 r. wł. Dłużka ż. Paulina Behrends
---	---

Maria Krystyna Józefa Eufemia hr. v. Renard (ur. Strzelce Op. 3.08.1826 - zm. Wrocław 4.02.1847 r.) 2. (x Wrocław 1857 r.) Emma Julia Luiza Henrietta Łucja v. Schwanenfeld (ur. Wrocław 10.07.1829 – zm. Veltheimsburg 15.03.1915 r.)	Emil Bruno ur. 1.09.1862 r.	Antonia Katarzyna Adelajda ur. 5.05.1859 r.
--	--------------------------------	---

Hipolit ur. 5.09.1843 - zm. 15.05.1850 r.	Mortimer Franciszek Benno Andrzej Karol ur. Kobyła Głowa 14.09.1844 - zm. Wrocław 18.03.1908 r. <u>hr. Tschirschki-Renard</u> II Ordynat fideikomisu Wierzbica Ordynat fideikomisu Strzelce Opolskie	córki: a) Maria Eufemia Szarlotta Ludmiła ur. Wrocław 25.01.1846 r. dama dworu cesarzowej 1908 r. – wł. fideikomisu Wierzbica m. (x Wrocław 3.10.1868 r.) Ryszard hr. v. Eulenburg (ur. 12.01.1838 – zm. Prosna 13.07.1909 r.) Ordynat fideikomisu Prosna b) Luiza Teresa Ida Ludmiła ur. Wierzbica 30.07.1858 r. c) Agnes Izabela Jenny ur. Wierzbica 6.10.1860 r. m. (x Strzelce Op. 31.07.1882 r.) August v. Veltheim Ordynat fideikomisu Veltheimsburg
---	---	---

II. LINIA ERNESTA LEONARDA jun. Z MIECHOWIC OŁAWSKICH .

Ferdynand Leonard v. Tschirschki
wnuk lub prawnuk Enesta Leonarda jun.
ur. 29.01.1772 – zm. Wrocław 29.06.1842 r.
wł. Stępina, Grabowna Wielkiego, Bykowa
i Kowalowie
ż. 1. (x Wrocław 15.07.1794 – rozwiedziony 1803 r.)
Marianna Szarlotta v. Littwitz
(ur. Raków 15.10.1771 – zm. Bojadła 25.12.1834 r.)
2. (x Wrocław 20.11.1808 r.) Marta Eleonora
Henrietta hr. v. Nostitz z Posadowic
(ur. Sobota 14.06.1785 – zm. Wrocław 19.04.1862 r.)

Ferdynand Fryderyk	Herman Leonard	Ludwik Leonard	Ernest Zygmunt Otto Juliusz
-----------------------	-------------------	-------------------	--------------------------------

Aleksander Franciszek ur. Byków 29.12.1813 - zm. Wrocław 19.04.1882 r. major wojsk pruskich ż. (x Wrocław 7.07.1840 r.) Beata Matylda v. Randow (ur. Wilków 29.09.1817 - zm. Wrocław 17.09.1891 r.)	Ludwik ur. Byków 11.11.1818 - zm. Wrocław 9.02.1871 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x Wrocław 11.02.1869 r.) Aurelia v. Lekow (ur. Jajków 26.12.1841 - zm. Charlottenburg 1.10.1894 r.) Aurel Herman ur. Wrocław 26.12.1869 - zm. Berlin 18.12.1905 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 20.09.1904 r.) Edyta v. Wagenhoff (ur. Dankowice 30.06.1876 r.)	Ottokar ur. 11.04.1822 - zm. Brachów 27.02.1862 r. inspektor kolei wł. Brachowa ż. Otylia Amalia Zetsch (ur. Dzierżoniów 1.12.1829 - zm. Wrocław 9.04.1901 r.) Otylia Maria Klara ur. Brachów 5.06.1861 r. m. (x Wrocław 19.09.1886 r.) Ryszard Roemhild ż. (x Rzeszów-ka 25.09.1913 r.) Elżbieta Wally Helena Katarzyna v. Uechtritz (ur. Wrocław 18.08.1889 r.) Jan Henryk Walter Otto Ulryk ur. Rzeszówek 19.09.1914 r.	ur. Byków 3.01.1828 – zm. Leśnica 10.09.1909 r. kapitan wojsk pruskich ż. (x Wrocław 26.07.1854 r.) Augusta Jaeschke (ur. Wrocław 27.06.1830 – zm. Leśnica 5.01.1909 r.) Jan Henryk Otto ur. Wrocław 31.08.1858 - zm. Leśnica 23.07.1854 r. kapitan wojsk niemieckich ż. (x Zgorzelec 24.05.1897 r.) Luiza Elżbieta Mueller (ur. Zgorzelec 9.04.1859 - zm. Legnica 24.12.1898 r.) 	Augusta Maria Henrietta ur. Wrocław 11.06.1855 r.
Henryk Leonard ur. Wrocław 16.10.1845 - zm. Wiesbaden 25.01.1894 r.) wł. Różanej ż. (x Frankfurt a. Men 28.08.1866 r.) Augusta Jost (ur. Frankfurt a. Men 25.03.1843 r.)	Luiza Matylda Otylia ur. Wrocław 22. 07.1844 r. m. (x Wrocław 22.06.1866 r.) Fedor v. Stegmann u. Stein (zm. Biskupice 20.09.1896 r.) wł. Biskupic	Jan Henryk Karol Otto ur. Zgorzelec 19.11.1885 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Rzeszów-ka 25.09.1913 r.) Elżbieta Wally Helena Katarzyna v. Uechtritz (ur. Wrocław 18.08.1889 r.) Jan Henryk Walter Otto Ulryk ur. Rzeszówek 19.09.1914 r.	Ulryk Leonard Maks Eryk ur. Wrocław 4.06.1896 r. oficer wojsk niemieckich	Elżbieta Augusta ur. Wrocław 27.02.1890 r. m. (Schwiessel 17.07.1914 r.) Chrystian Fryderyk v. Neumann (zginął 8.04.1914 r.)

III. LINIA Z PIŁAWY

Podlinia z Piławy braci: Karola Wilhelma i Juliusza Fryderyka.

a) Dom Karola Wilhelma z Piławy Dolnej.

Karol Zygmunt
s. Ernesta Leonarda
z Kowalskich Żelowic
wł. Piławy
|

Karol Wilhelm
ur. Piława 23.07.1731 -
zm. Piława Dolna 12.04.1802 r.
wł. Piławy Dolnej
|

Fryderyk Leonard
ur. 28.07.1768 -
zm. Podgórze 19.06.1810 r.
wł. Błażkowej Dolnej,
Janiszowa i Gilowa
ż. (x Przerzeczyn 9.05.1791 -
rozwiedzony 1806 r.)
Fryderyka Amalia hr. v.Pfeil
z Przerzeczyna
(ur. 10.03.1772 -
zm. Piława Górna
12.11.1845 r.)
|

Fryderyk Ludwik Henryk
Karol
ur. Przerzeczyn 3.08.1792 -
zm. Ząbkowice Śląskie
6.03.1857 r.
wł. Kobylej Głowy
i Kłody Małej
ż. (x Kręsko 19.09.1817 r.)
Henrietta Ernestyna
Marianna v. Kottwitz
(ur. Dolna Obora 9.01.1796 –
zm. Ząbkowice Śl. 27.01.1869 r.)
|

Fryderyk Ludwik Henryk
Otto
ur. Kłoda Mała 2.03.1820 –
zm. Kobyla Głowa 6.01.1871 r.
wł. Kobylej Głowy
ż. (x Rudnik 8.05.1849 r.)
Fryderyka Wilhelmina

Juliusz Fryderyk
ur. Piława 18.09.1737 –
zm. Piława Górna 11.04.1814 r.
wł. Piławy Górnej
tworzy ośrodek Braci Morawskich
(Herrnhutów)
|

Dom Juliusz Fryderyka z Piławy Górnej

Waleska (Wally) v. Selchow
(ur. Wrocław 10.12.1821 –
zm. 13.06.1895 r.)

|

Ginter
ur. Kobyla Głowa 21.06.1860 -
zm. Buchen 30.04.1914 r.
wł. Kobyłej Głowy
ż. (x Piotrowice 11.10.1887 r.)
Joanna Amaly Anna
hr. v. Limburg-Stirm
(ur. Poczdam 16.08.1866 r.)

|

Wilhelmina Henrietta
Wally Małgorzata
ur. Rudnik 15.03.1851 r.
m. (x Kobyla Głowa 23.06.1881 r.)
Burghard bar. v. Cramm
(zm. Blankenburg 7.02.1913 r.)

Bernard Fryderyk Wilhelm Leonard Ryszard ur. Kobyla Głowa 7.10.1888 r.	Jan Adam Fryderyk Wilhelm Leonard ur. Kobyla Głowa 29.08.1891 - zginął 11.12.1914 r.	Otto Fryderyk Wilhelm Leonard Wiktor ur. Kobyla Głowa 14.06. 1896 - zginął 27.08.1915 r.	Fryderyk Ginter ur. Kobyla Głowa 4.07.1900 - zm. Monachium 9.10.1980 r. 1935 -1947 r. na emigracji w Anglii dyplomata RFN	Mortimer Fryderyk Wilhelm Leonard ur. Buchen 24.07.1906 r.	córki: a) Sybilla Wally Paula Małgorzata ur. Kobyla Głowa 27.11.1897 r. dama dworu żony następcy tronu b) Joanna Dorota ur. Kobyla Głowa 4.07.1900 r. (bliźniaczka) c) Paula Teodora ur. Kobyla Głowa 4.07.1900 r. (bliźniaczka)
---	--	---	--	---	--

b) Dom Juliusza Fryderyka z Piławy Górnej.

Potomstwo Fryderyka Ludwika

Juliusz Fryderyk
brat Karola Wilhelma
z Piławy Dolnej
wł. Piławy Górnej
twórca ośrodka braci morawskich
„Gnadenfrei”

|

Fryderyk Ludwik
ur. Nowa Sól 27.08.1769 -
zm. Hernhut 2.10.1829 r.
wł. majątków na Łużycach:
Wanscha, Nieda, Reutnitz-Wilka,
Bohra i Scheiba

Fryderyk Juliusz
|
zob.
potomstwo Fryderyka Juliusza

- ż. 1. (x Herrnhut 21.05.1792 r.)
 Fryderyka Teodora Elżbieta
 v. Trotta gen. Treyden
 (ur. Ruthbaaren 24.09.1772 –
 zm. Herrnhut 20.05.1806 r.)
 wł. Ruthbaaren i Candehlen
 w Kurlandii
2. (x Herrnhut 21.04.1807 r.)
 Marianna Elżbieta
 bar. v. Watteville
 z Montmirail
 (ur. Herrnhut 26.07.1780 –
 zm. Zgorzelec 9.05.1865 r.)

Henryk Fryderyk Lewin ur. 8.09.1793 - zm. Wanscha 6.03.1856 r. wł. Wieseburg-Glien, Wanscha i Nieda Landrat powiatu Zauch-Belzig ż. (x Loschitz 9.09.1820 r.) Maria Augusta v. Watzdorff (ur. Wiesenburg 30.06.1799 - zm. Glien 2.04.1842 r.) Lewin Henryk Otto ur. Drezno 12.07.1822 - zm. Glien 29.04.1881 r. wł. Glien, Welsigke, Jeserigerhuetten, Wanscha, Nieda i Reutnitz ż. (x Grimma 28.08.1854 r.) Klara Elżbieta aus d. Winckel (ur. Rossisch 6.10.1829 – zm. Glien 21.03.1902 r.) 	Franciszek Ludwik ur. 27.04.1799 r. wł. Wilka, Bohra i Scheibe ż. (x Weiss Kolm 5.08.1823 r.) Wilhelmina Maksymiliana Luiza Narina v. Schoenberg (ur. Weiss Kolm 12.09.1798 - zm. Drezno 1876 r.) Jan Fryderyk Lewin ur. Wilka 22.07.1824 r. wyjechał do Ameryki	Adam Rudolf Lewin ur. 18.03.1801 - zm. Eisenach 22.05.1876 r. starosta zamku Eisenach ż. 1. (x Oberellen 29.03.1832 r.) Amalia Zofia Antonia v. Strampff (ur. Berlin 13.02.1804 - zm. Eisenach 14.12.1838 r.) 2. (x Oberstenkirch 29.12.1839 r.) Ida Henritta v. Gersdorf (ur. Herrnhut 8.10.1811 – zm. Eisenach 6.10.1895 r.) Maria Anna Wiktoria Ida ur. Stedtfeld 28.06.1842 – zm. Bueckenburg 23.06.1916 r. m. (x Eisenach 29.07.1863 r.) Jan v. Arnswaldt (zm. Sonneberg 26.02.1894 r.)	Fryderyk Karol August ur. Herrnhut 15.03.1811 - zm. Drezno 12.05.1894 r. ż. (x Loschwitz 25.10.1847 r.) Teresa Amalia Augusta v. Zedlitz (ur. Drezno 17.06.1818 – zm. Drezno 31.05.1851 r.) Helena Marianna Luiza ur. Drezno 27.09.1848 r. dama dworu bawarskiego m. (x Drezno 27.07.1871 r.) Karol hr. v. Drechsel
--	--	--	---

Henryk Fryderyk

Bernard Jan

Jan Wolfgang

Otto Lewin Walter ur. Glien 16.05.1860 r. wł. Glien ż. (x Senzke 18.06.1889 r.) Elżbieta Zofia Adelajda Paulina v. Bredow (ur. Senzke 23.06.1866 r.) Córki: a) Klara Paula Elżbieta ur. Senzke 8.04.1890 r. m. (x Berlin 13.12.1916 r.) Jan Jerzy v. Jagow b) Amelia Adelajda Maria Luiza ur. Brandenburg 10.03.1893 r.	Lewin ur. Glien 5.10.1862 r. ż. 1. (x Malitsch 27.09.1894 - rozwódziony) Klara v. Sprenger z Malitsch (ur. 8.07.1874 r.) 2. (x Berlin 29.10.1910 r.) Małgorzata v. Rathenow (ur. Waitze 31.05.1866 r.) Jan Bernard Lewin ur. Berlin 28.01.1898 r.	Lewin ur. Glien 31.10.1864 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. (x Brandenburg 27.09.1895 r.) Elżbieta Waleska Aleksandra v. Bredow (ur. Berlin 22.06.1872 r.) Fryc August Robert Louis Ulryk ur. Belzig 5.06.1903 r.	córki: a) Katarzyna Klara ur. Rathenow 29.10.1896 r. b) Elza Katarzyna ur. Belzig 4.06.1900 r.
---	---	--	--

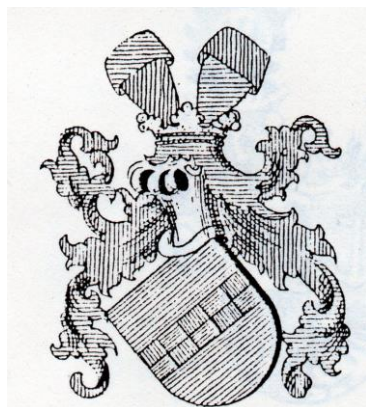
Potomstwo Fryderyka Juliusza.

Fryderyk Juliusz v. Tschirski
brat Fryderyka Ludwika
ur. Piława Górna 3.01.1777 –
zm. Drezno 25.02.1853 r.
saski radca wojenny
ż. 1. (x 2.07.1805 r.) Fryderyka Dorota
Zofia Schubert
(ur. Wittstock 3.08.1783 –
zm. Piława Dolna 14.07.1806 r.)
2. (x Nieder Baselitz 10.08.1811 r.)
Henrietta Marianna Zofia
v. Zeschwitz
(ur. Taubenheim 9.06.1785 –
zm. Drezno 16.01.1843 r.)
|

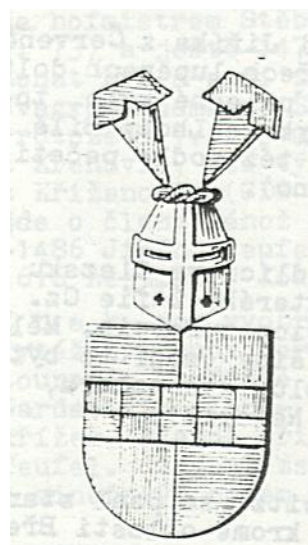
Otto Juliusz ur. Drezno 12.03.1818 - zm. Drezno 8.01.1903 r. radca dworu saskiego, dyrektor kolei miejskiej ż. 1. (x Drezno 20.04.1850 r.) Izydora v. Ampach (ur. Drezno 26.03.1829 - zm. Drezno 16.04.1852 r.) 2. (x Lungwitz 4.06.1853 r.) Jadwiga Augusta v. Reiboldt (ur. Drezno 19.07.1824 -	Adolf Leopold ur. Drezno 31.12.1828 – zm. Drezno 30.07.1893 r. generał porucznik wojsk saskich ż. 1. (x Heynitz 26.05.1853 r.) Helena Luiza Wilhelmina v. Heynitz (ur. Hermsdorf 3.10.1832 – zm. Drezno 21.11.1862 r.) 2. (x Lipsk 14.05.1866 r.) Eleonora Amalia v. Bodenhause (ur. Lipsk 19.02.1837 –
---	---

zm. Drezno 16.01.1894 r.)			zm. Drezno 31.05.1900 r.)	
Otto Ferdynand ur. Drezno 23.09.1855 r. ż. (x Falkenhain 29.06.1899 r.) Józefa Sabina Joanna v. Carlowitz (ur. Falkenhain 19.06.1899 - zm. Wachwitz 11.01.1916 r.)	Henryk Leonard ur. Hosterwitz 15.08.1858 - zm. Wiedeń 15.11.1916 r. tajny radca dworu i poseł saski ż. (x Felsoe Bodok 20.11.1888 r.) Maria Józefina Karolina Aleksandryna bar. Stummer v. Tarnok (ur. Wiedeń 17.05.1868 r.) córki: a) Maria Elżbieta Jadwiga Józefa Augusta ur. Wiedeń 3.11.1889 r. m. (x Wiedeń 9.01.1912 r.) Hermann ks. v. Hatzfeld zu Trachenberg ze Żmigrodu b) Aleksandra Augusta ur. Wiedeń 1.11.1890 r. c) Maria Henrietta Joanna Jadwiga Augusta ur. Carskie Sioło 10.08.1897 r.	córki: a) Izydora Berta Agnes ur. Drezno 6.04.1851 r. m. (x Hosterwitz 20.09.1873 r.) Paweł v. Planitz (zm. Hosterwitz 19.08.1902 r.) generał wojsk saskich, minister wojny b) Maria Augusta ur. Drezno 18.09.1854 r. c) Sybilla Jadwiga ur. Drezno 18.12.1862 r. m. (x Hosterwitz 3.05.1897 r.) Fryderyk hr. Visthum v. Ekstaedt prezydent kamery stanowej Saksonii	Fryderyk Jan ur. Drezno 6.01.1858 r. pułkownik wojsk saskich ż. (x Drezno 19.11.1894 r.) Gabriela Małgorzata v. Sahr (ur. Grossenhain 16.12.1865 r.)	Agnes Henrietta ur. Drezno 31.01.1856 r. m. (x Lipsk 20.05.1882 r.) Karol v. Kirchbach tajny radca dworu saskiego, naczelný dyrektor kolei, dziekan katedry w Miśni
Otto Jerzy ur. Grossenhain 31.03.1900 r.	Henryk Zygmunt ur. Drezno 3.08.1905 r.	córki: a) Jadwiga Józefa ur. Grimma 9.07.1902 r. b) Beata Sybilla ur. Wachwitz 2.10.1908 r.		

TSCHISCHWITZ
(TSCHESCHWITZ, CZESCHWITZ, ZESCHWITZ und WEISSIG, ČIŠVIC)

Herb rodowy wg Błażka

Herb rodowy wg Pilnačka

Herby szlacheckiej

Stary ród, według Sinapiusa pochodzący z Miśni, gdzie siedzibą rodową miał być Zschischwitz koło Wurzen, T. Jurek wymienia ich pod nazwiskiem „Zeschwitz”. Podobnie jak większość rodów dolnośląskich, legenda rodowa wywodzi go z arystokracji Lygiów i Kwadów.

Na Śląsku znani od XIV wieku: w latach 1309 – 1320 Otto von Zeschwitz przebywał na dworze księcia Bolesława legnickiego, w 1390 roku Thamme Czeschwitz sprzedał Hanusowi z Domanic (Domanze) las w okręgu ząbkowickim. Thamme (syn ?) Czeschwitz w 1410 roku walczył po stronie krzyżackiej w bitwie pod Grunwaldem.

LINIA KŁODZKA

Pierwotną siedzibą rodową miał być Wojborz (Gabersdorf) w hrabstwie kłodzkim. W 1473 roku kuzyni Hernyk, Krzysztof i Jan uzyskali od księcia Henryka I ziebickiego potwierdzenie własności swoich majątków. Henryk w 1477 roku był właścicielem Pławnicy (Plomnitz) w hrabstwie kłodzkim, Krzysztof – w 1483 roku Wilkanowa (Woelfelsdorf). Około 1518 roku Henryk był burgrabią Kłodzka (Glatz). Jan se. Czischwitz w 1526 roku właściciel Wojborza (Gabersdorf), sprzedał sołectwo w Łącznej (Wiesau) miastu Kłodzku (Glatz). W 1543 roku Baltazar – starosta Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) sprzedał wolne sołectwo w Wojborzu (Gabersdorf). Według Błażka już w XV wieku ród dzielił się na dwie podlinie: wymarłą w 1596 roku (21.06.) na Bernardzie, właścicielu Pławnicy (Plomnitz) i Różanej (Rosenbach) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) linię z Wilkanowa (Woelfelsdorf) i istniejącą do XIX wieku z Górnych Włodowic (Ober Walditz). Brat Bernarda z Wilkanowa (Woelfelsdorf) – Jan jun. był żonaty z Małgorzatą, (prawdopodobnie córką Ernesta) von Niemitz z Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), dwukrotną wdową: po Jerzym von Stillfried i po Adrianie von Eckersdorf.

W tym samym czasie Bartłomiej Czischwitz z Wojborza (Gabersdorf) był żonaty z Małgorzatą von Stange z Bawarii. Jego córka – Barbara, była żoną Salomona von Pannwitz z linii z Krasnowic (Rengersdorf), właściciela Wambierzyc (Albendorf) w hrabstwie kłodzkim. Jego synem był prawdopodobnie N. Tschischwitz żonaty z N. von Pannwitz z linii ze Starej Łomnicy (Alt Lomnitz) w hrabstwie kłodzkim. Tobiasz Krzysztof von Tschischwitz (zm. 8.09.1699 r.) z Wojborza (Gabersdorf), właściciel Szalejowa Górnego (Oberschwedelsdorf) w hrabstwie kłodzkim, żonaty z Marią von Gruenberg (zm. 1705 r.) z Danii, miał sześcioro dzieci:

1. N. syna – zakonnika-minorytę.
2. Joannę Teresę Poliksenę (zm. 320.08.1704 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Henrykiem von Ullersdorf (zm. 1691 r.), 2. Leopoldem Ignacym von Sweerts (ur. 20.06.1677 – zm. 5.11.1710 r.)
3. N. córkę – również dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Kunitz (Kaunitz), 2. z N. von Winancko.
4. Eleonorę (zm. 1705 r.) – niezamężną.
5. Marię Elżbietę (zm. 8.06.1702 r.) – pierwszą żonę Franciszka Regnera bar. von Hemm (zm. 1720 r.).
6. Franciszka Krzysztofa – poborcę podatków w hrabstwie kłodzkim. Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną Karoliną (zm. 9.06.1700 r.), córką Franciszka bar. von Sweerts und Reist, 2. z Anną Katarzyną Elżbietą von Haugwitz z Jugowa (Hausdorf), z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał sześcioro:
 - a) Joannę Katarzynę (ur. 1705 r.);
 - b) Jana Ernesta (ur. 8.08.1707 r.);
 - c) Marię Teresę Karolinę (ur. 1710 r.);

d) Maksymiliana Józefa (ur. 1712 r.);

e) Marię Karolinę (ur. 1715 r.);

f) Jana Franciszka (ur. 26.09.1717 r.).

Kuzyn Franciszka Krzysztofa – Jan Fryderyk, właściciel Janikowa (Scheidewinkel) miał również sześciu synów.

Na początku XX wieku wdowa Sabina von Tschischwitz z domu Bredoreck posiadała majątek Górne Włodowice (Ober Walditz) koło Kłodzka (Glatz).

LINIE DOLNOŚLĄSKIE

Ród był znany w innych częściach Śląska: w księstwie wołowskim od 1486 roku posiadali Węgrzce (Wangern). Około 1500 roku N. von Tschischwitz z Węgrzec (Wangern), żonaty z N. von Horn, miał syna – N., żonatego z N. von Liedlau z Żuchlowa (Schuettlau). Jego syn – N., właściciel Węgrzec (Wangern), żonaty z N. von Schmograu zwaną Kolen z Łaz (Lahse) koło Wołowa (Wohlau), miał córkę – N., żonę Kaspra von Filtz (zm. 1606 r.) z Budzicza (Pudisch) koło Trzebnicy (Trebnitz), burgrabiego oleśnickiego.

W księstwie legnicko – brzeskim Wolf von Tschischwitz żonaty(ok. 1623 r.) z Anną Marią von Tschirn był właścicielem Maszyc (Masswitz) koło Strzelina (Strehlen). Abraham był właścicielem Niedźwiednika (Baerwalde) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Jego syn – Adam, oficer wojsk saskich, żonaty z N. von Stosch, w posagu żony otrzymał Wawrzyńcowskie (Lorzendorf) koło Oław (Ohlau). Miał syna – Gustawa, właściciela Piersna (Pirschen) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Obory (Oberau) koło Lubina (Lueben), jego syn – Adolf Juliusz, student Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) w 1716 roku (19.03.) wygłosił mowę z okazji imienin cesarza Józefa Habsburga.

LINIA GÓRNOŁUŻYCKA – ZESCHWITZ UND WEISSIG

Linia górnołużycka posiadała nazwisko w formie „Zeschwitz“ z predykatem „und Weissig“, według Sinapiusa od miejscowości Weissig koło Budziszyna (Bautzen) a nie Żagania (Sagan) jak twierdzi część historyków. Pojawiali się oni również na Śląsku: około 1650 roku Sabina von Zeschwitz und Weissig była żoną N. von Uechtritz. W 1653 roku Krzysztof von Zeschwitz und Weissig, właściciel Kunic (Kunitz) koło Legnicy (Liegnitz), marszałek dworu księcia Jerzego III brzeskiego, był żonaty (x. 17.08.1660 r.) z Urszulą Katarzyną (ur. 19.07.1624 – zm. 19.10.1682 r.), córką Jana von Kreiselwitz z Jakuszowa (Jakobsdorf), marszałką dworu księcia Jerzego Rudolfa legnicko – brzeskiego, wdową po Fryderyku von Mutschelnitz z Warzęgowa (Wersingawe) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1001-1002, t. II s. 1076-1078

Zedlitz t. IV s. 281

Blażek t. I s. 113

Pilnaček t. II s. 524-525

Krane s. 138-139

Schles. Wappenbuch szp. 152

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 310-311

Kuczer J., Strzyżewski W. (oprac): Spisy dóbr ziemskich księstwa głogowskiego z lat 1671-1727. Warszawa 2007 s. 108, 121

Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Orden im Jahre 1410 (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 213

TSCHORNBERG

zob.

CZORNBERG

TUCZKA

zob.

TUTSCHKA

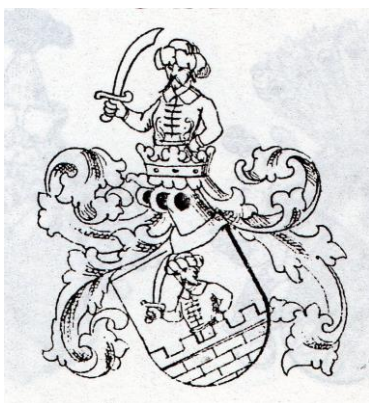
TUCZOWSKI

zob.

TUSZOWSKI

TUERCK

(TUERCK von NOERENSHEIM, TUERKE)

Herb szlachectwa czeskiego

Herb szlachectwa Rzeszy

Sinapius błędnie pisze, że był to stary ród szlachecki pochodzący z Karyntii, którego jeden przedstawiciel – Dietrich von Tuerck w 1413 roku był wielkim mistrzem zakonu kawalerów mieczowych w Inflantach. Być może istniał w Austrii taki ród, ale Tuerckowie śląscy była to szlachta nobilitowana sądząc po herbie, za zasługi wojenne. W 1602 roku (21.05.) szlachectwo Rzeszy otrzymał Marcin Tuergg – zarządca majątków cesarskich i jego syn – Józef, cesarski kurier dworski.

W 1637 roku (5.06.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Noerensheim” uzyskał Emanuel von Tuerck ujeżdżacz koni (Rossbereiter) we Wrocławiu (Breslau), w 1654 roku był deputowanym ziemskim księstwa ziębiskiego i okręgu sądowego Ząbkowice Śląskie (Frankenstein), właściciel Dolnej Strąkowej (Nieder Kunzendorf) koło Ziębic (Muensterberg). Według Heneliusa ród ten miał również majątki w księstwie legnickim.

W XIX wieku, w 1863 roku Wilhelm von Tuercke (zm. 10.12.1902 r.) – urzędnik dworski książąt von Sachsen-Meiningen, kupił od N. von Boehm majątek Świdnica Górna (Schweinitz Gut II) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Na początku XX wieku właścicielem majątku był jego syn – Dietz, asesor rejencji w Szczecinie (Stettin).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1079

Zedlitz t. IV s. 282

Błażek t. III s. 115

Krane s. 139

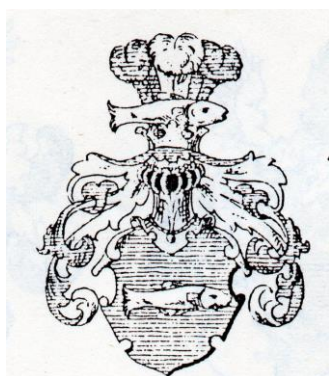
Doerr s. 119

TUMMENDORF

zob.

THOMMENDORF

TUNCKEL
(TUNKEL, TUNKL)

Herb szlachecki I

Herby wg Błażka
Herb szlachecki II

Herb baronowski

Herby wg Schl. Wappenbuch

Stary śląski ród pochodzący z księstwa opawskiego, znany również na Dolnym Śląsku, Morawach, w Czechach i Saksonii.

W 1399 roku w dokumentach opawskich występuje Mikołaj Tunckel. W latach 1411 – 1438 występuje w dokumentach Hartl Tunckel: w 1421 roku posiadał Štitinę (Stettin) którą sprzedał w 1432 roku, w 1438 roku – posiadał Pielgrzymów (Pelhřimovy, Pilgersdorf), w tym samym roku kupił połowę Równego (Roben) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1420 roku był burgrabią Cwilina koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf) i wójtem Uvalna (Lobenstein) które wymienił na folwark w Dobieszowie (Dobersdorf) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty z Nizą z Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz), której w 1438 roku zapisał wiano na Równem (Roben), miał córkę i syna. Córka – Niza była dwukrotnie zamężną: 1. z Mikołajem Wilczkiem (zm. przed 1451 r.) z Dobrze Zemi-ce (Gutenland) starostą Głubczyc (Leobschuetz) w latach 1446 – 1450, 2. (x 1451 r.) z Krzysztofem von Baruth. Syn – Jan, w 1443 roku otrzymał od ojca Równe (Roben), był żonaty z Elszką z Przystavlk.

Na Dolnym Śląsku znani od XV wieku: w 1427 roku Jan von Tunckel był właścicielem Budziwojowa (Baudmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Nikol Tunckeln właściciel Budziwojowa (Baudmannsdorf) w 1469 roku sprzedał księciu Fryderykowi I legnicko –brzeskiemu majątek, zamek i folwark zwany Geiersberg (Sępów) koło Złotoryi (Goldberg), który przedtem należał do Heinza von Schreibersdorf.. W latach 1506 – 1517 właścicielem Budziwojowa (Baudmannsdorf) był Jan Tunckel a w 1561 roku – Wacław von Tunckel. W 1594 roku wdowa po nim – Anna von Falkenhain była właścicielką Witkowa (Wittgendorf) koło Złotoryi (Goldberg). Majątek ten w 1601 roku sprzedał Jerzy von Tunckel.

W 1443 roku Agnieszka Tunckel była właścicielką Warmątowic (Eichholz) koło Legnicy (Liegnitz) a Jan sen w 1457 roku był właścicielem Pawłowic Wielkich (Pohlwitz) koło Legnicy (Liegnitz). Majątek ten odziedziczył jego syn Jan jun.. W 1506 roku Pawłowice Wielkie (Pohlwitz) posiadali bracia: Sebastian i Jan (synowie Jana jun. ?). W 1463 roku Niclas Tunckel był właścicielem Konar (Kunern) koło Strzelina (Strehlen).

W XVI wieku posiadali majątki również w księstwie oleśnickim: w 1530 roku Jan von Tunckel był właścicielem połowy Bogusławic (Buselwitz) koło Oleśnicy (Oels) i tam mieszkał, drugą połowę posiadał Jan Ohm-Januschowski, zaś Jerzy Tunkel był właścicielem w 1546 roku Brzezinki (Brzezinka) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim.

W Czechach i na Morawach od drugiej połowy XV wieku: w 1480 roku Jerzy Tunckel wraz z braćmi zaliczani byli do baronów. W latach 1513 – 1520 Hernyk Tunckel z Brnička był naczelnym mincerzem królestwa Czech.

W Saksonii byli znani od drugiej połowy XVII wieku, siedzibą ich był majątek Bossleben.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1003, t. II s. 1078-1079

Błażek t. I s. 115, t. IV s. 98

Pilnaček t. IV s. 1294-1295

Schles. Wappenbuch szp. 152

C.D.S. t. VI nr 124, 187-188

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 326

TUNCKEL
(TUNKEL)

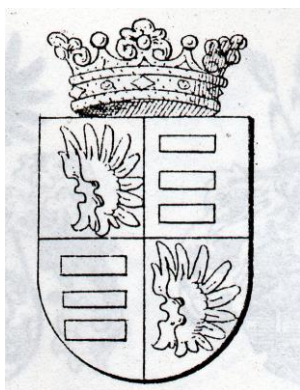
Nobilitowani mieszczenie zgorzeleccy: w 1599 roku (11.04.) Joachim Tunckel otrzymał od palatyna Jana von Emmerich dyplom herbowy. Żonaty był z Ewą Heleną Scholz von Schollerstern, córką Bartłomieja Scultetusa ze Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Błażek t. II s. 137

Pilnaček t. IV s. 1295

TUPPAU

Herb szlachecki wg Blažka

Herb rodowy wg Pilnačka

Stary ród czeski znany również z Saksonii.

Posiadali majątki na śląskiej części Górnych Łużyc m.in. Radomerzyce (Radmeritz) koło Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Blažek t. III s. 63.

TURKAU (TURKOV)

Ród rycerski znany z XIV i początku XV wieku z terenu księstwa opawsko – raciborskiego. Siedziba jak i późniejsze losy rodu są dyskusyjne. Część historyków uważa, że pochodzili z Turkowa (Turkau) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawsko – karniowskim, część – że siedzibą rodową był Tworków (Tworkau), który w średniowieczu był również nazywany Turkowem i że byli protoplastami późniejszych Tworkowskich z Krawarza herbu Odrowąż. (zob.) Jednak w dokumentach średniowiecznych obok panów z Turkowa występują panowie z Tworkowa. Obie miejscowości są stosunkowo niedaleko siebie. W bibliograficznym słowniku Śląska wydanym w Ostrawie biogramy ich umieszczono pod hasłem „Tworkowscy”, nie podając jednak w jakiej formie używali tego nazwiska.

W 1346 roku Zbinko de Turkaw posiadał folwark w Odrze (Odrau) koło Raciborza (Ratibor), w 1373 roku w dokumentach księcia Jana opawsko – raciborskiego występuje Meloth von Turkow i Czenko de Turkow a w 1407 roku bracia Andreas i Sbislawkie von Turkaw. W 1421 roku w dokumentach karniowskich występuje Janko von Turkau (zob. Tworkowski).

Źródła:

C.D.S. t. VI nr 15, 51, 112

Biografický slovník Slezska a severní Moravy. Ostrava sešit 9:1997 s. 110

TURRAQUILA

zob.

PUTZ

TURSKI

Według Pilnačka na Górnym Śląsku byli przedstawiciele różnych rodów o tym nazwisku, głównie pochodzenia polskiego.

W drugiej połowie XVI wieku Wacław Turski z Tur żonaty (x ok. 1563 r.) z Katarzyną N. był właścicielem Łąki (Lenke) koło Olesna (Rosenberg), w 1569 roku kupił od N. Twardawy folwark w Rzędowicach (Rzendowitz) koło Dobrodzienia (Guttentag).

W 1574 roku (4.11.) Gierka Turska z synami z Turzy (Turzy) koło Dobrodzienia (Guttentag) skarży przed sądem ziemskim Fryderyka i Jana Spieglów oraz Wacława Wysockiego o napad i rabunek jej domu w Turzy (Turzy). Byli prawdopodobnie wolnymi chłopami. W 1601 roku Maciej Turski (syn Gierki ?) z Turzy (Turzy) sędzi się z Wacławem Wysockim. Już w 1621 roku byli zaliczani do szlachty: w księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego występuje w okręgu oleskim Matusz (Maciej) Turski – właściciel majątku w Turzy (Turzy).

Marcin Kobasa zwany Turskim w 1593 roku kupił od Jana Haldorfa z Proszowic (Proschowitz) koło Raciborza (Ratibor) wieś „Hachovec” (Gaszowice ?, Gaschowetz ?).

Mikołaj Turski z Wielkiego Turska z Polski w 1597 roku zapisał swojej żonie Bogumile Wolickiej wiano na jakichś majątkach na Śląsku.

W 1818 roku (29.10.) wpisany został w austriacki stan rycerski major wojsk austriackich Jan August Turszky z Cieszyna (Teschen). W 1840 roku (18.03.) również wpisany w austriacki stan rycerski został jego bratanek i adoptowany syn – Józef Turski.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1296-1297

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 85

Kniha obwinieni 1570 – 1578 s. 382 rkp AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 130

Księga podatkowa 1621 r. rkp AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148

TUSZOWSKI
(TUCZOWSKI)

Polski herb Śreniawa

Prawdopodobnie szlachta siewierska herbu Śreniawa, osiadła w drugiej połowie XVII wieku w okolicy Bytomia (Beuthen) na Górnym Śląsku.

W bytomskich księgach parafialnych notowany jest Stanisław Tuszowski vel Tuczowski żonaty z Katarzyną Tomaszewską z Siewierza. Miał troje dzieci: Urszulę Magdalenę (ur. 14.03.1686 r.), Jana (ur. 23.08.1693 r.) i Katarzynę (ur. 29.11.1696 r.).

Źródła:

SlawikW.: Der Adel in der aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen... /w:/ Der Familienforscher. Mannheim 1928 H. 2

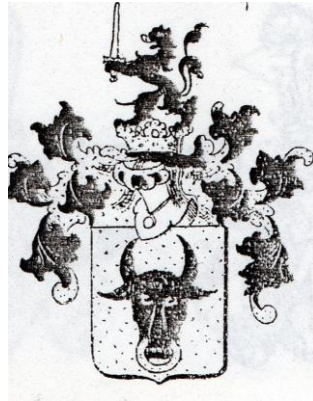
TUTSCHKA
(TUČKA)

Nobilitowani mieszczenie z Głogówka (Oberglogau): w 1599 roku (11.03.) został nobilitowany i otrzymał dyplom herbowy Jerzy Tutschka. W herbie posiadał w czerwonym polu skaczącego barana.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1293

TWARDAWA

Herby wg Błażka

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Polski herb Wieniawa

Jeden z najstarszych górnośląskich rodów herbu Wieniawa. Błażek przyjmując błędnie, że herb jest polski i pisze o ich polskim pochodzeniu. Na Śląsku zarówno herb jak i ich właściciele byli pochodzenia morawskiego. Nazwisko pochodzi od miejscowości Twardawa (Twardawa) koło Koźla (Cosel), w okolicy której mieszkali do XVIII wieku.

Pierwsze informacje o tym rodzie pochodzą z przełomu XIII i XIV wieku: w 1290 roku N. Twardawa występuje w dokumentach biskupstwa wrocławskiego. W 1302 roku Niczko Twardawa był właścicielem Trzebiny (Kunzendorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1311 roku (10.04.) N. Twardawa (wydawcy CDS błędnie odczytali „Fuvardawa”) – wójt Białej (Zuelz) koło Prudnika (Neustadt) jest świadkiem w dokumencie księcia Bolka opolskiego zatwierdzającego sprzedaż

przez Sobka Strzelę (Stral) majątku „Nebo”. Był prawdopodobnie zasadźcą tego miasta. W 1339 roku (8.07.) Mancia de Twardawa występuje jako świadek w dokumentach księcia Kazimierza III kozielskiego. W latach 1352 roku (8.09.) i 1353 (22.11.) Dirsko von Twardawa i Manczina sen. Twardawa – w dokumentach księcia Bolesława bytomsko – kozielskiego. W 1380 roku Hanko i Mikoschke Twardawa występują w dokumentach kozielskich księcia Konrada II oleśnicko – kozielskiego. W tym samym roku Nicze Twardaw jest świadkiem w dokumencie księcia Henryka niemodlińskiego sprzedaży ziemi w Białej (Zuelz) koło Prudnika (Neustadt).

W 1411 roku (16.03.) bracia Miczke i Marcus zamieniają się wsiami: Komorno (Komorno) i Pokrzywnica (Nesselwitz) koło Koźła (Cosel), Marcus otrzymuje Komorno (Komorno) a Miczke – Pokrzywnicę (Nesselwitz). Jako świadek występuje Czenko von Twardaw. W 1431 roku Marcus Twardaw jest świadkiem sprzedaży Rogów (Rogau) koło Koźła (Cosel). W 1437 roku Nicolao i Markone (Marcus ?) Twardaw są świadkami fundacji klasztoru franciszkanów w Koźlu. W 1439 roku Jan (Hanuss) Twardawa występuje w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. W 1446 roku Saul (syn Marcusa ?) występujący w dokumentach również jako Szaweł (Ssawel) jest świadkiem sprzedaży Miłowic (Millowitz) koło Koźła (Cosel), w połowie XV wieku był właścicielem Komorno (Komorno) na którym w 1466 roku zapisał proboszczowi kozielskiemu 2 grzywny. Jako Szaweł występuje jeszcze w 1467 roku (28.10.). W 1463 roku razem z Marcinem (bratem ? synem ?) był właścicielem Krzanowic (Krzanowitz) koło Koźła (Cosel). Żoną Marcina była Barbara von Schip (zm. po 1503 r.) z Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1450 roku w dokumentach kozielskich występuje Mantyna Twardawa a w 1472 roku w wielkim przywileju dla Koźła (Cosel) (po pożarze) występuje jako świadek Sebastian Twardawa. W 1478 roku (11.05.) – Jan Szaweł (syn Saula – Szawła ?) von Twardawa sprzedał połowę Nieznaszyna (Nesnaschin) koło Koźła (Cosel) Hinczy Czornbergowi z Galowic (Gallwitz). W 1479 roku występują w dokumentach „Wacław Twardawa z Długomiłowic” (Długomiłowice – Krzanowice, Krzanowitz) i Marcin Twardawa. W tym samym roku (13.01.1479 r.) występuje w dokumentach Wacław jako właściciel „Langlieben” (Długomiłowice-Krzanowice, Krzanowitz).

W XVI i XVII wieku nazwisko to pojawia się w dokumentach bardzo często – głównie występują jako świadkowie bez żadnych bliższych informacji, dlatego niemożliwe jest uporządkowanie genealogiczne tego rodu.

W 1506 notowany w źródłach jest Christek (Krzysztof) Twardawa, jego córka – Agnieszka, była żoną Jerzego Skorkowskiego. W 1524 roku zapisał jej w wianie z połową wsi Zdziechowice (Seischwitz) z młynem koło Olesna (Rosenberg). Po jej śmierci majątek miał otrzymać Jerzy Skorkowski i jego potomkowie. W 1513 roku (16.06.) w wywodzie szlacheckim Mikołaja Dobieschowskiego, Jan i Mikołaj Twardawowie poświadczili, że babą jego (babka ze strony matki) była z rodu Twardawów. Barbara Twardawa (zm. 31.08.1518 r.) była żoną Marcina

von Schip z Branic (Branitz). Krzysztof Twardawa około 1550 roku zabił Henryka Kottulinskiego.

W 1524 roku bracia Jan, Paweł, Jerzy i Waniek (Wawrzyniec ?) Twardawowie kupili zwierzchnie prawo książęce wsi Przedborowice (Przeborowitz) koło Koźła (Cosel).

Jan był sędzią okręgu kozielskiego i właścicielem Ligoty (prawdopodobnie Ligoty Wielkiej – Gross Ellguth) i Trawników (Trawnig). W 1522 roku zapisał 500 guldenów wiana na swoich majątkach żonie – Dorocie, córce Jana Zobsky (Zubek ?), pełnomocnikami jej byli wujowie (bracia matki) Zybrzyd i Jan z Boboluszek (Bobolusk) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. Jako świadek występuje on w dokumentach do 1542 roku. Zmarł około 1560 roku. Jego córka – Jadwiga była żoną (x ok. 1560 r.) Bartłomieja Pelki z Borzysławic (Borislawitz) i po śmierci męża procesowała się w 1571 roku z Łukaszem Pelką o swoje wiano na Łęczcach (Lenschuetz) koło Koźła (Cosel).

Paweł Twardawa był właścicielem Przedborowic (Przeborowitz), Brzeźców (Brzesetz) które kupił w 1539 roku, i Borzysławic (Borislawitz) koło Koźła (Cosel), w 1539 roku był sędzią księstwa ziębickiego – jego herb znajdował się w sali zamku w Żąbkowicach Śląskich (Frankenstein), w 1556 roku – raciborskiego a w latach 1558 – 1561 sędzią ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego. Żonaty był z Magdaleną von Donat z Nowej Cerekwi (Deutsch Neukirch) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leobschuetz), według Błażka jego żoną (drugą ? x ok. 1550 r.) była Anna – córka Jana Voka Birki z Nasiedla (Nassiedel) w księstwie karniowskim koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1556 roku wziął w lenno część książęcych Jaborowic (Jaborowitz) i Karchowa (Karchwitz) koło Koźła (Cosel).

Wawrzyniec (Laurentius – Waniek ?) żonaty (x przed 1538 r.) był z Haza, córką Krzystka Strzeli z Leśnicy (Leschnitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), wdową po Janie Rohowskim z Bzinicy (Bzinitz) koło Dobrodzienia (Guttentag), w 1538 roku przekazała cały swój majątek mężowi. W 1569 roku Wawrzyniec sprzedał jeden folwark w Rzędowicach (Rzendowitz) Janowi Posadowskiemu, w 1568 roku był właścicielem Lenartowic (Lenartowitz) koło Koźła (Cosel). W 1590 roku był członkiem cesarskiej komisji przekazującej państwo kozielskie. W 1592 roku był opiekunem prawnym Salomei Pelki, wdowy po Hynku Charwacie. Inny Wawrzyniec w 1570 roku był właścicielem Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). Wacław Twardawa, żonaty z Ewą Dobieszowską, w 1597 roku był właścicielem majątku w Wojkowicach Kościelnych w księstwie siewierskim.

Fryderyk Twardawa (zm. przed 1625 r.), żonaty z Anną Ptak z Čejkova, był właścicielem majątku w Porubie (Poruba) koło Osoblahy (Hotzenplotz), jego kuzynem był Jarosław Twardawa.

W latach 1600 – 1619 właścicielem Twardawy (Twardawa) był Jerzy von Twardawa. Żonaty z Magdaleną Zmeskal z Domanowic (zm. po 1633 r.) miał syna

N., oraz córki: Mariannę – żonę N. Kozłowskiego, Annę i Ewę (zm. przed 1633 r.) – żonę N. Holly.

W tym samym czasie Bogusław był właścicielem Modzurowa (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor) zaś Henryk (zm. po 1638 r.) był właścicielem Brzeźnicy (Bresnitz) również koło Raciborza (Ratibor). W 1621 roku Elszka Twardawa z Twardawy (Twardawa) była właścicielką Lubszy (Lubschau) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej sporządzonego dla biskupa Karola Ferdynanda Wazy notowanych było siedmiu przedstawicieli Twardawów: Wilhelm – katolik oraz ewangelicy: N., Jerzy, Bogusław, Henryk, N. i N.

W 1655 roku Jan Krzysztof Twardawa był właścicielem Damaśka (Damasko) koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf) który sprzedał w 1657 roku, zaś Wacław Franciszek w 1660 roku był właścicielem Pawłowic (Pawlowitz) koło Toszka (Tost) i Zdieszowic (Deschowitz) koło Koźła (Cosel) a Franciszek w 1687 roku – Karchowic (Karchowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1673 roku Katarzyna Twardawa była żoną Fryderyka Dressler von Scharfenstein, właściciela Modzurowa (Mosurau), część Modzurowa (Mosurau) posiadał w tym czasie Mikołaj Twardawa.

Krzysztof jun. Twardawa z Twardawy w 1673 roku właściciel Podvihofa (Podvihof) i Raduni (Radun) w księstwie opawskim był dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą Konstancją Kozieglowską z Kozieglów w księstwie siewierskim, 2. z Heleną Petronelą Tworkowską z Kravařa (Deutsch Krawarn). Zmarł w 1692 roku, majątek przejęła wdowa. W 1693 roku Franciszek Henryk Leopold (zm. 1711 r.), asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego był właścicielem Siedlca (Schedlitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) a później wolnego majątku w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor). Jego syn – Leopold był żonaty (x 22.09.1733 r.) z Barbarą Anną Lyk. W latach 1697 – 1701 Karol Henryk Twardawa był właścicielem Gardawic (Gardawitz) koło Pszczyny (Pless), majątek ten w 1705 roku sprzedali Trzemeskiemu bracia: Karol Wacław i Henryk Bogusław Twardawowie. Około 1700 roku Ferdynand Aleksander i Antoni Ludwik posiadali część Zdieszowic (Deschowitz) koło Koźła (Cosel).

W XVIII wieku była to już drobna szlachta nie mająca większych majątków. W 1736 roku Anna Maria von Twardawa z domu Mletzko sprzedała majątek Dzimierz (Dzimierz) koło Rybnika (Rybnik) W 1751 roku Dorota i Marianna (Anna Maria ?) von Twardawa były pensjonariuszkami przytułku klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor), któremu wniosły legat. W 1763 roku zmarł Karol Henryk von Twardawa, radca sądowy powiatów kozielskiego, toszeckiego, strzeleckiego i lublinieckiego.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1003

Błażek t. III s. 115-116, t. IV s. 98, 140

Pilnaček t. IV s. 1297-1300

Schles. Wappenbuch szp. 153

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 28, 51, 90, 112, 123, 127, 249, 278, 223, 275, 276, 253, 284, 321, 354

Zemska kniha... nr 2, 112, 147, 275

Księga testamentów – testament Magdaleny Twardawowej ze Zmeskalów. AP Wr. Księstwo op.-rac. Sygn. 43

C.D.S. t. VI nr 125, 201, 310; t. XVI nr 3196

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731 (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 62, 65, 81, 82, 114, 117, 125, 131, 132, 133, 134, 136, 137, 145, 154, 160, 161, 168

Boehme E.: Diplomatische Beytraege zur Untersuchung der Schlesischen Rechte und Geschichte. T. I Berlin 1770 s. 58, 59, 75, t. II Berlin 1772 s. 79

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuermer Oppeln-Ratibor von 1532-1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 33

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 67, 71, 86, 94, 100, 105, 116, 128, 140

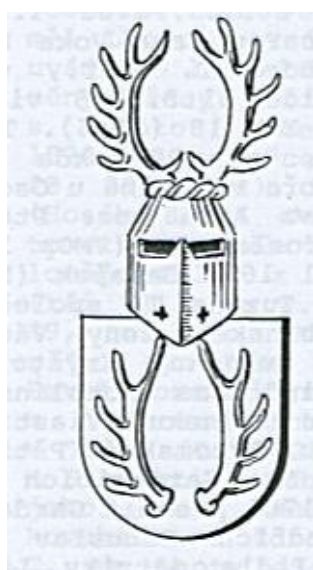
Weltzel A.: Geschichte der Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 58, 59, 456, 484

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 50, 471

Randt E.: Neue Quellen zur Kenntniss der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart H. 1 Gleiwitz 1922 s. 21

\

TWARDOWSKI (TWARDOWSKI z TWARDOWIC)

Herb wg. Pilnačka

Stara szlachta polska pochodząca z Twardowic w księstwie siewierskim, wymieniana już przez Długosza (de armis duo cornua cervina – herbu dwu rogów jelenich), która na Górnym Śląsku pojawiła się prawdopodobnie dopiero w XVII wieku. Pilnaček zalicza ich do szlachty śląskiej, błędnie pisząc, że występowali już w 1532 roku w księgach ziemskich opolsko – raciborskich (zapis nr 123 z ksiąg na który Pilnaček się powołuje dotyczy Twardawów).

Notowani byli dopiero w księgach kościelnych parafii bytomskiej w drugiej połowie XVII wieku. W tym czasie na terenie parafii mieszkało czterech Twardowskich: Jan Twardowski z Twardowic – żonaty z Anną N., miał trzy córki Konstancję (ur. 7.11.1680 r.), Ludwikę Mariannę (ur. 15.04.1701 r.) i Annę Jadwigę (ur. 6.10.1695 r.); Krzysztof Twardowski – żonaty z Anną z Łagiewnik (Łagiewnik) która później występuje jako z Rozbarku (Rossberk); miał synów: Marcina Aleksandra (ur. 7.11.1688 r.) i Władysława Józefa (ur. 24.02.1699 r.); inny Krzysztof – żonaty z Katarzyną N. miał troje dzieci: Mikołaja (ur. 5.12.1690 r.), Eleonorę Urszulę (ur. 2.03.1692 r.) i Władysława Antoniego (ur. 20.06.1694 r.). Również prawdopodobnie w tej parafii mieszkał Marcin Twardowski w 1691 roku (16.08.) notowany jako ojciec chrzestny Ludwika von Noos. Od końca XVIII wieku liczni przedstawiciele tego rodu służyli w armii pruskiej, jeden z nich N. dosłużył się w 1815 roku stopnia generała majora wojsk pruskich.

Źródła:

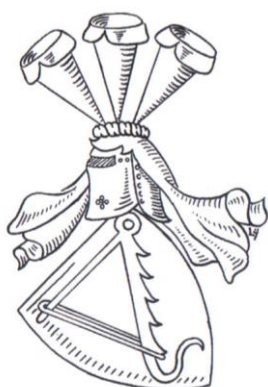
Pilnaček t. IV s. 1300

Zedlitz t. IV s. 283

Slawik W.: Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen... /w:/ Der Familienforscher. Mannheim 1928 H. 2

Kiryk F. (red.): Siewierz – Czeladź – Koziegłowy. Studia i materiały z dziejów Siewierza i księstwa siewierskiego. Katowice 1994 s. 209, 218, 371

TWICKEL

Herb rodowy

Herb barona Rzeszy z 1708 r.

Stary ród westfalski znany od 1272 roku, w 1708 roku (19.07.) Krzysztof Bernard von Twickel uzyskał tytuł barona Rzeszy. Na Śląsk przybył w ostatnich latach XIX wieku asesor lasów królewskich Ferdynand bar. von Twickel i w 1897 roku kupił od hr. d'Oultremont majątek Ostrowinę (Ostrowine) koło Oleśnicy (Oels).

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 283

Krane s. 139

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 88

TWORKAU

zob.

TWORKOWSKI

(z) TWORKOWA

zob.

TWORKOWSKI

TWORKOWSKI

(TWORKAU, TWORKOWSKI von KRAWARN,
TVORKOVSKY z KRAVAŘ, KRAWARSKI von TWORKAU)

Herby wg. Błażka

Polski herb Odrowąż

Początki rodu nie są zbyt jasne, większość historyków twierdzi że pochodzili od Beneszowiców (zob) herbu Odrowąż a ich protoplastami byli panowie z Tworkowa (zob.) . Sinapius jednak pisze, że początkowo posiadali w herbie dwanaście serc i byli spokrewnieni z panami z Dubravicy. W dodatku historycy opisując Tworkowskich XIV i XV wieku wymieniają różne osoby mające inne majątki, których nie da się z sobą połączyć. Należy również pamiętać, że w średniowieczu nazwiska nie były jeszcze ustabilizowane i często te same osoby występują pod różnymi nazwiskami, zależnie od aktualnie posiadanego majątku.

Można przyjąć, że już wtedy istniały trzy linie tego rodu: opawsko – morawska opisana przez R. Fukalę, panów z Kravařa (Deutsch Krawarn) wymieniana przez Sinapiusa oraz z Tworkowa i Raciborza opisana przez K. Błażka i A. Weltzla.

PANOWIE Z KRAVAŘA (DEUTSCH KRAWARN)

(wg Sinapiusa)

Tworkowscy z Kravařa (Deutsch Krawarn) wymieniani przez Sinapiusa, nie używali tego nazwiska i właściwie powinno się ich zaliczyć do Beneszowiców a nie Tworkowskich.

W 1318 roku Wok z Kravařa (Deutsch Krawarn) był dworzaninem króla czeskiego Jana Luksemburczyka. W 1319 roku w dokumentach występuje Piotr z Kravařa (Deutsch Krawarn).

W 1390 roku Benesz z Kravařa (Deutsch Krawarn) ufundował klasztor w Fulneku. Żonaty z N. von Sternberg, która odbyła pielgrzymkę do Jerozolimy i zmarła w drodze powrotnej w 1411 roku, pochowana została na wyspie Rodos.

W latach 1402 – 1408 Władysław z Kravařa (Deutsch Krawarn) był biskupem ołomunieckim. Synami Benesza byli Władysław (inny) i Piotr. Władysław był starostą Moraw, zmarł w 1416 roku epitafium jego znajduje się w klasztorze w Fulneku: „Anno Domini 1416 obiit Dominus Laczko de Krawarz alias de Helffensteyn, qui dedit Villam Bielowicze Monasterio Fulnecensis...”. Żonaty z N. von Pogrell miał dwóch synów: Drslawa i Jana. Po jego śmierci urząd starosty Moraw przejął w 1417 roku brat – Piotr. Zmarł w 1419 roku i urząd starosty przejął jego kuzyn – Henryk z Kravařa. W klasztorze w Fulneku znajduje się

epitafium Piotra: „Anno Domini 1419 in die Sancti Marcelli obiit Nobilis Dominus Petrus de Crawarz, alias de Plimlow, filius Domini Benessi, qui etiam obiit Anno 1375 (?) in Prostejow sepultus in Monasterio, quod fundavit...”. Benesz miał również córkę – Bertę (zm. 1406 r.).

LINIA (?) OPAWSKO - MORAWSKA
(wg Fukali)

Początki – potomstwo Zbynka (sen.).

Według R. Fukali panowie z Tworkowa i Tworkowscy byli potomkami Andrzeja II z Beneszowa, brata Benesza II z Cvilina, biskupa praskiego Tobiasza II z Bechyni i Miloty z Dědic. Jako założyciela rodu wymienia on żyjącego w drugiej połowie XIII wieku syna Andrzeja II z Beneszowa – Andrzeja z Tworkowa (Tworkau), sędziego opawskiego i w 1305 roku prawdopodobnie starostę Kłodzka (Glatz). W 1305 występuje on w dokumentach ze swoim bratankiem Milotą. Synem tego drugiego był prawdopodobnie Zbynek (sen.), który w 1346 roku otrzymał od księcia Mikołaja raciborskiego majątek Odra (Odrau) koło Raciborza (Ratibor). Miał trzech synów: Milotę, Zbynka jun. i Andrzeja.

Milota posiadał Přerov i jako zastaw Nĕmčice na Morawach, miał syna – Milotę jun. (zm. po 1447 r.) który odziedziczył Nĕmčice, posiadał również Obrany z miasteczkiem Bystřicą które sprzedał w 1447 roku. Miał dwóch synów: Jerzego – o którym nic nie wiadomo i Bertolda zwanego Niemczyckim. Bertold – był właścicielem Louku i Nĕmeckou Olešnice koło Blanska. Dwukrotnia żonaty: 1. z Katarzyną z Lomnicy, 2. z Marketą (Małgorzatą) z Vranova, prawdopodobnie nie miał dzieci.

Zbynek jun. – był właścicielem Napajedla koło Kromeryża. Miał dwóch synów: Czenka i Janka. Czenek miał trzech synów: Jerzego i Hynka zmarłych bezdzietnie oraz Krzysztofa – właściciela Jesenika nad Odrou koło Fulneku.

Podlinia Andrzeja z Opawy (Troppau)

Syn Zbynka (sen.) Andrzej – trzeci z braci, w latach 1409 – 1413 był właścicielem Ostravy (Polska Ostrawa, Polnisch Ostrau), Kunčic (Kończyce, Kuntschitz) oraz Bohumina (Bogumin, Oderberg). Miał liczne potomstwo z których znamy: Czenka, Mikołaja, Ernesta i Jana. Większość majątków bracia posiadali wspólnie. Czenek z Mikołajem odziedziczyli Bohumin (Bogumin, Oderberg) który w 1423 roku sprzedali Bielikowi z Kornic (Kornitz) koło Raciborza (Ratibor). Mikołaj i Jan w 1431 roku byli dworzaninami Jana z Kravařa (Deutsch Krawarn) właściciela Fulneku.

Czenek był żonaty z Małgorzatą (Markietą) z Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz), siostrą Jana i Mikołaja z Tworkowa (Tworkau). Żonie zapisał wiano na Nasiedlu (Nasile, Nassiedel) i Studence (Stauding). Ernest (zm. przed 1440 r.) posiadał w 1434 roku z braćmi Ostravę (Ostrawa, Ostrau). Żonaty z Barbarą Szafranec z Pieskowej Skały koło Krakowa, prawdopodobnie dzieci

nie miał, gdyż w 1440 roku Ostrawę (Ostrawa, Ostrau) odziedziczył Jan. Jan oprócz wspólnych z braćmi majątków posiadał Kyjov (Kiow). Miał syna – Andrzeja.

Potomstwo Andrzeja z Kobeřic.

Andrzej – syn Jana z Kyjova (Kiow) w 1464 roku posiadał Kobeřice (Koeberwitz) z zamkiem koło Opawy (Troppau). Jego potomstwo używało również nazwiska „Kobierzycki”. W tym samym roku sprzedał zamek i wieś Moravice (Morawitz). Pod koniec życia odziedziczył po Bertoldzie zamek w Louce i Německou Olešnici. Dwukrotnie żonaty: 1. z Dorotą z Kokor (zm. 1457 r.), 2. z Dorotą Přepiską, prawdopodobnie trzecią jego żoną była Barbara Hněvošicka z Bitova (Bittau). Miał trzech synów: Andrzeja jun., Jana i Jerzego.

1. Andrzej jun. – w latach 1511 – 1514 był starostą księstwa opawskiego;
2. Jan – odziedziczył po ojcu Kobeřice (Koeberwitz) z zamkiem, które sprzedał w 1496 roku Henrykowi Donatowi. Żonaty z Anną księżną zatorską(?) miał syna – Ernesta występującego w dokumentach w latach 1509 – 1536.

W 1509 roku Ernest kupił od swojego stryja Jerzego Raduň (Radun) koło Opawy (Troppau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Różą Wilczek z Dobré Zemice (Guttenland), 2. z Anežką z Žytnej (Zytna), miał córkę – Małgorzatę (Marketę) i dwóch synów: Jana i Bartłomieja – obaj zmarli bezdzietnie.

3. Jerzy – właściciel Brantic (Bransdorf) koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf), w latach 1494 – 1509 posiadał państwo Raduň (Radun). W latach 1503 – 1506 był sędzią ziemskim księstwa opawskiego, w 1512 roku – starostą tego księstwa. Żonaty z Elżbietą (Elszką) von Seidlitz miał czterech synów: Ulryka (Oldřich), Jerzego jun., Krzysztofa i Wacława. O Jerzym jun. i Krzysztofie nic nie wiadomo.

a) Ulryk (zm. 17.09.1542 r.), właściciel Zabřehu (Zabrzech) koło Hlučína (Hulczyn, Hultschin), w 1536 roku kupił od spadkobierców Ernesta Tworowskiego Raduň (Radun) a od Krzysztofa (brata?) Pustą Polom (Wuest Pohlom) i Podvihof (Podwihof). Żonaty z Barbarą Lischka z Německej Lutyni (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten) w księstwie cieszyńskim, która po jego śmierci wyszła za mąż za Wolfa z Drahotuša (Drahotusch) właściciela Boboluszek (Boblowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał dzieci: Jana, Jerzego, Mikołaja i Katarzynę. O Janie nic nie wiadomo.

- Jerzy (ur. ok. 1524 – zm. 27.05.1586 r.), odziedziczył po ojcu Raduň (Radun). W 1559 roku kupił od swoich szwagrów von Haugwitz Jakubowice (Jakubowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) a w 1572 roku – Uciechowice (Utěchovice, Auchwitz). W 1565 roku kupił od Jerzego von Schip z Braníc (Branitz) państwo Hrabyně (Hrabin) z zamkiem i wsią i dwa młyny na Opawicy: „Na Lhotě” i „Smolkovsky” oraz wol-

ny dom na końskim targu w Opawie (Troppau) na miejscu którego postawił pałac. Żonaty (x 1549 r.) z Anną von Haugwitz z Biskupic (Bischofswalde) nie miał dzieci. Część swoich majątków przekształcił w majorat senioralny zatwierdzony przez cesarza 5.06.1588 roku.

- b) Najmłodszy z synów Jerzego – Wacław (zm. 1545 r.), był właścicielem Dobroslavic (Dobrosławitz) i od 1518 roku Hoštic Małych (Klein Hoschuetz) koło Opawy (Troppau). W 1533 roku brał udział w wojnie węgierskiej jako dowódca oddziału rajtarów księstwa opawskiego. Żonaty z Katarzyną z Děhylova, która w chwili ślubu była jeszcze nieletnią, miał córkę Elżbietę (Elszkę) i dwóch synów: Jerzego Bernarda i Jana Konstantyna. Wdowa wyszła ponownie za mąż za Andrzeja Bzenca z Markvartovic (Markwartowitz). Jan Konstantyn (zm. 1567 r.) w 1559 roku sprzedał Dobroslavice (Dobrosławitz).

Jerzy Bernard (zm. 1589 r.) w chwili śmierci ojca był nieletnim, opiekunem prawnym (kuratorem) majątków został Wawrzyniec z Drahotuš (Drahotusch) który wszystkie majątki sprzedał. Jerzy Bernard musiał walczyć o ich zwrot. Żonaty zdwukrotnie: 1. z Magdaleną von Fuellstein wdową po Janie Skrbenskim w posagu której otrzymał Gródczany (Hradčany, Hratschein), Mokre (Mokrau) koło Głubczyc (Leobschuetz) i Třebom (Throem) koło Opawy (Troppau), 2. z Elżbietą von Rechwitz z Kędzierzyna (Kaderzin). Wszystkie majątki były bardzo zadłużone i musiał je sprzedać. Miał córkę – Annę, żonę N. Bruntalskiego (Wrbna) a następnie N. Sedlnitzkiego.

Potomstwo Mikołaja.

Mikołaj (ur. ok. 1540 – zm. przed 24.06.1599 r.) – syn Ulryka, początkowo gospodarzył wspólnie z Jerzym, później, przy podziale spadku otrzymał Pustą Polom (Wuest Pohlom) i Podvihof (Podwihof). Znacznie powiększył swoje majątki. Był znany z licznych procesów sądowych. Żonaty (x 1559 r.) z Rozyną Zwerziną (zm. 1585 r.) z Rakowa, miał liczne potomstwo m.in.: Milotę, Bertolda, Katarzynę, Marię (Maruszę), Jana Karola i Jana Konstantyna.

Córki: Katarzyna, (zm. 1591 r.) – była żoną (x 1573 r.) Macieja von Rothemberg z Samborowic (Schammerwitz) koło Raciborza (Ratibor). Jej ojciec oskarżył zięcia, że zaraził córkę brzydką chorobą (weneryczną ?) i odmówił wypłacenia obiecanego posagu. Druga – Maria (Marusza) (zm. 31.05.1625 r.) – Katarzyna druga córka Mikołaja, była dwukrotnie zamężną. Drugim jej mężem był starosta ziemski księstwa opawskiego Jan Bruntalski (Wrbna) (zm. 1592 r.). Według legendy miejscowej, z rozpaczy po śmierci męża zmarła i została pochowana w miejscowym kościele, po 11 dniach odżyła. Według źródeł po śmierci męża mieszkała w Třebomi (Throem) i po raz trzeci wyszła za mąż (x 3.04.1595 r.) za włodykę Ambrożeog Sponara z Blimsdorfu z którym się jednak rozwiodła i przeszła na wiarę luterzańską. W 1599 roku kupiła majątek w Mokrych Lazcach.

Synowie:

1. Milota – najstarszy syn Mikołaja, w 1586 roku był podczaszym biskupa ołomunieckiego. Miał odziedziczyć część majątków stryja – Jerzego: Hrabyń (Hrabin), Smolkov (Smolkau) i Zabřeh (Zabrzeż). Zmarł w młodości przed 1590 rokiem.
2. Bertold (ur. ok. 1570 – zm. 16.12.1634 r.) – drugi syn Mikołaja, w młodości razem z braćmi studiował w Ołomuńcu, później był dworzaninem biskupa ołomunieckiego Stanisława Pawłowskiego. Na polecenie biskupa brał udział w 1582 roku w poselstwie polskim do Rzymu księcia Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła, w latach 1582 – 1584 przebywał na dworze księcia Alfonsa d'Este w Ferrarze. W 1584 roku przeniósł się do Rzymu skąd chciał wyjechać na Maltę aby wstąpić do zakonu joannitów. Zadłużył się na podróż i został na wniosek wierzycieli uwięziony. Ojciec nie chciał go wykupić z więzienia i dopiero po interwencji biskupa ołomunieckiego w 1587 roku wrócił do domu, nadal przebywał na dworze biskupa. Miał wybuchowy charakter co było przyczyną licznych awantur. W 1589 roku sprowokował pojedynek z marszałkiem dworu biskupiego Kasprem Mletschką, w którym Mletschko zginął, w 1595 roku zabił owczarza Stanisława Kola. Oba zabójstwa spowodowały długoletnie procesy, Bertold zmuszony został do zapłacenia wysokich odszkodowań. Po śmierci swojego starszego brata – Miloty, odziedziczył majątki stryja Jerzego. W 1598 roku wybudował w Raduni (Radun) murowany kościół pod wezwaniem św. Trójcy. W 1610 roku został starostą ziemskim księstwa opawskiego, brał czynny udział w walkach politycznych tego okresu, lawirując pomiędzy obydwoma obozami. Był zwolennikiem oderwania księstwa od Śląska i przyłączenia do Moraw. Po bitwie pod Białą Górą stał się aktywnym zwolennikiem obozu cesarskiego. W odwecie protestanci zniszczyli jego majątki i zburzyli kościół w Raduni (Radun), Bertold musiał uciekać na Węgry. Po zwycięstwie obozu cesarskiego i powrocie do domu, Bertold oskarżył o zniszczenie swoich majątków Mikołaja von Rohr, żądając odszkodowania w wysokości 50 tysięcy złotych węgierskich. Wyroku się nie doczekał kiedy w okresie najazdu duńskiego jego majątki zostały ponownie spustoszone. Chory Bertold w 1633 roku schronił się przed epidemią w Ołomuńcu, gdzie zmarł. Żonaty (x 1593 r.) z Katarzyną, córką Hynka sen. Bruntalskiego (Wrbna), miał córkę – Judytę Barbarę, żonę Jana sen. Skrbenskigo oraz syna – Hynka Waclawa.
Hynek Waclaw (zm. 24.12.1652 r.) odziedziczył Raduń (Radun) i Suche Lazce. Majątek był zadłużony i w 1635 roku został za długi aresztowany. Sąd długi zmniejszył do 723 złotych węgierskich. W 1642 roku pożar zniszczył cały majątek i w 1643 roku został zwolniony od płacenia podatków, później majątek był niszczone przez przechodzące wojska cesarskie, polskie i szwedzkie. W 1652 roku (5.06.) sprzedał swojej siostrze Kunčice (Kunzen-dorf) koło Fulneku (Fulnek). Żonaty (x 1635 r.) z Heleną Eleonorą Sedlnitzką (zm. 1678 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1.10.1655 r.) za Albrechta Euzebiusza Bruntalskiego (Wrbna).

Syn Hynka Waclawa – Juliusz Euzebiusz (ur. 4.08.1639 r.), odziedziczył zrujnowany zamek w Raduni i zniszczone majątki. W latach 1661 – 1671 procesował się o spadek po ojcu z matką i ojczymem. W 1672 roku ostatecznie nie stracił na rzecz matki majątki: Raduň (Radun), Hlubočec (Tiefengrund), połowę wsi Vršovice (Wrschowitz) młyn „Černý” oraz wolny dom w Opawie (Troppau) zaś matka zobowiązała się do spłaty wszystkich jego długów.

Miał czterech synów: Jana Ludwika Antoniego – kanonika wrocławskiego i dziekana raciborskiego, Ernesta Waclawa – właściciela działu w Suchych Lazcach, Karola Franciszka Piotra Leopolda – również właściciela działu w Suchych Lazcach i Adama Godfryda.

Adam Godfryd (zm. przed 1736 r.) – syn Juliusza Euzebiusza, posiadał folwark w Suchych Lazcach. Żonaty (x 1714 r.) z Ulryką Krystyną Potto miał liczne potomstwo: Godfryda Hiacenta Adama, Adalberta Józefa Hynka Godfryda, Ulrykę Elżbietę Józefinę Leopoldynę, Godfryda Chrystiana Karola Ludwika Józefa, Karola Antoniego Józefa Hiacenta, Marię Józefę Antoninę Przemysłownę, Antoniego Godfryda Jana Józefa Ignacego Franciszka i Wilhelma Ignacego Józefa Czesława Franciszka.

Z nich jedynie Antoni Godfryd Jan Józef Ignacy Franciszek (zm 13.05.1777 r.) posiadał majątek w Suchych Lazcach. Żonaty z Marią Józefą Lichnowską, miał córkę – Marię Teklę Teresę Józefę, zakonnicę w Bratysławie i syna Karola – sędziego pokoju, ostatniego męskiego przedstawiciela tej linii rodu.

W 1781 roku adoptował on Alojzję, córkę sędziego Antonina Kuenzla.

3. Jan Karol – syn Mikołaja, odziedziczył Štitiň (Stettin). Chory psychicznie, został sądowo ubezwłasnowolniony. Majątek przejęła jego żona – Anna Bruntalska (Wrbna). Miał syna – Mikołaja Hynka (zm. po 1654 r.), przejął on po matce Štitiň (Stettin), miał również Male Hoštice (Klein Hoschuetz). Mikołaj Hynek był katolikiem ale nie mieszał się do polityki, jednak majątek jego został zniszczony przez oddział rajtarów wojsk duńskich pod dowództwem Mikołaja von Rohr a on sam został uwięziony w Opawie (Troppau) i namawiany do współpracy z obozem protestanckim. „Ciężki na umyśle” był wykorzystywany przez władze protestanckie, uciekł z Opawy (Troppau) został złapany i wtrącony do więzienia. Kiedy wojska cesarskie zajęły Opawę (Troppau) został oskarżony o współpracę z protestantami. Jednak z uwagi na jego stan psychiczny został jedynie skazany na niewielką grzywnę. Pod koniec wojny 30-letniej część swoich majątków darował klasztorowi dominikanów w Opawie (Troppau). W 1631 roku (6.02.) sprzedał Karolowi Feliksowi Moschowskiemu z Morawczina Štitiň (Stettin), Mokre Lazce, Nove Sedlice (Neu Sedlitz) i Trubky a Jerzemu Abrahamowic von Kalkreuth sprzedał Male Hoštice (Klein Hoschuetz). Pod koniec życia przebywał u Karola Feliksa Moschowskiego w Dolnim Benešovie (Beneschau). Nie był żonaty.

4. Jan Konstantyn – syn Mikołaja, w 1599 roku odziedziczył Pustą Polom (Wuest Pohlom), w 1606 roku brat Bertold przekazał mu Hrabyň (Hrabin) i Smolkov (Smolkau). Żonaty z Magdaleną Bruntalską (Wrbna) miał trzech sy-

nów: Bartłomieja Maksymiliana, Jerzego Rudolfa i Bernarda Leopolda.

a) Bartłomiej Maksymilian (zm. 1630 r.) – odziedziczył Smolkov (Smolkau).

W wojnie 30-letniej był czynnie zaangażowany po stronie cesarskiej. Po zajęciu Opawy (Troppau) przez wojska duńskie, uciekł z miasta do Hukvaldu, później służył w oddziale Karola Hanibala burgr. von Dohna i brał udział w zdobywaniu Głubczyc (Leobschuetz).

b) Jerzy Rudolf (zm. 1629 r.) – odziedziczył Hrabyn (Hrabin). W drodze do Opawy (Troppau) został złapany przez duński oddział pułkownika Baudisa który grożąc śmiercią wcielił go do swojego oddziału. W wojsku duńskim służył 4 miesiące, brał udział w zdobyciu Bruntala (Freudenthal) i Głogówka (Oberglogau).

c) Bernard Leopold – posiadał Pustą Polomi (Wuest Pohlom), był podejrzewany o sympatyzowanie z obozem protestanckim i musiał za siebie i zmarłego już brata Jerzego Rudolfa wpłacić kaucję w wysokości 3 tysięcy złotych węgierskich. Po obu braciach odziedziczył Smolkov (Smolkau) i Hrabyn (Hrabin). Wszystkie majątki były bardzo zadłużone: Hrabyn (Hrabin) w 1647 roku (20.12.) wierzyciele sprzedali Marii Magdalenie Sierakowskiej z Pieszkowa wdowie po polskim włodyce Albrechcie Rembowskiemu a Pustą Polom (Wuest Pohlom) kupił w 1661 roku (13.04.) Albrecht Euzebiusz hr. von Wrba. Pozostał mu tylko Smolkov (Smolkau). Żonaty (x 1630 r.) z Katarzyną Eisack z Rychnowa (Reichenau), miał dwie córki oraz syna: Eleonorę Petronelę (ur. 1639 – zm. 17.08.1696 r.) – początkowo zamężna z Janem Ściborem Rembowskiem (zm. 20.05.1687 r.) właścicielem Hrabynia (Hrabin) i wolnego sołectwa w Smolkovie (Smolkau), po jego śmierci w wieku 48 lat wyszła za mąż (x 9.11.1687 r.) za Krzysztofa Twardawę (zm. 1692 r.) właściciela Podvihofa (Podvihof). Dzieci nie miała i po drugim mężu odziedziczyła Podvihof (Podvihof). Miała bardzo złą opinię, równocześnie mieszkała z kochankiem – 30-letnim Maksymilianem Mitrowskim. W 1696 roku na zamek w Podvihofie (Podvihof) napadli wołoscy rozbójnicy. W 1696 roku (19.07.) sprzedała tę miejscowość Karolowi Franciszkowi bar. von Poppen. Po jej śmierci inny jej majątek odziedziczył brat – Fryderyk Leopold. Druga córka – Joanna Katarzyna (zm. 1693 r.) została przez siostrę wydana za (wolnego ?) chłopca Jana Jerzego Mertka z Kłodnice (Kłodnica k. Koźla ?).

Jedyny syn Bernarda Leopolda – Fryderyk Leopold (ur. 24.08.1650 – zm. 31.10.1698 r.), sędzia ziemski, posiadał Smolkov (Smolkau). Żonaty z Anną Cecylią Dubin, miał tylko córkę Karolinę, żonę (x 1709 r.) Adama Wacława bar. Gotschalkowskiego. Majątki swoje zapisał żonie, która w 1710 roku sprzedała Smolkov (Smolkau), Zabřeh (Zabrzeh) i Lhotę (Ellguth) Franciszkowi Bernardowi bar. Lichnowskiemu.

TWORKOWSCY Z TWORKOWA I KSIĘSTWA RACIBORSKIEGO.

(wg Błażka i Weltzla)

W 1305 roku właścicielami Tworkowa (Tworkau) byli bracia Andrzej i Milota (wymienia ich również Fukala) a w latach 1350 – 1373 – Slabota. W latach 1373 – 1385 wymieniani w dokumewntach są Milota i Czenko (również wymieniani przez Fukalę). W 1385 roku wójtem dziedzicznym Raciborza (Ratibor) był Dobesz z Tworkowa (Tworkau), który w latach 1413 – 1417 posiadał połowę Krzyżanowic (Krzysanowitz) koło Raciborza (Ratibor), drugą połowę tej miejscowości w latach 1407 – 1415 posiadał Milota z Tworkowa (Tworkau) (brat ?) żonaty z Barbarą, córką Stefana (Swantopelka) z Żyrowej (Zyrowa) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W latach 1479 – 1484 Krzyżanowice (Krisanowitz) posiadał Jan z Tworkowa (Tworkau).

W 1416 roku Albert z Tworkowa był kanonikiem raciborskim, w 1417 roku właścicielem Tworkowa (Tworkau) był Janako. W 1428 roku bracia Czenko i Mikołaj „von Turkaw und Beneschau” kupili Zabełków (Zabelkau), Odrę (Odrau), Ligotę (Ellguth) i Pudłów (Pudlau). W 1433 roku Czenko z Tworkowa (Tworkau) był świadkiem testamentu księcia Przemka opawskiego. W 1455 Zbislav z Tworkowa (Tworkau) sprzedał część Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor). W 1479 roku bracia Wacław i Henryk byli przedstawicielami szlachty księstwa raciborskiego.

W początkach XVI wieku Tworków już nie należał do tego rodu, główną siedzibą stał się Kravař (Deutsch Krawarn), gdzie zaczęto używać nazwiska w formie „Tworkowski von Krawarn” lub „Krawarski von Tworkau”.

W 1540 roku Anna z Tworkowa (Tworkau) i z Krawarza (Deutsch Krawarn) była żoną Jana Kottulinskiego z Kotulina (Kottulin) właściciela Polskiej Cerekwi (Polnisch Neukirch) koło Koźla (Cosel), a

inna Anna była żoną Jarosława von Schip z Branic (Branitz). Około 1560 roku N. córka Mikołaja Tworkowskiego z Krawarza (Deutsch Krawarn) była drugą żoną Jana Larischa z Ligoty (Ellguth), właściciela Hlinki (Glemkau) koło Osoblahy (Hotzenplotz).

W 1643 roku Magdalena Tworkowska z Kravařa (Deutsch Krawarn) była podprzeoryszą (subpriorin) klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

W 1703 roku N. bar. Tworkowski von Krawarn przebywał na dworze polskim.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1003-1004, t. II s. 360-361

Błażek t. II s. 137, t. IV s. 98, 141-142

Pilnaček t. IV s. 1301-1303

Landbuecher Opp.-Rat. nr 93, 333

C.D.S. t. VI nr 177, 308, 317, t. XXXIII s. 47

Stiboe J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731 (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 77

Regesten zur Geschichte Jaegerndofs unter der Herrschern aus dem Hause Brandenburg 1523 – 1622. (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats- Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-1892. Troppau 1892 nr 4, 16, 18, 52.

Fukala R.: Tvorkovšti z Kravař (w:) Biografický slovník Slezska a severní Moravy z. 9 Ostrava 1997 s. 110-119

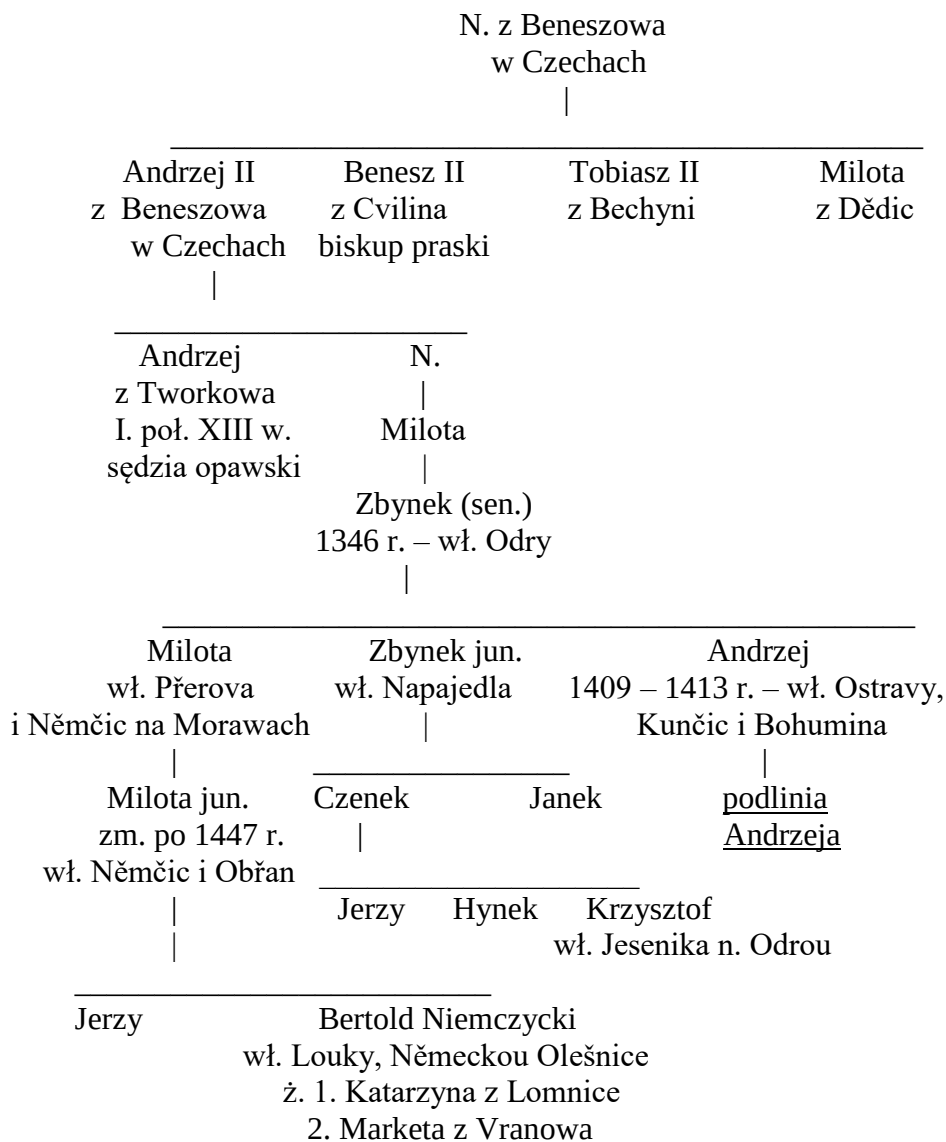
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 831

Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 52, 300, 483, 551

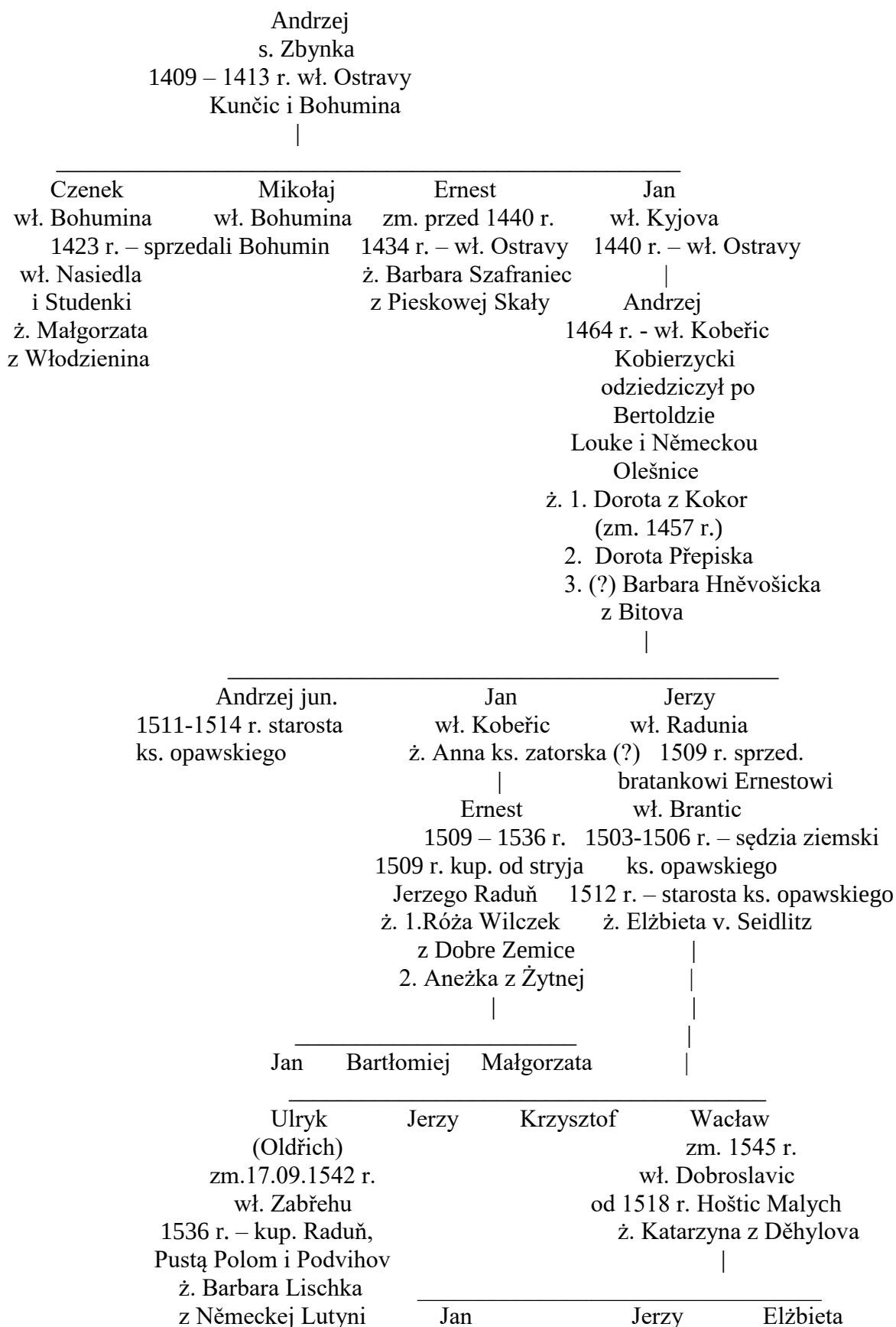
TABLICE GENEALOGICZNE

Linia (?) opawsko-morawska. (wg Fukali)

Początki linii – potomstwo Zbynka sen.

Podlinia Andrzeja z Ostrawy i potomstwo Andrzeja z Kobeřic

		Konstantyn zm. 1567 r. 1559 r. sprzed. Dobrosławice	Bernard zm. 1589 r. ż. 1. Magdalena v. Fuellstein 1o voto Skrbenska 2. Elżbieta v. Reiswitz z Kędzierzyna Anna m. 1. N. Bruntalski (Wrba) 2. N. Sedlnitzki
Jan	Jerzy ur. ok. 1524 - zm. 27.05.1586 r. wł. Raduni	Mikołaj <u>zob.</u> <u>potomstwo</u> <u>Mikołaja</u>	Katarzyna
1559 r. kup. Jakubowice			
1565 r. kup. państwo Hrabynę			
1572 r. kup. Uciechowice			
1588 r. – majorat senioralny			
ż. (x 1549 r.) Anna v. Haugwitz z Biskupc			

Potomstwo Mikołaja

Mikołaj
s. Ulryka
ur. ok. 1540 – zm. przed 24.06.1599 r.
wł. Pustej Polonii i Podwihofa
ż. (x 1559 r.) Rozyňa Zwerzina
z Rakowa
(zm. 1585 r.)

Milota zm. 1590 r.	Bertold ur. ok. 1570 - zm. 16.12.1634 r.	Jan Karol wł. Šti- tiny chory psychicznie	Jan Konstanty 1599 r. – wł. Pustej Polonii 1606 r. – wł. Hrabyňa i Smolkova	córki:
1586 r. podczaszy biskupa ołomunieckiego wł. Hrabyňa, Smolkova	dworzanin biskupa ołomunieckiego 1610 r. – starosta ks. opawskiego ż. (x 1593 r.) Katarzyna Bruntalska 	ż. Anna Bruntalska (Wrbna) Mikołaj Hynek zm. po 1654 r. (chory psychicznie?)	ż. Magdalena Bruntalska (Wrbna)	a) Katarzyna zm. 1591 r. m. (x 1573 r.) Maciej v. Rothemberg z Samborowic
Hynek Wacław zm. 24.12.1652 r. wł. Raduni, 1652 r. –sprzed. Kunčice ż. (x 1635 r.)	Judyta Barbara 1652 r. - kup. Kunčice m. Jan sen. Skrbenski	1631 r. – sprzed. Štitine, Mokre Lazce, Nove Sedlice, Trubky i Male Hoštrice	 	b) Maria (Marusza) zm. 31.05.1625 r. m. 1. NN 2. Jan Bruntalski (Wrbna) (zm. 1592 r.) 3. (x 3.04.1595 r.) Ambroży Sponar

Helena Eleonora Sedlnitzka (zm. 1678 r.) Juliusz Euzebiusz ur. 4.08.1639 r. wł. zamku i maj. w Raduni 	Bartłomiej Maksymilian zm. 1630 r. wł. Smolkova	Jerzy Rudolf zm. 1629 r. wł. Hrabyň	Bernard Leopold wł. Pustej Polonii od 1630 r. – Smolkova i Hrabynia ż. (x 1630 r.) Katarzyna Eisack z Rychnowa
Jan Ludwik Antoni kanonik wro- cławski, dziekan raciborski	Ernest Wacław wł. działu w Suchych Lazcech	Karol Franciszek wł. działu w Suchych Lazcech ż. (x 1714 r.) Ulryka Krystyna Potto 	Adam Godfryd zm. przed 1736 r. wł. folwarku w Suchych Lazcech
		Fryderyk Leopold ur. 24.08.1650 - zm. 31.10.1698 r. sędzia ziemski ks. opawskiego wł. Smolkova ż. Anna Cecylia Dubin Karolina m. (x 1709 r.) Adam Wacław bar. Gotschalkowski	córki: a/ Eleonora Petronela ur. 1639 – zm. 17.08.1696 r. m. 1. Jan Ścibor Rembowski (zm. 20.05.1687 r.) 2. (x 9.11.1687 r.) Krzysztof Twardawa b/ Joanna Katarzyna m. Jan Jerzy Mertek z Kłodnicy
Godfryd Hiacent Adam	Adalbert Józef Hynek Godfryd	Godfryd Chrystian Karol Ludwik	Karol Antoni Józef Hiacent
		Antoni Godfryd Jan Józef Ignacy Franciszek zm. 13.05.1777 r. wł. maj. w Suchych Lazcech ż. Maria Józefa Lichnowska 	Wilhelm Ignacy Józef Czesław Franciszek
		Karol sędzia pokoju 1781 r. – adoptował Alojz Kuenzel	Maria Tekla Teresa Józefa zakonnica w Bratysławie
			córki: a/ Ulryka Elżbieta Józefina Leopoldyna b/ Maria Józefa Antonina Przemysłowna

TWORZANSKI
(TWORZANSKI z JANIKOWIC)

Polski herb Nałęcz

Według Pilnačka mało znany ród z księstwa opolsko – raciborskiego. W 1611 roku Jan Tworzanski z Janikowic posiadał majątek Jabłonków (?) koło Starego Olesna (Alt Rosenberg). Prawdopodobnie pochodził z Polski ze starego polskiego rodu Tworzanskich herbu Nałęcz. Część Tworzanskich po nabyciu Miaskowic w Wielkopolsce zmieniło nazwisko i herb na Miaskowskich herbu Bończa. W XIX wieku część Miaskowskich zaczęło używać niemieckiej formy nazwiska „Mahnsdorf”.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1300

TYKES
(TYKES z MAŁYCH STRZELEC, TRKES)

Górnośląski ród, prawdopodobnie włodyków, pochodzący ze Strzeleczek (Klein Strehlitz) koło Prudnika (Neustadt). Henryk Tykes z Małych Strzelec (Klein Strehlitz) był przed 1491 rokiem starostą Świerklańca (Neudeck) koło Bytomia (Beuthen). Na początku XVI wieku przeniósł się na Morawy gdzie zmienił nazwisko na „Trkes”. W 1508 roku był w służbie Ernesta Kužela z Žeravic. Herb nieznany.

Źródła:

Pilnaček t. IV s 1292

Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 370

TYLE
(TIELE)

Nobilitowani mieszczenie zgorzeleccy z których znany jest Piotr Tyle w latach 1411 – 1423 członek rady miejskiej Zgorzelca (Goerlitz). Jan Emmerich – comes palatinus w 1600 roku nobilitował Melchiora Nataniela, Eleazara i Baltazara Tyle. W 1609 roku (20.02.) potwierdzenie szlachectwa czeskiego otrzymali Baltazar, Jan, Hieronim, Melchior i Fryderyk von Tiele.

Źródła:

Błażek t. II s. 137